

ENSO

DINCOLO DE
VID ȘI PLIN

ÎNVĂȚĂTURA
ȘCOLILOR
CH'AN (ZEN)

月
是
清
雨
今
松
也

EDITURA HERALD

Note subsol sărite

4 Copilul simbolizează subiectivul sau „ego-ul”, lucru pe care fiecare om îl prețuiește. După ce mintea a fost eliberată de ego, această iluzie arată ca un copil care dintr-odată a îmbătrânit, al cărui lung păr alb atârna în jos. Înainte el era un copilăș prețios, acum el este un bătrân pe sale pricepute prin care el dă învățătura discipolilor cu potențialități diferite; iar gândul corespunde folosirii concomitente a înțelepciunii și a compasiunii, în faptele bune pe care el le face celorlalți. Aceste trei lucruri esențiale constituie pecetea care lărgeste mintea. „Pecete” este folosit în sensul în care o pecete oficială îi dădea posibilitate călătorului din vechime să-și continue fără niciun impediment călătoria sa prin întreaga țară. Cuvintele, pașaport și phză constituie echivalentul exact. Ei reprezintă libertatea fără opreliști în îndeplinirea lucrării de Bodhisattva. Această pecete lărgeste mintea, care este omniprezentă atunci când își împlinește funcțiunea binefăcătoare, care este liberă de discriminarea dintre „gazdă” și „oaspete” și de alte discriminări.

1 Atunci când studiem acest *kung an* care a dus la trezirea celui de-l doilea călugăr, trebuie să avem în vedere că, timp de trei ani, el a avut în minte doar un singur gând, acela de a afla adevărul de la primul călugăr. Fără să fie conștient de acest lucru, el a realizat unicitatea minții prin concentrarea doar asupra unui singur gând. Potențialitatea sa fusese astfel pe deplin trezită și imediat ce a auzit cuvintele celui alt călugăr: „Chiar dacă aş spune acum ceea ce aştepti, tot nu ai avea ce să înțelegi” el a realizat vacuitatea lucrurilor și a perceput instantaneu absolutul, care era chiar mintea sa proprie. Circumstanțele care au dus la trezirea lui poartă numele de *kung an*, iar ultimele cuvinte al primului călugăr

6 Părul este simbolul ignorantului care se lasă cu ușurință ademenit, care e precum un fir de păr în bătaia vântului. Întreaga frază înseamnă

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DINCOLO DE VID ȘI PLIN/Învățăturile fondatorilor celor
cinci școli Ch'an (Zen) din China trad.: Marilena
Constantinescu.

București: Herald, 2009 ISBN 978 - 973 - 111 - 134 -
6

I. Constantinescu, Marilena (trad.)

294.3

CH'AN AND ZEN TEACHING Edited, translated and
explained by Lu K'uan Yu (Charles Luk)

Rider & Company, London, 1961

Dincolo de vid și plin

ÎNVĂȚĂTURILE FONDATORILOR CELOR CINCI
ȘCOLI CH'AN (ZEN) DIN CHINA

Traducere din limba engleză: MARILENA
CONSTANTINESCU

EDITURA HERALD
București

Cuvânt introductiv

În *Sutra Diamantului*, Buddha a spus că el nu avea o Dharma fixă de predat, deoarece doctrina sa constă numai în eliminarea gândurilor care tulbură mintea. Când mintea devine liniștită, înțelepciunea inerentă fiecărui om poate să se manifeste și să-l facă pe acesta să perceapă natura proprie, care conduce la atingerea stării de iluminare. Totuși, întrucât oamenii au capacități diferite de a percepe adevărul, Buddha a fost nevoit să-i învețe Hinayāna pe cei ce erau capabili să primească doar adevărul incomplet și Mahāyāna pe discipolii care erau pregătiți pentru învățătura supremă. Aceasta este ceea ce numim metoda expedientă a școlii de învățare cu ajutorul sutrelor și discursurilor.

Era totuși imposibil ca realitatea absolută să fie revelată doar prin intermediul cuvintelor, căci în ciuda faptului că Buddha le-a revelat Mintea în sutre, discipolii săi nu au reușit să o înțeleagă, în cele din urmă el a cules o floare și le-a arătat-o pentru a le pune la încercare puterea de a pătrunde țelul ultim al învățăturii sale. Dintre toți, doar Mahākāśyapa a înțeles gestul lui Buddha și, recunoscător, l-a întâmpinat cu un zâmbet larg. Atunci Buddha i-a spus: „Eu am comoara Ochiului Adevăratei Dharma pe care acum ți-o transmit ție”. O transmisiune dincolo de cuvinte, de la minte la minte. Acesta a fost începutul descendenței Ch'an (Zen) a celor douăzeci și opt de patriarhi indieni și cinci patriarhi chinezi¹, iar dacă îi adăugăm și pe cei șapte Buddhași ai antichității care i-au precedat, numărul total al Buddhașilor și Patriarhilor școlii Ch'an a fost de patruzeci.

Școala învățării

Ceea ce este cunoscut sub numele de „Școala învățării” reprezintă instruirea cu ajutorul predicilor date de Buddha spre iluminarea discipolilor săi. Așa cum am

1 Dacă Bodhidharma este socotit ca fiind primul patriarh chinez, atunci sunt 27 patriarhi indieni și șase chinezi.

spus mai sus, este foarte dificil să dezvălui adevărul absolut oamenilor care au aptitudini diferite și de aceea Buddha a fost nevoit să ofere începătorilor o metodă mai simplă, îndemnându-i să se desprindă de atașamentele față de cele lumești, în timp ce le dădea o învățătură mai profundă celor care erau pregătiți să realizeze non-existența lumii fenomenale. Din acest motiv, învățătura lui Buddha este împărțită în Hinayāna sau „jumătate de cuvânt”, adică adevărul incomplet, și Mahāyāna sau „cuvântul întreg”, adică adevărul deplin. De pildă, atunci când un om se agață de egoul său (suflet, sau ātman în sanscrită) și bucuriile acestuia pentru plăcerile lumești, Buddha revelează non-existența egoului (ātman) pentru a elimina concepția lui despre ego. Din nefericire, adepții Hīnayāna s-au agățat de cuvântul anātman în argumentația lor pentru a-i reduce la tăcere pe cei ce se agață de ātman, și au dat naștere la discuții interminabile în legătură cu acest concept. Dacă examinăm atent ambii termeni, ajungem la concluzia că ātman înseamnă „egoul existent” și anātman, „egoul non-existent”; cu alte cuvinte, ele constituie cele două extreme „este” și „nu este” ale unui dualism care e lipsit de propria sa natură independentă.

Din acest motiv, în Mahāyāna Buddha i-a învățat pe discipolii săi să respingă atât pe „este” cât și pe „nu este”, adică și pe ātman și pe anātman, pentru a nu cădea în iluzia vreunuia din acești doi temeni. În *Sutra Diamantului* el a spus: „Dacă până și Dharma trebuie lăsată la o parte, ce să mai spunem despre Non-Dharma?” Cu alte cuvinte, este necesară lepădarea de orice concept, de orice doctrină.

După intrarea în Nirvana a lui Buddha discipolii săi au început să răspândească Dharma în toate ținuturile. Întrucât nu exista o Dharma fixă care să fie predată oamenilor aflați în iluzie, ei au fost nevoiți să se folosească de orice le era la îndemână, inclusiv de obiceiuri străvechi, rituri și credințe ce prevalau în diferite regiuni, în vederea

iluminării celor care trăiau acolo.²

Învățătura Ch'an (Zen)

Trebuie spus din capul locului că Dharma Ch'an înseamnă Dharma (doctrina) despre minte. Ea constă doar în realizarea propriei minți și când mintea este cunoscută, natura proprie va fi percepută iar odată cu aceasta iluminarea va fi efectivă. Că mintea noastră e permanent perturbată de procesul gândirii este un fapt binecunoscut; de aceea, pentru a o păstra liniștită, e necesar ca noi să punem capăt fluxului gândurilor. Acesta este pasul cel mai dificil, căci din vremuri imemorale noi am căpătat obișnuința de a gândi, care nu poate fi suprimată dintr-odată. „Trăim” pentru că gândim și dacă vom înceta să mai gândim vom scăpa de acest „traî” în Saṃsāra. Gândurile creează toate iluziile și dau naștere lumii, și câtă vreme nașterea conduce la moarte, nu facem decât să ne zbatem în oceanul nașterii și morții fără să întrevădem un sfârșit. Pentru a ieși din această situație, primul lucru de făcut este să oprim toate gândurile, astfel încât mintea să se poată întoarce la condiția ei liniștită; abia după aceea putem să vorbim despre trezire. Unora le este de ajuns o săptămână pentru a pune capăt gândirii, în timp ce alții au nevoie de ani îndelungați de efort înainte de a fi în stare de un asemenea lucru.

Toate metodele folosite în practica buddhistă precum: adorația, prosternarea, circumambulațiunea, cântările, muzica, repetarea neîncetată a numelui lui Buddha, recitarea de sutre, gestică mâinii (*mudrā*),

² În secolul al VIII-lea, Bodhidharma, al douăzeci și șaptelea patriarh indian pe linia inaugurată de Mahākāśyapa, va sosi în China, aducând cu sine doctrina Ch'an. Îndemnul lui Bodhidharma pe toată perioada predicării doctrinei sale a fost: „Transmisiune specială, dincolo de scrieri /Nu vă bazați pe texte,/ revelați fiecărui om, în mod direct,/ mintea sa originară” Bodhidharma nu vorbea chineza, iar primul său discipol nu cunoștea limba indiană. Cu toate acestea ei s-au înțeles într-un limbaj dincolo de cuvinte, prin gesturile și prin mintea lor. Astfel s-a născut învățătura Ch'an, devenită Zen în Japonia, și astfel mintea-Buddha a fost transmisă. (Cf. T. Deshimaru, Comentariu la poemul Shodoka de Yoka Daishi.)

mantrale, controlul respirației, vizualizările, meditațiile etc, au doar un singur scop: să pună capăt procesului gândirii pentru realizarea minții și perceperea naturii proprii. O minte bine antrenată prin toate aceste tehnici și disciplinată prin aplicarea celor mai înalte virtuți este de cea mai mare însemnătate pentru izbânda celui ce urmărește o împlinire spirituală.

Tehnicile Ch'an

Numai după ce mintea a fost pusă sub control, antrenamentul Ch'an poate fi pus în aplicare. Purificarea minții este esențială pentru trezirea potențialității adormite a oamenilor; din cauza lipsei de eficiență a condiției limbajului omenesc, această potențialitate a fost împovărată de toate cunoștințele dobândite, și ea este capabilă să absoarbă adevărul absolut doar atunci când este vitalizată în întregime. Din acest motiv adepții Școlii Ch'an sunt capabili să atingă iluminarea chiar în decursul vieții.

a) Țintirea direct către Minte în trecut, oamenii duceau o viață simplă, mințile lor nu erau atât de agitate de ambiții și de aceea doar câteva cuvinte erau suficiente să trezească potențialitățile lor interioare prin care adevărul să fie realizat. Cei vechi foloseau foarte puțini termeni tehnici pentru a provoca trezirea discipolilor lor. Ei ținteau direct către minte și elevii înțelegeau imediat scopul ultim fără a da naștere, ca noi, la discriminări și opțiuni, iar credința lor în învățătură era nelimitată. Chiar și conceptele cele mai valoroase precum Buddha, Dharma și Sangha puteau fi eliminate astfel încât adepții să-și poată percepe propria lor plenitudine care nu va mai fi împărțită în obiect și subiect, cauza separării care dă naștere iluziilor și complicațiilor vieții în Saṃsāra.

Când spunem că îl adorăm pe Buddha, practicăm Dharma și respectăm Sangha, noi greșim profund pentru că împărțim natura noastră perfectă în subiect care adoră, practică și respectă, și obiecte, Buddha adorat, Dharma practică și Sangha respectată și pentru că noi toți avem deja inerent înăuntru nostru natura proprie de Buddha,

Dharma și Sangha, tripla nestemată a Sinelui nostru.

Cuvântul „Dharma” are două înțelesuri: 1) adevăr, lege sau doctrină; 2) un lucru, toate lucrurile, orice lucru mare sau mic, vizibil sau invizibil, real sau nereal, lucruri concrete sau idei abstracte. Dacă noi realizăm uniformitatea numenului și a fenomenului, adică unitatea totului, această „Dharma” nu este altceva decât parte integrantă din perfecta noastră natură proprie. Pe de altă parte, dacă o privim ca pe ceva existând independent de natura noastră proprie, ea va fi „dharma” sau lucru, adică ceva străin, și astfel vom divide Sinele nostru în subiect și obiect. Din acest motiv, Buddha a spus în gāthā prin care i-a transmis Dharma lui Mahākāśyapa:

Dharma fundamentală a Dharmei nu are Dharma

Dharma Dharmei este de asemenea Dharma.

Acum că Dharma Non-Dharmei este transmisă.

A existat vreodată o Dharma?

Astfel toate urmele Dharmei au fost eliminate pentru a revela absolutul care nu este nici Dharma, nici Non-Dharma, ci dincolo de orice dualism.

2) Tehnica Kung An a celor cinci școli Ch'an din China

După cel de-al șaselea patriarh Hui Neng (Eno), când cuvintele și discursurile au devenit mai puțin eficiente pentru revelarea minții, a fost pusă la punct o tehnică mai directă. Literal, *ku* înseamnă: document oficial, dosar, legi și reguli publice prin care este menținută ordinea și pe care nicio persoană individuală nu le poate încălca. În mod asemănător, toate cuvintele, sentințele, strigătele, hohotele de râs, gesticulațiile și loviturile care sunt pline de înțeles și sunt folosite pentru a ținti direct către minte, sunt infailibile și sunt numite de asemenea *kung an* (*koan* - jap.).

Aceste tehnici au fost dezvoltate de Ma Tsu în ceea ce a fost cunoscut drept metoda lui *la chi* (marea potențialitate) și *la yung* (marea funcțiune). Prin marea potențialitate se înțelege trezirea potențialității interioare

inerente oricărui om în scopul vitalizării ei la întreaga capacitate, pentru a o pregăti să absoarbă învățătura; iar prin marea funcțiune se înțelege utilizarea corespunzătoare a *kung an* în orice împrejurare favorabilă pentru a face posibil ca potențialitatea deplin dezvoltată să se unească cu adevărul. În plus, această tehnică a fost concepută să includă ceea ce este cunoscut drept *chao* și *yung* care constă în a face să strălucească înțelepciunea maestrului pentru a spori potențialitatea și gradul de iluminare a elevului și a produce trezirea acestuia.

Deși cele cinci școli Ch'an au același scop - adică, realizarea minții în vederea perceperii adevăratei naturi și atingerea iluminării -, fiecare școală a dezvoltat propria sa tehnică de învățare: Kuei Yang a vizat îndeosebi corpul și funcțiunea; Lin Chi a pus accentul pe strigăte, înțelepciunea radiantă și funcțiunea salvatoare; Ts'ao Tung, pe cele cinci poziții ale Prințului și Ministrului; Yun Men pe răspunsurile dintr-un singur cuvânt, pe cele Trei Porți și pe ofensiva cuvintelor clare capabile să distrugă discriminările discipolilor; Fa Yen pe doctrina că cele trei lumi sunt doar o singură minte și toate lucrurile nu sunt altceva decât conștiință. Am adăugat note foarte detaliate la învățătura tuturor celor cinci școli Ch'an astfel încât să se ușureze înțelegerea metodelor folosite de fiecare sectă.

3) Tehnica Hua T'ou

Această tehnică conduce la aceleași rezultate ca și *kung an*. *Hua t'ou* înseamnă „capul cuvântului”, capul unui cuvânt, sau antecuvântul, și „cuvânt” aici este un cuvânt mental sau gând produs de minte. Astfel *hua t'ou* este mintea dinaintea apariției unui gând, sau mintea în condiția ei liniștită. Această tehnică constă în „închiderea” celor șase organe de simț (astfel încât acestea să nu mai fie în contact cu datele exterioare) prin concentrare pe mintea însăși, sau prin „întoarcerea spre interior a luminii pentru a străluci asupra Sinelui” așa cum spun maeștrii. Această concentrare este rea în sine, dar e folosită ca un instrument pentru oprirea șuvoiului gândurilor. Treptat, această concentrare va face, asemenea unui *kung an*, să

„înghețe” mintea și să o izoleze de datele furnizate de simțuri. Practicantul este absorbit în *hua t'ou* și astfel se formează un bloc omogen ce nu poate fi penetrat de elemente din exterior. Această „moarte” a minții va duce la învierea naturii proprii, care va fi capabilă să lucreze fără nicio obstrucție. Când aceasta vine în contact cu sunetul sau forma, ea va pune în mișcare funcția non-discriminativă a auzului și văzului; acest rezultat final este identic cu cel al *kung* anului.

Trezirea

Trezirea este numită *wu* în chineză și *satori* în japoneză. Potrivit celor din vechime, există 8 *wu* majore și o mulțime de *wu* minore înainte de iluminarea perfectă. Aceasta nu înseamnă că e nevoie de un timp îndelungat pentru a dobândi toate aceste *wu*, ci acestea depind de potențialitatea și mai ales de determinarea discipolului. Uneori iluminarea poate surveni într-o clipă, așa cum s-a întâmplat cu patriarhul Hui Neng, care s-a trezit complet doar auzind o sentință din *Sutra Diamantului*.

Trezirea nu trebuie confundată cu starea experimentată la „intrarea în curent” când practicantul, abandonând dorințele pentru lucrurile exterioare, simte pur și simplu că el și mediul său înconjurător sunt doar o masă tăcută și luminoasă. El va trebui să mai parcurgă numeroase etape până când va reuși să atingă „Realitatea”.

Lu K'uan Yu

1. ȘCOALA KUEI YANG (IKYO ZEN)

(Fondatorii acestei școli au fost Maestrul Ling Yu din muntele Kuei Shan și discipolul acestuia, Hui Chi, din muntele Yang Shan. Din respect, ei au fost numiți după acești munți.)

Maestrul Ling Yu din muntele Kuei Shan, districtul Tan Choul

Ling Yu din muntele Kuei Shan, districtul T'an Chou, s-a născut în satul Ch'ang Ch'i din districtul Fu Chou. Numele său laic era Chao. La vârsta de treisprezece ani își

luă rămas bun de la părinți și-și părăsi căminul pentru a urma un maestru Vinaya³ pe numele său Fa Ch'ang din templul Chien Shan, care îi rase capul.

Mai târziu, el merse la Hang Chou în templul Lung Hsing, unde primi ordinația, și unde studie sutrele și disciplina monastică din Hīnayāna și Mahāyāna.

La douăzeci și trei de ani plecă la Chiang Hsi (Kiangsi), unde îi ceru maestrului ch an Ta Chih din muntele Pai Chang să-l instruiască. După ce îl văzu pe Ling Yu, Pai Chang i-a permis acestuia din urmă să intre în „camera abatelui”.⁴

Ling Yu a rămas așadar la Templu, unde a participat la întâlnirile speciale din camera abatelui.

Într-o zi, pe când aștepta la ușa lui Pai Ching pentru a intra, acesta întrebă: „Cine-i acolo?” Iar el răspunse: „Este Ling Yu/-i

Pai Chang spuse: „Caută și vezi dacă mai este foc în sobă”. Ling Yu scormoni, apoi spuse: „Nu este foc”. Pai Chang se ridică de pe scaun și merse la sobă; după ce scormoni îndelung, reuși să facă să apară o mică lucire pe care i-o arătă lui Ling Yu, întrebându-l: „Acesta nu e foc?” Imediat Ling Yu se ilumină; drept mulțumire, se prosternă

3 Extras din Ching Te Ch'uan Teng Lu - „Transmisiunea Lămpii”.

4 Doar discipolilor avansați li se permite accesul în „camera maestrului” (sau „camera abatelui” în acest caz), pentru examinare sau instruire. Și pentru că Pai Chang avea „vederea ascuțită”, i-a permis lui Ling Yu să intre în cameră, pentru a-i da o învățătură specială.

în fața maestrului.⁵⁶

Spunându-i lui Pai Chang despre înțelegerea dobândită, acesta îi răspunse: „Acesta este doar un drum lateral, secundar. Sutra spune: «Percepția naturii-Buddha depinde de momentul potrivit, de cauza directă și de cauza care intervine.⁷ Atunci când timpul s-a mplinit, omul este precum cel aflat în iluzie, care dintr-odată s-a trezit sau ca acela care uitase total ceva și dintr-odată și-a reamintit. Doar atunci calmul (natura) care nu vine din afară poate fi al lui». Din acest motiv cel de-al cincilea Patriarh indian a spus:

(După) iluminare este la fel precum era (înainte)

De-acum nu mai există minte și nici Dharma.1

Există doar „Acesta”, în care orice gând de minciună, profan, sfânt și așa mai departe e absent. Mintea Dharma

5 Ling Yu trecuse printr-un riguros antrenament, iar capacitatea sa potențială de a absorbi adevărul - existentă în el, dar aflată până acum doar în stare latentă -, a fost stârnită la maxim în scopul unei treziri subite. Văzând că era momentul propice pentru ca discipolul său să se ilumineze, Pai Chang și-a folosit pe deplin această capacitate a înțelepciunii sale, pentru a provoca iluminarea lui Ling Yu. Întrebarea „Cine-i acolo?” a fost destinată să cauzeze discipolului său percepția lui „cel care a întrebat” și „cel care aude întrebarea”. Însă mintea lui Ling Yu a fost dintr-o dată atât de agitată la gândul că trebuie să dea un răspuns, încât potențialitatea sa interioară a fost pentru moment ecranată. De unde și stupidul său răspuns: „Este Ling Yu.”

6 Pai Chang își utilizează din nou marea sa capacitate, presându-1 și mai mult pe Ling Yu, poruncindu-i să meargă să vadă dacă mai este foc în sobă. Maestrul vroia să-l facă să îl perceapă pe „cel care a dat ordinul” și pe „cel care s-a supus ordinului” Din nou, proteste, el a răspuns: „Nu e foc.” Dar Pai Chang continuă să-și îndeplinească marea funcțiune, presându-1 și mai tare, insistând ca Ling Yu să perceapă acel „lucru” care se ridică de pe scaun, care folosește văturaiul, face să apară un pic de foc, îl arată și spune: „Acesta nu e foc?” De data asta, marea funcțiune a maestrului a izbândit, iar discipolul a putut să-și adapteze marele potențial trezit la învățătura primită și astfel, prin intermediul naturii sinelui său care a putut acum să funcționeze corect, să perceapă adevăratul răspuns. De unde și iluminarea sa.

7 Cauza directă este sămânța buddhității existentă în discipol, iar cauza care intervine este directă direcționare spre minte a discipolului, făcută de maestru.

fundamentală este completă în sine însăși. Atunci când ai dobândit-o, ar trebui să ai mare grijă de ea”.

*

Atunci când ascetul (*dhūta*) Szu Ma⁸ a venit de la Hu Nan, Pai Chang l-a întrebat: „Pot să merg în muntele Kuei Shan?”. Acesta i-a răspuns: „Kuei Shan este un munte minunat și este potrivit pentru o comunitate de o mie cinci sute de călugări, dar nu este un loc pentru tine”. „Dar de ce?” l-a întrebat Pai Chang. Iar acesta îi răspunse: „Pentru că tu ești osos iar muntele este cărnos. Chiar dacă mergi și stai acolo, nu o să ai mai mult de o mie de adepți”. Pai Chang întreabă: „Dar de la mine din comunitate este cineva care ar putea sta acolo?” Szu Ma răspunse: „Arată-mi-i să-i văd, unul câte unul”.

După acestea, Pai Chang îi ceru asistentului său să-l cheme pe șeful călugărilor din sala de meditație, Hua Lin, și îl întreabă pe ascet: „Ce zici despre acest om?” Ascetul îi spuse șefului călugărilor să tușească și să facă câțiva pași, și apoi îi zise lui Pai Chang: „Acest om nu poate sta acolo”. Pai Chang ceru apoi să fie adus paracliserul, Ling Yu și, după ce-l văzu, ascetul spuse: „El este adevăratul deținător al muntelui Kuei Shan”.

În noapte aceea, Pai Chang îl chemă la el (în camera abatelui) pe Ling Yu și-i spuse: „Pentru a-i converti pe oameni, acesta este locul potrivit pentru mine, dar tu ar trebui să mergi pe frumosul munte Kuei Shan, să fii succesorul meu, să-mi duci mai departe școala, convertind viitorii învățăcei”.

Când Hua Ling auzi proaspetele vești, îl întreabă pe Pai Chang: „Eu sunt șeful (sălii de meditație) din această comunitate; cum poate fi (numit) Ling Yu abate acolo (și nu eu)?” Pai Chang spuse: „Dacă, în prezența comunității, poți spune ceva neobișnuit, diferit, te voi pune pe tine abate”. Și apoi, arătând cu degetul urciorul de apă, îi spuse lui Hua Lin: „Fără a-ți putea fi permis să-l numești urcior, cum

⁸ Ultimele două versuri din „Gatha transmisiunii celui de-al cincilea Patriarh, Dhartaka”.

l-ai numi?" 1 Hua Lin replică: „El nu poate fi numit pivot de lemn.”⁹¹⁰

Pai Chang nu aprobă (acest răspuns) și-i puse aceeași întrebare lui Ling Yu, care (imediat) lovi cu piciorul urciorul.¹¹ Pai Chang zâmbi și spuse: „Șeful sălii de meditație a pierdut muntele”. Și atunci l-a trimis pe Ling Yu pe muntele Kuei Shan.

*

Muntele era abrupt, singuratic și pustiu. Mult timp după sosirea acolo a maestrului, doar maimuțele îi ținură tovărășie, și doar castanii îi asigurară hrana. Încet, încet, locuitorii de la poalele muntelui aflară că el locuia acolo sus și urcară muntele pentru a construi acolo o mănăstire. Mai târziu, comandantul militar Li Chang Jang, solicită (împăratului care dăduse numele templului) mănăstirea Tung Ch'ing. Primul ministru P'ei Hsiu merse în nenumărate rânduri acolo pentru a cerceta și studia adâncul și obscurul (Adevăr). De atunci, învățăcei din toată țara veniră și se strânsă acolo.

*

În sala de meditație, Maestrul Kuei Shan spuse adunării: „Mintea celui care a intrat pe Cale este sinceră, liberă de minciună; ea nu are nici față, nici spate și nu este nici mincinoasă, nici greșită. Întotdeauna văzul și auzul lui sunt normale și libere de înșelătorie, și el nu trebuie să-și închidă ochii și urechile (când meditează).¹ Este suficient

9 în cadrul realității absolute, lucrurile nu există; cu alte cuvinte, în cadrul sferei imaterialității nu există un lucru material, nici chiar de-ar fi mic cât un grăunte de praf. A numi acel obiect „urcior”, înseamnă a admite existența acestuia în cadrul absolutului. Deci, el nu ar trebui numit urcior. Și atunci, cum poate fi revelat absolutul atunci când cineva vede un urcior și vrea să-i atribuie un nume potrivit?

10 Hua Lin aruncase probabil o scurtă privire către ușă și văzuse pivotul de lemn care făcea ca ușa să se poată deplasa. Dar el a greșit, pentru că răspunsul său n-a reușit să reveleze absolutul.

11 Lovitura lui Ling Yu a fost o acțiune potrivită cu „marea funcțiune” și a fost „un răspuns fără cuvinte”, care a șters toate urmele urciorului, care în realitatea absolută nu există.

doar să nu-și lase sentimentele să fie atrase de obiectele exterioare, în timpurile străvechi, înțelepții vorbeau doar despre răul impurității¹²¹³, dar n-au spus nimic despre sentimentele rele, despre viziunea pervertită (produsă de pasiune) și despre obișnuințe ale gândirii. Minte lui se aseamănă unui iaz liniștit și limpede într-o zi de toamnă; este pură și curată în starea *wu voei* (inactivă și supramundănă), este netulburată și fără blocaje. Acel om este numit căutător al adevărului, omul ce nu se mai îngrijorează de nimic”.

Atunci, un călugăr îl întreabă pe Kuei Shan: „Ar trebui ca cel care a atins trezirea spontană să continue să practice?” Maestrul răspunse la asta: „Dacă cineva a realizat cu adevărat ceea ce este fundamental, atunci acela va ști totul despre aceasta; practica și non-practica sunt două aspecte ale dualității. Dacă, datorită unei cauze care intervine, chiar dacă cineva se trezește spontan la adevăr cu viteza gândului, totuși există încă forța obișnuinței care vine din timpuri imemorabile, care nu poate fi eliminată dintr-o mișcare. (în acest caz), acela ar trebui să fie învățat (de învățătorul său) să curme complet fluxul discriminărilor cauzat de karmele restante; aceasta este practică, dar nu înseamnă că există cu adevărat o metodă clară pe care ai putea să îndemni pe cineva s-o urmeze și s-o practice. Când cineva reușește să pătrundă adevărul auzind expunerea, clarificarea realului, a profunzimii acestuia, automat mintea acestui om va deveni pură și atotcuprinzătoare; (astfel) acel om va fi liber de iluzie, dar în ciuda sutelor și miilor de minunate înțelegeri revelate simultan acestuia, (toate acestea) înseamnă (doar) că acel om este calificat să se așeze pe scaun, să îmbrace roba¹, să-și înțeleagă sinele personal, într-o viață de acum lipsită de amăgire.

Pentru a rezuma, aspectul intrinsec al realității nu

¹² De obicei maestrul altor școli îi îndeamnă pe învățăceii lor să-și închidă ochii atunci când stau în meditație, cu scopul de a nu se lăsa atrași de obiectele exterioare.

¹³ Relele și erorile ce derivă dintr-o minte impură și discriminatorie.

admite nici măcar un singur fir de praf, dar toate modalitățile de eliberare nu exclud nici măcar o singură Dharmă.¹⁴ Oricum, în cazul intrării directe (în real), folosind doar o singură secure¹⁵, toate sentimentele legate de sfânt și profan sunt eliminate, pentru că el arată esența adevăratei eternități în care absolutul și relativul¹⁶ nu se află în dualitate și care este exact Bhūtatathatā Buddha.¹⁷

*

Yang Shan îl întreabă pe maestru: „Ce înseamnă a veni din Vest?” Maestrul răspunse: „Un felinar mare și bun.”¹⁸ Yan Shan întreabă: „Este doar aia?” Maestrul îl întreabă la rândul său: „Ce este aia?” Yang Shan răspunse: „Un felinar mare și bun”. Maestrul spuse: „Cu-adevărat tu nu știi”. 1

*

Într-o zi maestrul spuse adunării: „Foarte mulți oameni realizează o mare potențialitate, însă nu reușesc să dobândească marea funcțiune/”¹⁹(După ce auzi acestea),

14 Citat din Sutra Lotusului; scaunul lui Tathâgata simbolizează vacuitatea tuturor lucrurilor, iar roba lui Tathâgata simbolizează kșanti, sau răbdarea fără margini și faptul de a putea îndura.

15 Securea sau scurtătura CITan îndepărtează toate metodele de antrenament și se bazează pentru realizarea naturii proprii și dobândirea stării de Buddha doar pe directa cunoaștere a minții. CIVan este cunoscut ca tan tao chihju, literal „directa intrare a securii”; este directa intrare în realitate, echipat doar cu o singură secure ascuțită, ce taie toate obstacolele.

16 Absolutul și relativul unindu-se perfect unul cu celălalt, fără nici o piedică - aceasta este adevărata trezire.

17 Când toate stările, cu alte cuvinte dualismul, au fost eliminate datorită integrării lor în minte, adevăratul corp al adevăratei eternități se va revela, și el nu va fi decât „Așa-itatea” lui Buddha.

18 Rolul înțelepciurii-lumină este să risipească întunericul ignoranței. Cel de-al șaselea Patriarh a spus: „Samadhi-ul este corpul înțelepciunii, iar înțelepciunea este funcțiunea Samadhi-ului.” (Vezi Sutra Altarului.)

19 „Aia” sau „aceea” sau „acela” este un termen Ch'an care înseamnă o natură proprie iluminată, care nu poate fi exprimată și care nu poate fi numită. Yang Shan nu era încă iluminat și astfel a confundat înțelepciunea - funcția, cu natura proprie - corpul sau substanța. De unde și remarca lui Kuei Shan „Cu adevărat tu nu știi.”

Yang Shan (merse) la un călugăr ce deținea un mic templu la poalele muntelui, și după ce-i repetă ceea ce îi spusese maestrul său, întrebă: „Maestrul a spus astfel; (știi) ce vrea să zică?” Călugărul spuse: „Repetă ce-a zis maestrul!” Yang Shan deschise gura să zică, când dintr-odată, călugărul îi dădu o lovitură de-l dădu jos.²⁰ După ce se reîntoarse la mănăstire, Yang Shan relatează maestrului său incidentul, iar acesta izbucni într-un râs puternic.²¹

(într-o zi) pe când maestrul stătea așezat în sala Dharmei, călugărul responsabil cu trezoreria bătu peștele de lemn²². (Auzind chemarea), călugărul responsabil cu pregătirea mesei aruncă cât acolo vătraiul, bătu din palme și izbucni tare în râs. Maestrul (care auzi râsul) spuse: „Există un astfel de om în această comunitate? Cheamă-l aici”. (Când îl văzu pe bucătar) maestrul îl întrebă: „Ce faci?” Bucătarul răspunse: „(Azi dimineață) nu am mâncat terciul de ovăz¹; acum mi-e foame și de-aia sunt atât de bucuros”. Maestrul dădu din cap, aprobând.²³²⁴

20 Lovitura dată a fost cel mai bun răspuns, pentru că nu constituia altceva decât mare funcțiune despre care Yang Shan ceruse lămuriri. Călugărul era de asemenea un maestru iluminat, a cărui lovitură relevă atât iluminata sa potențialitate, cât și marea funcțiune binefăcătoare.

21 Yang Shan nefiind iluminat, nu a înțeles acțiunea funcțiunii călugărului. De aici și râsul maestrului care, de asemenea, relevă marea funcțiune a celui care râde.

22 Există două feluri de pește de lemn, unul rotund folosit pentru a ține ritmul atunci când se intonează sutrele, altul pentru a chema la masă.

23 De obicei se mănâncă de două ori pe zi: terci de cereale de dimineață și orez la prânz. Asceții nu mănâncă nimic după amiaza și seara.

24 Marea potențialitate a bucătarului fiind activată, a dat posibilitatea Sinelui să audă sunetul peștelui de lemn. Atunci când a devenit trezit, a fost apucat de o irezistibilă dorință de a-și manifesta bucuria, de aceea el și-a aruncat vătraiul, a bătut din palme și a râs tare. Maestrul, care știa toate astea, a întrebat: „Este aici un asemenea om?” „Asemenea om” înseamnă acela care a realizat adevărul. Răspunsul bucătarului înseamnă: „Am reușit să-mi trezesc potențialitatea adormită, iar azi dimineață am atins vârful celei mai înalte culmi, și am

*

Pe când călugării erau plecați să culeagă frunze de ceai, maestrul îi spuse lui Yang Shan: „Ai cules frunze de ceai toată ziua; doar vocea ți se aude, însă forma ta nu este vizibilă; arată-te ca să o pot vedea”. Yang Shan scutură copăcelul de ceai, iar maestrul spuse: „Tu realizezi doar funcțiunea ei, nu și corpul”. Yang Shan spuse: „Nu știu ce este (realizarea) Venerabilului Călugăr”. După ce maestrul rămase tăcut un timp îndelungat,²⁵ Yang Shan spuse: „Venerabilul călugăr a realizat doar corpul, nu și funcțiunea”. Maestrul spuse: „Ar trebui să-ți dau douăzeci de lovituri de baston.”²⁶

(într-o zi) pe când maestrul (era așezat pe locul său) în sală, un călugăr vine în față și spune: „Venerabile, cu respect vă cer să expuneți Dharma pentru comunitate/7 Maestrul spuse: „Am îndepărtat (toate) obstacolele pe care le aveai/71 (La care) călugărul se prosternă în fața maestrului (spre a-i mulțumi că l-a eliberat de ele).2

Maestrul îi spuse lui Yang Shan: „Hui Chi, vorbește repede, dar nu intra în tărâmurile întunecate/ 3 Yang Shan replică: „Dar nici nu pot avea credință”. Maestrul îl

fost pregătit să mă eliberez de ultima legătură ce mă ținea de lumea iluzorie și să fac un pas înainte; de aceea am uitat de terciul meu. Când am auzit sunetul peștelui de lemn, potențialitatea mea, de acum maturată, a dus la manifestarea Sinelui, și datorită mării ei funcțiuni, am simțit foamea."

25 Corpul spiritual este imaterial și mut, iar cuvintele celui de-al șaselea Patriarh „Când am venit nu aveam gură" descrie foarte bine acest lucru. Sutra Vimaîākirti Nirdeśa spune: „Maftjuāri îl întreabă pe Vima- lakirti despre Dharma non-duală, dar acesta rămâne tăcut." Tăcerea este caracteristică pentru Dharmakāya.

26 Actul de a spune „Ar trebui să-ți dau douăzeci de lovituri de baston" vine din marea funcție a corpului spiritual al maestrului, care era imperceptibil. De fapt, el nu și-a bătut discipolul, dar discipolul, cel care ar fi trebuit să primească bătaia, ar fi trebuit de asemenea să-și realizeze propriul corp, corpul care ar fi simțit bătaia. Scopul lui Kuei Shan a fost a cela de a-l face pe Yang Shan să înțeleagă că atât corpul cât și funcțiunea trebuie să fie realizate simultan, pentru că un corp fără funcțiune este fără folos, și o funcție fără corp este pur și simplu ceva inexistent.

întrebă: „(Vrei să spui că) după ce ai avut credință, nu mai ai, sau nu ai avut, și deci nu poți avea?” Yang Shan răspunde: „În cine ar trebui să am credință?” Maestrul răspunde: „Dacă e așa, atunci ești un **drāvaka** cu mintea fixă”. 4 Yang Shan zise: „Nici măcar nu-l percep pe Buddha”. 5 Maestrul îl întrebă: „Câte cuvinte de-ale lui Buddha și câte cuvinte de-ale demonului se află în cele patruzeci de suluri ale sutrei (**Mahāpari**) *nirvāna*?” 6 Yang Shang răspunde: „Toate sunt cuvintele²⁷ demonului/ Maestrul spuse: „Pe viitor, nimeni nu va putea să te mai contrazică”. 1

*

Yang Shan îl întrebă pe Kuei Shan: în actuala transmigrare, care ar trebui să fie faptele mele obișnuite din viața zilnică?” Maestrul răspunde: „Apreciez doar ochiul tău just, nu mă interesează să vorbesc despre faptele obișnuite ale vieții tale zilnice.”²⁸²⁹

Și cum Yang Shan (mergea), lovi poalele robei pe care o ținea în mână și-l întrebă pe maestru: „Venerabile,

27 Fiind condiționat, limbajul omenesc nu poate exprima niciodată transcendentalul, iar Buddha a fost refractar față de faptul că a fost constrâns să-l folosească pentru a călăuzi ființele omenești. Oricum ar fi,

28c cuvintele și vorbele nu pot atinge potențialitatea latentă ce se află inerent în fiecare om, și care poate fi trezită doar printr-un antrenament Ch'an, care dă posibilitatea realizării în mod intuitiv a unirii sale cu realitatea absolută. Dacă se rămâne atașat doar de litera Scripturilor, țelul învățaturii nu va fi atins, iar untul cel fin sau adevărul lui Buddha se va dovedi la fel de dăunător precum cuvintele demonului. Din acest motiv, unii eminente maestri le interzic discipolilor lor să citească Sutare înainte de a se trezi la adevăr. Numai cel care s-a iluminat va înțelege complet Sutarele. De obicei după iluminare, vechii maestri citeau toată Tripitaka.

29 Ochiul just este vederea corectă. După iluminare, discipolul cere sfat și călăuzire de la maestrul său în ceea ce privește faptele obișnuite ale vieții cotidiene - când stă așezat, când mănâncă, când gândește etc., dar Kuei Shan spune că atâta timp cât viziunea este corectă, înțelepciunea va funcționa în concordanță cu adevărul. În „Cântecul iluminării” Yung Chia spune: „Mergi la rădăcină. Nu te preocupa de rămurile.” Aici rămurile sunt faptele vieții cotidiene.

ce ați face în momentul acesta?"³⁰ Maestrul răspunse: „În momentul acela, m-aș abține de la a face ceva.”³¹ Yang Shan spuse: „Venerabile, aveți (doar) corpul, dar vă lipsește funcțiunea”. După o tăcere îndelungată³² maestrul îl întreabă (pe Yang Shan): „Ce ai face în momentul acesta? (cu alte cuvinte, care ar fi funcțiunea ta?)” Yang Shan întreabă la rândul său: „Dar, Venerabile, în momentul acesta, chiar îl1 puteți percepe?” Maestrul răspunse: „Ai funcțiunea, dar este fără corp”. (Dialogul a avut loc în luna a doua a anului.)

*

(într-o zi) maestrul îl întreabă brusc pe Yang Shan: „Ceea ce mi-ai spus astă primăvară era incomplet; încearcă acum să spui ceva, să văd/ Yang Shan răspunse: în clipa asta, cineva ar trebui să evite să facă un tipar din asta”. Maestrul spuse: „Aceasta este închisoarea eternei înțelepciuni.”³³³⁴

*

Într-o zi, maestrul l-a chemat la el pe intendentul mănăstirii, iar când acesta din urmă veni, îi spuse: „L-am chemat pe supra-intendent, de ce ai venit tu?” Intendentul nu putu răspunde. Apoi maestrul îi spuse asistentului său să-l cheme pe șeful adunării, iar când acesta sosi, îl întreabă: „Am trimis după șef, de ce ai venit tu?” Șeful nu

30 Termen Ch'an care semnifică: „Ce ar trebui făcut în asemenea circumstanțe pentru ca cineva să fie în concordanță cu iluminarea sa?”

31 Mă abțin de la crearea mentală a lucrurilor; cu alte cuvinte, o să rămân într-o stare de wu wei sau de neschimbare.

32 O tăcere îndelungată înseamnă: reîntoarcerea la starea de Nirvana, adică la nemișcarea Dharmakaye.

33 „Îl” aici desemnează Dharmakâya ce nu poate fi exprimată în cuvinte (Răspuns greșit.)

34 Maestrul face aluzie la dialogul incomplet pe care Yang Shan l-a întrerupt în cea de-a doua lună a primăverii. Așa cum Yang Shan a spus, descrierea naturii imateriale trebuie evitată cu scrupulozitate, iar maestrul a replicat imediat că este vorba despre înțelepciunea ținută sub control, adică nu este permisă bucuria totalei libertăți. Dialogul demonstrează că Yang Shan nu era așa de complet iluminat ca Kuei Shan.

putu răspunde.³⁵

*

Maestrul îl întrebă pe un călugăr care de-abia sosise (la mănăstire): „Care este numele tău?” Călugărul răspunse: „Yueh Lun” (discul lunar). Maestrul desenă cu degetul în aer un cerc³⁶ și-l întrebă pe călugăr: „Ești așa ca ăsta?” Că -, lăugărul spuse: „Cum poți spune asta? Există în alte locuri oameni (iluminați) care nu ar fi de acord cu tine”. Maestrul spuse: „Acest sărman călugăr¹ poate spune doar asta; tu ce ai spune?” Călugărul întrebă: „Încă mai vezi discul lunar?” Maestrul răspunse: „Dacă spui așa, atunci există mulți oameni în această adunare de călugări care nu vor fi de acord cu acei oameni din alte locuri (despre care ai vorbit mai devreme).”³⁷³⁸

*

(Într-o zi, maestrul îl întrebă pe Yun Yen³⁹: „Am auzit că ai stat mult timp în muntele Yo Shan, e adevărat?” Yun Yen răspunse: „Da”. Maestrul îl întrebă: „Cum a fost marea personalitate a lui Yo Shan? Yun Yen răspunse: „A existat după Nirvana”. Maestrul întrebă: „Cum a fost după

35 Ideea maestrului a fost aceea de a trezi potențialul latent existent inherent în supra-intendent și în șeful adunării călugărilor, astfel încât aceștia să-și perceapă adevărata lor natură. Din păcate, nici unul dintre ei nu a înțeles întrebările sale. Aici, supra-intendentul și șeful sunt două nume goale a doi oameni iluzorii. Întrebarea : „De ce ai venit?” înseamnă: „De ce a venit natura ta?”, pentru că acțiunea de a veni este marea ei funcțiune. r

36 Perfecta Dharmakâya, adică ceea ce e dincolo de început și sfârșit.

37 Idiom chinez care înseamnă „Eu”.

38 Maestrul a avut dreptate atunci când l-a încercat pe vizitator întrebându-l „Ești astfel?”, adică „Este natura ta perfectă precum cercul care simbolizează eterna Dharmakâya?” Călugărul a făcut o gafă atunci când a dat un nume (discul lunar) la ceea ce nu are nume. Aici, funcțiunea maestrului a constatat în trezirea potențialității latente a vizitatorului, în scopul de a fi capabil să perceapă pe cel ce trasase cercul în aer. Călugărul a fost stupid criticându-l pe maestrul iluminat, care fusese plin de compasiune față de ignorantul și arogantul vizitator.

39 Yun Yen a fost un discipol al lui Yo Shan și contemporan cu Kuei Shan.

Nirvâna?" Yun Yen răspunse: „Apa curgea pe el, dar el nu se uda”. După ce spuse acestea, Yun Yen îl întrebă pe maestru: „Cum a fost măreața personalitate a lui Pai Chang?”⁴⁰ Maestrul răspunse: „Era impresionant de demn și radia lumină. Nu era nici sunetul de dinainte de sunet, nici forma de după formă.”⁴¹ (Dacă ai încerca să descrii asta) ai fi ca țânțarul care încearcă să se așeze pe un bou de fier, ca să găsească un loc în care să-l înțepe.”⁴²

Maestrul Kuei Shan întinse mâna ca să-i dea lui Yang Shan urciorul de apă, dar când Yang Shan era cât pe ce să-l apuce, maestrul își retrase mâna și-l întrebă: „Ce este?” Yang Shan la rândul lui întrebă: „Ce vezi?” Maestrul răspunse: „Dacă-i așa, de ce-ai venit la mine să-l cauți?” Yang Shan spuse: „În ciuda acestui lucru, în conformitate cu regulile de conduită, este de datoria mea să duc urciorul cu apă în locul tău”. Atunci maestrul îi dădu urciorul de apă lui Yang Shan.¹

Maestrul ieși cu Yang Shan afară și îi arătă un chiparos, întrebând: „Ce se află în fața noastră?” Yang Shan răspunse: „Doar un chiparos”. Maestrul arătă atunci către un țăran bătrân care se afla în spatele lor, spunând: „Acest țăran bătrân va avea mai târziu o comunitate de

40 Măreața personalitate este Dharmakāya.

41 Acestea două, spațiul (sunet și formă) și timpul (înainte și după) sunt complet eliminate.

42 Măreața personalitate a lui Pai Chang (sau Dharmakāya) este indescriptibilă, iar cel care încearcă să vorbească despre acest lucru este aidoma țânțarului care nu poate înțepe pielea unui bou de fier. Această frază a fost, și este încă, citată și discutată pe larg în cercurile Ch'an.

cinci sute de oameni." ⁴³⁴⁴

Maestrul îl întrebă pe Yang Shan: „Unde ai fost?” Yang Shan răspunse: „Am fost pe câmp”. Maestrul întrebă: „Sunt bune grânele de secerat?” Yang Shan răspunse: „Da”. Maestrul întrebă: „Le-ai văzut verzi sau galbene, sau nici verzi nici galbene?” Yang Shan întrebă la rândul lui: „Ce se află în spatele tău?” Maestrul continuă: „Dar măcar le-ai văzut?” Yang Shan ridică un spic de grâu și întrebă înapoi: „Întrebi despre acest lucru?” Maestrul spuse: „Acesta este regele găscă ce deosebește laptele (de apă)”.

1

Într-o zi de iarnă, maestrul îl întrebă pe Yang Shan: „Vremea este rece, sau omul?” Yang Shan răspunse: „Totul este în el”. Maestrul spuse: „De ce nu vorbești într-un fel drept și cinstit?” Yang Shan replică: „Ceea ce am spus nu este strâmb și necinstit, dar ce vrea să spună Venerabilul?”

43 Maestrul era nerăbdător să vadă dacă discipolul său era complet iluminat. Acțiunile de dare a urciorului și apoi de retragere a lui au fost făcute în scopul de a revela „ceea ce funcționa”. Când Yang Shan era să apuce urciorul, maestrul l-a întrebat: „Ce este?”, ceea ce înseamnă „Cine este cel care pune această întrebare și cine este cel care vrea să prindă urciorul?” Yang Shan care de acum era iluminat, a întrebat la rândul lui: „Ce vezi?” adică, „Este imaterialul perceptibil?” Maestrul a replicat imediat: „Dacă ești cu adevărat iluminat, de ce ai venit aici să te înveți Dharma?” Yang Shan a răspuns: „În ciuda faptului că sunt iluminat, îți sunt îndatorat ție pentru asta și este potrivit să te servesc acum pentru a-mi arăta recunoștința.” Maestrul i-a acceptat pledoaria și i-a dat urciorul.

44 „Cine” a arătat spre chiparos și spre bătrânul țăran, și „cine” a răspuns: „Doar un chiparos”, sunt corpurile spirituale imperceptibile, care se revelează prin intermediul funcțiunii lor. Fața și spatele arată că acest corp imaterial este pretutindeni și atotcuprinzător, și se revelează prin intermediul lucrurilor văzute. Bătrânul cultivator va avea o comunitate imaginară, creată de cele cinci agregate ale sale, pentru că toate ființele umane sunt nonexistente, conform cu învățătura lui Buddha din Sutra Diamantului.

Maestrul răspunse: „Este necesar să urmezi curentul.”⁴⁵⁴⁶

*

Un călugăr a venit și s-a prosternat în fața maestrului, care se prefăcu că vrea să se ridice de pe locul său. Vizitatorul îl imploră: „Venerabile, vă rog, nu vă ridicăți”. Maestrul spuse: „Acest bătrân călugăr nu a fost așezat niciodată”. Călugărul spuse: „Nici eu nu m-am prosternat niciodată”.

Maestrul îl întrebă: „De ce ești așa de nepoliticos?”
Vizitatorul nu putu răspunde.1

*

Doi călugări Ch'art au venit de la comunitatea lui Shih Shuang⁴⁷ și au spus: „Aici nu există nicio persoană

45 Regele găscă, sau răja-hamsa în sanscrită, este conducătorul stolului în zbor, așa cum este Buddha. Se spune că este capabil să extragă laptele dintr-un amestec de apă cu lapte, lăsând doar apa, asemenea unui Bodhisattva, în ceea ce privește adevărul. Maestrul nu a scăpat prilejul de a-i da învățătura lui Yang Shan, care se întorsese de la câmp. Vorbind despre imaterial îl întrebă pe Yang Shan dacă era verde sau galben, sau nici verde nici galben. Yang Shan, vorbind despre material, întrebă: „Nu vezi spicul de grâu din spatele tău?” Maestrul își continuă învățătura întrebându-și discipolul dacă văzuse ceea ce este imperceptibil. Yang Shang ridică spicul de grâu spunând: „Dacă întrebi despre asta, îl pot vedea și pot spune dacă este verde sau galben, sau nici verde nici galben, dar tu nu despre acesta ai întrebat. Tu m-ai întrebat despre Dharmakâya, care este imperceptibilă și nu poate fi exprimată/” Ultima frază a dialogului înseamnă „în mijlocul lumii iluzorii, o persoană ar trebui să distingă laptele (adevărul) de apă (neadevărul), asemenea regelui găscă.”

46 Acest dialog relevă cele două aspecte ale absolutului: imuabilitatea și relativitatea lui fenomenală, ambele aspecte fiind asemănate cu apa și valurile. Yang Shan nu a fost incorect, dar un Bodhisattva trebuie să se folosească de circumstanțele predominante și să urmeze fenomenalul pentru a revela ființelor omenști ceea ce este fundamental; curentul este fenomenalul ce nu se oprește niciodată.

47 Maestrul se folosi de moment pentru a-l ilumina pe călugărul care, oricum, era ignorant și nu înțelegea învățătura. Când maestrul a spus „Eu nu am fost așezat niciodată” el vroia să zică ceea ce Buddha a spus în Sutra Diamantului: „Subhuti, dacă cineva spune că Tatâgata vine sau pleacă, stă așezat sau stă întins, nu înțelege ceea ce am vrut eu să spun. De ce? Pentru că Tathâgata nu are nici de unde (să vină),

care să înțeleagă Ch'an-ul". Mai târziu, când toți călugării au mers să strângă lemne de foc, Yang Shan i-a văzut pe cei doi care se odihneau; și luând o bucată de lemn de foc, îi întrebă: „Puteți spune ceva (despre acesta)?" Și pentru că amândoi rămaseră tăcuți, Yang Shan le spuse: „Nu spuneți că aici nu este nimeni care să înțeleagă Ch'an-ul.”⁴⁸

Când s-a reîntors la mănăstire, Yang Shan i-a povestit maestrului: „Azi, doi călugări Ch'an au fost demascați de mine". Maestrul întrebă: „Cum i-ai demascat?" Yang Shan povesti incidentul, iar maestrul spuse: „Acum și eu te-am demascat pe tine.”⁴⁹

*

(într-o zi), pe când maestrul stătea în pat, Yang Shan (se apropie de el), își împreună palmele, și-l strigă. Maestrul își întoarce fața către perete, iar Yang Shan spuse: „Cum puteți face asta?" Maestrul se ridică și spuse: „Am visat ceva, interpretează te rog pentru mine". După asta, Yang Shan îi aduse un lighean cu apă pentru a-și spăla fața. Puțin mai târziu, veni și Hsiang Yen, își împreună palmele și-l strigă pe maestru, care spuse: „Cu puțin timp în urmă am visat, iar Hui Chi a interpretat visul pentru mine; tu poți să-l explici?" Atunci Hsiang Yen îi aduse un bol cu ceai. Maestrul spuse: „Voi doi puteți interpreta mai bine decât Săriputa". 1

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Cel care nu poartă pe cap pălăria de bambus pentru ploaie a lui Kuei Shan, nu va ajunge niciodată în satul scutit de recrutare; ce este o

nici încotro (să meargă); de aceea el este numit Tathāgata." Călugărul nu a putut răspunde la ultima întrebare a maestrului pentru că se afla în iluzie și nu înțelesese absolutul

48 Dacă cei doi călugări ar fi înțeles cu adevărat Ch'an-ul, ei ar fi perceput pe „cel care" a luat bucata de lemn de foc și le-a pus întrebarea: „Poți spune ceva despre acesta?" Este vorba aici despre imaterialul care este inexprimabil. Deci Yang Shan a reușit să demonstreze incompetența lor.

49 Adică, ți-am demascat Dharmakāya pe care am perceput-o prin intermediul vorbirii tale, și am demascat eroarea ta, adică faptul că încă discriminezi între tine și cei doi călugări.

pălărie Huei Shan?" Maestrul îi dădu o lovitură cu piciorul.⁵⁰⁵¹

*

În sala de practică, maestrul spuse adunării călugărilor: „După ce o să mor, o să iau forma unui bivol de apă, pe a cărui coapsă din partea stângă vor fi înscrise cinci caractere: călugărul Kuei Shan – așa și așa. El nu poate fi numit călugărul Kuei Shan pentru că este un bivol; dar nu poate fi numit nici bivol, pentru că este un călugăr numit Kuei Shan. Care este numele corect?”⁵²

*

Maestrul a răspândit considerabil învățătura Ch'an timp de peste patruzeci de ani, (perioadă în care) discipolii săi care au reușit să realizeze adevărul au devenit atât de numeroși încât nici nu pot fi numărați. Discipolii cărora li s-a permis să intre în „camera abatelui” au fost în număr de patruzeci și unu.

*

În cea de-a noua zi din prima lună a celui de-al șaptelea an al regatului lui Ta Chung din dinastia T'ang (20

50 Hsiang Yen a fost un discipol al maestrului Kuei Shan. Săriputra a fost unul dintre principalii discipoli ai lui Buddha, și a fost cunoscut pentru înțelepciunea sa. Acțiunea de a întoarce fața către perete este reîntoarcerea funcțiunii către nemișcarea Dharmakāyaei.

Un maestrul iluminat nu visează niciodată, visul denotă o minte tulburată. Cei doi discipoli au interpretat corect așa-zisul vis, aducându-i un lighean cu forma rotundă, și un bol rotund de ceai, ambele simbolizând Dharmakāya sa, care fusese prezentă tot timpul și pretutindeni.

51 Călugării care stau în munți poartă o pălărie de ploaie din bambus. Satul scutit de recrutare simbolizează eliberarea de iluzie. Călugărul vroia să zică: „Dacă o persoană nu trece prin antrenamentul Maestrului Kuei Shan (care era cunoscut în toată țara), atunci acea persoană nu se va elibera niciodată. Învățătura ta cum este dată?” Lovitura de picior a maestrului relevă pe cel care acționează, adică pe cel care înfăptuiește marea funcțiune mai sus amintită.

52 Ideea maestrului era aceea că natura proprie (natura-Buddha) este aceeași, fie că e vorba de un călugăr sau de un bivol, și ea nu poate fi numită, pentru că numele nu au natură a lor. Această frază este citată și discutată pe larg în cercurile Ch'an din toată țara.

februarie 853), după ce maestrul și-a spălat și clătit gura, s-a așezat cu picioarele încrucișate și a murit fericit la vârsta de optzeci și trei de ani de viață și la vârsta Dharmică de șaiszeci și patru.⁵³

*

Stupa sa a fost ridicată pe muntele (Kuei Shan) iar împăratul i-a acordat postum titlul de „Maestrul Ch'an Ta Yuan” (Măreția perfecțiune), iar pe stupa a fost scris epigraful „Ch'ing Ch'in” (Puritate - Curăție).

2. ȘCOALA KUEI YANG (IKYO ZEN)

Maestrul Hui Chi din Muntele Yang Shan, districtul Yuan Chou³

Maestrul eh an Hui Chi din Muntele Yang Shan, districtul Yuan Chou, s-a născut în localitatea Huai Hai, din districtul Shao Chou. Numele său laic era Yeh. La vârsta de cincisprezece ani, el intenționează să plece de acasă, dar fu împiedicat de părinții săi. Doi ani mai târziu, își tăie două degete, se prosternă în fața părinților și jură că va merge în căutarea Dharmei celei drepte, pentru a le arăta recunoștința pe care le-o datora.

La un timp după aceea, el deveni adeptul Maestrului

⁵³ Numărul anilor de când fusese ordinar.

ch an Tung de la mănăstirea Nan Hua⁵⁴⁵⁵, care îi rase capul. Mai înainte de a fi ordinar, el începuse să călătorească (pentru a studia cu alți maeștri). Prima dată l-a vizitat pe maestrul ch an Tan Yuan, și fu trezit de acesta la profunda doctrină. Apoi, el merse în muntele Kuei Shan, unde realizează înțelegerea profundului (adevăr).

Maestrul Ling Yu l-a întrebat: „Ești un călugăr cu sau fără stăpân?” Hui Chi răspunse: „Am un stăpân”. Ling Yu îl întreabă: „Unde este el?” Hui Chi traversează sala de la Vest la Est, și rămase acolo.³ Ling Yu văzu că acest discipol nu era unul obișnuit și mai târziu îi dădu o învățătură pe potrivă. Hui Chi întreabă: „Unde este sălașul adevăratului

Buddha?” Ling Yu răspunse: „Răsuțește invers subtilitățile gândirii tale cea fără de gânduri, și cugetă la nelimitata strălucire spirituală până când gândirea îți va fi epuizată, apoi întoarce-o la sursa ei, (unde) natura fundamentală – cu expresiile ei fenomenale –, sălășluiește etern, unde activitatea și principiul nu sunt în dualitate, și unde se află „Așa-itate” adevăratului Buddha”. Auzind acestea, Hui Chi s-a iluminat spontan. Rămase deci (la mănăstire) spre a-l servi pe Ling Yu.

Mai târziu, el merse la Chiang Ling pentru ordinație, și petrecu perioada de retragere din timpul verii studiind Vinaya Pitaka.¹ Apoi merse la maestrul ch an Yen Tou.

(Văzându-l), Yen Tou ridică „apărătoarea de muște”, iar Hui Chi își întinse rogojina. Yen Tou ascunse „apărătoarea de muște” la spate, iar Hui Chi își luă rogojina, o puse pe umăr și ieși. Yen Tou spuse: „Nu sunt de acord cu întinsul rogojinii, aprob doar strânsul ei.”⁵⁶⁵⁷

54 Extras din Ching Te Ch'uan Teng Lu („Transmisiunea Lămpii”).

55 Vestul este simbolul imperturbabilității, sau corpul; Estul este simbolul activității, funcțiunii sale. Hui Chi a traversat sala pentru a arăta stăpânul, proprietarul, cel care era liber să vină și să plece.

56 Una dintre cele trei diviziuni ale canonului buddhist: învățătură, disciplină și reguli monahale.

57 Apărătoarea de praf (sau apărătoarea de muște) este formată dintr-un mâner de care este atașat la un capăt un mănunchi de fire de coadă de cal alb, iar la celălalt un inel de metal, pentru a putea fi agățat de

Yang Shan îl întrebă pe maestrul ch an Shih Shih: „Care este deosebirea dintre Buddha și Tao?”⁵⁸ Shih Shih răspunse: „Tao este ca o palmă deschisă, Buddha este ca un pumn”. 1 Când plecă de la Shih Shih, acesta îl conduse la ușă, spunând: „Nu pleca de tot de data asta, pentru că va trebui să te reîntorci la mine mai târziu.”⁵⁹⁶⁰

*

(Un om, pe numele lui) Wei Chou îl rugă pe Ling Yu să scrie o găthă pentru el. Maestrul răspunse: „Destăinuirile reciproce a doi oameni aflați față în față, arată prostie; cum poate fi asta exprimată prin trăsăturile de tuș pe hârtie?”⁶¹ Atunci omul îl rugă același lucru pe

perete. O rogojină, nisidana în sanscrită, este folosită pentru a șede pe ea. Yen Tou a pus la încercare înțelegerea vizitatorului prin ridicarea „apărătorii de praf”, ceea ce arată funcțiunea activă a corpului său spiritual. Ca răspuns, Yang Shan a desfășurat rogojina, ceea ce de asemenea arată acțiunea funcțiunii sale spirituale. Atunci când Yen Tou a ascuns la spate „apărătoarea de praf”, el a vrut ca activitatea sau funcțiunea sa să se reîntoarcă în corpul său spiritual. La fel, acțiunea lui Yang Shan de retragere a rogojinii și de punere a ei pe umăr, reprezintă același lucru. Yen Tou a aprobat retragerea rogojinii de către Yang Shan, pentru că imediat după aceea Yang Shan a ieșit, iar acest act complementar reprezintă reîntoarcerea funcțiunii în corpul spiritual. El nu aprobase acțiunea de desfășurare a rogojinii, pentru că actul era incomplet. Dacă după ce a desfășurat rogojina, Yang Shan ar fi îngenunchat și ar fi făcut o prosternare pe ea, sau ar fi pășit pe ea, rămânând în picioare, atunci acțiunea funcțiunii sale ar fi fost completă. În cazul descris, funcțiunea a fost doar pe jumătate săvârșită.

58 Tao, sau Calea, Adevărul, Doctrina.

59 O palmă deschisă reprezintă activitatea sau funcțiunea, în timp ce un pumn închis reprezintă corpul nemișcat.

60 Această frază nu trebuie interpretată literal, pentru că a face asta ar însemna a te agăța de ceea ce maestrul numesc „înțelesul mort”, „înțelesul său viu” este : „Nu te reîntoarce la nemișcarea corpului tău spiritual pentru totdeauna, pentru că va trebui să-i îndeplinești funcțiunea pentru binele celorlalți, așa cum eu fac aici.”

61 Cuvântul „asta” din această frază reprezintă corpul imaterial, ce nu poate fi exprimat. Încercarea de dezvăluire a corpului fără nume atunci când un om întâlnește un altul, arată prostie; cum poate fi inexprimabila realitate exprimată în trăsături de tuș, pe o coală de hârtie?

Hui Chi, care trasă un cerc pe o bucată de hârtie și scrisese: „Să știi după ce te-ai gândit, înseamnă nivelul al doilea; să știi fără a te gândi, este nivelul al treilea”⁶²

*

Într-o zi, pe când Hui Chih îl urma pe Kuei Shan la munca câmpului, spuse: „Așa de jos aici și atât de sus acolo!” Ling Yu răspunse: „Apa poate aduce lucrurile la același nivel”. Atunci el zise: „Nici măcar pe apă nu te poți baza, Venerabile; lasă ca susul să vină la nivelul de jos și josul să urce la nivelul de sus”, Ling Yu (dădu din cap) aprobator.⁶³

Un susținător¹ (al mănăstirii) a trimis un cadou (lui Kuei Shan), constând într-o țesătură subțire pentru confecționarea de robe. Yang Shan l-a întrebat pe maestru: „Venerabilul primește atât de multe lucruri de la acest donator; cum va răsplăti el toate acestea?” (Pentru a-i arăta cum se răsplătește un cadou) Ling Yu bătu în platforma de meditație.⁶⁴ Yang Shan spuse: „Cum poate converti Venerabilul proprietatea comună în folosul său personal?”⁶⁵

62 Cercul simbolizează corpul etern. Simpla cunoaștere, fără realizarea empirică, nu are nici o valoare, de unde nivelurile doi și trei. Cunoașterea, după o prealabilă gândire, este ceva mai bine decât cunoașterea fără o gândire prealabilă, pentru că în primul caz există măcar actul gândirii, care este funcțiunea în neclaritatea ei, în timp ce în cel de-al doilea caz, nu există nici o urmă de funcțiune.

63 Acest dialog arată că Yang Shan a făcut progrese rapide în dialectică. El a comparat inegalitatea dintre corp și funcțiune cu aceea a

64p ământului, iar maestrul său i-a spus că apa sau natura proprie le poate egaliza pe ambele. Yang Shan a spus că nu te poți baza pe natura proprie înainte de iluminare, iar dacă cineva este iluminat, atunci nu mai este nevoie de egalizarea funcțiunii și corpului; atunci ar fi suficient să lase corpul și funcțiunea să se ajusteze de la sine, prin intermediul antrenamentului Ch'an.

65 Yang Shan a spus în glumă că maestrul său nu ar trebui să folosească platforma de meditație, care era proprietate comună, pentru a-și plăti datoria sa personală derivată din darurile primite. Acesta este „înțelesul mort” al frazei, însă „înțelesul viu” este : „Ai săvârșit marea ta funcțiune atunci când ai bătut în platformă; acum

*

(într-o zi), Ling Yu l-a întrebat brusc pe Yang Shan: „De unde vii?”. Acesta din urmă răspunse: „Pe la câmp”. Ling Yu întreabă: „Câți oameni erau acolo, pe câmp?” Yang Shan înfipse sapa în pământ și rămase (nemișcat). Ling Yu spuse: „Azi, în Nan Shan (Muntele de Sud) mulți oameni taie iarba”. Atunci, Yang Shan își luă sapa și plecă.⁶⁶

Yang Shan avea grijă de vite pe muntele Kuei Shan. Șeful comunității (care fusese și el acolo) spuse: „Există sute de milioane de fire de păr, cu sute de milioane de lei în ele”. Yang Shan nu comentă nimic, iar când se reîntoarce (la mănăstire) merse la Kuei Shan. Mai târziu veni și șeful comunității, care se prosternă la picioarele lui Kuei Shan.

Apoi Yang Shan aduse în discuție ceea ce șeful comunității spusese, și-l întreabă: „Nu tu ai fost acela care a spus că „Există sute de milioane de fire de păr, cu sute de milioane de lei în ele”? Șeful comunității răspunse: „Ba da”. Yang Shan întreabă: „Atunci când lei apar, ei apar înainte sau după firele de păr?” Șeful comunității răspunse: „Ei nu apar nici înainte, nici după (firele de păr)”. După aceasta, Yang Shan ieși (din cameră). Ling Yu

lasă-mă și pe mine să o săvârșesc pe a mea, prin rostirea acestor cuvinte.”

66 In ciuda faptului că erau mulți oameni pe câmp, cu adevărat nu era nici unul, pentru că ei erau doar iluzii ale unei minți induse în eroare. Ca răspuns la întrebarea maestrului său, Yang Shan a înfipt sapa în pământ, pentru a arăta că toate lucrurile se reîntorc la unica minte, care este nemișcată, simbolizând Dharmakāya în samâdi-ul sau imperturba-

remarcă: „Leul și-a frânt spatele.”⁶⁷⁶⁸

(în sală), după ce Kuei Shan s-a urcat în jilțul său, a ridicat „apărătoarea de muște” și a spus: „Acela care este în stare să acționeze potrivit adevărului, va primi această „apărătoare”.

Yang Shan întrebă: „Eu acționez potrivit adevărului, pot căpăta (apărătoarea)?” Șeful comunității spuse: „Acționează doar potrivit adevărului și cu siguranță o vei avea”. Yang Shan înșfăcă „apărătoarea” (din mâna maestrului) și-o luă cu el.¹

*

Într-o zi ploioasă, șeful (comunității) zise: „Bună ploaie, Venerabile”.

Yang Shan întrebă: „Cum e bună?” Pentru că șeful comunității nu putu răspunde, Yang Shan spuse: „Nu pot să răspund la întrebare”. Șeful comunității îl întrebă pe

67b ilitatea ei; aceasta a fost funcțiunea care se reîntoarce la corpul etern. Remarca lui Kuei Shan: „Azi, pe Muntele de Sud mulți oameni taie iarba” are ca înțeles faptul că corpul imaterial este pretutindeni și este atotcuprinzător, incluzând și Muntele de Sud, și că acest corp imaterial înfăptuiește marea sa funcțiune. Yang Shan și-a luat sapa arătând marea sa funcțiune și a plecat, pentru a-și arăta dispariția din scenă sau, cu alte cuvinte, reîntoarcerea funcțiunii în corp, întrerupând astfel dialogul ce îi servise la îndeplinirea scopului. Kuei Shan nu a ratat nici o singură ocazie în a-i da învățătura discipolului său, în așa fel încât acesta să-i devină mai târziu succesor.

68 Atunci când a văzut cireada, șeful comunității s-a referit la blana lor. Firele de par din blană reprezintă omul aflat în iluzie, pentru că ele sunt ușoare și subțiri, iar vântul le duce în toate direcțiile, asemenea oamenilor care urmează orbește curențele lumesti. În ciuda iluziilor acestora, oamenii din această lume nu diferă de Buddha, al cărui simbol este neînfricatul leu. Deci, din punct de vedere al naturii lor fundamentale, miliardele de oameni aflați în iluzie nu sunt altceva decât Buddha. Yang Shan a vrut să pună la încercare capacitatea spirituală a șefului comunității, întrebându-l dacă natura eterna a oamenilor apare înainte sau după blană. Șeful a avut dreptate pentru că răspunsul său a șters orice urmă a timpului. Atunci când Yang Shan a pus întrebarea, a înfăptuit marea funcțiune de a întinde o capcană pentru a-l prinde pe șeful comunității în ea, dar când acesta din urmă a răspuns corect, Yang Shan a plecat, iar acțiunea de a ieși din cameră semnifică reîntoarcerea funcției-

Yang Shan: „Cum este bună?” Yang Shan arată (cu degetul) spre ploaie.⁶⁹⁷⁰

*

Pe când Kuei Shan și Yang Shan se plimbau împreună pe afară, o cioară trecu zburând, având în cioc o curmală roșie, pe care o lăsă să cadă în fața lor. Ling Yu o luă de jos și i-o dădu lui Yang Shan care, după ce spălă fructul, i-o dădu înapoi maestrului său. Ling Yu întrebă: „Cum ai făcut să-l obții?” Yang Shan răspunse: „Aceasta este răsplata pentru marea ta virtute”. Ling Yu spuse: „Nu ar trebui să rămâi cu mâinile goale”. Și atunci îi dădu jumătate din fruct lui Yang Shan.¹

*

Pe când Yang Shan își spăla roba, Tan Yuan îl întrebă: „Ce ar trebui să facă cineva în momentul acesta?” Yang Shan răspunse: „Unde se poate vedea „momentul acesta”?”⁷¹⁷²

*

Maestrul a stat timp de cincisprezece ani în muntele Kuei Shan, iar spusele sale au fost admirate de toți învățăceii de acolo. După ce a primit pecetea (minții) esoterice a lui Kuei Shan, el și-a condus discipolii în muntele Wang Mang, unde a rămas pentru a-i converti pe toți cei care au venit acolo. Ca urmare a condițiilor

69u nii în corpul neclintit Kuei Shan, în glumă, a observat că Yang Shan, leul, și-a frânt spatele din cauză că fusese învins de șeful comunității.

70 Ploaia este bună pentru că determină activarea potențialității în scopul de a înfăptui funcțiunea vederii. Șeful comunității nu era iluminat, iar Yang Shan l-a învățat să-l perceapă pe „acela” care arată spre ploaie, adică „ceea ce” înfăptuiește binefăcătoarea funcțiune de iluminare a celui care întreabă.

71 Maestrul și discipolul se preamăresc unul pe altul pentru iluminarea lor. Cititorii vor nota marea funcțiune înfăptuită și de Kuei Shan, și de Yang Shan, atunci când au dat fructul de la unul la altul.

72 întrebarea lui Tan Yuan înseamnă: „în acest moment, cum ar trebui cineva să acționeze pentru a fi în acord cu realitatea?” Yan Yuan a vrut să-l încerce pe Yang Shan, care a răspuns că realitatea nu poate fi văzută.

nefavorabile de acolo⁷³, el a plecat mai departe în muntele Yang Shan, unde învățăceii săi au venit în număr mare.

*

În sala practicii maestrul spuse adunării călugărilor: „Toți ar trebui să întoarceți lumina către interiorul vostru și să nu-mi memorați cuvintele. Din timpuri fără de-nceput, voi ați întors spatele luminii și v-ați aruncat în întuneric. Gândirea voastră falsă este atât de adânc înrădăcinată încât nu poate fi risipită doar într-un singură clipă. De aceea este necesar să fie folosite metodele ingenioase pentru a vă dezbăra de grosolanele voastre concepții. Aceasta este ca și cum i-ai da unui copil frunze galbene⁷⁴, însă există oare vreun bob de adevăr în asta? Este ca omul care și-a deschis o prăvălie în care vinde tot felul de mărfuri, inclusiv aur și jad, dar al cărui scop este acela de a stabili potențialitățile clienților. Din acest motiv, se spune că Shih Tou este patronul unei prăvălii care vinde aur adevărat. Eu însă vând la toată lumea – dacă un client vrea să cumpere excremente de șobolan, îi vând excremente de șobolan, iar dacă cineva vrea aur adevărat, îi vând aur adevărat.¹

Un călugăr întrebă: „Eu nu vreau excremente de șobolan; Venerabilul îmi va da aur adevărat?” Maestrul răspunse: „Dacă (prima dată) gândești și apoi deschizi gura (să întrebi), n-ai să înțelegi niciodată, chiar dacă ai aștepta până va fi anul măgarului”.⁷⁵ Călugărul rămase tăcut, iar maestrul continuă: „O să avem mult de lucru dacă avem întrebări, dar dacă n-avem întrebări, nu avem nici de lucru.”⁷⁶ Dacă o să vorbesc despre meditație

73 Literal: datorată lipsei unei cauze concurente.

74 Buddha a comparat învățătura expedientă dată de folosirea sutrelor cu frunzele galbene date unui copil care plânge, pentru a-l face să creadă că i-a fost dat aur adevărat și să se oprească din plâns, dar realitatea nu poate fi expusă oamenilor prin cuvinte și discursuri.

75 Spre deosebire de Shih Tou care primea doar oameni de înaltă spiritualitate, Yang Shan a primit orice nou venit, indiferent de potențialitatea acestuia.

76 Dacă cineva este hotărât să învețe și să pună întrebări, îl voi

(Ch'an), atunci n-o să fie nimeni prin preajmă să mă asculte, în afară de cinci sute sau șapte sute de oameni. Dar dacă o să vorbesc despre verzi și uscate, despre Est și Vest, atunci oamenii or să se lupte să-mi prindă (vorbele); o să fiu ca cel care, deschizând pumnul, îi arată unui copil, spre deziluzia acestuia, că nu e nimic în el. Și acum îți spun simplu; nu-ți fixa mintea pe sfințenie; îndreapt-o doar asupra naturii tale imateriale⁷⁷ și cultivă realitatea. Nu căuta cele trei cunoașteri și cele șase puteri.⁷⁸ De ce nu? Pentru că ele sunt doar rămurele în copacul sfințeniei. Trebuie doar să știi (să recunoști sau să te identifici pe tine cu) mintea ta pentru a atinge fundamentalul. Mergi la rădăcină fără a te îngriji de rămurele, iar mai târziu, într-o zi, le vei avea pe toate. Dacă nu vei dobândi fundamentalul, pur și simplu vei eșua (în căutarea ta), în ciuda tuturor studiilor tale, și asta din cauza sentimentelor, emoțiilor (și discriminărilor) tale. Nu l-ai auzit pe Venerabilul Kuei Shan spunând: „Când toate impresiile despre sacru și profan vor fi eliminate, atunci va apărea corpul adevăratei eternități, în care absolutul și relativul nu vor mai fi în dualitate, și care va fi doar Bhūtatahatā Buddha.¹

(Când un călugăr) a întrebat: „Care a fost ideea Patriarhului?”, maestrul a desenat un cerc în aer, în interiorul căruia a scris caracterul „Fu” (Buddha). Călugăr

învăța, dar dacă nimeni nu este hotărât să învețe, nu va fi „nici o afacere”.

77 Literal, oceanul lui Bhutatathatā, cel care conține totul, natura imaterială a corpului lui Buddha (Dharmakāya).

78 Cele trei cunoașteri sunt: (a) cunoașterea despre condiția de muritor a persoanei proprii și a celorlalți, în viețile trecute, (b) cunoașterea spirituală despre condiția de muritor din viitor, (c) cunoașterea nirvănică, adică despre suferințele condiției de muritor și învingerea tuturor pasiunilor și tentațiilor. Cele șase puteri, sau śādhājñā în sanscrită, sunt: (1) divyacakṣus, viziunea unui deva, viziunea instantanee a

a rămas tăcut.⁷⁹⁸⁰

*

Maestrul l-a întrebat pe șeful (comunității): „Nu te gândești la bine sau la rău. Cum ai proceda în acest moment?” Șeful (comunității) răspunse: „Acest moment este acela în care viața mea întrupată ar trebui să se odihnească”. Maestrul spuse: „De ce nu-l întrebi pe acest bătrân călugăr?” Călugărul spuse: „În acest moment (nici măcar) Venerabilul nu este perceptibil”. Maestrul declară: „Nu ești potrivit să-mi duci mai departe învățătura.”⁸¹

Maestrul a făcut o călătorie înapoi la muntele Kuei Shan pentru a-i face o vizită lui Ling Yu, care l-a întrebat: „Acum ești privit ca un învățător iluminat; atunci când discipolii vin din ținuturile unde locuiesc, cum îi poți deosebi pe cei care știu că „este” de cei care știu că „nu este” 1, între cei care sunt moștenitori (ai Dharmei) ai unor maestri (ilumiinați) și cei care nu sunt moștenitori; și între cei (care fac parte din) Școala Învățărilor și cei care fac parte din Școala Absolută? ⁸²Încearcă să (-mi) spui ceva ca

79t uturilor lucrurilor, de pretutindeni, în cadrul tărâmului formeii; (2) divya- srotra, capacitatea de a auzi orice sunet, de oriunde.; (3) paracitta-jñāna, capacitatea de a cunoaște gândurile tuturor celorlalte minți; (4) purva- nivāsānasmṛti-jñāna, cunoașterea tuturor existențelor anterioare ale propriei persoane și a celorlalți; (5) rddhi-sākṣātkriyā, puterea de a fi oriunde și de a face orice la dorință; (6) āsravakṣaya-jmna, conștiința supranaturală a diminuării înclinațiilor vicioase.

80 Cercul simbolizează eternitatea, 'Fu' înseamnă 'Cel Iluminat'. Călugărul era ignorant.

81 Yang Shan dorea să-i dea învățătura șefului (comunității) însă acesta din urmă nu a înțeles. Întrebarea maestrului a fost plină de înțelesuri, adică: „Dacă ai pune capăt binelui și răului, adică tuturor 82c oncepțiilor duale, cum ar trebui să acționezi pentru a fi în acord cu adevărul?” Șeful (comunității) a răspuns greșit spunând că viața întrupată în acest corp, care lui îi era dragă, ar trebui să rămână în această pace și nemișcare a minții. Dar acest lucru este ca și cum ai sta în vârful unui stâlp de o sută de picioare, așa cum a spus Maestrul Hsu Yun în discursurile sale, sau ca lenea călugărului care a refuzat să mai facă un pas după ce a atins nemișcarea minții, și a cărui colibă, dăruită de o bătrână doamnă, a fost arsă până la temelie de furia celei cea care a dăruit-o. Maestrul a continuat însă să dea învățătura

să văd”.

Yang Shan răspunse: „Am (ceva) experiență în legătură cu acest lucru; atunci când îi văd pe călugări venind de la locuințele lor, din provinciile lor, îmi ridic „apărătoarea de praf” și-i întreb: „Acolo la voi, este asta expusă sau nu?” și îi mai întreb: „În afară de asta, ce fac la voi acasă bătrânii maestri?” Ling Yu îl acoperi de laude pe maestru, apoi zise: „Din cele mai vechi timpuri, aceasta a fost determinarea, efortul neprecupețit al școlii.¹ Ling Yu în întrebă pe maestru: „În vasta expansiune a conștiinței lor fundamentale,^{83 84} ființele vii ale pământului sunt lipsite de aspectul fundamental pe care ar putea să se sprijine; cum știi tu că acei călugări au sau nu (natura

călugărului și i-a zis: „De ce nu mă întrebi pe mine aceeași întrebare?” în dialogurile dintre maestru și discipol, maestrul spune deseori elevului său: „întreabă-mă aceeași întrebare și voi răspunde la ea.” Acest lucru țintește direct la minte, pentru că „Tu întrebi” și „Eu răspund” revelează invariabil pe cel care întreabă și pe cel care răspunde, adică „Tu” și „Eu”, sau natura ta proprie și natura mea proprie, care de fapt poartă discuția, sau își înfăptuiesc funcțiunile. Foarte mulți discipoli ating iluminarea după această simplă întrebare-răspuns. Șeful (comunității) a dat un răspuns prostesc: „În acest moment (nici măcar) Venerabilul Domn nu este vizibil”, ceea ce înseamnă că a ratat ținta. Ca urmare, maestrul declară că șeful este incapabil să moștenească Dharma.

83 Acțiunea de a ridica „apărătoarea de praf” este acțiunea măreței funcțiuni care arată pe cel care o ridică. Yang Shan vroia să zică: „La mănăstirea ta, maestrul tău țintește direct la minte atunci când te învață cum să-ți realizezi natura proprie și să dobândești buddhitatea?” „Acesta” în Ch'an îl indică pe cel care ridică „apărătoarea de praf” și nu „apărătoarea de praf” în sine. Cea de-a doua întrebare „Ce făceau bătrânii maestri?” înseamnă care erau activitățile lor, sau acțiunea funcțiunii lor în concordanță cu transmisiunea minții, în scopul de a-și ilumina discipolii. Kuei Shan l-a lăudat pe Yang Shan pentru folosirea celor mai bune instrumente ale sectei, atunci când îi primește și îi călăuzește pe călugării vizitatori, pentru că metoda sa era aceea de țintire directă la minte, așa cum a fost învățătura lui Bodhidharma.

84 Mintea a fost mișcată de primul gând al activității, datorate ignoranței fundamentale. „Trezirea Credinței” pune acest lucru pe seama neștiinței activității minții, datorate ignoranței. Conștiința este opusul înțelepciunii.

fundamentală)?” Maestrul răspunse: „Am avut și această experiență”.

Se întâmplă chiar atunci să treacă prin fața lor un călugăr, iar maestrul îl strigă: „Venerabile!” și pentru că acel călugăr întoarse capul spre ei, maestrul îi spuse lui Ling Yu: „Venerabile, acest călugăr este unul care nu are aspectul fundamental pe care s-ar putea sprijini în cazul unei vaste expansiuni a conștiinței sale fundamentale”. (Lăudându-și discipolul) Ling Yu spuse: „Aceasta este doar o picătură din laptele leului, cel ce poate face să dispară șase burdufuri de lapte de măgar.”⁸⁵

Dregătorul Cheng Yu îl întrebă pe maestru: „Se spune că cineva poate intra în nirvana fără a pune capăt amăgirilor și suferințelor (*klesa*). Cum se poate asta?” Maestrul își ridică „apărătoarea de praf”, iar dregătorul spuse: „Cuvântul, intrare poate fi omis”. Maestrul răspunse: „Cuvântul, intrare nu este pentru (onorabilul) Dregător”. 1

*

Maestrul l-a întrebat pe un călugăr: „De unde vii?” Călugărul răspunse: „De la Yu Chou”. Maestrul spuse: „Aș dori niște noutăți de la Yu Chou; care este prețul orezului pe acolo?” Călugărul răspunse: „Când am plecat de acolo, am trecut prin piață dar neintenționat, am mers pe un pod și acesta s-a rupt”. După acestea, maestrul s-a oprit (din

⁸⁵ Maestrul l-a strigat pe călugărul care trecea, în scopul de a vedea dacă potențialitatea inerentă a acestuia putea fi trezită, până la punctul

vorbă).⁸⁶⁸⁷

Când maestrul a văzut (un alt) călugăr, și-a ridicat „apărătoarea de praf”. Văzând aceasta, călugărul strigă. Maestrul îl întrebă: „Strigătele nu sunt ceva neobișnuit, dar care a fost greșeala bătrânului călugăr?” Călugărul răspunse: „Venerabile, nu este potrivit să-i înveți pe alții ceea ce este obiectiv”. Auzind acestea, maestrul îl lovi pe călugăr.¹

*

Maestrul îl întrebă pe Hsiang Yen: „Tinere frate, care este ultima ta viziune?” Hsiang Yen răspunse: „Sunt chiar incapabil să vorbesc despre asta”. Și apoi cântă următoarea găthă:

„Anul trecut sărăcia mea nu a fost suficient de săracă.

Dar anul acesta ea este reală. Anul trecut am fost sărac și n-am avut un loc în care să-mi înfig cazmaua.

Dar anul acesta sunt cu adevărat sărac, pentru că

⁸⁶În care acesta și-ar putea percepe natura fundamentală, aceasta fiind învăluită în întunericul ignoranței. Dar pentru că acel călugăr își folosea încă conștiința, el și-a întors capul să vadă cine-l striga, iar maestrul i-a spus lui Ling Yu: „Acesta este unul care, în marea sa ignoranță, nu va putea să-și dobândească natura fundamentală”. Laptele leului este precum iluminarea Bodhi care este capabilă să elimine ignoranța, așa cum o picătură de lapte de leu poate să facă să dispară șase burdufuri de lapte de măgar. Această analogie este pentru Buddha așa cum este cămila care trece prin urechile acului pentru Cristos. Și astfel, Ling Yu a lăudat funcțiunea discipolului său, capabilă să risipească ignoranța.

⁸⁷Maestrul l-a pus la încercare pe călugăr întrebându-l de prețul orezului la Yu Chou, pentru a vedea dacă mintea călugărului era încă atașată de un loc. Mintea care este atașată de un loc e impură, pentru că mintea pură este omniprezentă și este liberă de ideea de locație sau direcție, așa cum spune învățătura lui Huang Po. Călugărul a răspuns că a

nici cazmaua n-o mai am”⁸⁸⁸⁹

Maestrul spuse: „Tu ai realizat Ch'an-ul lui Tathăgata și nu Ch'an-ul Patriarhilor.1

*

Kuei Shan trimise un cadou maestrului, care conținea o oglindă. Când a mers în sala de meditație, maestrul ridică oglinda și spuse adunării călugărilor: „Spuneți dacă aceasta este oglinda lui Kuei Shan sau a lui Yang Shan. Dacă cineva răspunde corect, n-o voi sparge”. Și cum nimeni n-a răspuns, maestrul sparse oglinda.”⁹⁰⁹¹

*

Maestrul îl întrebă pe Shuan Feng: „Tinere frate, care este cea mai nouă viziune a ta?” Shuang Feng

88t recut neintenționat pe un pod de la Yu Chou care s-a rupt, aceasta tăind orice legătură cu acel loc. Podul de aici este cel care se regăsește în gătha discipolului Fu Ta Shih, ale cărei două versuri finale sunt: Un om frece un pod/Podul, și nu apa, curge. Aici „un om” este omul lui Lin Chi, cel care nu are nici o poziție sau o adevărată personalitate, podul reprezintă fenomenele schimbătoare, iar apa reprezintă natura proprie, neschimbătoare. Călugărul a citat probabil podul din gătha mai sus menționată, și pentru că a dat un răspuns corect, maestrul a oprit conversația sau, cu alte cuvinte, a reîntors,funcțiunea' sa iluminatoare la nemișcarea,corpului'.

89 Hsiang Yen a fost discipol și al lui Kuei Shan și era mai tânărul frate întru Dharma al lui Yang Shan.,Ultima viziune' reprezintă cea mai nouă realizare a sa în antrenamentul Ch'an. Cel de-al treilea vers al gătliei de mai sus diferă ușor de cea care se găsește în „Selecția Imperială de Maxime Ch'an” (Yu Hsuan Yu Lu), dar înțelesul general al gătitei este același în ambele colecții. Gătha arată nivelul de eliminare graduală a

90c eea ce a mai rămas din pasiunile și discernământul lui Hsiang Yen, conform învățăturii din sutre (cum ar fi Sutra Diamantului).

91 Maestrul a vrut să pună la încercare abilitatea adunării de a elimina orice discriminare. Dar cum întreaga adunare era atașată de conceptul de oglindă, de „Muntele Kuei Shan” sau „Muntele Yang Shan”, acțiunea de spargere a oglinzii a reprezentat împlinirea măreței funcțiuni care avea ca scop eliminarea oricărei diferențieri, cauză a separării naturii proprii, care la origine este indivizibilă, în obiect și subiect, și de rotire a roții vieții. Acțiunea sa este comparabilă cu cea a lui Kuei Shan atunci când a lovit cu piciorul și a sfărâmat urciorul de apă. (Vezi Maestrul Ling Yu din Muntele Kuei Shan).

răspunse: „Viziunea mea e aceea că nu există lucru să se potrivească”. Maestrul spuse: „Interpretarea ta este interpretarea a ceea ce este obiectiv”. Shuang Feng întrebă: „A mea fiind astfel, care este cea a fratelui mai mare?” Maestrul răspunse: „Nu știi că niciun lucru (Dharma) nu se poate potrivi?” Când Kuei Shan auzi acest dialog, spuse: „Propoziția lui Hui Chi chinuie și omoară oameni din toată lumea.”⁹²

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Este adevărat că *Dharmākāya* expune Dharma?” Maestrul răspunse: „Eu nu pot să răspund, dar este aici altcineva care o poate face”. Călugărul întrebă: „Unde este omul care îmi poate răspunde la întrebare?” Maestrul împinse la o parte perna (pe care stătea așezat). Când Kuei Shan auzi (povestea), zise: „Hui Chi folosește acum în relațiile cu ceilalți vârful ascuțit al sabiei sale.”¹

*

Un călugăr veni tiptil și se așază lângă maestrul care stătea cu ochii închiși. Maestrul deschise ochii și apoi desenă pe pământ un cerc, în interiorul căruia scrisese cuvântul „apă”; apoi îl privi pe călugăr, care rămase tăcut.⁹³⁹⁴

92 Vezi nota 1 la Note suplimentare.

93 Dharmakāya este fără cuvinte și nu expune Dharma. Chiar și Nirrnā- nakāya lui Buddha, corpul transformării, folosește doar metode expediente și cuvinte indirecte pentru a expune adevărata Dharma, care este inerentă în om, dar este inexprimabilă. Buddha a expus direct doar o singură dată Dharma, și a fost atunci când a ținut floarea între degete și doar marea funcțiune a lui Mahākasyapa a înțeles. Și cum Yang Shan nu putea nici să expună Dharma, nici să-l arate pe cel care putea, a împins perna de bambus sau argilă, pentru că cel care a împins-o a fost cel care putea expune Dharma, și care a fost expusă prin împingerea pernei. Kuei Shan și-a lăudat discipolul pentru folosirea vârfului ascuțit al săbiei înțelepciunii, în scopul de a-l ilumina pe călugărul vizitator.

94 Cercul simbolizează eternitatea, iar apa simbolizează natura proprie; de aceea, desenul înseamnă natura eternă inerentă în fiecare om. Acțiunea de a desena și de a privi călugărul reprezintă mareața

*

Maestrul ținea în mână un băț. Un călugăr îl întrebă: „De unde îl ai?” Maestrul ascunse la spate bățul, iar călugărul rămase tăcut.⁹⁵

Maestrul îl întrebă pe un călugăr: „Care este talentul tău?” Călugărul răspunse: „Mă pricep la divinație”. Maestrul își ridică „apărătoarea de praf” și întrebă: „Căreia dintre cele șaizeci și patru de hexagrame (din *Yi Ching*) aparține aceasta?” Și pentru că acel călugăr nu a putut să răspundă, maestrul a spus: „A fost întreaga putere pozitivă a trăsnetului, dar acum este distrugerea negativă a focului”. 1

*

Maestrul îl întrebă pe un călugăr: „Care este numele tău?” Călugărul răspunse: „Ling Tung” (Pătrundere Spirituală). Maestrul spuse: „Atunci pătrunde te rog în acest felinar”. Călugărul răspunse: „Sunt deja în el.”⁹⁶⁹⁷

funcțiune. Călugărul nu era iluminat și de aceea a rămas tăcut, pentru că dacă el ar fi fost iluminat, ar fi făcut ceva care să reveleze adevăratul său sine.

95 Călugărul era încă atașat de ideea de existență, iar maestrul a ascuns la spate bățul pentru a-i arăta călugărului că existența este de asemenea non-existență, pentru că existență și non-existență constituie un dualism care nu are natură proprie. Călugărul nu a înțeles acțiunea măreței funcțiuni a maestrului.

96 în sistemul Yi Ching de divinație, cele „Opt Diagrame” reprezintă un aranjament de linii întregi și jumătăți de linii, aranjate în opt grupuri a câte trei linii fiecare, din care rezultă șaizeci și patru de combinații sau hexagrame, fiecare având un nume plin de înțeles. Atunci când „apărătoarea de praf” a fost ridicată, ea a simbolizat funcțiunea complet dezvoltată, dar pentru că funcțiunea nu a fost înțeleasă de călugăr, ea nu a devenit altceva decât focul negativ și distrugător, adică nu a putut folosi scopului propus. Indiferent unde s-ar afla maestrul, el se folosește de orice lucru care îi este la îndemână, obiceiuri locale, dialecte, divinație, religii, credințe etc. ca material pentru învățarea discipolilor. Această notă a fost adăugată pentru a corecta neînțelegerea unora, cum că Yang Shan preda arta divinației, și pentru a-i contracara pe ghicitorii care s-ar putea folosi de pasajul de mai sus pentru a-și susține laudăroșeniile lor, pentru că în Ch'an nu se predă și nu se învață nimic din ce-ar avea legătură cu superstițiile.

97 Felinarul simbolizează lumina înțelepciunii. Maestrul vroia să zică:

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Cei din vechime spuneau că vederea formei duce la percepții ale minții. Această platformă de meditație are și este o formă; te rog, elimină forma și arată-mi mintea mea”. Maestrul spuse: „Arată-mi care este platforma de meditație”. Călugărul nu avu niciun răspuns.⁹⁸

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Cine a fost învățătorul lui Vairocana (Buddha)?” Maestrul scoase un sunet puternic de dezaprobare. Călugărul întrebă: „Cine este învățătorul Venerabilului?” Maestrul răspunse: „Nu fi atât de nepoliticos!” 1

*

Maestrul vorbea cu un călugăr, când un alt călugăr spuse: „A vorbi este Manjuări, iar a tăcea este Vimalakîrti”. Maestrul îl întrebă pe călugărul care fusese întrerupt: „Nu ești tu acela care nici nu vorbește și nici nu tace?” Călugărul dădu tăcut din cap, iar maestrul îl întrebă: „De ce nu-ți manifesti puterile supranaturale?” Călugărul răspunse: „Nu le manifest pentru că mi-e teamă că mă vei privi ca pe unul care vine de la Școala învățării⁷”. Maestrul spuse: „Din ceea ce spui, s-ar putea deduce că nu deții, ochiul⁷ care se află în afară, Școlii învățării^{7.77} Călugărul întrebă: „Care este distanța dintre paradis și infern?” Maestrul desenă o linie cu bățul pe pământ.⁹⁹¹⁰⁰

„Recapătă-ți înțelepciunea și îndeplinește-i funcțiunea de a face bine celorlalți.” Dar pentru că acel călugăr se afla în iluzie, el a rămas atașat de acel felinar.

98 Răspunsul maestrului reprezintă acțiunea funcțiunii care țintea să îi reveleze călugărului mintea.

99 Vairocana este Corpul spiritual (Dharmakāya) al lui Buddha Sākyamuni. Maestrul îl hiudui pe călugăr pentru a-i arăta pe cel care huiduie, cu alte cuvinte el a înfăptuit funcțiunea iluminatoare sau funcțiunea învățătorului Buddhașilor. Călugărul era stupid, iar maestrul l-a mai apostrofat încă o dată.

100 Călugărul a citat din sutra Vimalakîrti Nirdeśa, care spune că

Pe când se afla la mănăstirea Kuan Yin (Avalokitesvara), a pus afară acest anunț: „Nu se pun întrebări atunci când se citesc Sutrele”. Mai târziu, a venit la mănăstire un călugăr pentru a-l căuta pe maestru, și pentru că l-a văzut pe maestru citind o sutră, s-a așezat lângă el, așteptând. Maestrul rula înapoi sutra și-l întrebă pe vizitator: „Înțelegi?” Călugărul răspunse: „Eu nu citesc sutre, cum aş putea să înțeleg?” Maestrul răspunse: „O să înțelegi mai târziu.”¹⁰¹¹⁰²

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Ce vrea să spună Școala Ch'an prin acea intrare prin poarta care duce la iluminarea spontană?” Maestrul răspunse: „Această (intrare) este foarte grea; (ea este bună pentru) adepții Școlii Patriarhilor, care reprezintă cele mai puternice rădăcini (potențialități) și au cea mai înaltă înțelepciune, și de asemenea pe cei care auzind (o frază) se trezesc la completul adevăr, dobândind astfel Marea Contemplație (*Dhārani*). Însă aceștia sunt foarte rari. Întrucât cei mai mulți oameni sunt rădăcini micuțe și au o înțelepciune inferioară, cei din vechime au spus că acești oameni vor fi pierduți atunci când vor atinge acel stadiu, dacă în Ch'an nu se va preda meditația în liniște.

Călugărul întrebă: „Dar în afară de asta nu mai există nicio altă metodă simplă și rapidă care să le dea posibilitate învățăcelilor să intre prin ea?” Maestrul răspunse: „(Dacă spun) /există sau, nu există, îți voi tulbura mintea. Unde te-ai născut? Călugărul răspunse: „În Yu Chou”. Maestrul întrebă: „Te mai gândești acolo?”

Mah-jusri vorbește despre Dharma non-duală în timp ce Vimalakîrti rămâne tăcut, pentru a realiza ‚vorbirea tăcută’ în legătură cu același subiect. Maestrul vroia să spună că: „Nu ești absolutul care nu este nici tăcut, nici vorbitor?” pentru că adevărul se află dincolo de vorbire sau de tăcere. Aici ‚ochiul’ este ‚ochiul Ch'an-ului’, care nu se bazează pe sutrele ‚Școlii învățării’ pentru a realiza adevărul. O linie dreaptă înseamnă că paradisul și infernul sunt unul și același lucru, pentru că din punct de vedere fundamental nu diferă unul de celălalt.

101 Călugărul nu a reușit să vadă funcțiunea maestrului din momentul

102î nfășurării sulului ce conținea sutra, și al punerii întrebării.

Călugărul răspunse: „Da”. Maestrul spuse: „În Yu Chou există case cu etaj, parcuri și dumbrăvi, e plin de oameni și cai. (Acum) alungă-ți gândirea și vezi dacă mai sunt atât de multe lucruri la care să te gândești”. Călugărul răspunse: „Atunci când fac astfel, nu mai văd niciunul din toate aceste lucruri”. Maestrul spuse: „Aceasta este încă o interpretare a obiectelor; acesta este stadiul credinței, nu stadiul personalității. Conform cu interpretarea ta, tu realizezi doar o singură condiție subtilă și ești calificat doar să te așezi și să îmbraci roba. Mai târziu, vei realiza singur (restul)”. Călugărul se prosternă pentru a-și arăta recunoștința, și plecă.¹⁰³

După ce maestrul s-a mutat din muntele Yang Shan în templul Kuan Yin, a continuat să primească și să călăuzească vizitatori de diferite potențialități, dând astfel un nemaipomenit exemplu în cadrul Școlii Ch'an. Cu câțiva ani înainte de a muri a compus această găthă:

Când anii mei vor fi șaptezeci și șapte Plecarea mea va avea loc.

Las la alegerea naturii mele (proprie) dacă să se scufunde sau să plutească Căci voi pleca cu mâinile înconjurându-mi picioarele încrucișate.¹⁰⁴

Atunci când a murit pe muntele Tung Ping din districtul Shao Chou, era în vârstă de șaptezeci și șapte de ani și a murit având mâinile puse în jurul genunchilor încrucișați, împăratul l-a înzestrat cu titlul postum de Marele Maestru Chih T'ung (Pătrunderea înțelepciunii), iar

¹⁰³ stadiul fără de stadiu. Stadiul credinței este acela în care se crede că în realitate nu există nici un lucru; stadiul personalității este stadiul realizării personale a acestui lucru; iar stadiul fără de stadiu este supremul sau transcendentalul stadiu. Cineva care este calificat să se așeze și să îmbrace roba are o credință ce nu poate fi pusă în discuție și este calificat pentru un antrenament avansat. Subiectul condiției subtile va fi tratat în următorul capitol în care se vorbește despre secta Lin Chi.

¹⁰⁴ Deși maștrii iluminați nu vorbesc niciodată despre miracole și puteri supranaturale, pentru ca nu cumva discipolii lor să se atașeze de rămurile și să uite de rădăcina fundamentală, ei dezvăluie invariabil de dinainte datele morții lor.

pentru stupă sa a scris ca epigraf, Miao Kuang („Minunata Lumină”).

Mai târziu stupă sa a fost mutată (în semn de venerație) pe muntele Yang Shan.

(Pasajele următoare nu sunt menționate în „Transmisiunea lămpii”, ele sunt citate din „Degetul care arată luna”. Numele chinezesc al acestei colecții este *Sluti Yueh Chai Chih Yueh Lu*)

*

Într-o zi Tan Yuan îi spuse lui Yang Shan: „Maestrul care a moștenit, *Dharma celor Nouăzeci și Șapte de Simboluri* de la cel de-al șaselea Patriarh, mi-a transmis-o mie spunând: „După moartea mea, va veni un călugăr din Sud și va răspândi această învățătură. Îți dau acum (această carte) ție, iar tu va trebui s-o duci mai departe fără să permiți ca (învățătura sa) să fie întreruptă”.

După ce a spus acestea, Tai Yuan îi înmână cartea simbolurilor (Ch'anului) lui Yang Shan care, cu toate astea, o arse după ce o citi. Mai târziu, când Tai Yuan îl sfătui pe Yang Shan să țină cartea pentru el și să n-o arate și altora, acesta din urmă răspunse: „După ce am citit-o, am ars-o imediat”. Tan Yuan spuse: „Această Dharma e foarte greu de înțeles, iar oamenii n-o pot pricepe. După ce a trecut pe la Patriarhii și Sfinții cei mari, doar ultimul meu maestru a înțeles-o. De ce ai distrus-o?”

Yang Shan răspunse: „Am înțeles-o de la prima citire, dar cartea nu ar trebui să se agațe de Dharma care era folosită. Dacă Venerabilul o vrea înapoi, nu-mi va fi greu să scriu o copie pentru el”. Apoi Yang Shan scrisse (din memorie) exact aceeași carte, fără nici cea mai mică eroare și i-o dădu lui Tan Yuan care spuse: „Este exact aceeași.”¹⁰⁵

*

Într-o zi pe când Yang Shan era așezat, un călugăr a venit și l-a întrebat: „Cunoști caracterele scrise?” Yang

105 Yang Shan a ars cartea deoarece se temea că oamenii se vor agăța de simboluri și vor neglija cultivarea sinelui.

Shan răspunse: „Câteva”. Călugărul se învârti în jurul maestrului prin partea dreaptă, o dată, și-l întrebă: „Ce înseamnă acest cuvânt?” Ca răspuns, maestrul desenă o cruce pe pământ, iar călugărul îl înconjură de data asta prin partea stângă, întrebând: „Ce înseamnă acest cuvânt?” Maestrul (prin adăugarea de alte brațe) făcu din cruce o *Sauvastică*.¹ Călugărul desenă un cerc în aer și apoi ținu brațele ridicate, ca Asura ce susține (simbolul) soare-lună, întrebând: „Ce înseamnă acest cuvânt?” Yang Shan răspunse desenând un cerc în jurul *Sausvasticii*. Călugărul făcu precum Vajrapăni, iar maestrul spuse: „Corect! Corect! Toți Buddhașii binecuvântează asta.”¹⁰⁶ Tu faci acest lucru și eu fac acest lucru. Ai mare grijă de tine”. Apoi călugărul făcu plecăciuni de mulțumire, se ridică în aer și plecă. Cinci zile mai târziu, un învățăcel care fusese prezent pe timpul vizitei călugărului, întrebă despre ciudatul vizitator. Maestrul răspunse: „El este un Arhan din Vest care a venit să mă încerce în legătură cu Dharma.”¹⁰⁷

106 Sauvastica este o svastica pe direcție inversă, adică cu brațele rotindu-se spre stânga.

107 Aceste două pasaje au fost adăugate aici pentru a completa interesanta poveste a lui Yang Shan. Prima învârtire, de la stânga la dreapta, simbolizează reîntoarcerea funcțiunii sau activității la corp, aceasta fiind întrebarea călugărului în legătură cu corpul de Btiddha sau Buddhakāya. Crucea este caracterul chinezesc care are înțelesul 'zece', iar răspunsul maestrului a semnatificat: Corpul de Buddha este întruparea celor zece forme ale perfecte înțelegeri celor zece aspecte ale corpului perfect și a celor zece titluri. Cea de-a doua învârtire, de la stânga la dreapta, simbolizează acțiunea funcțiunii binefăcătoare, și la aceasta se referea întrebarea călugărului. Crucea cu brațele rotite spre stânga este o Sauvastică, iar răspunsul maestrului are înțelesul că corpul-Buddha este dotat cu funcțiunea de a face miliarde de fapte, puteri morale și Dharme. Următoarea întrebare a călugărului, un cerc, este de a afla înțelesul naturii-Buddha atotcuprinzătoare. Răspunsul maestrului, o Sauvastică înconjurată de un cerc, semnifică faptul că natura-Buddha este completă, conține corpul etern și funcțiunea binefăcătoare. Călugărul s-a prefăcut apoi că este Vajrapăni, Dharma care îi protejează pe Bodhisattvi, iar maestrul a spus: „Ideea ta de a răspândi Dharma este corectă pentru că protejarea Dharmei este binecuvântată de toți Buddhașii. Tu o

3. ȘCOALA LIN CHI (ZENUL RINZAI)

Maestrul Ch'an I Hsuan din Lin Chi, districtul Chen Choul

Maestrul Ch'an I Hsuan din Lin Chi, districtul Chen Chou, s-a născut în familia Hsing, la Nan Hua, districtul Ts'ao Chou. Ambiția lui de pe când era mic a fost să se retragă din lume. După ce capul său a fost ras și a fost ordonat, a început să studieze Ch'an-ul, pe care el îl admira foarte mult. La început s-a alăturat comunității lui Huang Poz care era un adept al unei stricte discipline. La vremea aceea, șeful comunității era Nu Chou¹⁰⁸¹⁰⁹.

*

Într-o zi, Nu Chou îl întrebă pe I Hsuan: „Venerabile prieten, de cât timp ești aici?” I Hsuan răspunse: „De trei ani”. Nu Chou întrebă: „Ai pus vreodată vreo întrebare la (întâlnirile speciale)?” I Hsuan răspunse: „Niciodată, nici măcar nu știu ce să întreb”. Nu Chou spuse: „De ce nu-l întrebi pe Venerabilul abate: „Care este profundul înțeles al învățăturii lui Buddha?”

Mai târziu, I Hsuan merse în camera abatelui pentru a-i pune această întrebare, dar mai înainte de a termina de zis, Huang Po îl lovi (cu bastonul de maestru). Când I Hsuan se reîntoarce (în sala de meditație), Nu Chou îl întrebă: „Care a fost răspunsul abatelui?” I Hsuan răspunse: „Înainte ca eu să-mi termin întrebarea, Venerabilul abate m-a lovit; și nu înțeleg (din ce motiv)”. Nu Chou îl îndemnă:

„Du-te iarăși și întreabă (același lucru)”. I Hsuan se duse și întrebă, și din nou Huang Po îl lovi. De trei ori puse întrebarea și de trei ori fu bătut de Huang Po. Atunci îi spuse lui Nu Chou: „M-ați îndemnat să întreb despre Dharma și am fost bătut de Venerabilul abate. Îmi pare

răspândești, și eu de asemenea" - cu alte cuvinte, amândoi dăm învățătura 'Dharmei Minții'.

108 Extras din Wu Teng Hui Yuan („întâlnirea la Sursă a celor Cinci Făclii") și Chih Yueh Lu („Degetul care arată Luna").

109 Mu Chou a fost un discipol al lui Huang Po și a fost un eminent Maestru Ch'an.

rău, dar karma mea potrivnică nu-mi permite înțelegerea profunde doctrine; de aceea vreau să plec”. Nu Chou spuse: „Dacă vrei cu adevărat să pleci, trebuie să mergi să-ți iei rămas bun de la Venerabilul abate”. I Hsuan îi dădu ascultare lui Nu Chou și se retrase.

După ce avu această convorbire cu I Hsuan, Nu Chou merse direct în camera abatelui și-i spuse lui Huang Po: „În ciuda vârstei sale, acest călugăr care vrea să întrebe este remarcabil, și dacă va veni să-și ia rămas bun de la tine, te rog să-l primești și să-i dai un ajutor, astfel încât el să devină mai târziu un copac, care să adăpostească sub el oameni din toată țara”.

În ziua următoare, I Hsuan își luă rămas bun de la Huang Po, care spuse: „Nu este nevoie ca tu să mergi prea departe; coboară la malul râului la Kao An și caută-l pe La Yu care-ți va spune (tot)”.

Când I Hsuan ajunse la Kao An), Ta Yu îl întrebă: „De unde vii?” I Hsuan răspunse: „De la Huang Po”. Ta Yu întrebă: „Care au fost cuvintele și frazele lui Huang Po?” I Hsuan răspunse: „De trei ori am întrebat despre adâncul înțeles al Dharmei lui Buddha, și de trei ori am fost bătut; nu știu dacă am greșit cu ceva sau nu”. Ta Yu spuse: „Huang Po are o inimă mare și plină de compasiune, și el a vrut doar să te scutească de amăgiri; cu toate astea, tu vii și mă întrebi dacă ai greșit sau nu”. Auzind acestea, I Hsuan s-a iluminat complet. El spuse: „Dharma lui Huang Po este atât de mică”.

După aceasta, Ta Yu îl apucă de braț pe I Hsuan și-l întrebă: „Tu, mic diavol care face pipi în pat! Acu mă întrebași dacă ai greșit sau nu, și acum spui că Dharma lui Huang Po este mică. Ce ai văzut? Spune degrabă!” (Imediat) I Hsuan îi îndesă trei pumni sub coaste lui Ta Yu. Împingându-l, Ta Yu spuse: „Asta e treaba maestrului tău.

Huang Po, pe mine nu mă privește/ Apoi I Hsuan plecă de la Ta Yu și se reîntoarse la Huang Po.1

Când l-a văzut pe I Hsuan întorcându-se la mănăstire, Huang Po spuse: „Plecarea și venirea băiatului acesta nu

va avea sfârșit". I Hsuan răspunse: „(M-am întors) din cauza inimii pline de compasiune a Venerabilului care mi-a fost de mare ajutor/ După ce spuse vorbele astea, se așeză lângă Huang Po, care-l întrebă: „De unde vii?” I Hsuan răspunse: „De la Ta Yu, unde mi-ai cerut politicos ieri să merg”. Huang Po întrebă: „Care au fost cuvintele și frazele lui Ta Yu?” I Hsuan povesti despre întrevvedere pe care o avusese cu Ta Yu, iar Huang Po spuse: „Ce mai flecar și bătrânul Ta Yu! Când o veni aici data viitoare, o să trebuiască să-i dau o bătaie bună”. I Hsuan replică: „De ce să mai așteptați viitoarea sa vizită, de ce nu acum?” După ce zise astfel, îl plesni pe Huang Po peste față. Huang Po spuse: „Nebunul acesta de băiat îl trage de mustăți pe tigrul”. Auzind acestea, I Hsuan răcni o dată tare, iar Huang Po îl chemă pe servitor spunând: „Ia-l pe nebunul acesta de băiat și du-l în sala Ch'an, la adunarea călugărilor.”¹¹⁰¹¹¹

*

Într-o zi, Huang Po a „invitat” adunarea călugărilor să muncească la câmp; (pe drumul spre ogor), I Hsuan mergea în spatele călugărilor. Uitându-se îndărăt, Huang Po văzu că I Hsuan nu avea nimic în mâini, și-l întrebă: „Unde-ți este sapa?” I Hsuan răspunse: „O cară cineva”, Huang Po spuse: „Vino mai aproape, vreau să vorbesc ceva cu tine! Când I Hsuan se apropie, Huang Po ridică sapa și spuse: „Nimeni de pe lumea asta nu o poate ridica”. I Hsuan înșfăcă sapa, o ridică și spuse: „De ce atunci este în mâna mea?” Huang Po spuse: „Astăzi este cineva care invită comunitatea călugărilor să muncească la câmp/ Apoi se reîntoarce la mănăstire.”¹

*

¹¹⁰ Vezi nota 2 la Note suplimentare.

¹¹¹ După ce I Hsuan s-a întors la mănăstire, Huang Po a vrut să verifice realizarea discipolului său, și intenționat a spus că o să-i dea o mamă de bătaie lui Ta Yu pentru că flecărește prea mult. I Hsuan a răspuns: Ce mai aștepți, de ce nu acum?" eliminând elementul timp, iar palma dată și strigătul au revelat omniprezența propriei sale naturi trezite.

(Într-o zi), I Hsuan invită comunitatea călugărilor să meargă să sape pământul. Când îl văzu pe Huang Po venind, se opri din muncă și se sprijini în coada sapei. Huang Po spuse: „Băiatul acesta are o suferință”. 1 Hsuan răspunse: „Nici măcar nu am mișcat sapa, cum aş putea avea o suferință?” Huang Po îl lovi pe I Hsuan cu bastonul său, pe care I Hsuan îl apucă și-l aruncă în spate, apoi îl împinse la pământ pe maestru.

Huang Po îl chemă pe diaconul (mănăstirii) spunând: „Venerabile diacon, ridică-mă!” în timp ce acesta din urmă îl ajută să se ridice, spuse: „Venerabile maestru, de ce îi permiteți acestui individ nebun să fie atât de grosolan?” Imediat ce fu în picioare, Huang Po îl lovi pe diacon. Tolănit în groapa sa, I Hsuan spuse: „În timp ce unii sunt incinerati în altă parte, eu sunt îngropat de viu aici.”¹¹²¹¹³

*

(Într-o zi), pe când I Hsuan dormea în dormitor, Huang Po veni și-l văzu întins pe pat. Apucând bastonul, lovi o dată patul. I Hsuan își ridică capul, îl văzu pe maestru și se culcă la loc. Maestrul mai bătu o dată în pat,

112 „A invita comunitatea să lucreze afară” este o frază monastică ce vrea să spună că într-o anumită zi, toți călugării merg să ajute la munca câmpului. După trezirea discipolului său, Huang Po a continuat să-l educe în îndeplinirea funcțiunii, astfel încât acesta să devină competent să primească și el discipoli mai târziu. Aceasta este datoria maestrului, al cărui obiectiv este să transmită Dharma unui succesor. Răspunsul lui I Hsuan, că cineva cară sapa pentru el, înseamnă că șinele său imaterial nu are brațe și nu poate căra o sapă non-existentă, ea fiind cărată de un om iluzoriu, care de altfel nici el nu există. Acțiunea lui Huang Po de ridicare a sapei înseamnă înfăptuirea măreței sale funcțiuni de educare a discipolului. Atunci când a spus că nimeni pe lumea asta nu o poate ridica, el nu s-a referit la sapă, ci la cel care a ridicat-o. Acțiunea lui I Hsuan de înhățare și ridicare a sapei, a fost înfăptuirea funcțiunii sale, de asemenea excelentă. „Cineva care invită comunitatea călugărilor să muncească la câmp” înseamnă că Șinele imperceptibil și competent al lui I Hsuan era acum calificat să-i invite pe ceilalți călugări să muncească, și de asemenea să-și exercite funcțiunea la câmp. Reîntoarcerea lui Huang Po la mănăstire înseamnă reîntoarcerea funcțiunii la nemișcare.

113 Vezi nota 3 la Note suplimentare.

apoi pleacă în sala în care șeful adunării călugărilor stătea în meditație. Huang Po spuse: „Tineretea stă jos într-o meditație adevărată; tu de ce te complaci în discriminare aici sus?” Șeful spuse: „Ce face Bătrânul aici?” și din nou, Huang Po lovi scaunul o dată și plecă.¹

*

I Hsuan planta pini, când Huang Po îl întrebă: „Care e ideea de a planta atât de mulți copaci pe acest munte îndepărtat?” I Hsuan răspunse: „În primul rând fac asta pentru a îmbunătăți priveliștea acestei mănăstiri, iar în al doilea rând, pentru a lăsa semne generațiilor viitoare”. După ce rosti aceste cuvinte, lovi de trei ori cu sapa în pământ. Huang Po spuse: „În ciuda acestui fapt, meriți să primești treizeci de lovituri de baston”. I Hsuan lovi din nou de trei ori în pământ și oftă. Huang Po spuse: „Prin tine, școala mea va înflori în toată țara.”¹¹⁴¹¹⁵

Huang Po intră într-o zi în bucătărie și-l întrebă pe

¹¹⁴ Aici, din nou acțiunile lui Huang Po nu au fost făcute fără o prealabilă gândire; dorința sa cea mai serioasă a fost de a-i face pe I Hsuan și pe Mu Chou succesorii săi competenți. Bătăile maestrului din dormitor și din sală au reprezentat îndeplinirea funcțiunii sale. O bătaie însemna Realitatea Unică sau cele trei corpuri într-o singură substanță. I Hsuan și-a ridicat capul și l-a privit pe maestru revelându-și îndeplinirea funcțiunii, apoi culcându-se ia loc, pentru a revela reîntoarcerea funcțiunii la corp. De altfel I Hsuan nu dormea, ci își menținea mintea sub control, sau „păzea bivoul”, așa cum spunea maestrul Hui Ts'ang. Iluminatul șef al comunității călugărilor și-a manifestat și el funcțiunea atunci când a răspuns maestrului, la remarcă acestuia față de faptul că se afla așezat în meditație. Interpretarea literală a lucrurilor de mai sus ar fi un „înțeles mort”, pentru că „înțelesul viu” se află dincolo de cuvinte și fraze, adică în realizarea funcțiunii prin intermediul gurii care răspunde.

¹¹⁵ Indicatoare pentru generațiile viitoare care vor privi pinii și vor realiza pe „cel care de fapt privește”. Trei lovituri simbolizează cele trei corpuri sau natura de Buddha. După primele trei lovituri, Huang Po a spus că I Hsuan merită încă treizeci de lovituri de baston, pentru că acțiunea sa de revelare doar a corpului fusese incompletă. A doua serie de trei lovituri acompaniată de sunetul oftatului, a- revelat nu doar corpul ci și acțiunea funcțiunii, cu alte cuvinte, oftatul. De abia acum Huang Po l-a laudat pe discipolul său pentru completa înțelegere a Dharmei sale

călugărul bucătar: „Ce faci aici?” Bucătarul răspunse: „Aleg orezul pentru hrana comunității”. Huang Po întrebă: „Cât orez este aici?” Bucătarul răspunse: „Doi *piculi* jumătate.¹” Huang Po întrebă: „Dar nu e prea mult?” Bucătarul răspunse: „Mi-e teamă că n-o să ajungă”. Atunci Huang Po îl lovi (cu bastonul) pe bucătar. Mai târziu bucătarul îi povesti acest dialog lui I Hsuan care spuse: „Lasă-mă să aflu ce-a vrut bătrânul să zică cu asta”. Când merse în camera abatelui, se așează lângă Huang Po, iar acesta îi povesti dialogul pe care îl avusese cu bucătarul. I Hsuan spuse: „Bucătarul nu te-a înțeles; nu vrei să „întorci” fraza pentru el?” Huang Po spuse: „Întreabă-mă!” I Hsuan întrebă: „Nu este prea mult?” Huang Po răspunse: „Hai să mâncăm mâine ce rămâne”. I Hsuan întrebă: „De ce mâine? De ce nu acum?” și-l plesni peste față pe Huang Po, care spuse: „Băiatul acesta nebun vine iar să tragă tigrul de mustăți”. Ca răspuns, I Hsuan dădu un strigăt și ieși.¹¹⁶¹¹⁷

La mijlocul perioadei de retragere de vară, I Hsuan urcă muntele Huang Po, unde îl văzuse pe maestru citind o sutră.¹ El spuse: „Am crezut că ești unul de-al nostru, dar

¹¹⁶c are, prin urmare, va înflori în întreaga țară. Până în acest moment maestrul a fost foarte atent la practica discipolului său, care de acum a devenit complet calificat să-i moștenească Dharma, și acest lucru ne arată că vechii maeștri nu erau neglijenți în ceea ce privește transmisiunea ei către succesori.

¹¹⁷ După ce s-a asigurat că cei doi discipoli ai săi erau competenți să-i moștenească Dharma, Huang Po și-a îndreptat atenția către bucătar, punându-i întrebări aparent comune, dar fiind de fapt întrebări pline de înțeles. L-a lovit pe bucătar pentru că acesta era încă atașat de noțiunea de cantitate de orez, în ciuda faptului că în absolut nu este nimic de măsurat. În același timp, Huang Po dorea ca bucătarul să perceapă pe „cel care l-a lovit” și pe „cel care a simțit lovitura”. Expresia Ch'an „a întoarce fraza” înseamnă literal a întoarce cuvintele astfel încât acestea să nu fie în contrast cu absolutul. Huang Po s-a prefăcut ignorant cu scopul de a mai verifica încă o dată competența lui I Hsuan, competență care s-a dovedit a fi perfectă atunci când a zis: „De ce mâine? De ce nu acum?” eliminând astfel elementul timp, când a scos acel strigăt revelându-și funcțiunea, și când a ieșit, arătând reîntoarcerea funcțiunii la nemișcare.

tu ești doar un călugăr bătrân care-și acoperă boabele negre cu palmele”. După ce a rămas acolo câteva zile, I Hsuan își luă rămas bun de la Huang Po, care spuse: „Ai întrerupt retragerea de vară pentru a veni aici, de ce nu ai așteptat să se termine înainte de a pleca?” I Hsuan răspunse: „Am venit aici doar pentru a-mi arăta respectul față de Venerabilul domn”. După aceste cuvinte, Huang Po îl lovi (cu bastonul) și îl conduse afară. După ce a mers cam o milă, în mintea discipolului a apărut o îndoială, și atunci se întoarse la mănăstire. După ce perioada de retragere de vară a luat sfârșit, iarăși a mers la Huang Po pentru a-și lua rămas bun, care îl întrebă: „Unde mergi?” I Hsuan răspunse: „Dacă malul râului nu va fi spre nord, va fi spre sud”. Imediat Huang Po îl lovi cu bastonul. I Hsuan apucă bastonul și îl plesni peste față pe maestru. Izbucnind într-un râs puternic, Huang Po își chemă servitorul și-i spuse: „Adu-mi pupitrul și rigla Ch’an ale maestrului meu, Pai Chang”. I Hsuan spuse: Argat, adu-mi foc!” Huang Po spuse: „Nu, nu, pleacă; mai târziu o să faci să se răsucească în gură limbile oamenilor din întreaga țară.”¹¹⁸¹¹⁹

Când I Hsuan (numit de acum înainte Lin Chi, sau Maestrul) a ajuns la stupa lui Bodhidharma, călugărul paznic l-a întrebat: „Îi vei aduce omagiu mai întâi lui Buddha sau mai întâi Patriarhului?” Lin Chi răspunse: „Nici lui Buddha, nici Patriarhilor”. Călugărul întrebă: „Dar ce dușmănie există între Patriarh, Buddha, și Venerabilul domn?” Maestrul își scutură (lungile) mâneci și plecă.¹²⁰

Maestrul ducea o scrisoare de la Huang Po pentru

118 Aceia care îi îndeamnă pe ceilalți să nu citească Sutre, vor găsi aici o negare categorică a acestei controversate greșite.

119 Vezi nota 4 la Note suplimentare.

120 Un maestru iluminat nu va pierde niciodată ocazia de a-i ilumina pe ceilalți, și aici este vorba despre o lecție dată unui călugăr aflat în iluzie, călugărul care păzea stupa lui Bodhidharma. Acesta din urmă l-a întrebat dacă prima dată îi va aduce omagiu lui Buddha sau Patriarhu-

Kuei Shan, iar când ajunse la muntele Kuei Shan, avu o discuție cu Yang Shan care spuse: „Frate mai mare, mai târziu vei avea o locuință în nord Lin Chi întrebă: „Există un astfel de lucru?” Yang Shan răspunse: „Mergi doar (spre nord); mai târziu vei găsi un om care te va ajuta, iar acel om nu va avea decât cap, nu și coadă, și va avea doar început, dar nu și sfârșit.”¹²¹¹²²

*

Mai târziu, Maestrul a mers în Lin Chi, districtul Chen Chou, unde mulți învățăcei veniseră, reunindu-se în mare număr. Într-o zi, el le spuse celor doi șefi ai comunității, Fu Hua și K'e Fu: „Vreau să pun aici bazele școlii lui Huang Po, mă veți ajuta?” Cei doi călugări au făcut plecăciune și s-au retras. Trei zile mai târziu, P'u Hua

1211 ui, cu scopul de a afla unde sa aprindă mai înainte bețișorul parfumat și candela, în sala lui Buddha sau la stupă. În mintea sa, călugărul încă discrimina între Buddha și Patriarh, iar întrebarea sa denotă faptul că el îl pune pe Buddha înaintea Patriarhului. Lin Chi a inversat ordinea lor, menționându-l mai înainte pe Patriarh și mai apoi pe Buddha, pentru a elimina toate urmele de Buddha sau de Patriarh din mintea „celui care întreabă”, pentru că Buddha, Patriarhul și ființele umane sunt unul și același lucru din punct de vedere al naturii lor fundamentale. Dar călugărul nu a înțeles adânc semnificație a răspunsului vizitatorului, punând o a doua întrebare, etalându-și astfel iluzia și discriminarea. Mai demult, scuturatul mânecilor lungi ale kimono-ului era un semn de dezaprobare, iar în acest caz arătând dezaprobarea maestrului față de interpretarea greșită a Dharmei lui Bodhidharma. Acțiunea de a scutura reprezintă funcțiunea, iar plecarea reprezintă dispariția din acel loc, reîntoarcerea funcțiunii la corp. Călugărul nu știa că justa practică buddhistă nu constă doar a se prosterna în fața lui Buddha sau a Patriarhului, ci și în ștergerea oricărui sentiment și discriminare, în a-ți liniști mintea în scopul supremei uniuni cu ceea ce este necreat.

122 Asistentul era P'u Hua, care a fost prezent la începuturile șederii lui Lin Chi și a murit înainte de plecarea lui Lin Chi. Yang Shan era deja iluminat și poseda puterea cunoașterii evenimentelor viitoare. Vechii maeștri nu își revelau niciodată puterile lor spirituale, dar uneori lăsau să scape preziceri care ulterior se împlineau. Este regretabil că în zilele noastre unii oameni se laudă cu puterile lor miraculoase și cu viziunile lor în care Ie apar Buddhași și Bodhisattvași, iluzionându-i pe alții. Nimic nu este mai dăunător pentru Dharma.

a venit și a întrebat: „Ce mi-a zis Venerabilul domn acum trei zile?” Imediat Maestrul îl lovi pe P’u Hua.¹ Trei zile mai târziu, K’e Fu veni și-l întreabă pe maestru: „Ce înseamnă faptul că Venerabilul domn l-a lovit acum trei zile pe P’u Hua?” Maestrul îl lovi și pe K’e Fu.¹²³¹²⁴

În seara aceea, maestrul spuse în adunarea specială: „Câteodată, subiectul este eliminat, dar obiectul nu; câteodată obiectul este eliminat, dar nu și subiectul; uneori și subiectul și obiectul sunt eliminate; iar câteodată nici subiectul și nici obiectul nu sunt eliminate.”¹²⁵

K’e Fu întreabă: „Ce vreți să spuneți prin eliminarea subiectului dar nu și a obiectului?”

Maestrul răspunse:

Într-o caldă zi, câmpul este un covor de flori;

Părul cel alb al copilașului atârnă ca mătasea.¹²⁶

123 întrebarea lui P’u Hua: „Ce mi-a zis Venerabilul Domn acum trei zile?” arată că acesta era încă atașat de subiectul care spusese ceva cu trei zile înainte. Lin Chi l-a lovit pentru a-l smulge din atașamentul față de subiect.

124 întrebarea lui K’e Fu „Ce înseamnă că Venerabilul l-a lovit acum trei zile pe Fu Hua?” denotă faptul că „cel care întreabă” este încă atașat de obiect și pentru a-l smulge din acest atașament, Lin Chi l-a lovit pe călugăr. Deși bătaia a apărut în ambele cazuri, în fiecare dintre acestea ea are un înțeles diferit.

125 Acest lucru este cunoscut ca „Cele patru metode de distingere și de eliminare a atașamentelor discipolilor”, fie ele față de subiect sau obiect, fie de ambele, fie de niciunul dintre ele, în scopul de a-i elibera de toate aceste atașamente și de a le da posibilitatea de a realiza absolutul. Lin Chi își învăța discipolii să nu se agate de nimic și să nu se fixeze pe nimic. Dacă ei nu depind cu adevărat de nimic, nu vor avea nimic de care să fie eliberați și astfel vor putea să intre direct în starea de Buddha. El i-a educat să nu se atașeze de învățătură și de kung, ci doar să-și recunoască Șinele, pentru a fi capabili la rândul lor să distingă și să elimine atașamentele viitorilor lor învățăcei. Acel care înțelege această metodă poate să se elibereze de atașamentele sale personale și să-și realizeze natura fundamentală.

126c ale să moară. El este înlocuit de obiect, de covorul de flori dintr-o zi cu soare. La început, învățăcelul era atașat doar de subiect (copilul). Acum că el a fost eliberat de acesta (de ego, copilul) el rămâne în continuare indiferent față de obiect (florile), așa cum era și mai înainte. Eliberat deci și de ego și de obiecte (Dharma) el este gata

K'e Fu întrebă: „Ce vreți să spuneți prin eliminarea obiectului dar nu și a subiectului?”

Maestrul răspunse:

Acum că regescul edict străbate toată țara.

Comandantul liber de fumul bătăliei, pleacă trecând granița J

K'e Fu întrebă: „Ce vreți să spuneți prin faptul că uneori și subiectul și obiectul sunt eliminate?”

Maestrul răspunse:

Izolarea este completă atunci când toate

Legăturile au fost tăiate. „2

K'e Fu întrebă: „Ce vreți să spuneți prin faptul că nici subiectul și nici obiectul nu sunt eliminate?”

Maestrul răspunse:

Când regele urcă pe prețiosu-i tron.

Bătrânii țărani (își) cântă cântecele”. 3

Auzind aceste cuvinte, K'e Fu realizează doctrina.4

Un călugăr întrebă: „Îmi va explica Venerabilul Maestru ce înseamnă adevăratul Buddha, adevărata Dharma (Doctrina) și adevărata *Sangha*? (comunitatea monastică)”.¹²⁷

Maestrul răspunse: „Buddha este puritatea minții, Dharma este strălucirea minții, iar *Sangha* este nestăvilita și omniprezenta lumină pură. Cele trei sunt una și aceeași, dar ele sunt nume goale, fără realitate. Un adevărat (membru al unei) *Sangha* este acela a cărui minte nu e întreruptă (nici măcar) de un gând.

*

După ce a venit din Vest, marele maestru Bodhidharma a căutat un om care să nu vrea să fie în iluzie. Mai târziu, atunci când l-a întâlnit pe cel de-al doilea Patriarh, (doar) un singur cuvânt a fost necesar pentru a-și

să pășească peste marea mortalității.

127 K'e Fu care avea potențialitatea trezită la maxim, auzind învățătura maestrului, a reușit să se elibereze de toate atașamentele și să realizeze Dharma.

atinge scopul. Și astfel știm, că toate precedentele noastre străduințe nu aveau un scop.

Scopul avut de acest călugăr-munte (adică maestrul) nu se deosebește de cel avut de Buddhași și de Patriarhi.

Cel care reușește să priceapă înțelesul cel mai înalt este potrivit pentru a da învățătura Patriarhilor și Buddhașilor; cel care pricepe înțelesul de nivelul doi este potrivit să dea învățătura oamenilor și devașilor; iar cel care îl pricepe pe cel de nivelul trei nu este potrivit nici măcar să se salveze pe sine.¹

Călugărul întrebă: „Care este înțelesul de nivelul întâi?”

Maestrul răspunse:

Cele trei lucruri esențiale reprezintă sigiliul care lărgeste punctul roșu și îngust în care separarea dintre gazdă și oaspete nu poate exista.¹²⁸¹²⁹

Călugărul întrebă: „Care e al doilea nivel al înțelesului?”

Maestrul răspunse:

Privește păpușa dintr-un teatru de păpuși

Ale cărei mișcări, de **altu-s** controlate

Maestrul continuă: „Atunci când expune Vehiculul școlii noastre (o persoană ar trebui să știe că) o frază are trei porți profunde (către iluminare) și că fiecare poartă are trei niveluri sau stadii², care includ temporalul și realul, strălucirea (înțelepciunea) și funcțiunea (binefăcătoare).³ Cum poți înțelege tu toate astea?”¹³⁰

¹²⁸ Vezi nota 5 la Note suplimentare.

^{129p} orale, nepătate, și care inspiră respect; cuvintele corespund vorbirii

¹³⁰ Temporal și real: primul se referă la condițional, funcțional, diferențial sau temporar, iar ultimul la fundamental, sau absolut. învățătura temporară este pregătitoare pentru învățătura perfectă, și aceste două diviziuni, provizorie și perfectă, nu se află în opoziție ci sunt complementare. Strălucirea (înțelepciunea) și funcțiunea (binefăcătoare): natura absolută are trei mari caracteristici: 1) măreția în esența sa, substanță sau corp, natura întrupată a minții a tot ceea ce este viu și universal, nemuritor, neschimbător și etern; 2) măreția în

Maestrul spuse unui călugăr: „Câteodată un strigăt este precum prețioasa sabie *Vajra*; câteodată un strigăt este ca un leu ce se ghemuiește la pământ; câteodată un strigăt este ca o prăjină ce-și aruncă umbra peste iarbă; iar câteodată un strigăt nu este folosit ca strigăt.¹ Ce-o să faci pentru a înțelege toate astea?” Și cum călugărul se „gândea” la asta, maestrul dădu un strigăt. ¹³¹¹³²

*

Maestrul spuse adunării călugărilor: „Voi discipolilor, trebuie să fiți foarte atenți (la toate astea). Atunci când „gazda” se întâlnește cu „oaspetele”, există întotdeauna un schimb de cuvinte, o discuție, în care sunt expuse atât forma potrivită aceluia moment – totala funcțiune, instrumentele expediente – cum ar fi bucuria sau mânia, cât și o manifestare incompletă – sau în limbaj Ch’an: „călărirea Leului” sau a „Domnului Elefanților”.¹³³ De exemplu, un adevărat discipol ar trebui, după ce a sosit, să dea un strigăt (astfel) prezentând o tavă cu clei.¹³⁴ Un maestru (incompetent) care nu ar ști că acesta este doar un obiect, dar dându-se mare cu învățătura sa, ar călca (în clei). Studentul ar striga iarăși, dar (incompetentul)

atributele sau manifestările sale, a fi perfect în înțelepciune și îndurare, și în fiecare împlinire; 3) măreția în funcțiunea și acțiunile sale, înăuntru și în afară, transformând perfect toate ființele în lucrări bune și cu karmă bună, acum și de aici înainte. Buddha, cu toate că este netulburat și imutabil în condiția de Nirvana în

131c are se află, își folosește înțelepciunea pentru a „străluci” peste ființele vii pentru a cerceta condiția în care se află acestea, în scopul de a-și îndeplini „funcțiunea” de salvare a lor. Un om care, aflându-se în iluzie, caută adevărul, ar trebui să-și întoarcă înțelepciunea către interior pentru a-și „lumina” sau a-și contempla mintea în scopul de a-și percepe natura proprie și de a atinge condiția de Buddha.

132 Deoarece călugărul încerca să-și stoarcă mintea pentru a înțelege aceste patru tipuri de strigăt, maestrul strigă pentru a elimina gândurile discriminatorii ale acestuia.

133 Cel ce călărește leul este Buddha, asemănat cu un leu, regele animalelor, în semn de respect pentru neînfricarea sa. Domnul Elefanților este un termen care îl desemnează pe Buddha.

134 Aici un discipol poate întinde o cursă pentru a prinde un maestru incompetent.

maestru ar refuza să se retragă (din poziția sa greșită).¹³⁵

Aceasta este o boală mortală care este incurabilă și e numită „oaspetele care-și privește gazda”.¹

Se poate întâmpla ca un maestru (competent) să nu folosească niciun obiect, ci doar urmărind întrebarea discipolului să-l smulgă pe discipol din acest atașament, lucru pe care cel din urmă l-ar refuza din toate puterile. Acest lucru este „gazda care-și privește oaspetele”.¹³⁶¹³⁷

Se poate întâmpla ca un discipol, imediat ce a ieșit dintr-o liniștită stare de meditație, să se prezinte în fața maestrului, care știe că o asemenea stare este doar „obiectul”, și smulgându-i-l discipolului, să-l arunce într-un abis. Discipolul i-ar aduce laude iluminatului maestru, care ar răspunde: „Aha! Deci tu nu știi ce este bun și ce este rău”. La care, discipolul s-ar prosterna, mulțumind. Acest lucru, este „gazda privind la gazdă”.¹³⁸

„Se poate întâmpla ca un discipol purtând cu jug și cătușe, să se prezinte înaintea unui maestru, care i-ar mai adăuga la cele pe care le are, un alt jug și alte cătușe. Cu toate astea, discipolul ar fi bucuros, și niciunul dintre ei n-ar vedea nimic rău în asta. Acest lucru se numește „oaspetele care privește la oaspete”.¹³⁹

135 Literal, maestrul ar refuza să abandoneze atașamentul de ceea ce este obiectiv.

136 Acest lucru înseamnă „obiectul care privește subiectul”, sau atașarea de ceea ce nu este real și neglijarea realului, mai exact, maestrul agăfându-se de aparent iar discipolul ne îndepărtându-se de real.

137 Aici maestrul este competent pentru că el așteaptă întrebarea discipolului, arătându-i acestuia din urmă vederile greșite pe care le are și pe care încearcă să le elimine. Maestrul este corect și adoptă poziția „gazdei”, în timp ce discipolul care refuză să-și părăsească vederile eronate adoptă poziția „oaspetelui”, ceea ce nu este corect.

138 în acest caz, maestrul și discipolul asumă poziția „gazdei”; acțiunea de a spune „Aha! Deci tu nu știi ce este bun și ce este rău” a primului, și acțiunea de prosternare pentru a mulțumi a discipolului, relevă corecta împlinire a funcțiunii de către amândoi..

139 în acest caz, discipolul este deja atașat de lumea fenomenelor, iar maestrul îl încurajează să se complacă în și mai mult atașament. Și

„Virtuoșilor, ceea ce a spus acest călugăr-munte, reprezintă modul de a deosebi un demon de un om neobișnuit, pentru a reuși să-ți dai seama care este ortodox și care este heterodox.1

*

Maestrul îl întrebă pe Lo P'u: „Pe vremuri, un maestru folosea bastonul (să lovească), în timp ce altul striga; care dintre ei era mai intim (cu ceea ce este real)?” Ca răspuns, Lo Fu dădu un strigăt, iar maestrul îl lovi (cu bastonul).¹⁴⁰¹⁴¹

*

Maestrul merse în sala Ch'an (unde se adresa adunării călugărilor): „Cineva spune că există un om care nu-și părăsește căminul atunci când pleacă în călătorie, și că mai există altul care își părăsește casa atunci când nu pleacă niciunde. Care dintre aceștia are dreptul să primească ofrandele oamenilor și ale devașilor?”¹⁴²

maestrul și discipolul sunt incompetenți, și prin urmare se adoptă poziția „oaspetelui”.

140 Vezi nota 8 la Note suplimentare.

141 Yuan An din districtul Lo P'u, a devenit ulterior un maestru Ch'an iluminat. Lin Chi a încercat să-i dea învățătura lui Lo Fu referind u-se la maestrul din vechime care, pentru a-și ilumina discipolii, uneori foloseau un baston, iar alteori un strigăt. Era cel care folosea bastonul sau cel care folosea strigătul, intim cu sau aproape de adevăr? Lo Fu a avut dreptate atunci când a zis că nici unul dintre ei nu era intim, pentru că ambii acționau ca „oaspete” și nu ca „gazdă”. Ei erau „gazde” înainte de lovitură sau de strigăt, dar după ce unul a lovit iar celălalt a strigat, ei au devenit „oaspeți”. Lin Chi l-a pus din nou la încercare pe Lo Fu, întrebându-l ce ar fi făcut el pentru a fi aproape de adevăr. Dar strigând, Lo Fu a dovedit că era încă atașat de poziția de „oaspete”, căzând astfel în cursa întinsă de maestru, care îl lovi, pentru a arăta „gazda”, cel care dă lovitură, și „oaspetele”, cel care a primit-o.

142 Această întrebare înseamnă: Există un om, care oriunde ar pleca, niciodată nu se îndepărtează de natura sa proprie - sau „gazda”, și că există alt om care este întotdeauna departe de natura sa proprie - sau „oaspetele”, chiar dacă nu pleacă nicăieri. Bineînțeles că cel care își realizează propria natură (sau „gazda”) este îndreptățit să primească ofrandele oamenilor și devașilor, zeitățile care, în cele șase lumi ale existenței, sunt cele mai înalte încarnări.

*

Maestrul îl întrebă pe intendentul mănăstirii: „De unde vii?” Intendentul răspunse: „Din orașul de unde am cumpărat orez galben”. Maestrul întrebă: „Ai cumpărat tot orezul?” Intendentul răspunse: „(Da), am cumpărat tot orezul”. Maestrul desenă cu bastonul o linie (pe pământ) și întrebă: „L-ai cumpărat și pe acesta?” La asta, intendentul dădu un strigăt, iar maestrul îl lovi (cu bastonul). Puțin după aceea, paracliserul veni, iar maestrul îi povesti dialogul avut mai devreme. Paracliserul spuse: „Intendentul nu a înțeles ceea ce a vrut Venerabilul domn să zică”. Maestrul îl întrebă: „Și tu, tu ce înțelegi?” Ca răspuns, paracliserul făcu o plecăciune îngenunchind, dar fu bătut de asemenea de maestru.¹

*

Maestrul merse în sala Ch'an (și, spuse adunării călugărilor): „Există un om ce stă pe piscul singuratic care-i închide drumul, și mai există alt om aflat într-o intersecție și nu știe în ce direcție s-o ia; fără a-i imita nici pe Vimalakirti, nici pe Bodhisattva Fu, spuneți-mi care dintre acești oameni este înaintea (în fața) sau în spatele celui alt.

Aveți mare grijă de voi.”¹⁴³¹⁴⁴

143 Maestrul dădea învățătura atât intendentului cât și paracliserului, astfel încât ei să poată realiza adevărul, și astfel ei să-l ajute să răspândească Dharma Sectei sale. Întrebarea: „Ai cumpărat tot orezul?” are același înțeles ca fraza: „Unul este totul, totul este unul”, pentru că absolutul nu este nici unitate, nici pluralitate. Linia desenată pe pământ și întrebarea: „L-ai cumpărat și pe acesta?” a reprezentat cursa maestrului întinsă intendentului care greșise strigând, arătând astfel că este încă atașat de poziția de „oaspete”, și ca urmare maestrul l-a lovit, în scopul de a-l trezi. La fel cu el, și paracliserul a greșit căzând în genunchi. În ambele cazuri, „gazda” a fost prezentă mai înainte ca intendentul să strige și paracliserul să-l salute pe maestru, și imediat ce ei s-au mișcat, au luat poziția greșită (a „oaspetelui”).

144 Cel care stă pe piscul solitar, cu drumul tăiat, este cel care s-a desprins de lumea fenomenelor și este gata să abandoneze și ultimul lucru pentru a face pasul peste oceanul suferinței, pentru a atinge „celălalt mal”. La fel ca el, cel care a ajuns la răscruce a depășit toate obstacolele și este precum copilul care-și așteaptă tatăl, pentru a fi dus

Un călugăr bătrân a venit să primească instruire și l-a întrebat pe maestru: „Este corect sau incorect să ne prosternăm (în fața ta)?” Maestrul dădu un strigăt, iar călugărul bătrân făcu o reverență. Maestrul spuse: „Ce mai hoț!” Călugărul senior spuse: „Hoțul! Hoțul!” și ieși. Maestrul spuse: „Să nu spui că e bine să te relaxezi”. Apoi maestrul îl întreabă pe șeful adunării, care se afla așezat lângă el: „E ceva greșit (în asta)?” Șeful adunării răspunse: „Da”. Maestrul întreabă: „Este greșeala „gazdei” sau a „oaspetelui”?” Șeful răspunse: „A amândurora”. Maestrul întreabă: „Unde greșesc ei?” După aceste cuvinte, șeful adunării ieși afară. Maestrul spuse: „Să nu spui că e bine să te relaxezi.” ¹⁴⁵¹⁴⁶

acasă. Vimalakirti rămâne tăcut pentru a-1 revela pe tăcutul Buddha (Vezi sutra Vimalakirti Nirdeśa), iar Bodhisattva Fu a recitat cele trei gătită pentru a-1 revela pe Buddha absolut. Aici Lin Chi întinde o cursă discipolilor. Omul de pe piscul singuratic și omul de la răscruce sunt doar „oaspeți”, iar ceea ce este revelat de Vimalakirti și de Bodhisattva Fu este „gazda”. Înainte și înapoi sunt termeni folosiți pentru ca un camuflaj pentru a ascunde „gazda”, iar cei doi oameni nu au realizat de fapt „gazda” absolută. Maestrul a făcut acest lucru intenționat, pentru a ve-

145d ea dacă discipolii săi au înțeles cu adevărat învățătura. Atunci când a spus: „Aveți mare grijă de voi” el a vrut să zică: „Aveți mare grijă de mintea voastră, care este „gazdă”, și nu vă depărtați de ea.” Astfel el a dat un răspuns clar la întrebarea sa.

146 întrebarea bătrânului călugăr este plină de înțeles, pentru că scopul lui era să vadă dacă Lin Chi mai făcea încă discriminări. Strigătul maestrului a fost dat în scopul de a-1 arăta pe adevăratul leu ghemuit la pământ. Atunci bătrânul călugăr a făcut o reverență în fața maestrului care a spus: „Ce mai hoț!” Hoțul reprezintă iluzia călugărului bătrân care l-a furat de „gazda” sa, pentru că el era încă atașat de „gazda” care făcea reverența. Dar călugărul bătrân nu era prost, pentru că el însuși a strigat: „Hoțul, hoțul!” și a ieșit afară pentru a-și revela „gazda” independentă, adică, reîntoarcerea funcțiunii la corp. Maestrul a observat că: „Nu e bine să nu ai nimic de făcut” pentru că omul poate aluneca ușor în poziția de „oaspete”. Șeful adunării călugărilor era iluminat, și era probabil P'u Hua sau K'e Fu. Replica sa: „Amândoi greșesc” a fost corectă pentru că absolutul nu poate fi exprimat în cuvinte, și pentru că imediat ce este exprimat, „gazda” s-a schimbat deja în „oaspete”. Atunci când a fost întrebat „unde greșesc aceștia”, șeful adunării a plecat pentru a revela „ceea

*

Când a ajuns în capitală, maestrul a mers pentru a cerși mâncare. Atunci când a ajuns la o ușă, el îi spuse proprietarului: „Vă rog să-mi dați mereu un bol în plus”. Bătrâna nevastă spuse: „Ce om mitocan și nesătul”. Maestrul răspunse: „Nici măcar nu îmi dădurăți mâncarea; ce vreți să spuneți cu mitocan și nesătul?” Drept răspuns, bătrâna femeie închise ușa.¹

*

Maestrul se urcă pe scaunul lui în sala Ch'an, și un călugăr veni înaintea. Maestrul dădu un strigăt; călugărul dădu un strigăt, apoi făcu o reverență. După aceasta, maestrul îl lovi (cu bastonul).¹⁴⁷¹⁴⁸

*

Chao Chu care făcea lungi călătorii în diferite locuri, ajunse (într-o zi) la mănăstirea lui (Lin Chi). Pe când își spăla picioarele în curtea din spate, maestrul îl văzu și-l întrebă: „Care a fost scopul venirii din Vest?” Chao Chu răspunse: „A fost ca cel al maestrului munte care-și spală acum picioarele”. Maestrul veni mai aproape de vizitator, ca și cum ar auzi (ceva de la acesta). Chao Chu spuse: „Tu înțelegi toate astea; care e folosul momirii celorlalți?” După acestea, maestrul se reîntoarse în camera abatelui. Chao Chu spuse: „Deși călătoresc de treizeci de ani, astăzi am dat o explicație nepotrivită.”¹⁴⁹

ce nu se află în eroare", el înfăptuind acțiunea de a pleca pentru a arăta „întoarcerea oaspetelui la gazdă. Și iarăși maestrul a spus: „Să nu spui că este bine atunci când nu ai nimic de făcut" pentru a-și avertiza discipolii că trebuie să fie atenți, pentru că este foarte ușor să aluneci, chiar și atunci când pierzi vremea.

147 Cel mai probabil bătrâna știa despre Ch'an; ea a închis ușa pentru a reîntoarce „oaspetele" la „gazdă", evitând astfel de a fi prinsă în cursa întinsă de maestrul cerșetor.

148 Pentru că acel călugăr venise să întrebe ceva, maestrul dădu acel strigăt pentru a reteza discriminările acestuia, astfel încât acesta să-și poată realiza „gazda". Călugărul se afla în eroare, pentru că după ce a făcut reverența ar fi trebuit să iasă afară, adică să reîntoarcă funcțiunea la corp.

149 Chao Chu era faimosul maestru Ch'an, cunoscut în toată țara

Maestrul îl întrebă pe un călugăr: „De unde vii?” Călugărul răspunse: „De la Ting Chou”. Și cum maestrul își apucă bastonul, călugărul se gândi (să zică ceva). Maestrul îi dădu o lovitură. Dar cum călugărul nu era de acord cu maestrul (în privința bătăii), maestrul spuse: „Mai târziu vei întâlni un om care va înțelege asta”. După un timp, călugărul îl vizită pe San Sheng și îi povestește întâmplarea. Imediat San Sheng îl lovi cu bastonul, și pentru că acel călugăr se gândea (să zică) ceva, îl mai lovi o dată.¹

*

Când maestrul primea discipoli cu potențialități diferite, de cele mai multe ori striga, iar în comunitatea lui discipolii îl urmau, strigând și ei. (Într-o zi) el le spuse; „Voi mă copiați în legătură cu strigătul meu. Dar vreau să vă întreb asta: Un om vine din Sala de Est, iar altul din Sala de Vest; ei dau în același timp un strigăt. Puteți deosebi „gazda” de „oaspete”, și cum aveți de gând să-i deosebiți, unul de celălalt? Dacă nu puteți face acest lucru, pe viitor nu mai trebuie să-l imitați pe acest bătrân călugăr și să strigați (fără scop).”¹⁵⁰¹⁵¹

pentru kung an-id său: „Wu” (Nu, Nu). Scopul lui Bodhidharma atunci când a venit în China, a fost acela de a revela Mintea buddhiștilor chinezi, iar acțiunea de spălare a picioarelor înfăptuită de Chao Chu, de asemenea revelează „mintea care realizează spălarea”. Lin Chi voise să-l pună la încercare pe Chao Chu, care a expus imediat trucul lui Lin Chi. Și pentru că Chao Chu s-a dovedit a fi un expert Ch'an, maestrul n-a mai avut nimic de zis și s-a retras în camera abatelui, pentru a arăta „integrarea? gazdei cu oaspetele” sau, cu alte cuvinte, reîntoarcerea funcțiunii la corp. Chao Chu a observat că dăduse din greșală o interpretare corectă;; aceluia care știa deja acest lucru.

150 Maestrul a luat bastonul pentru a vedea reacția călugărului. Cum văzu că acel călugăr își storcea creierul să zică ceva, maestrul îi dădu o lovitură pentru a elimina discriminările acestuia. San Sheng a fost discipolul lui Lin Chi. El a dat două lovituri de baston pentru a liniști mintea tulburată a acestuia și pentru a-i arăta că trebuie să ia poziția de „gazdă”.

151 Într-o mănăstire mare există două săli în care stau călugării. Sala de Est este pentru călugării mănăstirii, și simbolizează „gazda”. Sala de Vest este pentru călugării care vin din alte locuri și care stau temporar, și simbolizează „oaspetele”. Diferența dintre „gazdă” și

*

Maestrul spuse adunării călugărilor: „Uneori strălucirea (înțelepciunea) se aplică înainte de îndeplinirea funcțiunii (de salvare); uneori funcțiunea este împlinită mai înainte de aplicarea strălucirii (înțelepciunii); uneori strălucirea (înțelepciunea) este aplicată simultan cu îndeplinirea funcțiunii; și uneori aplicarea strălucirii și îndeplinirea funcțiunii nu sunt asemănătoare.

*

Strălucirea (înțelepciunea) se aplică înainte de îndeplinirea funcțiunii atunci când există atașament față de ego (om).¹ Funcțiunea este îndeplinită mai înainte de aplicarea strălucirii (înțelepciune) atunci când mai există atașament de obiecte (Dharma).¹⁵² Strălucirea (înțelepciunea) este aplicată în același timp cu îndeplinirea funcțiunii în scopul următor:

Săi iei boul unui plugar.

Să-i înșfaci mâncarea unui om flămând.

Să extragi măduva din oase.

Să prezezi tare (un discipol) cu „o sulă și un ac”?

1 Atunci când discipolul este agățat de ego, maestrul își folosește înțelepciunea pentru a-l „lumina” și a-i încerca abilitatea, mai înainte de înfăptuirea măreței funcțiuni a iluminării pentru a-l trezi. De exemplu, când un călugăr vine pentru instrucție, maestrul l-ar întreba: „De unde vii?” sau „Care este numele tău?” etc. pentru a vedea reacția vizitatorului, mai înainte de a da strigătul sau de a-i aplica o lovitură de baston pentru a-l trezi. Un exemplu se găsește în paragraful în care putem citi: „De unde vii?”

„oaspete” atunci când cineva dă un strigăt este următoarea: înainte de a striga este „gazdă”, și imediat ce strigătul este dat, acesta devine „oaspete”. Ceea ce a spus maestrul a fost destinat să creeze confuzie în discipoli, pentru a afla dacă aceștia au înțeles cu adevărat învățătura sa.

152 Unui discipol ieșit din comun nu este nevoie să i se dea foarte multă învățătură, pentru că imediat ce i se dă un mic indiciu, el imediat își percepe Șinele și își părăsește maestrul, pentru a-și continua lucrarea de Bodhisattva în altă parte.

Călugărul răspunse: „De la Ting Chou”. Și cum maestrul își apucă bastonul, călugărul se gândi (să zică ceva). Maestrul îi dădu o lovitură”. Acesta este cazul în care înțelepciunea strălucitoare este aplicată înaintea îndeplinirii funcțiunii iluminatoare, când încă mai există atașament față de ego, pentru că acel călugăr se baza pe ego atunci când căuta un răspuns.

2 Când un discipol este atașat de „obiecte” (Dharma), maestrul îndeplinește marea sa funcțiune de a elimina mai înainte ceea ce ține de exterior, după care își folosește înțelepciunea pentru a-i trezi potențialitatea interioară. De exemplu, când Lin Chi a mers în camera abatelui pentru a-l întreba pe Huang Po despre Buddha-Dharma, Huang Po l-a lovit cu bastonul; de trei ori a întrebat Lin Chi, și de trei ori a fost lovit de Huang Po, fără niciun motiv aparent, în realitate din cauză că Lin Chi era atașat de „obiecte”, adică de Dharma lui Buddha.

3 Când un discipol are o spiritualitate înaltă, maestrul îi dezgolește în același timp mintea, și de ego și de obiecte, la fel cum unui plugar îi este furat boul, și unui om flămând bolul de orez. A presa tare cu „o sulă și un ac” este o frază Ch’an folosită frecvent de către maestrul iluminat

Aplicarea strălucirii (înțelepciunii) și împlinirea funcțiunii nu sunt simultane:

Atunci când sunt întrebări și răspunsuri.

Când instaurezi „gazda” și „oaspetele” f

Amesteci noroiul cu apa și

Primești (învățăcei) cu potențialități diferite

Dacă discipolul este un om ieșit din comun, el va pleca îndată ce îi va fi dat un mic indiciu a ceea ce nu este nici măcar arătat; el este deja cineva.2

*

În călătoria sa spre alte locuri, maestrul îl vizită (într-o zi) pe Lung Kuang. Se întâmplă ca Lung Kuang să fie în sala Ch’an, iar maestrul veni la el întrebând: „Fără a arăta vârful (unei săbii), cum poate cineva să învingă?” Și pentru

că Lung Kuang rămase așezat (fără să spună nimic), maestrul zise: „Refuză marele maestru să spună ceva pentru binele celorlalți?” Lung Kuang se uită fix la el și exclamă: „Ah!” îndreptându-și degetul spre Lung Kuang, maestrul spuse: „Individul ăsta este învins astăzi”. 3

Apoi el merse la San Feng's Ping, care-l întrebă: „De unde vii?” Maestrul răspunse: „De la Huang Po”. Sang Feng întrebă: „Care au fost cuvintele și frazele lui Huang Po?” Maestrul răspunse: 2¹⁵³

Noaptea trecută bivoul de aur a fost călcat în picioare

Și până acum el n-a mai fost văzut

San Feng întrebă:

Când briza toamnei cântă la un flaut de jad.

Ce prieten apropiat îi va aprecia melodia

Maestrul răspunse:

Un om ar trebui să depășească un miriad de bariere

Pentru a merge dincolo de (profundul) cer albastru.

San Feng spuse: „Ceea ce spui tu acum este de un nivel prea înalt”.

Maestrul răspunse:

Un dragon dă naștere unui fenix de aur

Care pătrunde prin cristalul azuriu.

San Feng spuse: „Hai să bem niște ceai”. Și apoi îl întrebă: „Pe unde ai fost în ultimul timp?” Maestrul răspunse: „Am fost cu Lung Kuang”. San Feng întrebă: „Și cum era el?” După aceste vorbe maestrul plecă. 1

Apoi maestrul merse mai departe la Feng Lin. Pe drum, întâlni o bătrână care-l întrebă: „Unde mergi?” Maestrul răspunse: „(Să-l vizitez pe) Feng Lin. Bătrâna spuse: „Se întâmplă ca Feng Lin să fie plecat”. Și de cum

153 Tăcerea și nemișcarea lui Lung Kuang arată nemișcarea corpului, iar privitul fix și exclamația „Ah!”, funcțiunea lui, adică - caracteristicile Dharmakāya-ei. Oricum, orice a făcut Lung Kuang a fost doar „oaspetele”, de unde și remarca lui Lin Chi: „Acest individ, a fost învins azi.” Astfel, Lin Chi a câștigat o victorie fără a-și arăta vârful, săbiei sale.

maestrul o întrebă: „Unde s-a dus?”, bătrâna plecă (fără a da vreun răspuns). Maestrul strigă: „Bătrâno!” Și pentru că ea își întoarse capul, maestrul își continuă călătoria.¹⁵⁴¹⁵⁵

Când maestrul sosi, Feng Lin spuse: „Vreau să te întreb ceva; este cu puțință?” Maestrul răspunse: „De ce vrei să te rănești singur?”¹⁵⁶

Lumina lunii nu aruncă nicio umbră pe mare.

Dar peștele ce înoată se amăgește pe sine însuși.1

Maestrul întrebă:

Și cum lumina lunii n-aruncă nicio umbră pe suprafața mării, Cum poate peștele ce-noată să fie amăgit?¹⁵⁷¹⁵⁸

Feng Lin răspunse:

Valurile se-nalță atunci când bate vântul;

154 Vezi nota 9 la Note suplimentare.

155 Bătrâna nu înțelegea Ch'an-ul prea bine. Până în momentul când a plecat fără să dea nici un răspuns la întrebarea lui Lin Chi, ea a fost corectă. Dar maestrul a strigat-o pentru a vedea dacă ea era un adept veritabil, dar pentru că ea a întors capul, s-a dovedit a fi unul fals. Apoi maestrul și-a continuat călătoria, fiind sigur că-1 va găsi pe Feng Lin.

156 Feng Lin a vrut să probeze abilitățile lui Lin Chi și a început prin a-1 întreba dacă este posibil să-i pună o întrebare. „De ce vrei să te rănești singur?” este un citat din sutra Vimalakîrti Nirdeśa, Cap.III, care

157s pune că atunci când Purnamaitrāyṇī-putra, un discipol al lui Buddha, stând sub un copac expunea Dharma pentru niște călugări (bhikṣu) nou convertiți, Vimañakṛti îi spuse: „Tu nu cunoști rădăcinile ființelor vii și nu ar trebui să-i inițiezi în Hinayana. Ei sunt liberi de răni, de ce vrei să-i rănești tu? Dacă vrei să pășești pe Calea măreată, nu le arăta altora cărări înguste/' Vimañakṛti vroia să spună că acei bhikṣu erau în mod fundamental puri și curați, și că erau calificați pentru Marea Cale: „De ce vrei să produci niște răni nenesecare gândindu-te că de fapt îi vindeci?” La fel, Lin Chi vroia să spună că Șinele lui Feng Lin era deja pur și că nu trebuia murdărit cu discriminări.

158 Lin Chi a replicat că dacă nu iluminarea este cauza ignoranței, atunci cum poate peștele, sau ființele umane, să fie amăgite? El vrea să spună că natura proprie nu este amăgită atunci se află în mijlocul iluziilor, din cauză că natura proprie este imuabilă.

Pânza grosolană este luată de curent, ¹⁵⁹

Maestrul spuse:

În timp ce luna solitară strălucește, munții și râurile sunt neclintite.

Vântul vestitor de toamnă șuieră între cer și pământ.¹

Îți poți folosi cei trei inci pentru a mișca soarele și luna.

Dar vezi de poți folosi măcar o vorbă atunci când întâlnești un om (receptiv). ¹⁶⁰¹⁶¹

Maestrul răspunse:

Când întâlnești un maestru de scrimă, arată-ți sabia.

Și nu-i da un poem unui om care nu-i poet. ¹⁶²

159 Atunci când vântul bate, sau când un gând apare, mintea este agitată și lasă loc discriminării, așa cum vântul produce valurile mării. În mijlocul pasiunilor, simbolizate prin apa agitată, o barcă cu pânze, sau potențialitatea netrezită a omului, dar inerentă în el, plutește în derivă pe oceanul suferințelor. Aceste două fraze arată cauzele transmigrării prin cele șase lumi ale existenței.

160 Lin Chi răspunde că în mod fundamental natura proprie simbolizată aici prin luna solitară este iluminată și independentă, nu se bazează pe nimic și nu este atașată de nimic. Atunci când strălucește, când funcționează normal, în lumea fenomenelor nu mai există nimic altceva decât nemișcare, aceasta incluzând munții și râurile. Prima frază descrie corpul sau esența iluminării. Cea de-a doua descrie vântul de toamnă ce anunță anotimpul în care plantele și iarba se opresc din crescut. În mod figurat, sunetul șuierului vântului de toamnă reprezintă corpul care își îndeplinește funcțiunea binefăcătoare, funcțiunea care oprește toate gândurile din mintea discipolilor, astfel încât ei să poată realiza adevărul

161 „Trei inci” înseamnă limba care, conform celor din vechime, măsoară trei inci chinezești. Aceste două versuri înseamnă: îți poți folosi întreaga putere dialectică și elocvența pentru a mișca soarele și luna, dar încearcă să spui o vorbă unui om cu potențialitate receptivă, astfel încât el să realizeze adevărul. Mi-e teama că n-o să reușești, din cauză că absolutul este inexprimabil.

162 Lin Chi a răspuns că atunci când întâlnești un om a cărui potențialitate a fost trezită la maxim, poți discuta cu el despre absolut și-i poți arăta calea spre iluminare, dar dacă întâlnești un om a cărui potențialitate este adormită și care nu a fost dezvoltată, este inutil să discuți despre absolut cu el.

Auzind acestea, Feng Lin s-a oprit (din vorbit).
Maestrul spuse:

Marele Tao este dincolo de cele asemănătoare lui.

(Zadarnic merge de) la Est la Vest cel ce umblă după el.

El (Tao) este mai rapid decât scânteia cremenii.

Și nici măcar iuțeala fulgerului nud poate întrece,¹⁶³

Ma Ku îl întrebă pe maestru: „(Statuia lui) Avalokitesvara are douăsprezece fețe; care dintre ele este cea corectă?” Maestrul coborî de pe platforma de meditație, îl înșfăcă pe Ma Ku, întrebându-l: „Unde s-a dus Avalokitesvara? Răspunde de îndată!” Și cum Ma Ku își răsuci trupul cu intenția de a se așeza iarăși pe platforma de meditație, maestrul își ridică bastonul pentru a-l lovi. Ma Ku prinse bastonul, apoi merseă împreună în camera abatelui.¹

*

Maestrul o întrebă pe o călugăriță ce vizita mănăstirea: „Venirea ta este bună sau rea?” Drept răspuns, călugărița dădu un strigăt. Maestrul își luă bastonul și spuse: „Mai zi o dată! mai zi o dată!” și cum călugărița strigă încă o dată, maestrul o lovi.”¹⁶⁴¹⁶⁵

163 Absolutul este incomparabil și te poți roti în orice direcție pentru a găsi ceva similar, dar nu vei reuși. Dacă încerci să îl prinzi bine, imediat el îți va scăpa cu o viteză ce depășește viteza scânteii pietrei de cremene sau viteza fulgerului.

164 Ma Ku era de asemenea un maestru iluminat; el a pus întrebarea despre unitate și diferență pentru a testa abilitatea lui Lin Chi. Acțiunea de a coborî de pe platforma de meditație, de a-l înhăța pe Ma Ku și de a vorbi, reprezintă îndeplinirea funcțiunii maestrului, ca replică la întrebarea vizitatorului, și asta în scopul de a revela absolutul, Avalokitesvara. Acțiunea lui Ma Ku de a întoarce spatele pentru a se așeza pe platforma de meditație și de a prinde bastonul, a reprezentat de asemenea, aceeași funcțiune. Ambii maestri, după revelarea naturii lor absolute, au plecat în camera abatelui, în scopul de a arăta reîntoarcerea funcțiunii la corp.

165 Primul strigăt al călugăriței a fost corect, însă al doilea a fost incomplet, pentru că a însemnat același lucru ca cel dintâi. Pentru că a uitat să reîntoarcă funcțiunea la corp, maestrul i-a dat o lovitură.

*

Într-o zi, maestrul luă o turtă și i-o arătă lui Lo P'u, spunând: „O mie de feluri și o mie de tipuri (de lucruri) nu pot ajunge dincolo de asta, al cărei principiu (fundamental) este non-dual”. Lo P'u întreabă: „Ce este principiul nondual?” Și cum maestrul ridică iarăși turta și i-o arătă lui Lo Pu, acesta din urmă spuse: „Dacă e așa, atunci acesta aparține miriadelor de diferențe”. Maestrul spuse: „Interpretarea ta este una de latrină”. Lo P'u spuse: „Un Arhat ce privește într-o oglindă.”¹⁶⁶

Când maestrul văzu un călugăr venind (la mănăstire), ridică „apărătoarea de praf”. De îndată ce călugărul veni și făcu reverență, maestrul îl lovi pe vizitator. Un alt călugăr veni și maestrul iarăși își ridică „apărătoarea de praf”. Pentru că acel călugăr nu a privit-o, maestrul l-a lovit și pe el. Un al treilea călugăr veni pentru învățătură și maestrul ridică „apărătoarea de praf”. Călugărul îi mulțumi pentru învățătură și maestrul îl lovi și pe el.¹

*

Ma Ku îl întreabă pe maestru: „Cel care reprezintă Marea Compasiune (Avalokitesvara) are o mie de ochi în cele o mie de palme ale sale. Ce crezi despre ochiul just? Vorbește repede!” Ma Ku îl trase pe maestru jos de pe platforma de meditație și-i luă locul. Împreunându-și palmele, maestrul îl întreabă pe Ma Ku: „Nu mi-e limpede”. Și pentru că Ma Ku ezită să răspundă, maestrul dădu un strigăt, îl trase la pământ, și se așează pe locul său. După

166 Mentea este imperceptibilă, dar ea poate fi percepută prin intermediul unei turte, care este creația ei. în ciuda miriadelor de aparențe

aceea, Ma Ku plecă spre sala Ch'an. ¹⁶⁷¹⁶⁸

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Care este profundul înțeles al Dharmei lui Buddha?” Maestrul își ridică „apărătoarea de praf”, și fiindcă acel călugăr a dat un strigăt, maestrul îl lovi. Un alt călugăr îl întrebă pe maestru: „Care este profundul înțeles al Dharmei lui Buddha?” Maestrul de asemenea ridică „apărătoarea de praf” și pentru că acel călugăr dădu un strigăt, maestrul dădu și el unul. Dar cum călugărul ezită să răspundă, maestrul îi dădu o lovitură.1

*

Odată, maestrul spuse adunării călugărilor: „Omul ar trebui să fie gata să își sacrifice corpul și viața pentru Dharma. Pe când mă aflu cu ultimul meu maestru, Huang Po, de trei ori am întrebat despre profundul înțeles al Dharmei lui Buddha, și de trei ori am fost bătut și scuturat ca o creangă (de copac). Mă gândesc acum să repet această experiență, dar cine o poate face pentru mine?” Un călugăr ieși în față și spuse: „Eu o pot face”. Și cum maestrul se făcu că-i dă bastonul, călugărul se întinse să-l

167a le lumii fenomenelor, ele sunt retunabile la minte, al cărei principiu fundamental este non-dual. Maestrul a vorbit pentru a vedea care este reacția lui Lo P'u. în mod intenționat, Lo P'u a evadat, pentru că fusese atras într-o discuție despre absolut, care este imposibil de exprimat, întrebând despre principiul non-dual, care nu este altceva decât absolutul, pentru a-l pune în dificultate pe Lin Chi. Tot ceea ce maestrul a putut să facă, a fost să mai arate încă o dată turta lui Lo P'u, iar Lo P'u, pe drept, a spus că aceea este doar unul dintre fenomene. Și pentru că maestrul l-a admonestat pe Lo P'u pentru interpretarea sa „murdară”, acesta din urmă a spus că o discuție despre absolut este zadarnică, ca un Arhat fixat în vid, care n-ar vedea nimic dacă ar privi în oglindă.

168 Acțiunea de a-l trage jos de pe platforma de meditație pe maestru a fost corectă, dar acesta din urmă și-a schimbat tactica pentru a-l pune la încercare pe vizitator. Ezitarea lui Ma Ku denotă confuzia sa, pe care maestrul a eliminat-o prin strigătul său. Fiind înfrânt, Ma Ku a plecat, pentru a arăta reîntoarcerea funcțiunii la corp.

apuce, dar în loc de baston primi o lovitură.¹⁶⁹¹⁷⁰

*

Maestrul merse cu Pu Hua (șeful adunării călugărilor) la locuința susținătorului (material al mănăstirii), și în timp ce prânzeau acolo, maestrul îl întrebă pe șeful adunării: „Fraza, Un fir de păr înghite marele ocean, o sămânță de muștar conține muntele Sumeru arată (etalarea) puterilor supranaturale și minunata (îndeplinire) a funcțiunii (absolutului) sau (nimic altceva decât) existența Sinelui?” P’u Hua sări în picioare și răsturnă platforma (masa). Maestrul spuse: „Prea grosolan/ P’u Hua răspunse: „Ce este acest loc în care se poate vorbi de grosolănie și de finețe?” 1

Următoarea zi ei au mers împreună la un alt ospăț vegetarian. Maestrul îl întrebă pe P’u Hua: „Ceea ce o să ni se ofere azi, o să fie la fel cu ceea ce ni s-a oferit ieri?” P’u Hua răsturnă iarăși platforma pe care mâncarea era așezată. Maestrul observă: „Deși acțiunea ta e corectă, este totuși prea grosolană”. P’u Hua dădu un strigăt, spunând: „Orbule! Vorbește cumva Dharma lui Buddha

169 Strigătul primului călugăr a reprezentat o funcțiune incompletă, de unde și lovitura dată de maestru. Dacă ar fi plecat după ce a dat strigătul, atunci el ar fi fost corect. În ceea ce-l privește pe cel de-al doilea călugăr, în ciuda indulgenței maestrului, faptul că a ezitat, a dus la primirea loviturii

170 Călugărul a căzut în cursa maestrului și a primit lovitura care era destinată să-i arate pe „cel care l-a lovit” și pe „cel care simte lovitura”, în loc să primească bastonul care era un „obiect”.

despre grosolănie și finețe?" Maestrul își înghiți vorbele.¹⁷¹¹⁷²

*

Ofițerul Wang din garda imperială, a venit (odată) împreună cu maestrul la sala călugărilor. Wang îl întrebă: „Călugării citesc sutre în această sală?” Maestrul răspunse: „Nu”. Wang întrebă: „Practică meditația?” Maestrul răspunse: „Nu”. Wang întrebă: „Dacă nu fac niciuna nici alta, atunci ce fac?” Maestrul răspunse: „Ei sunt învățați cum să devină Buddha și Patriarhi”. Wang spuse: „Deși praful de aur este prețuit, acesta va orbi ochii în care este aruncat”. Maestrul spuse: „Am crezut că ești doar un om de lume”. 1

171 Maestrul i-a întins o cursă lui P'u Hua, citând spuselor lui Buddha: „Un fir de păr înghite marele ocean, o sămânță de muștar conține muntele Sumeru”. El l-a întrebat pe șeful adunării călugărilor dacă aceste două lucruri erau posibile din cauza puterilor supranaturale ale lui Buddha și a minunatei împliniri a funcțiunii sale, sau acestea erau existente în sine. Aceste două lucruri servesc pentru a ilustra mintea care poate fi extinsă până la mărimea muntelui Sumeru, sau redusă până la dimensiunea unui bob de muștar. Intenția maestrului a fost aceea de a vedea dacă șeful adunării călugărilor eliminase deja din mintea sa toate diferențierile. Acesta din urma a sărit în picioare și a răsturnat platforma (ce folosea și pentru meditație și ca masă) pentru a-și revela „măreața funcțiune” a non-discriminării. Și pentru că maestrul a spus că P'u Hua era lipsit de maniere, acesta din urmă a replicat cele de mai sus. Vima- aklrti a spus: „Mintea sinceră este Bodhimandala (locul sfânt)”. Atunci când mintea este sinceră și pură, ea este omniprezentă, iar locul sfânt se află peste tot. Deci casa susținătorului mănăstirii era de asemenea o Bodhimandala, în care nu există asemenea lucruri ca grosolănie sau finețe, și deci nu există dualism.

172 Maestrul l-a verificat iarăși pe P'u Hua să vadă dacă făcea încă discriminări, dacă făcea comparație între cele două mese la care fuseseră invitați. Fu Hua înfăptui din nou măreața sa funcțiune de a elimina toate urmele discriminării. Maestrul concise că P'u Hua era corect, dar îl mai puse o dată la încercare spunând că acțiunea de a răsturna platforma (masa) fusese prea grosolană. P'u Hua a dat un strigăt pentru a-și revela Șinele iluminat care nu poate fi amăgit. Și pentru că ultima frază a lui Fu Hua a confirmat că acesta era complet iluminat, maestrul nu mai zise nimic, exprimându-și astfel uluirea față de realizarea șefului adunării călugărilor.

*

În momentul în care maestrul s-a așezat pe locul său în sala Ch'an, văzându-se, ambii șefi ai adunării călugărilor au dat un strigăt. Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Sunt ei încă „gazdă” și „oaspete” (în strigătele lor)? Maestrul răspunse: „Firește că ei sunt „gazdă” și „oaspete”. Apoi maestrul spuse adunării călugărilor: „Dacă vreți să înțelegeți ce vrea să spună Lin Chi prin „gazdă” și „oaspete”, vă rog să-i întrebați pe cei doi șefi ai acestei săli.”¹⁷³¹⁷⁴

*

Mai târziu, maestrul (a mers și) a stat în Sala de Est a mănăstirii Hsing Hua din Ta Ming. În cea de-a zecea zi a celei de-a patra luni a anului Ting Hai, în cel de-al patrulea an al regatului Hsien Tung (mai 863), pentru că sfârșitul său era aproape, el intonă această găthă a transmisiunii:

La o cercetare făcută de cel aflat în șuvoiul neconținut, Absolutul poate părea ca o lumină nesfârșită și reală.

Dar cum oamenii nu acceptă ceea ce este dincolo de nume și de formă.

După folosirea sabiei Excalibur, aceasta trebuie imediat reascuțită.¹⁷⁵

Și iarăși le spuse discipolilor: „După ce eu am să fiu în Nirvana, nu trebuie să distrugeți comoara ochiului corect al Dharmei mele”. (Discipolul său) San Sheng

173 Ofițerul Wang știa ceva despre Ch'an, pentru că a spus că dacă cineva se atașează de sutre și de meditație, acel om va „fi orbit”, folosind asemănarea dintre acestea și praful de aur care, deși foarte prețuit, poate împiedica vederea atunci când este aruncat în ochi.

174 „Gazda” a fost prezentă înainte de strigăt; prin strigătul dat „gazda” a plecat lăsând locul „oaspetelui”.

175 Pentru cel care este atașat de nesfârșita curgere a iluziilor, atunci când întreabă despre absolut, acesta poate fi explicat pe scurt că este precum adevărata iluminare, care este nesfârșită. Oricum, absolutul este dincolo de nume și de formă, iar oamenii obișnuiți nu au o predispoziție către acest lucru fără formă și fără nume. „Excalibur” este folosit în acest

spuse: „Cum să avem îndrăzneala să-l distrugem?” Maestrul îl întrebă: „Dacă în viitor, cineva o să te întrebe ceva, ce-o să-i răspunzi?” După aceste vorbe, San Sheng dădu un strigăt, iar maestrul spuse: „Niciodată n-aș fi crezut că acest ochi corect al Dharmei mele va fi distrus de acest măgar orb”.¹ După ce spuse acestea, părăsi această lume, așezat în postură, cu spatele drept. Apoi corpul său a fost depus într-o stupă construită în partea de nord-vest a provinciei. Împăratul l-a onorat cu titlul de Maestrul Ch'an Hui Chao (înțelepciune Strălucitoare), și a pus să se graveze pe stupă epigraful „Ch'eng Ling” (Claritate Spirituală).

* * * * * [Pasajele care urmează sunt o traducere din *Chih Yueh Lu* („Degetul care arată Luna”)]

*

În Sala Ch'an, (maestrul spuse adunării călugărilor): „În inimile voastre roșii, se află adevăratul om care nu-i fixat pe nimic, care vine și pleacă prin frunțile voastre; (îi îndemn) pe cei care nu au avut această experiență, să încerce să vadă”. Un călugăr veni în față și spuse: „Ce este un om adevărat care nu este fixat pe nimic?”¹⁷⁶¹⁷⁷

Coborând de pe platforma de meditație, maestrul îl înhăță, ordonându-i: „Vorbește! Vorbește!” Și pentru că acel călugăr a ezitat (să răspundă), maestrul îl împinse în lături spunând: „Să fie adevăratul om ce nu este fixat pe nimic, un băț de șters la fund?” Și se reîntoarse în camera abatelui.¹

¹⁷⁶t ext în locul .săbiei atât de ascuțite încât ar tăia în două o pană ce cade' sau .ascuțitei săbii a înțelepciunii'. După ce cineva a reușit să ilumineze pe un om aflat în iluzie folosind această sabie ascuțită a înțelepciunii, aceasta nu trebuie lăsată să ruginască, ci trebuie ascuțită imediat, păstrată în bune condiții, astfel încât să poată să fie utilizată imediat atunci când se află în fața unui alt om aflat în iluzie, cu o altă potențialitate.

¹⁷⁷ Adevăratul om care nu are o poziție fixă - wu wei chen jen - este o expresie taoistă utilizată de Lin Chi pentru a revela mintea Sinelui. Foarte mulți dintre maestrii Ch'an erau foarte pricepuți în taoism înainte de a trece la buddhism, și foloseau în diferite ocazii unii termeni taoiști în

*

Maestrul spuse: „Acest călugăr-munte nu are o Dharma pe care s-o dea celorlalți; Dharma sa constă în vindecarea bolilor și dezlegarea legăturilor. Decât să te agăți de cuvintele acestui călugăr-munte, mai bine este să îți oprești gândirea și să te odihnești, și aceasta fără prea multă zarvă.”¹⁷⁸¹⁷⁹

Maestrul mai spuse: „Apariția într-o fracțiune de secundă a cauzei concurente ce duce la (realizarea) a ceea ce este necreat, asigură saltul peste învățătura expedientă a „celor Trei Vehicule”.¹⁸⁰

*

(în Sala Ch'an, maestrul spuse adunării călugărilor: „Pentru moment, cei care studiază Dharma lui Buddha ar trebui să caute doar o interpretare corectă a ei. Dacă puteți interpreta corect, nu veți fi infectați de naștere și moarte, și veți fi liberi să rămâneți sau să plecați. Nu

178s copul de a da învățatură discipolilor lor, care și ei, la rândul lor, cunoșteau acești termeni. Dar nu trebuie ca din cele spuse să se tragă concluzia că Ch'an-ul și Taoismul sunt unul și același lucru; Taoismul a pavat doar calea de răspândire a Ch'an-ului în China, iar taoiștii pot practica doctrina minții mult mai ușor decât adepții altor religii.

179 Maestrul a spus că el nu avea o Dharma (Doctrină) fixă pe care s-o dea celorlalți, din cauză că oamenii au diferite boli spirituale, care nu pot fi vindecate printr-o Dharma fixă. Dharma lui Buddha constă în eliminarea iluziilor și desfacerea legăturilor, iar când iluzia a dispărut, înțelepciunea fundamentală inerentă oricărui om se va manifesta.

Acest lucru este explicat de către Buddha în Sutra Diamantului. Dacă cineva se agăță doar de cuvintele maestrului, fără a avea o experiență personală a învățăturii acestuia, el va adăuga și mai multe legături la cele pe care le are deja. Învățătura Ch'an constă în încetarea gândirii, astfel încât mintea să se poate odihni, adică să pună capăt discriminărilor.

180 Dacă într-o fracțiune de secundă (în text - „timpul necesar apariției unui gând”) cineva poate, cu ajutorul unei cauze concurente, să realizeze nenăscutul, sau absolutul, care este dincolo de viață și de moarte, acela va trece peste toate acele învățături expediente ale Triyâna-ei, respectiv carul condus de țap, reprezentând pe Srâvakași, carul condus de cerb, reprezentându-i pe Pratyeka-Buddhași și carul condus de bou, reprezentându-i pe Bodhisattvași.

trebuie să căutați ceea ce este de neîntrecut, pentru că doar astfel ceea ce este neîntrecut va veni automat la voi.

Adepti ai lui Tao, din timpuri străvechi, toți predecesorii noștri virtuoși au avut modul lor propriu de a-și scoate pe ceilalți (din Saṃsāra). În ceea ce-l privește pe acest călugăr-munte, educația dată de el cere doar ca să nu vă lăsați amăgiți de alții. Dacă vreți să vă folosiți de Sinele vostru, faceți-o fără îndoială sau ezitare. În momentul de față, dacă învățăceii nu sunt în stare să facă acest lucru, unde este problema? Ea se află în lipsa lor de încredere în Sinele lor propriu. Dacă nu aveți încredere (în el), veți fi tulburați și vă veți agăța de exterior, care va înlocui Sinele, și astfel vă veți pierde libertatea. Dar dacă veți pune capăt oricărui gând al minții voastre căutătoare, nu veți fi diferiți de Patriarh și de Buddha. Vreți să știți cine este Patriarhul și cine este Buddha? Este chiar cel din fața voastră, cel ce ascultă expunerea Dharmei. Însă învățăceii nu au încredere în el, și caută în afară, altceva. Și chiar de reușesc să găsească ceva, acest ceva va fi doar nume și cuvinte, și ei nu vor reuși niciodată să înțeleagă înțelesul viu, așa cum este el, așa cum a fost în intenția Patriarhilor. Dacă ei nu reușesc să întâlnească acum (pe cel care ascultă Dharma), vor petrece zeci de mii de eoni și mii de vieți transmigrând prin cele trei lumi, în care ei vor continua să se agățe de binele și răul exterior, și care îi va trimite înapoi în lumea de jos, pentru a renaște în pântece de maimuțe sau de vite. ¹⁸¹

*

Adepti ai lui Tao, vederile acestui călugăr-munte nu se deosebesc de cele ale lui Buddha Śākyamuni. În varietatea acțiunilor noastre cotidiene, este oare ceva care lipsește? Lumina spirituală, manifestată prin intermediul celor șase simțuri, n-a fost niciodată întreruptă. Acel ce

181 Acestea au reprezentat o foarte dară țintire către „adevăratul om” sau „mintea proprie”, care ascultă de fapt Dharma expusă de el în sala de meditație. El își îndeamnă discipolii să se încreadă în mintea lor eternă, în ciuda aparențelor ei schimbătoare din cele trei lumi ale dorinței, formei și fără formei.

este capabil s-o perceapă (în acest mod), poate fi socotit un om fără griji, nepăsător, pentru (tot restul) vieții sale.¹

*

Virtuoșilor, nu există pace în cadrul celor trei lumi, care sunt precum o casă în flăcări.¹⁸² Nu este un loc potrivit pentru o ședere prelungită, pentru că într-o singură clipă (iksana), ucigătorii demoni ai impermanenței, nu vor face nicio deosebire între nobil sau umil și între bătrân sau tânăr. Dacă nu vrei să fii diferit de Patriarh și de Buddha, va fi suficient pentru tine să nu cauți nimic la exterior. Dar dacă măcar preț de o clipă (timpul necesar apariției unui gând), mintea ta pură și clară strălucește, aceasta este propriul tău *Dharmakāya Buddha*. Dar dacă măcar preț de o clipă, mintea ta fără de pasiune strălucește, aceasta este propriul tău *Sambhogakāya Buddha*. Dar dacă măcar preț de o clipă, mintea ta nediscriminativă strălucește, aceasta este propriul tău *Nirmāṇakāya Buddha*. Acest corp triplu este cel care ascultă acum Dharma (pe care eu o expun).

Acest lucru poate fi împlinit numai dacă nimic nu este căutat în afară. Învățații în sutre și săstre privesc acest corp triplu ca pe forma cea mai înaltă, dar acest călugăr-munte nu le împărtășește vederile. Acest triplu corp nu este doar un nume și un termen, ci este de asemenea o triplă dependență. Un maestru din vechime spunea: „Din cauza (înțeleșului) unui corp, există un loc (pentru el) /7 Iar pentru esența (absolută), a fost creat un corp pentru natura Dharmei, și (de asemenea) un loc pentru el. Dar noi știm prea bine că acestea sunt doar umbre ale luminii.

Virtuoșilor adepți ai lui Tao, trebuie să știți că acela care se joacă cu aceste umbre este sursa fundamentală a tuturor Buddhașilor, și că orice loc se află pe drumul către

¹⁸² Omul care știe că natura sa este eternă și se manifestă prin intermediul celor șase simțuri, nu va mai avea griji, fiind nepăsător față de fenomenele schimbătoare.

*

Corpurile voastre fizice, constituite din cele patru elemente, nu știu cum să expună Dharma, sau s-o asculte. Stomacurile voastre, ficații și vezicile voastre, nu știu cum să expună Dharma sau s-o asculte. Spațiul nu știe cum să expună Dharma sau s-o asculte. Așadar, cine știe cum să expună Dharma sau s-o asculte? Doar lumina unică, care se distinge clar în fața ochilor voștri, este cea care poate să expună Dharma și s-o asculte. Dacă o veți putea percepe, nu veți fi diferiți de Patriarhi sau de Buddha. Să nu permiteți niciodată ca ea să fie întreruptă și atunci ea va fi prezentă pretutindeni. Doar din cauză că înțelepciunea noastră este întunecată de sentimentele noastre și substanța noastră este modificată din cauza gândirii noastre, trebuie să suportăm tot felul de suferințe pe parcursul transmigrărilor prin cele trei lumi ale existenței. Potrivit vederilor acestui călugărmunte, nu există nici (un lucru) care să nu aparțină profundului (înțeles) și nu există (o ființă vie) care să nu poată fi eliberată.

*

Adepti ai lui Tao, mintea Dharma este imaterială și se răspândește în toate cele zece direcții ale spațiului. Atunci când lucrează prin intermediul ochilor, ea este numită văz. Atunci când lucrează prin intermediul urechilor, se numește auz. Când lucrează prin intermediul nasului, ea este numită miros. Când lucrează prin intermediul gurii, ea este numită vorbire. Când lucrează prin intermediul

183 Lin Chi era recunoscut pentru abilitățile sale în expunerea Minții, printr-o clară și corectă țintire către „ceea ce se joacă cu umbrele luminii adevărate”, cu alte cuvinte către mintea care pune stăpânire pe numele goale ale sinelui. Înțelegerea minții cu ajutorul minții constituie cauza iluziilor și toți maeștrii își îndeamnă discipolii să pună capăt acestui fel de înțelegere, să nu se preocupe de nimic; de unde și termenul de „om fără griji”. Acela care reușește să-și realizeze Șinele, în ciuda numelor sale (iDhannakāya, Sambhogakāya, Nirmalakāya), oriunde s-ar afla, va găsi drumul spre propria casă, adică spre natura sa fundamentală.

mâinilor, ea este numită apucare, iar când lucrează prin intermediul picioarelor, ea este numită mers, în mod fundamental nu există decât o singură strălucire pură, divizată în şase unităţi.

Dacă mintea cuiva dispare, eliberarea va urma pretutindeni (oriunde acesta se poate găsi).

De ce vorbeşte acest călugăr-munte în acest fel? Deoarece adepţii lui Tao caută neîncetat altceva şi (de aceea) ei nu sunt capabili să oprească mintea lor (rătăcitoare); ei sunt deci atraşi de vechea şi familiara manevrare a potenţialităţilor şi a obiectivelor.

Adepţi ai lui Tao, urmaşi doar acest sfat al călugăruluimunte şi vă veţi putea aşeza şi veţi putea sparge, capetele Buddhaşilor Sambhogakāya şi Nirmānakāya.¹⁸⁴

Şi atunci veţi fi consideraţi ca un Bodhisattva din cel de-al zecelea stadiu, care şi-a realizat complet mintea. Cele două forme ale iluminării universale şi supranaturale vor fi aidoma unui jug purtat în jurul gâtului de un prizonier; Lumea Arhaţilor şi Lumea Buddhaşilor vor fi precum excrementele într-o latrină; iar (corpul) iluminării şi Nirvana vor fi ca un par de priponit măgarul. De ce este aşa? Pentru că adepţii lui Tao nu înţeleg că cei trei lungi eoni sunt vid, şi de aceea se confruntă cu dificultăţi.

*

Un adevărat căutător al lui Tao nu are aşa de multe (lucruri de care să se preocupe); el doar se adaptează la condiţiile existente pentru a reduce efectele karmelor sale

184 Este un citat din Surangama Sutra. În oraşul Srāvastî trăia un nebun al cărui nume era Yajnadatta. În fiecare dimineaţă se privea în oglindă şi era foarte fericit să-şi vadă în ea faţa cu ochii şi sprâncenele. Dar când o dădea la o parte, nu-şi mai vedea chipul şi devenea foarte trist. A devenit foarte speriat, crezând că un demon era responsabil pentru asta, şi din această cauză a înnebunit. Aici faţa simbolizează natura proprie, iar imaginea în oglindă simbolizează falsa aparenţă. Dragostea omului pentru imaginea din oglindă simbolizează ataşamentul lumesc de ceea ce este aparent, considerat ca fiind real. Ne-vederea feţei atunci când oglinda este dată la o parte, ilustrează natura proprie fără formă, imaterială şi imperceptibilă.

precedente, lasă lucrurile să-și urmeze cursul lor normal, și poartă roba (atunci când se cere); el doar merge atunci când vrea să meargă, se așază dacă vrea să se așeze, fără nici cel mai mic gând de căutare a buddhaității (stării de Buddha).¹⁸⁵ De ce este astfel? Un maestru din vechime spunea: „Dacă cineva, în căutarea lui Buddha produce karma, acel Buddha va prevesti (doar) naștere și moarte/7

*

Virtuoșilor! Timpul este prețios; râu-i urmați pe cei care studiază Ch7 an și Tao doar că se afle-n treabă, care învață nume și citate, care caută pe Buddha, Patriarhi și maeștri iluminați. Nu vă aplecați mintea pe ceva greșit.

Adepti ai lui Tao, aveți doar o mamă și doar un tată; ce mai vreți să căutați? Întoarceți-vă (mintea) către interior, pentru a căuta Sinele vostru și pentru a-l vedea. Un maestru din vechime spunea: „Yajnadatta (a înnebunit) pentru că s-a gândit că și-a pierdut capul/71 Dar dacă mintea voastră căutătoare ajunge cu adevărat la capăt, atunci nu va exista nicio preocupare (pentru nimic).

*

Virtuoșilor! Fiți doar oameni obișnuiți și lăsați la o parte manierele (rigide). Există oameni care nu știu ce este bun și ce este rău, care știu doar să se laude cu faptul că văd spirite și fantome, care dau indicii greșite și vorbesc aiurea. Ei vor trebui să înghită fier înroșit atunci când vor ajunge în fața zeului morții (Yama), drept pedeapsă pentru crimele lor. Fii și fiice de familie bună, conduse pe căi greșite de aceste spirite vulpe, vor deveni victimele relei orbiri și, în viitoarele lor reîncarnări, vor cere înapoi ofrandele date (acestor impostori). 1

*

Adepti ai lui Tao, cel mai important pentru voi este să căutați o interpretare corectă, și de abia după aceea veți

¹⁸⁵ Acceptați corecta mea interpretare și veți scăpa de Sambhogakāya Buddha și Nirmanakāya Buddha, care sunt doar umbre ale strălucirii voastre fundamentale, adică nume goale fără o natură reală.

putea merge liberi, în orice direcție, în lumea întreagă; corpul și mintea voastră nu vor mai fi tulburate de aceste spirite. (Ar trebui) să vă abțineți de la a crea ceva, ar trebui să fiți oameni obișnuiți, pentru că imediat ce vă veți agita mintea în legătură cu vreun lucru, imediat veți cădea în greșală. Și mai mult, nu-l căutați pe Buddha, pentru că Buddha este (doar) un nume și un termen; și știți voi măcar cine este acest căutător (al lui Buddha)? 1

*

Buddhașii și Patriarhii din trecut, prezent și viitor vin și vor veni din cele zece direcții ale spațiului doar în scopul căutării Dharmaei. Acum, adepți ai lui Tao, și voi ați venit aici pentru educație și căutați doar Dharma, și o veți căuta până o veți dobândi. Dar până când o veți dobândi, va trebui să continuați să transmigrați prin cele cinci tărâmurile ale existenței. ¹⁸⁶¹⁸⁷

*

Ce este Dharma? Dharma este Mintea Dharma. Mintea Dharma nu are formă și pătrunde în toate cele zece direcții ale spațiului, revelându-și prezența prin intermediul funcțiunii sale. Dacă oamenii nu au credință în ea, ei vor recunoaște doar nume și termeni și vor încerca să găsească în cărți tot ceea ce mintea lor (aflată în iluzie) poate concepe. De aceea distanța care-i separă pe aceștia de Dharma lui

Buddha este distanța de la cer la pământ.

*

Adepți ai lui Tao, atunci când călugărul-munte expune Dharma, ce Dharma expune el? El expune Mintea Dharma, cea care pătrunde atât puritatea cât și

186 Cel care caută buddhitatea, starea de Buddha, este cel care este real. Acesta este stilul excelent al lui Lin Chi prin care el țintește direct la minte, în scopul perceperii naturii proprii și dobândirii stării de Buddha.

187 Înainte de realizarea Dharmaei, ei se află încă în iluzie și sunt supuși transmigrărilor. Unii spun că există șase tărâmurile ale existenței, adăugând cel al Asura-șilor, care sunt ființe cu funcțiuni bune și rele în aceeași timp, fiind deopotrivă deași și demoni.

impuritatea, atât ceea ce este lumesc cât și ceea ce este sfânt, atât ceea ce este absolut cât și ceea ce este relativ; și nu este ceea ce voi considerați absolut, relativ, lumesc, sfânt; este ceea ce poate da nume absolutului, relativului, lumescului și sfântului; și care, nici absolutului, nici relativului, nici lumescului și nici sfântului, nu le poate atribui un nume.

Adepti ai lui Tao, dacă sunteți în stare să pricepeți acestea, folosiți-vă de ele, dar, ca să fiți în acord cu înțelesul lor profund, nu le dați nume.

*

Modul de a expune Dharma al călugărilor-munte se deosebește de oricare altul din această țară. Chiar dacă înșiși Mañjuśri și Samantabhadra ar veni aici pentru a pune întrebări despre Dharma, și ne-ar apărea în două diferite forme corporale, imediat ce ar spune: „Venerabile domn!” eu aș putea să-i deosebesc. Și cum este posibil acest lucru? Pentru că viziunea mea se deosebește de ale celorlalți; la exterior, eu nu mă agăț nici de lumesc nici de sfânt, iar în interior nu sunt fixat pe ceea ce este fundamental. Vederea mea penetrează Dharma fundamentală. Asupra ei eu nu mai am nicio îndoială.¹⁸⁸

Maestrul mai spuse: „Adepti ai lui Tao, în Dharma lui Buddha nu există loc pentru practică și efortare. Voi trebuie doar să fiți oameni obișnuiți și să nu vă preocupați de nimic (în ceea ce privesc activitățile zilnice ca) îmbrăcatul robei, cerșitul mâncării, grădinaritul, scosul apei și odihnitul atunci când sunteți obosiți. Cel ignorant

¹⁸⁸ În China, învățătura lui Lin Chi este mult mai apreciată decât cea a maestrului său, Huang Po, care era deja un maestru CIL an faimos, învățătura sa este simplă, concisă, și țintește direct la mintea fiecărui om. El nu a folosit expediente, ci doar le-a spus discipolilor lui ca cel care expune Dharma în sala de meditație și cei care o ascultă reprezintă sursa fundamentală a tuturor Buddhașilor pentru că, dacă ei opresc procesul discriminatoriu și de diferențiere, vor fi ei înșiși Buddha. El dezaprobă de asemenea căutarea unui Buddha exterior care nu are nimic de-a face cu cei care caută iluminarea, și respinge totodată ideea practicii și strădaniei, care nu-și au locul în realizarea naturii proprii.

va râde la cuvintele mele, însă înțeleptul mă va înțelege.

Un maestru din vechime spunea: „Cei care năzuiesc spre ceva din exterior, sunt proști/7 Este suficient să fii propriul tău maestru, indiferent ce ești și ce ți se întâmplă, și atunci realitatea va triumfa pretutindeni. Astfel, acela va rămâne netulburat, indiferent de circumstanțe. Chiar dacă mai există totuși vechi obiceiuri și o karmă recesivă ce conduce către un iad (*avid*) continuu, acestea vor fi transmutate într-un măreț ocean al eliberării.

*

În zilele noastre, cei care practică Ch'an-ul nu cunosc Dharma; ei sunt aidoma unei capre care adulmecă ceva și apoi imediat vără în gură. Ei nu sunt în stare să deosebească un servitor de un maestru și un oaspete de o gazdă. Despre acești oameni care vin să practice Tao cu mințile lor pervertite, nu se poate spune cu adevărat că și-au abandonat căminele; ei sunt niște proprietari de case. Cei care și-au abandonat cu adevărat căminele ar trebui să știe care este interpretarea corectă și obișnuită; ar trebui să fie capabili să-l deosebească pe Buddha de demon, realul de nereal, și ceea ce este sfânt de ceea ce-i lumesc. Dacă ei sunt în stare să facă aceste lucruri, atunci cu adevărat pot fi numiți oameni care și-au abandonat căminul. Dar dacă ei nu pot deosebi demonul de Buddha, atunci ei sunt ca aceia care își părăsesc căminul pentru un altul. Aceștia sunt numiți „ființe producătoare de karmă”, nu adevărați oameni ce au renunțat la căminul lor. Și dacă un Buddha și un demon s-ar întrupa, un adevărat adept al lui Tao, cu o profundă viziune interioară, l-ar înlătura și pe Buddha și pe demon. Dacă iubești sfințenia dar respingi lumescul, vei pluti și te vei îneca în marea nașterii și a morții fără de sfârșit/7

*

Atunci un călugăr a spus: „Ar putea Venerabilul domn să ne lumineze în privința demonului Buddha?”

Maestrul răspunse: „Dacă, chiar și preț de o clipă (*timpul necesar apariției unui gând*), în mintea ta apare o

îndoială, acesta este demonul Buddha. Dacă înțelegi că miriadele de lucruri (Dharma) nu sunt create și că mintea nu este nimic altceva decât iluzie și transformare, dacă mintea este fără fir de praf, pură și curată peste tot, atunci nu există demonul Buddha. Buddha și ființele sunt precum dualitatea dintre puritate și impuritate.

În ceea ce-l privește pe călugărul-munte, viziunea acestuia este că nu există nici Buddha și nici ființe, că nu există nici trecut și nici prezent.¹ Cei care sunt în stare să realizeze acest lucru, ar trebui s-o facă fără să aștepte un moment (propice), pentru că realizarea aceasta este dincolo de cultivare și experimentare, dincolo de pierdere sau câștig. Niciodată nu a fost și nu o să existe o altă Dharmă, și chiar dacă ar putea exista una care s-o depășească, aş spune că această Dharmă este doar un vis și o iluzie.

Adepti ai lui Tao, vorbesc cu siguranță doar despre acel „lucru” care este unic și luminos, cel care îmi ascultă (expunerea) Dharmei. Acest „lucru” nu cunoaște opreliști, este omniprezent în cele trei lumi ale existenței din cele zece direcții (ale spațiului); el poate intra liber și ușor în toate stadiile și diferitele niveluri, fără a fi infectat de ele. În cea mai scurtă clipă (*kṣana*), el poate pătrunde în (profundimea) lui *Dharmadhātu*¹⁸⁹¹⁹⁰, unde acest „lucru” va vorbi despre Buddha cu Buddha, despre Patriarhi cu Patriarhii, despre Arhați, cu Arhații, și despre spiritele flămânde cu spiritele flămânde. Va merge peste tot și va călători în lume, unde va schimba viața. Niciodată, (nici măcar) pentru o singură clipă nu s-a îndepărtat de la puritatea și curăția omniprezentă, care strălucește în cele zece direcții ale spațiului, unde miriadele de lucruri se află în starea de Așa-itate.

*

¹⁸⁹ Cu acestea, Lin Chi elimină spațiul și timpul.

¹⁹⁰ Realitatea spirituală fundamentală, unificatoare, privită ca baza sau cauza tuturor lucrurilor, absolutul din care derivă toate lucrurile. De asemenea cele șase lumi ale existenței și cele patru tărâmurii sfinte.

Adepti ai lui Tao, oamenii cu asemenea abilitati sti
acum ca in mod fundamental nu exista (niciun fel de motiv
de) preocupare. Din faptul ca voi nu credeti ca fiecare
gand al vostru este indreptat spre o cautare in exterior,
(aidoma celui care) isi arunca propriul cap, pentru a cauta
in locul lui un altul, se trage neputinta voastra de a pune
stavila (gandurilor). Cei care sunt asemenea celui
Bodhisattva care se afla in cautarea iluminarii spontane,
sau care intra in *Dharmadhātu* in cautarea *Tărâmului Pur*,
dar fara a renunta insa la dragostea lui pentru sfintenie si
ura fata de lumesc, sunt incapabili sa renunte la
atașamente si la concepția dualistă a purității și
impurității.

*

Potrivit viziunii școlii noastre Ch'an, care este
diferită, (realul) se afla la îndemână, și nu este necesar să
așteptăm un moment prielnic pentru a-l realiza. Ceea ce
spune că 1 agărul-munte reprezintă un medicament
(potrivit) pentru a vindeca boala (particulară) a
momentului respectiv, pentru că o Dharma fixă nu există.
Cel a cărui viziune este de un asemenea fel, e cu adevărat
un om care și-a abandonat căminul, și care se bucură ca și
cum ar cheltui în fiecare zi zece mii de uncii de aur (pentru
plăcerile sale).¹⁹¹

*

Adepti ai lui Tao, voi nu ar trebui să amestecați
(lucrurile) și să-i lăsați pe vechii maeștri din alte locuri să
vă pecetluiască în mod greșit frunțile, turnând în mințile
voastre torente de cuvinte ca: „Eu înțeleg Ch'an-ul. Eu
înțeleg Tao!” Toate acestea creează o karmă infernală.
Dacă sunteți adevărați discipoli ai lui Tao, nu ar trebui să
cautați greșelile altora, ci ar trebui să zoriți în cautarea
unei interpretări corecte. Doar când ați atins adevărata
minte și v-ați trezit la perfectă și luminoasă natură-proprie,
lucrarea voastră poate fi considerată completă.

191 Expresia chinezească „zece mii de uncii de aur” reprezintă un
superlativ și are înțelesul de bucuria cea mai mare posibilă.

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Care este interpretarea corectă? Ne veți ilumina în legătură cu acest lucru?”

Maestrul răspunse: „Trebuie doar să penetrați sfântul și lumescul, purul și impurul, toate tărâmurile lui Buddha, sălaşul de la nivelul cel mai înalt al lui Maitreya și universul lui Vairocana, și atunci pretutindeni veți vedea formare, existență, distrugere și vacuitate.¹⁹² Buddha nu a văzut nicio venire sau plecare, formă și aspect, sau naștere și moarte; atunci când a apărut în această lume, a împins roata Dharmei și a intrat în Nirvana finală, iar de acolo în necreatul *Dharmadhātu* în care el călătorește peste tot, apoi în *Comoara Lotusului*¹⁹³ în care toate lucrurile nu sunt văzute decât ca ceea ce sunt, adică adevărata Realitate. Doar acei căutători ai lui Tao care nu se fixează pe nimic, (care sunt independenți), și care ascultă acum (expunerea) Dharmei pe care o fac (aici)¹⁹⁴ sunt mamele (sau născătoare) tuturor Buddhașilor.¹⁹⁵ Așadar, starea de Buddha vine din eliberarea de atașamente, în timp ce trezirea la starea de ne-atașare a buddhității nu reprezintă și nu trebuie considerată ca fiind un câștig. O viziune ca aceasta înseamnă o interpretare corectă.

Învățăceii care nu înțeleg aceste lucruri sunt cei ce se agață doar de cuvinte și fraze, și de aceea ei sunt împiedicați de noțiunile de lumesc și sfânt, care le acoperă ochii lor de Tao ca să mai poată vedea clar. Toate cele Douăsprezece Diviziuni ale învățaturii (Mahāyānei) sunt făcute doar în scopul revelării (realului). Învățăceii care nu

192 Literal: clipă de clipă, nu există permanență, adică toate fenomenele sunt impermanente, sunt într-o continuă schimbare.

193 Cele patru perioade ale lumii: (1) formarea; (2) existența; (3) distrugerea; (4) anihilarea sau vacuitatea sau ne-existența.

194 Literal: Oamenii-Tao care nu se sprijină pe nimic - adică, sunt independenți, fără nici un atașament față de vreun lucru în căutarea adevărului, și care se află acum aici pentru a asculta Dharma.

195 Doar astfel de oameni pot produce Buddhași, sau pot atinge starea de Buddha.

le pot înțelege interpretează aceste cuvinte și fraze revelatoare în modul lor personal, și apoi se bazează în practica lor pe această interpretare, rezultând de aici faptul că ei nu se pot smulge din legea cauzalității, pentru a scăpa de nașterea și moartea din cele trei lumi ale existenței. Dacă vreți să fiți independenți, liberi de naștere și moarte, liberi să veniți sau să plecați, trebuie să-l recunoașteți pe acela care acum și aici îmi ascultă (expunerea) Dharmei. Acesta nu are nici aspect, nici formă, nu are nici rădăcini, nici ramuri; acesta nu are un loc fix, acesta este viu și activ; este cel care își îndeplinește funcțiunea în concordanță cu circumstanțele, dincolo de orice concepție de timp și spațiu. Dacă îl căutați, el va zbura departe de voi, iar dacă îl veți dori, el vi se va opune. (De aceea) el este numit misteriosul.

Adepti ai lui Tao, nu considerați ca ajutor o apariție din vis sau o transformare pentru că mai devreme sau mai târziu vă veți întoarce în lumea impermanenței; și ce ajutor veți putea găsi în această lume în scopul eliberării voastre? Luați o îmbucătură de orez ca să vă mențineți în formă și petreceți-vă timpul, dar căutați maeștri învățați. Nu căutați plăcerile ca un bătrân și nu treceți prin această transmigrare fără scop. Timpul este prețios, iar clipa nu este permanentă.³ Ați fost copleșiți de marea împilare a (elementelor obstructive) pământ, apă, foc și vânt și de împilarea mai mică a stadiilor nașterii, ființării, decăderii și morții, de (nearmonioasa lucrare) a celor patru elemente și a celor patru concepții ale ego-ului, personalității, ființei și vieții, iar toate acestea fără posibilitatea de a întrevădea un sfârșit al lor.

Adepti ai lui Tao, trebuie să înțelegeți non-existența celor patru elemente pentru a putea să nu vă aflați la discreția cauzelor obiective.

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Ce sunt cele patru elemente non-existente?”

Maestrul răspunse: „Dacă în mintea ta dai naștere unui gând de iubire, apa te va îneca. Dacă în mintea ta dai naștere unui gând de furie, focul te va arde. Dacă în

mintea ta dai naștere unui gând de îndoială, pământul te va împiedica. Dacă în mintea ta dai naștere unui gând de bucurie, vântul te va lua pe sus și te va duce. Dacă înțelegi toate astea, atunci nu vei fi afectat de lucrurile obiective, pe care tu le vei putea întoarce în avantajul tău. Și atunci când ele vor apărea la Est, ele vor fi alungate și vor dispărea în Vest. Atunci când vor apărea din Sud, vor dispărea în Nord; când vor apărea din Centru, vor dispărea la Margini, iar când vor apărea la Margine, vor dispărea în Centru. Și atunci tu vei putea pași pe apă ca pe pământ, iar pe pământ, ca pe apă. Cum este posibil acest lucru? Pentru că ai înțeles deja că cele patru elemente sunt aidoma unui vis sau ca o transformare. De aceea, adepții ai lui Tao, cel care acum îmi ascultă (expunerea) Dharmei nu este cu siguranță cele patru elemente, ci (cel) care se folosește de cele patru elemente după cum dorește. Dacă aveți o astfel de viziune, atunci sunteți liberi să plecați sau să rămâneți.

Potrivit părerii acestui călugăr-munte, nu există niciun lucru inacceptabil. Dacă iubești sfințenia dar urăști lumescul, vei fi rob al stărilor de sfințenie și lumesc. Există învățăcei care merg la Muntele Cu Cinci Piscuri (Wu Tai Shan) pentru a îl ruga pe Mañjuśrī să apară; aceștia se află în eroare chiar mai înainte de a pleca acolo. Pentru că nu există Muntele Cu Cinci Piscuri și nici Mañjuśrī. Vreți să-l cunoașteți pe Mañjuśrī? El este cel care-și împlinește funcțiunea chiar în fața ochilor voștri; el nu este diferit de ce era în mod fundamental, și el nu întâlnește nicăieri niciun obstacol. Acesta este Mañjuśrī cel viul. Dacă, timp de o clipă (timpul necesar apariției unui gând), mintea nediferențiată strălucește, (Bodhisattva) Samantabhadra va apărea pretutindeni.

Dacă, preț de o clipă, mintea independentă se poate elibera indiferent de locul în care se găsește, atunci acest lucru este Samādi-ul lui Avalokitesvara. Toate Dharmele (se află în legătură) și joacă reciproc rolul de principal și secundar. Atunci când ele sunt revelate, sunt revelate toate în același timp, iar când sunt ascunse, ele sunt ascunse

toate în același timp. Toate trei sunt una, iar una este toate trei.¹ Și dacă ești în stare să interpretezi în acest fel, vei fi îndreptățit să citești (toate sutrele) „Școlii învățaturii”.¹⁹⁶¹⁹⁷

Doar o persoană pe deplin iluminată poate îndrăzni să-l ponegrească pe Buddha și pe Patriarhi¹⁹⁸, să critice oamenii de peste tot din țară, să respingă învățătura Tripitaka, să insulte și să umilească pe tinerii învățăcei și pe cei care vor să caute ceva, în condiții favorabile sau în condiții potrivnice. Din această cauză eu am căutat timp de doisprezece ani o mică bucățică, mică precum o boabă de muștar, de natură adevărată în interiorul karmei, dar n-am găsit. Un maestru Ch'an-mireasă, s-ar speria, l-ar expulza din mănăstire pe defăimător, l-ar lăsa fără mâncare și ar fi foarte trist.¹⁹⁹

Din vremuri străvechi, predecesorii mei au fost alungați de oriunde mergeau din cauză că oamenii nu le dădeau crezare; și doar și pentru această ostilitate îndurată ei merită să fie onorați. Și care este meritul de a fi acceptat oriunde? De aceea (cei din vechime spuneau): „Un răcnet al leului poate face să explodeze creierul unui

196 Vehiculul lui Buddha include cele trei vehicule, adică Bodhi-sattva, Pratyekabuddha și Srāvaka, iar aceste trei vehicule sunt incluse în Vehiculul lui Buddha.

197 Vechii măștri le interziceau discipolilor lor, atunci când aceștia practicau meditația, să citească sutre, care, dacă sunt prost interpretate le pot cauza foarte mari probleme pe parcursul căutării iluminării. Li se permitea citirea sutrelor doar atunci când erau capabili să le interpreteze corect.

198 Aici, a ponegri înseamnă a denigra, în scopul distrugerii iluziei care există în mintea discriminatorie a oamenilor ignoranți în ceea ce îi privește pe Buddha și pe Patriarhi, pentru că Buddha și Patriarhiile de fapt sunt de neconceput în cuvinte și nu pot fi exprimați în fraze.

199 în vechea China, mireasa era de obicei o fată foarte tânără, sub cincisprezece ani, foarte timidă și foarte speriată de toți cei care se aflau în casa soțului său. Un maestru-mireasă este acela care nu are păreri proprii și care este de obicei speriat atunci când întâlnește un maestru învățat care îndrăznește să-i critice pe cei ce sunt atașați de numele și conceptele citate în sutre.

câine sălbatic.”²⁰⁰

Adeptii ai lui Tao, în altă parte oamenii vorbesc despre un Tao ce poate fi practicat și despre o Dharma care poate fi realizată. Dar spune-ți-mi voi acum, care Dharma poate fi realizată, și care Tao poate fi practicat? În momentul de față ce vă lipsește pentru a vă putea îndeplini funcțiunea¹, și unde este necesar să fiți vindecați? Tinerii maestri care nu înțeleg toate aceste lucruri, cred în spiritele vulpe și le permit să vorbească tot felul de prostii prin care îi leagă pe alții, și le spun altora despre legea și practica interdependenței și despre conservarea celor trei karme (fapta, cuvântul și gândul), indispensabile pentru dobândirea buddhității (stării de Buddha). Asemenea vorbe sunt la fel de grele ca o ploaie ușoară de primăvară.

Un maestru din vechime spunea: „Dacă pe drumul tău întâlnești pe cineva care l-a dobândit pe Tao, primul lucru pe care trebuie să-l faci nu este acela de a-l întreba despre Tao.”²⁰¹ Din acest motiv se spune:

Atunci când cineva practică Tao, Tao nu funcționează, în locul lui miriade de iluzii își ridică capetele.

De scoți din teacă sabia înțelepciunii nu mai rămâne nimic.

Chiar mai-nainte de a se lumina, întunericu-i deja luminează.

De aceea un maestru din vechime spunea: „Mintea obișnuită este Tao”.

Virtuoșilor, ce căutați voi? Acum, în fața voastră, omul ne-fixat al lui Tao care (îmi) ascultă expunerea Dharmei, se distinge cu claritate și nu duce lipsă de nimic. Dacă nu vreți să fiți diferiți de Buddhași și de Patriarhi, trebuie să mențineți doar această viziune (corectă), pentru

200 „Răcnetul leului” este o expresie folosită pentru a desemna o predică autoritară sau puternică. Așa cum răcnetul leului poate face să tremure un câine sălbatic, la fel și predica unui maestru iluminat poate cuceri ereticii și poate supune demonii.

201 Activitățile zilnice ale unei persoane pot revela Mintea imaterială, care este imperceptibilă, și care se manifestă prin înfăptuirea funcțiunilor sale, activitățile obișnuite ale vieții cotidiene.

că nu este nicio nevoie de a vă trezi. Dacă mintea și condițiile mentale nu diferă una de celelalte, aceasta este mintea vie a Patriarhilor; dacă între ele ar exista vreo diferență, natura proprie și expresiile sale din lumea fenomenelor vor fi și ele diferite. Identitatea dintre minte și condițiile mentale este la fel cu identitatea dintre natura proprie și expresiile sale din lumea fenomenelor.

Un călugăr îl întreabă pe maestru: „Ce înțelegeți prin identitatea dintre minte și condiții mentale?” Maestrul răspunde: „Imediat ce ai intenționat să pui această întrebare, între mintea ta și condițiile mentale a apărut o diferență, și atunci natura ta proprie și expresiile sale din lumea fenomenelor au luat-o în direcții opuse.

Adepti ai lui Tao, nu faceți greșeli; nici Dharma luminează și nici Dharma supraluminează nu au o natură a lor proprie, și nici nu dau naștere unei naturi. Ele sunt doar nume goale, iar numele și termenii de asemenea nu au o existență proprie. Dacă doar recunoașteți numele lor lipsite de înțeles, atunci veți face o mare greșală. Și chiar de ar fi (ceva), atunci ar fi doar o stare produsă de o transformare. Se poate oare obține (corpul) iluminat bizuindu-vă pe Nirvana, pe eliberare, pe cele trei corpuri, pe sfera obiectivă și pe mintea subiectivă, pe Bodhisattvași, pe Buddhași, pe înclinațiile voastre și pe lumea continuu schimbătoare? Ce vreți voi să căutați în acea lume? Chiar și cele Douăsprezece Diviziuni ale celor Trei Vehicule nu sunt nimic altceva decât hârtie bună de șters la fund. Buddha a avut un corp al transformării, iar Patriarhii erau bătrâni bhikșu, dar nu ești tu născut de mama ta? De-l veți căuta pe Buddha, veți fi prinși de demonul Buddha, dacă îi căutați pe Patriarhi, veți fi legați de demonii Patriarhi. Toate dorințele produc suferință; prin urmare este mult mai bine să nu vă îngrijorați (de nimic).

Există bhikșu care sunt rași în cap, care le spun discipolilor lor: „Buddha a fost supremul, el a practicat timp de trei eoni nesfârșiți și a obținut fructul întreg, dobândind iluminarea”.

Adepti ai lui Tao, dacă Buddha a fost supremul,

atunci de ce, după optzeci de ani de viață, s-a așezat și a murit sub copacii gemeni din Kusinagara? Unde se află el acum? Este foarte clar că el n-a fost diferit de noi în naștere și moarte. Dacă spuneți că el a fost Buddha din cauză că avea cele treizeci și două de semne fizice și cele optzeci de caracteristici psihice notabile, atunci „Conducătorul lumii ar fi Tathāgata”. 1 (De aceea) este foarte clar că El avea un (corp) al transformării. Un maestru din vechime spunea: „Tatagātha vorbea de forma corporală pentru a fi în acord cu credințele lumești, pentru că îi era teamă că oamenii ar putea altfel înțelege că este vorba de anihilare/72 Ca urmare, El a folosit nume goale cum ar fi „cele treizeci și două de semne corporale”77 și „cele optzeci de caracteristici psihice (notabile) 77. Cuvintele spuse despre o formă corporală (cu siguranță) nu sunt substanță a iluminării, dar dacă vin de la o formă necorporală, atunci ele sunt realul. Dacă spuneți că Buddha poseda șase tipuri de puteri supranaturale, de neconceput, toți devașii, spiritele, clarvăzătorii (*reis*), asurașii și demonii puternici, care și ei au puteri supranaturale, ar trebui și ei să fie Buddhași.

Adepti ai lui Tao, nu faceți greșeli. Când asurașii au dus războiul cu Indra (regele Cerului) și l-au pierdut, conducând 84.000 de susținători s-au ascuns în găurile rădăcinilor de lotus, și nu erau ei oare sfinți? Tot ceea ce acest călugăr-munte tocmai a spus, vine din karmele supranaturale ce depind de supranatural. Oricum, cele șase feluri de puteri supranaturale erau diferite. El intrase în tărâmul formei, dar el nu era murdărit de formă; el intrase în tărâmul sunetului, dar nu era pătat de sunet; el intrase în tărâmul mirosului, dar nu era pătat de miros; el intrase în tărâmul gustului, dar nu era întinat de gust; el intrase în tărâmul pipăitului, dar nu era pângărit de pipăit; el intrase în tărâmul Dharmei, dar nu era întinat de Dharma. Așadar, realizarea non-existenței celor șase (simțuri): formă, sunet, miros, gust, tactil și Dharma, reprezintă eliberarea de atașamente. Acest om ne-fixat al

lui Tao, deși (aparent) posedă aceste²⁰²

cinci agregate naturale, este deja supranaturalul ce pășește pe pământ.²⁰³

Adepti ai lui Tac, adevăratul Buddha nu are formă, iar adevărata Dharmă nu are aspect. Ce puteți voi căuta de la o iluzie sau de la o transformare? Chiar dacă ați dobândi ceva, acest lucru ar fi un spirit-vulpe și nu veritabilul Buddha, pentru că însăși această (idee a căutării) este o viziune heterodoxă.

Un adevărat discipol al lui Tao nu se agață nici de Buddha, nici de Bodhisattvași, nici de Arhați, nici de minunile celor trei lumi; el se îndepărtează de ele și renunță (la toate lucrurile), nemaifiind atașat de ele. Chiar dacă Cerul și Pământul și-ar schimba locul unul cu altul, el nu ar mai avea niciun fel de îndoială (despre Sinele său). Chiar dacă toți Buddhașii din cele zece direcții ale spațiului i-ar apărea în fața ochilor, lui nu i-ar apărea nici măcar un singur gând de bucurie. Chiar dacă toate suferințele infernurilor (ale focului, sângelui și sabiei) i-ar apărea în față, el ar fi liber de orișice gând de teamă. Și cum poate fi astfel? Pentru că el știe că imaterialul Buddha are o formă atunci când se transformă (apare) într-o formă, dar el nu are formă atunci când nu are loc o transformare (intenționată). Cele trei tărâmurii vin din minte și (toate) lucrurile sunt create de conștiință. Așadar, ce rost are să încerci să prinzi un vis, o iluzie sau o floare pe cer?

Adepti ai lui Tao, există doar acela care este acum prezent aici și îmi ascultă (expunerea) Dharmei. El (poate) intra în foc fără să se ardă, în apă fără să se înece, poate intra în cele trei iaduri ale suferinței cu aceeași atitudine cu cea a unui om care se plimbă printr-o grădină, și poate

202 Buddha dădea discipolilor săi învățătura de a nu menține, în căutarea lor pentru absolut, această viziune a anihilării - care implică creația, ceea ce ar dezvolta un dualism care nu își are locul în real (Sutra Diamantului).

203 Expresia „cel ce merge pe pământ” înseamnă o ființă umană ce are o formă corporală dar care posedă deja puterile supranaturale.

intra pe tărâmul animalelor și spiritelor înfometate fără a suferi vreo pedeapsă. Cum se poate întâmpla astfel? Din cauza acestei Dharme a ne-opunerii (față de ceva). Dacă iubiți ceea ce este sfânt și urâți ceea ce este lumesc, veți pluti și vă veți îneca în marea nașterii și-a morții. Toate tulburările (iklesa) există din cauză că mintea voastră este plină de ele, dar dacă ele nu se află în mintea voastră, atunci cum vă pot ele stăpâni? Dacă nu faceți deosebiri și nu vă agățați de aparențe (*lakṣaṇa*), îl veți realiza pe Tao într-o clipită. Dar dacă îi urmați pe alții și reușiți să învățați ceva ținându-vă ocupați doar cu studiile voastre, îndată ce cei trei eoni enorm de lungi se vor termina, vă veți întoarce iarăși pe tărâmul nașterii și al morții. De aceea este mult mai bine să nu vă mai preocupați de nimic și să mergeți la o mănăstire, unde vă puteți așeza cu picioarele încrucișate într-un colț, pe o platformă de meditație.

Adepti ai lui Tao, dacă vreți să realizați Dharma „Așaității”, este suficient să nu dați naștere nici unei îndoieli (în privința Sinelui vostru). Atunci când Sinele se extinde, el umple *Dharniadhātu*, iar când se restrânge, nu se formează nici cât un fir de păr de mare. El este clar, unic și luminos, și nu-i lipsește nimic; el nu este perceptibil nici pentru ochi, nici pentru urechi. Și cum poate fi el numit? Un maestru din vechime spunea: „Să spui că este ca ceva, înseamnă să-l pierzi.”²⁰⁴ Trebuie doar să-l vedeți voi înșivă și atâta tot. Dacă vreți să vorbiți despre el, vorba voastră nu va avea sfârșit. Așadar, stăruiți și aveți grijă mare de voi.

*

(Maestrul spuse): „Adepti ai lui Tao, lucrul din care decurg funcțiunile (activitățile) voastre, nu este diferit de cel al Patriarhilor și al Buddhașilor.

Pentru că nu credeți asta, voi căutați altceva, din

204 Citat din Sutra celui de-al Șaselea Patriarh, Cap. 7: Hui Neng îl întreabă pe Huai Jang: „Ce lucru este acesta? Cum a apărut?” Huai Jeng a răspuns: „Să spui că este precum ceva, înseamnă să-l pierzi.”

afară. Dar nu fiți în eroare; nu există o Dharma în exterior iar în interior nu e nimic de găsit. Și nu vă agățați de cuvintele spuse de acest călugăr-munte, căci este mult mai bine să puneți capăt tuturor karmelor și să deveniți fără de griji. Nu le permiteți lucrurilor (gândurilor) care vă apar (în minte) să continue neîntrerupte, și nu le permiteți lucrurilor (gândurilor) neapărute încă, să apară. Acest lucru este mult mai bun decât zece ani de umbrietă (în căutarea unui maestru învățat). După părerea acestui călugăr-munte, nu există prea multe lucruri; este suficient să fii un om obișnuit, să fii nepreocupat de nimic și să-ți petreci timpul îmbrăcând roba și mâncând orezul.

Dacă-l întâlnești pe Buddha, ucideți-l, dacă întâlnești un Arhat, ucideți-l, dacă vă întâlnești părinții, ucideți-i, dacă vă întâlnești rudele, ucideți-le.²⁰⁵ Doar astfel veți fi eliberați, (iar) dacă nu veți fi prinși de exterior, veți fi liberi și independenți.

Dacă veți putea pune capăt (hoinărelilor) minții chiar și pentru o clipă, acest lucru se numește copacul Bodhi. Dacă nu veți putea pune capăt (hoinărelilor) minții nici măcar pentru o clipă, acest lucru se numește copacul ignoranței. Ignoranța nu are un sălaș și nu are nici început și nici sfârșit. Dacă, clipă de clipă, nu reușiți să opriți această minte (rătăcitoare), veți urca în acest copac al ignoranței și veți intra în cele șase lumi ale existenței și în cele patru feluri de naștere, cauzându-vă astfel blană pe corp și coarne în cap. Dacă în schimb veți reuși să vă opriți (mintea), atunci veți dobândi un corp pur și curat. Dacă nu dați naștere nici unui gând, veți urca în copacul Bodhi și veți poseda puteri supranaturale care vă vor da posibilitatea să apăreți, după voință, în orice corp de transformare, în oricare dintre cele trei lumi ale existenței.

Există călugăr rași în cap și orbi care, după ce au mâncat orezul și și-au astâmpărat foamea, se așază de îndată în meditație pentru a privi în interiorul activităților

205 Expresia „a ucide” înseamnă a tăia orice legătură cu lumea fenomenelor.

lor (mentale) și pentru a opri gândurile, pentru ca acestea să nu mai apară din nou. Acești oameni urăsc larma și caută liniștea; aceasta este calea ereticilor. Patriarhul spune: „Acei care își îndreaptă mintea către tăcere, sau contemplă exteriorul ținând mintea sub control, liniștind-o și înghețând-o pentru a intra în *samādhi* (starea de imperturbabilitate) – toți aceștia se află în starea de activitate (mentală).

Acum, (legat) de cel ce (îmi ascultă expunerea) Dharnei, cum îl veți putea dobândi prin practică și experimentare, și prin înfrumusețare (prin acțiuni morale)? Acesta nu este ceva care poate fi practicat și ornamentat. Oricum, dacă este (doar) rugat să vă înfrumusețeze, totul va deveni dintr-odată frumos.²⁰⁶

*

După ce acest călugăr-munte a spus că nu există nicio Dharma în exterior, discipolii care nu înțeleg acest lucru, vor face imediat interpretările lor despre interior. Apoi, ei se așază din nou cu fața la perete, cu limba atingând palatul, într-o postură nemișcată considerând acestea ca fiind Dharma Patriarhilor. Greșeala cea mare se face dacă se consideră postura nemișcată ca fiind starea corectă, întunericul (neiluminarea) fiind luat drept maestru.²⁰⁷ Aceasta este ceea ce a vrut să spună un maestru din vechime cu: „În întunericul total, un abis este înspăimântător”. Dacă socotiți postura mișcată ca fiind cea corectă, toate plantele vii și uscate se pot mișca; sunt acestea Tao? Mișcarea este elementul vânt, nemișcarea este elementul pământ, și amândouă, mișcarea și nemișcarea, nu au natură a lor proprie. Dacă vrei să „prinzi” natura proprie în mișcare, ea va trece în nemișcare, iar dacă vrei s-o prinzi în nemișcare, ea va trece în mișcare. Ea este ca un pește ascuns în apă, care tulbură apa în vălurelele între care se poate piti.

206 Extras din Chih Yneh Lu („Degetul care arată luna”).

207 Este imposibil să ornamentezi pura și curată natură proprie; atunci când natura proprie este realizată, tot ceea ce se află în jurul nostru va deveni dintr-o dată splendid și maiestuos.

Virtuoșilor, mișcarea și nemișcarea sunt două stări, însă omul Tao se poate folosi de amândouă, de starea de mișcare și de cea de nemișcare.

4. ȘCOALA TS AO LUNG (ZEN SOTO)

(Fondatorii acestei școli au fost Maestrul Liang Chiar din muntele Tung Shan și discipolul său Pen Chi din muntele Tsao Shan. Ca semn de respect, ei au primit numele acestor munți. La drept vorbind, școala lor ar trebui să fie numită Tung Ts'ao, dar Ts'ao Tung are un ritm mai bun.)

Maestrul Liang Chiar de pe muntele Tung Shan²

Maestrul Liang Chiar, zis Wu Pen, de la muntele Tung Shan din districtul Shui Chou a fost unul dintre copiii familiei Yu din districtul Hui Chi. Atunci când era mic, mergea la un călugăr-învățător împreună cu care recita *Prajnā-hrdaya-Sutra*. Atunci când a auzit că sutra spunea: „Nu există ochi, urechi, nas, limbă corp și minte” și-a pus palmele pe față și l-a întrebat pe învățător: „Eu am ochi, urechi, nas, limbă etc., de ce spune atunci sutra că nu există?” învățătorul fu surprins de întrebarea neobișnuită și-i răspunse: „Nu sunt învățătorul potrivit pentru tine”, și-l îndemnă să plece pe muntele Wu Hsieh în căutarea Maestrului Ch'an Mo. Așa făcu, iar Maestrul Mo fu cel care îi rase capul.

La vârsta de douăzeci și unu de ani el merse pe muntele Sung Shan unde fu ordonat călugăr. Apoi, își începu călătoria în căutarea maștrilor.

*

Prima dată merse la maestrul Nan Chuan. S-a întâmplat ca în momentul acela să se pregătească ofranda pentru col memorarea morții lui Ma Tsu, gătindu-se în acest sens o masă vegetariană.

Nan Chuan își întreabă discipolii: „Mâine vom oferi hrană vegetariană Maestrului Ma Tsu; credeți că va veni?” și cum nimeni nu dădea niciun răspuns, maestrul (Wu Pen, adică viitorul maestru Tung Shan) veni în față și spuse: „El va aștepta să vină un tovarăș.¹” Nan Chuan spuse: „Deși

acest om este tânăr, el e pregătit pentru antrenament". Maestrul (Tung Shan) răspunse: „Venerabilul domn nu ar trebui să persecute un om bun privindu-l ca pe un om de nimic”.

Mai târziu, el îl chemă pe Kuei Shan și-i spuse: „Aud că Maestrul Hui Chung din Nan Yang a vorbit despre faptul că obiectele neînsuflețite expun Dharma, dar nu înțeleg în profunzime acest lucru”. Kuei Shang întrebă: „Își amintește Venerabilul prieten ce a spus (Hui Chung)?” Maestrul răspunse: „Da”. Kuei Shan spuse: „Repetati, vă rog, cuvintele sale”. Și atunci maestrul recită următoarele:

[Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Care este mintea unui Buddha din trecut?” Maestrul răspunse: „Un zid și cărămizi sparte”. Călugărul întrebă: „Sunt zidul și cărămizile sparte obiecte neînsuflețite?” Maestrul răspunse: „Da”. Călugărul întrebă: „Știu ele să expună Dharma?” Maestrul răspunse: „Ele tot timpul expun Dharma, cu vigoare și fără întreruperi.”²⁰⁸ Călugărul întrebă: „Eu de ce nu aud?” Maestrul răspunse: „Tu însuți n-o poți auzi, însă nu trebuie să împiedici ca „ceea ce aude” să audă.”²⁰⁹ Călugărul întrebă: „Cine o poate auzi?” Maestrul răspunse: „Toți sfinții o aud”.

Călugărul întrebă: „Venerabilul domn o aude?” Maestrul răspunse: „Eu nu o aud”. 1 Călugărul întrebă: „Dacă Venerabilul domn nu o aude, cum poate ști că obiectele neînsuflețite o expun?” Maestrul răspunse: „Este bine că nu o aud, pentru că dacă aș auzi-o, ar trebui să mă aflu printre sfinți și atunci tu nu ai putea să-mi ascuți expunerea Dharmei.”²¹⁰ Călugărul spuse: „Dacă ar fi așa,

208 Răspunsul lui Tung Shan vrea să spună că Ma Tsu dobândise iluminarea și era omniprezent. Că acesta aștepta pe cineva care să fi realizat și el deja natura proprie, pentru a-și face vizibilă prezența.

209 Tu te afli în iluzie și de aceea nu auzi Dharma expusă de obiectele neînsuflețite, dar dacă nu-ți obstrucționezi mintea și n-o împiedici să audă, cu siguranță că o vei auzi.

210 Dacă îți voi spune că o aud, aș fi precum un om din lume care-și fragmentează întregul care este indivizibil în subiect (cel care aude) și obiect (Dharma), fiind astfel incapabil să audă Dharma absolută

atunci ființele vii nu vor avea parte de ea". Maestrul răspunse: „Eu expun Dharma pentru ființele vii, nu pentru sfinți”. Călugărul întrebă: „După ce Dharma va fi auzită, cum vor fi ființele?” Maestrul răspunse: „Ele nu vor fi ființe vii”. Călugărul întrebă: „Din ce sutră este acest citat („Obiectele neînsuflețite expun Dharma”)? Maestrul răspunse: „Bineînțeles, cel care spune ceva care nu este în acord cu sutrele, nu este un înțelept. Nu știi ce spune Sutra *Avatamsaka*: „Toate pământurile expun (Dharma); toate ființele vii o expun; și toate lucrurile din cele trei timpuri o expun.”^{211]}

După ce maestrul a repetat dialogul de mai sus, Kuei Shan zise: „Despre asta aș putea da și eu (ceva) învățătură, însă un ascultător (potrivit) este greu de găsit”. Maestrul întrebă: „Nu-mi e foarte clar (ce vrei să spui); poți să-mi dai învățătura?” Kuei Shan ridică „apărătoarea de praf” și întrebă: „Înțelegi (asta)?”. Maestrul răspunse: „Nu înțeleg; puteți să mi-o explicați?” Kuei Shan răspunse: „Gura pe care mi-au dat-o părinții mei, nu va putea niciodată să ți-o explice.”²¹² Maestrul întrebă: „Mai exista altcineva care să respecte și să (cunoască) Tao ca tine?” Kuei Shan răspunse: „De aici poți merge în districtul Yu Llsien, prefectura Li Ling, unde se află, în apropierea casei de piatră, un om al lui Tao, care locuiește în mănăstirea Yun Yen. Te poți orienta după aplecarea ierbii pentru a afla direcția vântului¹, și cu siguranță că-i vei prețui învățătura. Maestrul întrebă: „Și cum este acest om?” Kuei Shan răspunse:

„Mai demult el l-a întrebat pe acest călugăr bătrân: „În ce fel ar trebui să duc eu mai departe (învățătura ta)?”

expusă de obiectele neînsuflețite.

211 Maestrul era foarte iscusit în învățătura sa, care consta doar în a-l îndemna pe călugăr să elimine toate discriminările, astfel încât acesta să-și poată realiza natura proprie și să înțeleagă Dharma atotcuprinzătoare.

212 Un maestru iluminat nu va da niciodată o explicație, pentru că discipolul s-ar putea agăța de nume și expresii, dând astfel naștere discriminărilor, care vor fi cauzele iluziei sale.

Și acest bătrân călugăr i-a răspuns: „Trebuie cu orice preț să pui capăt oricărei împrăștieri”. El întrebă: „Sunt eu încă, într-un fel sau altul, incompatibil cu doctrina ta?” Acest bătrân călugăr spuse: „Cel mai important lucru este să nu spui că acest bătrân călugăr stă aici.”²¹³²¹⁴

Apoi maestrul plecă de la Kuei Shan și merse direct la Yun Yen căruia îi relată circumstanțele datorită cărora el se găsea acum aici. Imediat îl întrebă pe Yun Yen: „Atunci când obiectele neînsuflețite expun Dharma, cine poate auzi?” Yun Yen răspunse: „Ceea ce este neînsuflețit poate (să audă)”. Maestrul întrebă: „Venerabilul domn o aude?” Yun Yen răspunse: „Dacă ar fi așa, atunci tu nu mi-ai mai auzi expunerea Dharmei.”²¹⁵

Maestrul întrebă: „De ce nu o auzi?” Yun Yen ridică „apărătoarea de praf” și întrebă: „O auzi?” Maestrul răspunse: „Nu”. Yun Yen spuse: „Dacă tu nu auzi Dharma expusă de mine, cum o poți auzi pe cea expusă de obiectele neînsuflețite?” Maestrul întrebă: „Din ce sutră este citatul: „Toate obiectele neînsuflețite expun Dharma?” Yun Yen spuse: „Nu ai citit sutra lui Buddha Amitâbha care spune: „Râurile, păsările, copacii și pădurile (din Paradisul Vestic), toate psalmodiază Buddha și Dharma?” 1 Imediat maestrul a devenit trezit (la profundul înțeleș) și a intonat următoarea gāthā:

Este așa de minunat, așa de minunat.

Dharma expusă de cele neînsuflețite nu poate fi-nțeleasă.

213 Este o expresie chinezească, care înseamnă că Tung Shan nu ar trebui să aștepte o explicație clară de la Yun Yen, ci ar trebui să se uite la iarba aplecată pentru a afla direcția vântului; adică, pentru a realiza adevărul, el ar trebui să vadă dincolo de cuvintele și termenii folosiți de Omul Tao.

214 Nu trebuie să permiți minții să se disperseze, adică să rătăcească în afară în căutarea lucrurilor exterioare. Dacă spui că bătrânul călugăr stă aici, vei da naștere ideii de loc, idee ce îți va pune apoi piedici.

215 Dacă m-aș reîntoarce la Dharmakāya pentru a auzi expunerea Dharmei făcută de obiectele neînsuflețite, atunci aș fi fără de cuvinte și nu aș mai putea să expun Dharma pentru tine.

Și să încerci să o auzi cu urechile este zadarnic.

Ea poate fi înțeleasă doar dacă îi auzi vocea cu ochii.²¹⁶²¹⁷

Maestrul îl întrebă atunci pe Yun Yen: „(Ce ar trebui să fac în legătură) cu vechile obiceiuri care mi-au mai rămas?” Yun Yen îl întrebă la rândul său: „Ce ai practicat în ultimul timp?” Maestrul răspunse: „Nu am practicat nici măcar cele (Patru) Adevăruri Nobile”. 1 Yun Yen întrebă: „Și ești fericit așa?” Maestrul răspunse: „Nu spun că nu sunt fericit, dar fericirea mea este ca a celui care găsește un diamant într-o groapă de gunoi”. Maestrul apoi îl întrebă pe Yun Yen: „Și cum o poate percepe cineva?” Yun Yen răspunse: „Întreabă-l doar pe omul din interior care

216 Conform Școlii Tărâmului Pur, devoții cu mintea pură, care în momentul morții reușesc să se elibereze de toate atașamentele față de lumesc și care realizează unicitatea minții prin concentrarea asupra legământului lui Buddha Amitâbha de a salva toate ființele vii, vor renaște în Paradisul Vestic al Fericirii, unde ei vor fi învățați cum să dobândească Starea de Buddha de către cele două ajutoare ale sale, Bodhisattva Avalokitesvara și Bodhisattva Mahāsthāma. Aici Yun Yen explică cu măiestrie inter-relația dintre Dharma Tărâmului Pur și Dharma absolută a Ch'an-ului, în scopul de a eradica ultimele deosebiri dintre cele două secte. Atunci când cineva realizează absolutul, Dharmakāya sa este omniprezentă, iar toate lucrurile - inclusiv râurile, păsările, plantele și copacii - vor fi o parte din ea; acest om își va revela Dharmakāya în Așa-itateea ei și expunând Dharma, numenul și fenomenul vor alcătui un tot indivizibil. De unde și expresia că toate obiectele lipsite de simțire expun Dharma absolutului.

217 Lin Chi spune că „Mintea Dharma este imaterială și pătrunde toate lucrurile din cele zece direcții ale spațiului. Atunci când ea se manifestă prin ochi ea se numește văz; atunci când se manifestă prin urechi se numește auz... Aceasta este strălucirea fundamentală și pură, divizată în șase unități/” Dacă văzul și auzul sunt reîntoarse la sursă, mintea, nemaifiind perturbata de exterior, va înceta să mai fie divizată în văz și auz și va rămâne netulburată. Fiind pură și clară, va înțelege Dharma expusă de obiectele neînsuflețite, care de fapt nu sunt nimic altceva decât creații ale minții însăși. Și mai mult, minte și Dharmă nu reprezintă două lucruri diferite, ci una și aceeași realitate.

știe.”²¹⁸ Maestrul spuse: „Acesta poate fi văzut atunci când întreabă ceva”. Yun Yen întreabă: „Și ce-ți spune?”²¹⁹

*

Atunci când maestrul își luă rămas bun de la Yun Yen, acesta din urmă îl întreabă: „Unde mergi?” Maestrul răspunde: „Deși plec de la tine, nu știu încotro ar trebui (să merg) și să mă opresc”. Yun Yen întreabă: „La Hunan?” Maestrul răspunde: „Nu”. Yun Yen întreabă: „Te reîntorc! în satul tău natal?” Maestrul răspunde: „Nu”. Yun Yen spuse: „Te vei reîntoarce aici mai devreme sau mai târziu”. Maestrul răspunde: „Voi aștepta până ce Venerabilul domn va avea un loc în care să sălășluiască”. Yun Yen răspunde: „După această despărțire va fi greu (pentru noi) să nu ne mai reîntâlnim.”²²⁰ Maestrul mai întreabă: „După ce ai dobândit Nirvana, dacă cineva (mă) întreabă: „Poți în continuare să descrii realitatea maestrului?” ce ar trebui să răspund?” Yun Yen răspunde: „Ar trebui să răspunzi „Doar aceasta este”. 1 Maestrul rămase tăcut un timp îndelungat, apoi Yun Yen spuse: „Făcând această treabă, Venerabilul prieten ar trebui să fie foarte atent.”²²¹²²²

*

218 Un citat din Sutra Altarului celui de-al Șaselea Patriarh, care spune: „Patriarhul în întreabă pe Hsing Szu: „Ce ai practicat în ultima vreme?” Hsien Szu răspunde: „Nu am practicat nici măcar cele patru Nobile Adevăruri.” Răspunsul vrea să însemne că maestrul era deja un om care nu mai avea nici o grijă sau preocupare, un om pentru care aparențele nu mai reprezentau nici un interes.

219 Este dificil să răspunzi la întrebarea aceasta pentru că mintea nu-și spune nimic sieși, din cauză că mintea iluminată este absolută și nu poate fi divizată în subiect și obiect.

220 In acest dialog de rămas bun, Yun Yen a probat înțelegerea absolutului de către maestru, absolut care este dincolo de venire, plecare și rămânere. Maestrul și-a revelat înțelegerea tuturor acestor lucruri, inclusiv a naturii proprii, care este omniprezentă și este dincolo de unire sau separare.

221 „Aceasta” este ceea ce îndeplinește acțiunea de a răspunde la întrebarea ta, adică natura proprie este cea care vorbește.

222 Adică realizarea Minții proprii în scopul realizării naturii proprii și dobândirii Stării de Buddha, numele specifice nefiind niciodată folosite în cadrul limbajului care ține de ne-creat.

(în pofida discuției de rămas bun) maestrul încă mai avea ceva îndoieli în legătură cu ceea ce îi spusese Yun Yen. După ce a mai trecut o vreme, pe când trecea un râu, își văzu reflexia în apă și realizează (profundul) înțeles (al vorbelor lui Yun Yen), după care intonă această găthă:²²³

Abține-te în altă parte (Sinele) să-l cauți De nu, de el te vei îndepărta.

Și pentru că eu merg de unul singur Mă întâlnesc neîncetat cu el El este ceea ce sunt eu acum.

Dar eu nu sunt ceea ce e el.

Astfel trebuie să fie înțelegerea cuiva.

Pentru a fi unit cu Așa-itatea.²²⁴

Pe durata călătoriei sale pe jos, el întâlnește într-o zi la marginea drumului o bătrână care căra două găleți de apă. El îi ceru apă de băut. Bătrâna îi răspunse: „Am să-ți dau să bei, dar mai înainte vreau să îți pun o întrebare; (spune-mi) câte elemente (străine) conține apa?” Maestrul răspunse: „Apa nu conține niciunul”. Bătrâna spuse: „Pleacă, nu-mi murdări apa”. 1

*

La Leh Tan el îl văzu pe șeful adunării călugărilor care spunea:

E minunat, e minunat.

Tărâmul lui Buddha și al lui Tao nu pot fi concepute

223 Mai înainte de a trece râul și de a-și vedea reflexia în apă, maestrul realizase doar o trezire minoră (un Satori minor), dar când a priceput profundul înțeles al cuvintelor lui Yun Yen: „Doar acesta este”, el a realizat o trezire majoră (un Satori major), și de aici completa sa iluminare - care a fost posibilă datorită faptului că potențialitatea sa total trezită și-a îndeplinit funcțiunea de a vedea reflexia în apa râului.

224 Șinele real nu poate fi căutat în altă parte, pentru că cel care îl caută se va îndepărta de el. Eu am părăsit toate concepțiile mele și acum sunt independent de lumea fenomenelor. Din cauza acestei dezlegări de toate atașamentele, natura mea proprie se manifestă și este omniprezentă. Natura mea proprie este ceea ce sunt eu acum, pentru că realul cuprinde și ceea ce este aspect exterior, însă corpul meu fizic este doar o iluzie ce nu poate fi adevărata mea față. Cel care va înțelege Șinele său în acest fel, se va afla în condiția de Așa-itate.

cu mintea.

Maestrul întrebă: „Eu nu întreb despre Tărâmul lui Buddha și al lui Tao, dar cine vorbește despre aceste tărâmurii?” Șeful adunării rămase tăcut timp îndelungat, iar maestrul spuse: „De ce nu-mi răspunzi mai repede?” Șeful adunării călugărilor zise: „Dacă ne dondănim în privința lui, înseamnă că-l ratăm”. Maestrul spuse: „Dar noi nu am adus vorba despre el niciodată; de ce vorbești despre sfada din cauza căreia l-am rata?” Șeful adunării nu putu răspunde, iar maestrul spuse: „Buddha și Tao nu sunt nimic altceva decât nume și noțiuni; de ce nu dai la iveală învățătura (sutrelor, pentru a-i spori înțelesul)?” Șeful adunării călugărilor întrebă: „Ce spune învățătura?” Maestrul răspunse: „(Spune că) atunci când înțelesul lui este priceput, toate cuvintele (trebuie să fie) uitate.”²²⁵ Șeful adunării spuse: „Acest lucru înseamnă folosirea învățăturii maestrului pentru a face mintea bolnavă”. Maestrul întrebă: „Este boala celui care vorbește despre Buddha și Tao ușoară sau grea?” Șeful adunării călugărilor nu putu răspunde și a doua zi muri. (De aceea) maestrul a fost numit în vremea aceea Liang Chiar, ucigașul șefului adunării”. 1

*

Maestrul aducea ofrande la imaginea lui Yun Yen, când un călugăr îl întrebă: „Este adevărat că acest maestru a spus „Doar acesta”? Maestrul răspunse: „Da”. Călugărul întrebă: „Ce a vrut să zică cu asta?” Maestrul răspunse: „Atunci aproape că nu am înțeles ce a vrut să

225 Bătrâna înțelegea Ch'an-ul și a vrut să-i întindă o cursă pentru a pune la încercare abilitățile maestrului. Ea l-a cercetat în legătură cu impuritățile existente în apă, care simbolizează natura proprie, Șinele, iar răspunsul maestrului sugerează că nu există nici o impuritate în apă. Existența și non-existența, aflându-se în dualitate, răspunsul maestrului nu a exprimat absolutul, iar bătrâna a refuzat să-i dea să bea.

Cel care a conceput, care a strâns laolaltă textele pentru colecția Degetul care arată luna, a așezat greșit și nepotrivit acest paragraf după găthâ iluminării, pentru că maestrul fiind iluminat, nu ar fi putut să facă o asemenea greșeală în răspunsul dat bătrânei.

zică maestrul Yun Yen". Călugărul întrebă: Yun Yen „știa că există”?²²⁶ Maestrul răspunse: „Dacă nu arii știut că, există, cum ar fi putut să spună acest lucru? (Pe de altă parte), dacă ar fi știut că, *exista*, cum ar fi putut să consimtă să afirme acest lucru?”²²⁷

*

O masă vegetariană se pregătea ca ofrandă pentru aniversarea (realizării) Nirvanei lui Yun Yen. Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Ce instrucțiuni ai primit de la (ultimul tău maestru), Yun Yen?” Maestrul răspunse: „Deși eram cu el, nu am primit nicio instrucțiune”. Călugărul întrebă: „Dacă nu ți-a dat nicio instrucțiune, de ce pregătești mâncare pentru a o oferi (în memoria lui)?” Maestrul răspunse: „Cum aş putea să-l contrazic?” Călugărul întrebă: „De ce dacă prima dată ai mers la Nan Chuan, pregătești acum ofranda pentru pomenirea lui Yun Yen?” Maestrul răspunse: „Nu-l onorez datorită virtuții sale și a Dharmei lui Buddha expusă de el, ci pentru refuzul lui de a-mi revela (adevărul)”.¹ Călugărul mai întrebă: „Și pentru că ești gata să oferi mâncare în memoria maestrului Yun Yen, mai ești încă de acord cu el?”

Maestrul răspunse: „Sunt pe jumătate de acord și pe jumătate în dezacord cu el”. Călugărul întrebă: „De ce nu ești pe deplin de acord cu el?” Maestrul răspunse: „Dacă ar fi așa, l-aș nedreptăți foarte tare,”²²⁸²²⁹

*

La sfârșitul domniei lui Ta Chung (847 - 859) al dinastiei Tang, maestrul se afla pe muntele Hsin Feng,

226b uie uitată. Sutra Diamantului compară Dharma cu o plută ce este abandonată atunci când se ajunge pe malul celălalt.

227 Aceasta este vorbirea abilă a maestrul despre limbajul ne-crea-tului, pentru a putea elimina și pe „există” și pe „nu există”, un dualism care nu-și are locul în cadrul absolutului.

228 Dacă Yun Yen ar fi revelat Tao maestrului, acesta din urmă s-ar fi agățat de nume și termeni, și niciodată nu l-ar fi realizat.

229 Aici maestrul a eliminat încă o dată concepțiile pozitive și negative care reprezintă un dualism, și care nu-și găsesc locul în realitatea absolută.

unde primea discipoli cărora le dădea învățătura. Mai târziu, învățătura sa a înflorit și s-a răspândit dincolo de muntele Tung Shan până la Kao An din provincia Yu Chang (Kiangsi), unde el a pus bazele (abilei sale metode de învățare numită) „Cele cinci poziții” (ale realului și aparentului) capabilă să fie primită de oamenii celor trei rădăcini²³⁰ și să se răspândească larg, învățătura „unui cuvânt”²³¹ în folosul tuturor categoriilor de oameni.

Pentru asta, el și-a tras sabia sa prețioasă, a ținut-o orizontal²³², și simțind deasa pădure a vederilor (greșite), a tăiat toate (piedicile), aducând armonie și înțelegere. El a fost asistat (de discipolul său) Ts’ao Shan care înțelesese doctrina profundă și putea cu pricepere să extindă (nou întemeiatul) sistem de instruire, care avea de-a face cu schimbarea reciprocă a pozițiilor numenului și fenomenului, al absolutului și relativului. De atunci, învățătura s-a răspândit în toate colțurile țării și a fost admirată de toți maestrul Ch’an din alte locuri, numind-o Școala lui Ts’ao Tung.

Maestrul a compus acest Cânt al celor Cinci Poziții ale Prințului și Ministrului: 1

Realul conține aparentul!

Seara devreme, mai înainte ca luna să strălucească.

Nu-i de mirare că ei sentălesc chiar necunoscându-se, (Pentru că) încă ascunsă-i reciproca lor aversiune!²³³²³⁴

230 Cele trei grade ale rădăcinilor bune, sau abilitățile superioare, medii și inferioare de a absorbi adevărul.

231 învățătura „Unui cuvânt” sau „Unui sunet”: învățătura „unui cuvânt” a lui Buddha conține toate înțelesurile Școlii învățăturii; vehiculul lui Buddha; totalitatea Dharmei lui Buddha.

232 „A ține o sabie orizontal” este o expresie Ch’an care înseamnă „să oprești curgerea falsei gândiri cu ajutorul săbiei înțelepciunii”.

233 Prințul și Ministrul reprezintă stăpânul și servitorul; ceea ce este real și ceea ce este asemănător, aparent; corp și funcțiune; principiu și acțiune, absolut și relativ; numen și fenomen.

234 Aceasta este poziția realului (subiectului) care-și poate îndeplini activitățile (obiectul). Lumina lunii simbolizează iluminarea, mai înainte de care nimeni nu poate realiza că lumea fenomenelor derivă

Aparentul conține realul!

În zori, bătrâna ignorantă-și găsește vechea ei oglindă în care ea cu claritate-și vede chipul, ce altundeva nu poate fi. Și nu-și va mai respinge capul, crezându-i umbra lui.²³⁵

Revenirea realului!

Oricât de greu ar fi, există totuși o cale de a fi ținută departe de praf.

Abilitatea de astăzi de a evita ce este interzis Depășește cea mai elocventă discuție de ieri!²³⁶

Aparentul unindu-se cu realul!

Nu-i necesar să eviți încrucișarea săbiilor.

O mană bună, ca un lotus înflorind în foc Poate sălta până-n înaltul cerului! 1

Integrarea realului cu aparentul!

Cine se poate acorda cu ceea ce este dincolo, cu ceea ce este și cu ceea ce nu este?

Deși toți oamenii vor să părăsească neîncetata curgere, Fiecare continuă să șadă în negrul întuneric

din numen. Aceasta este prima poziție, a elevului care-și începe antrenamentul Ch'an.

235 Oglinda simbolizează Șinele, mintea proprie în care bătrâna obstinată - care simbolizează prejudecățile noastre cele mai vechi - își vede adevărata față, care nu poate fi căutată în nici o altă parte. Aceasta este cea de-a doua poziție, a elevului care-și percepe adevărata față atunci când abandonează precedenta căutare a lucrurilor exterioare.

236 Aceasta este poziția în care elevul s-a desprins și de real și de aparent și s-a stabilit „între”. Dacă va continua să rămână acolo și să se atașeze de „între”, el va face ceea ce este interzis și nu va realiza integrarea realului cu aparentul într-un singur tot indivizibil, în vederea ulterioarei sale iluminări. Aceasta este cea de-a treia poziție a unui Bodhisattva ce avansează puțin câte puțin de la primul până la cel de-al șaptelea nivel

precum cărbunele²³⁷²³⁸

Maestrul spuse în Sala Ch'an:

Cum să înțelegi translația (aparentului în real)?

Cum să înțelegi supunerea (aparentului față de real)?

Cum să înțelegi realizarea?

Cum să înțelegi realizarea colectivă?

Cum să înțelegi realizarea absolută? 1

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Ce înseamnă translația?” Maestrul îl întrebă la rândul său: „Ce faci atunci când mănânci orez?”²³⁹²⁴⁰

Călugărul întrebă: „Ce înseamnă supunere?”

Maestrul îl întrebă: „Ce vrei să spui atunci când întorci spatele (realului)?”²⁴¹

Călugărul întrebă: „Ce este realizarea?” Maestrul îl întrebă la rândul lui: „Ce înseamnă atunci când îți lași sapa jos?” 4

237a l iluminării unui Bodhisattva. Acesta era nivelul pe care îl atinsese Hui Neng atunci când l-a întâlnit prima dată pe cel de-ai Cincilea Patriarh și i-a zis: „Vreau să spun că propria mea minte dă naștere înțelepciunii; ea nu se îndepărtează de natura mea proprie și ea ar trebui să fie un teritoriu al binecuvântării. Nu știu ce fel de treabă o să-mi dai să fac.”

238 Acesta este nivelul în care, principiul și activitatea se integrează una în cealaltă, este stadiul perfecte iluminări în care fenomenul și numenul nu mai lasă nici o urmă, devenind un tot unitar și indivizibil. Este un nivel fără asemănare, și cine se poate compara cu el? Oricare buddhist vrea să părăsească oceanul suferinței, dar din cauza lipsei de cunoaștere a corectei metode a cultivării sinelui, fiecare dintre aceștia rămâne încă în întunericul negru precum cărbunele.

239 Aceste cinci întrebări reprezintă exact ceea ce indică cele cinci stanțe ale Cântului celor Cinci Poziții ale Prințului și Ministrului și au ca scop ghidarea elevilor în antrenamentul lor. (Vezi textul care urmează).

240 Ce înseamnă când oprești toate activitățile, inclusiv pe cea de a lăsa sapa jos, pentru a te afla în starea de ivu zvei?

241 împăratul Yao a fost unul dintre cei patru conducători renumiți din timpul vârstei de aur a istoriei chinezești, care a durat o sută de ani, între 2375 și 2257 î. Ch.. Stanța descrie translația omului (ministrul, adică aparentul) în edictul regesc (prințul, adică realul). Deși se ameste-

Călugărul întrebă: „Ce este realizarea colectivă?”
Maestrul răspunse: „Nicio urmă de materie.”²⁴²

Călugărul întrebă: „Ce este realizarea absolută?”
Maestrul răspunse: „Nu colectivă.”²⁴³

Apoi Maestrul intonă următoarele gāthā:

1. (Translația)

Urmând exemplul dat de împăratul Yao.

Prințul dă poporului său învățătura moralității, în timpul petrecut pe lângă piața zgomotoasă.

Toți oamenii întâmpină cu bucurie regescul său edict”. 7

2. (Supunerea)

De la cine este acum elaborata toaletă lepădată?

Strigătul cucului îndeamnă călătorul să se întoarne-acasă; Sunetul său continuă chiar și când florile s-au ofilit Răsunând grav printre piscurile-mbrățișate.¹

3. (Realizarea)

Floarea de pe trunchiul uscat (vestește) o eternă primăvară. Vânzând un inorog, un om călărește de-a-ndoașelea un elefant de jad.

Acum sălășluiește singur dincolo de cele o mie de Vârfuri, binecuvântat de strălucirea lunii și de briza pură.²⁴⁴²⁴⁵

242 Acest nivel este non-monistic din cauză că el reprezintă integrarea realului cu aparentul.

243 Acesta este un stadiu al non pluralității; este nivelul absolut în care nu mai există diferențiere între numen și fenomen, amândouă fiind integrate într-un singur tot indivizibil, care nu este nici unitate, nici diversitate.

244c ă câteodată în aglomerația pieței, oamenii nu-1 recunosc, dar îi admiră autoritatea regală.

245 Prin renunțarea la discriminările precedente și prin dezvoltarea la maxim a propriei sale potențialități, mintea sa devine insensibilă ca un buștean uscat, care este pe cale de a reînvia, vestind o primăvară eternă, simbol al eternei sale fericiri. Mai întâi el călărește un elefant alb, sau de jad, care simbolizează imaculata Cale, adică imaculata concepțiune a lui Tao, în înflăcărată urmărire a scopului său real. „Pe dos” este o expresie Ch'an semnificând „mersul împotriva curentului

4. (Realizarea colectivă)

Buddhașii și ființele vii nu se obstrucționează unii pe alții. Muntele poate fi înalt, iar apa adâncă, în mijlocul contrariilor înțelegerea clară învinge.

(Și iar) chemarea potâmichii printre miriade de flori proaspete³

5. (Realizarea absolută)

Creșterea coarnelor pe cap vădește nevrednicia (să).²⁴⁶ O minte îndreptată spre căutarea buddhaității este o rușine! Pentru că nimeni n-a putut cunoaște încă îndepărtatul eon vid. Ce a călătorit spre Sud să viziteze trei plus cincizeci (de înțelepți).²⁴⁷

nașterii și morții" în contrast cu „modul lumesc de abordare”. „Inorogul” este un animal fabulos, de bun augur, ce simbolizează supremul țel, acela de realizare a Sinelui. După un antrenament plin de elan, acum el își împlinește dorința, trăind dincolo de cele o mie de piscuri care-l separă de lumesc, și unde el se bucură de lumina strălucitoare a lunii și de briza pură, simboluri ale iluminării și fericirii. Acesta este nivelul pe care cel de-al Șaselea Patriarh l-a dobândit atunci când i-a cerut unui călugăr de grad inferior să scrie prima sa stantă pe un perete, evidențiind non-existența oricărui lucru.

246 Acest ^ este stadiul în care fenomenul se integrează cu numenul, fără a mai fi ulterior separate. Clara, sau completa înțelegere a acestei integrări domină în ciuda miriadelor de aspecte contrarii, în mijlocul formei, simbolizată prin sutele de flori, și sunetului, simbolizat prin chemarea potâmichii, totul contopindu-se într-o armonie divină. Dintre obiectele celor șase simțuri, forma și sunetul există peste tot unde ar putea să se găsească ceva, în timp ce celelalte patru nu sunt prevalente foarte frecvent, și de aici referirea doar la formă și sunet în aproape toate ilustrările referitoare la obiectele celor șase simțuri. Acesta este nivelul atins de cel de-al Șaselea Patriarh în momentul în care l-a auzit pe cel de-al Cincilea Patriarh citând din Sutra Diamantului: „Un om ar trebui să dezvolte o minte care să nu fie fixată pe nimic.” Prin înțelegerea inter-schimbării reciproce a fenomenului în numen și invers, Hui Neng a avut posibilitatea să declare mai târziu la mănăstirea lui Fa Hsin din Canton: „Nici vântul și nici steagul nu se mișcă; mințile călugărilor sunt cele care se mișcă.”

247 Acest stadiu a fost realizat de Hui Neng atunci când a exclamat în fața celui de-al Cincilea Patriarh: „Cine s-ar fi așteptat că natura proprie, Șinele este în pură și curată în esența ei?! Cine s-ar fi așteptat că natura proprie este dincolo de naștere și moarte! Cine s-ar fi așteptat că natura proprie este completă în sine însăși! Cine s-ar fi

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Ce ar trebui să facă cineva pentru a-l întâlni pe maestrul Venerabilului domn?”

Maestrul răspunse: „Nu ar fi nicio problemă dacă nu ar fi o diferență de vârstă/ Și cum călugărul a vrut să mai zică ceva, maestrul spuse: „Întreabă-mă altceva, dar care să nu aibă legătură cu ce ai zis mai devreme”. Călugărul (rămase împietrit) fără a mai putea spune ceva.¹

*

Pe la solstițiul de iarnă, pe când maestrul mânca fructe împreună cu Hsuan Tai, șeful adunării călugărilor, maestrul îl întrebă pe acesta din urmă: „Există ceva care se întinde de la cerul de deasupra până la pământul de dedesubt; este negru precum smălțul negru, se mișcă și lucrează neîncetat, însă nici mișcarea și nici lucrarea nu-l pot afecta. Spune-mi unde este greșeala?” Hsuan Tai răspunse: „Greșeala este că se mișcă și este activ”. Auzind acestea, maestrul își chemă asistentul să vină și să ia fructele.²⁴⁸²⁴⁹

așteptat că natura proprie este imperturbabilă?! Cine s-ar fi așteptat că natura proprie poate da naștere tuturor lucrurilor?!" Este de nedescris și inexprimabilă. Dacă mintea este tulburată de un gând în legătură cu dobândirea stării de Buddha, ea va deveni impură și nici o realizare nu va fi posibilă. Eonul fără conținut reprezintă o lungă perioadă de vacuitate care a precedat creația universului. Absolutul exista chiar în și în această perioadă de vid, dar nimeni nu l-a putut cunoaște până la crearea lumii. Conform Sutrei Avatamsaka, Sudhana (un discipol), pentru a realiza starea de Buddha a călătorit spre Sud vizitând cincizeci și trei de iluminați, fără a ști că de fapt ar trebui să-și realizeze mintea, și nimic altceva.

248 Maestrul lui Tung Shan a fost Yun Yen, care dobândise iluminarea. Corpul său era acum Dharmakāya, și pentru a-l vedea, călugărul ar fi trebuit și el să-și realizeze corpul spiritual. Dharmakāya este dincolo de început și sfârșit, el este etern. Cel care-și realizează corpul etern va avea aceeași vârstă cu Yun Yen, și atunci îl va putea întâlni și-l va putea vedea pe acesta din urmă, pentru că este omniprezent. „Vârstă” aici înseamnă eternitate, vârsta dobândită de cel care a atins iluminarea.

249 Maestrul i-a încercat abilitatea lui Hsuan Tai de a înțelege Șinele.

*

(Un călugăr) îl întrebă pe maestru: „Este corect sau nu să salvezi o broască din gura unui șarpe?” Maestrul răspunse: „A o salva înseamnă a avea ochi dar nu a vedea nimic, (și) a nu o salva înseamnă a nu permite formei și umbrei să apară.1

*

Maestrul îl întrebă pe Hsueh Feng: „De unde vii?” Hsueh Feng răspunse: „De la Tien Tai”. Maestrul îl întrebă: „L-ai văzut pe Chih Che?” Hsueh Feng răspunse: „(Dacă l-aș fi văzut) aș merita să fiu bătut în mod repetat cu un băț de fier.”²⁵⁰²⁵¹

*

Ceva care se întinde de la cer la pământ este omniprezent; aceasta este o caracteristică a naturii proprii. Este negru precum smaltul negru și datorită faptului că este omniprezent, nimic nu poate fi văzut în el; aceasta este caracteristica de imperceptibilitate a naturii proprii. Faptul că se află într-o continuă mișcare și activitate se datorează ignoranței, dar nici mișcarea și nici activitatea nu pot afecta curata și pura natură proprie. Tung Shan i-a întins o cursă lui Hsuan Tai atunci când l-a întrebat de greșeala existenței mișcării și activității (oaspetele); de aceea maestrul a chemat asistentul pentru a duce de acolo fructele, pentru a-i da șefului adunării călugărilor învățătura despre acel „lucru”, adică natura proprie, care a fost forța motrice din spatele acțiunii de a mânca fructele și a celei de a cere asistentului să le ducă de acolo.

250 A salva broasca înseamnă a diferenția între broască și șarpe; aceasta este discriminare. A nu salva broasca înseamnă a elimina toate discriminările; aceasta este dispariția formei și umbrei, adică a fenomenelor.

251 I Ts'un de pe piscul Hsueh Feng a fost succesorul lui Te Shan și învățătorul lui Yun Men, fondatorul sectei Yun Men, cea de-a patra din cele cinci secte Ch'an. Muntele Tien Tai reprezenta locul sfânt al sectei Tien Tai (Tendai), în cadrul căreia, Chih Che a fost cel de-al Patrulea Patriarh. Maestrul a pus acea întrebare pentru a pune la încercare înțelegerea lui Hsueh Feng în privința corpului imaterial, imperceptibilul Dharmakāya. Răspunsul lui Hsueh Feng a fost corect și a vrut să zică: „Dacă eu voi da naștere discriminării între subiectul care vede și obiectul care este văzut, ar trebui să rămân încă în Samsara suferinței, unde aș fi bătut în cele din urmă, în mod repetat, cu un băț de fier.

(Într-o zi) Hsueh Feng veni în față, își împreună palmele și îl salută pe maestru, care spuse: „Faptul de a intra pe poartă trebuie (spus) în cuvinte, dar nu poți spune nimic atunci când ești înăuntru”. Hsueh Feng răspunse: „Nu am gură”. Maestrul spuse: „Admițând că nu ai gură, (aș vrea ca tu să-l îmi restitui ochii”. Hsueh Feng nu zise nimic.²⁵²

Hsueh Feng care căra lemne de foc, a scăpat pe jos o legătură în fața maestrului, care îl întreabă: „Cât cântărește legătura asta?” Hsueh Feng răspunse: „Chiar și toți oame* mi mărșului pământ la un loc nu o pot ridica”. Maestrul întreabă: „(Dacă e așa) cum a putut fi adusă până aici?” Hsueh Feng nu putu să răspundă.1.

(Un călugăr) l-a întrebat pe maestru: „Dacă răbdătoarea și constanta ștergere a prafului nu garantează moștenirea robei și bolului, cine este cu adevărat apt pentru asta?” Maestrul răspunse: „Cel care nu a intrat pe poartă”. Călugăr întreabă: „Le-a câștigat cu adevărat cel care nu a intrat; pe poartă?” Maestrul răspunse: „În Ciuda acestui fapt, (roba și bolul) nu-i pot fi refuzate”. Maestrul mai spuse: „(Doar) a spune că „în mod esențial lucrurile nu există” nu îl califică pe cel care spune asta pentru a primi roba și bolul. (încearcă să-l spui cine este calificat pentru ele; aici acela ar trebui să știe cum să „răsucescă” cuvintele. Spune-mi ce \ vorbe pot fi „răsucite” (cum

252 Maestrul a vrut să spună că după intrarea pe poarta iluminării, persoana care s-a iluminat ar trebui să răspândească Dharma, însă nu ar trebui să zică nimic despre faptul că a intrat pe acea poartă, pentru că Șinele este omniprezent, el nici nu vine, nici nu pleacă. Hsueh Feng a fost corect atunci când a spus că natura proprie nu are gură și astfel a tăcut. Cel de-al Șaselea Patriarh le-a spus discipolilor săi înainte de a muri: „Când am venit nu am avut gură.” (Vezi Sutra Altarului a celui de-aș șaselea Patriarh). Maestrul a fost de acord că natura proprie nu are gură, așa cum și Hsueh Feng a spus, dar ce se întâmplă cu ochii pe care Tung Shan i-a pierdut, din cauză că el nu vedea nimic în mijlocul tuturor formelor? Hsueh Feng nu era încă iluminat și de aceea nu a putut să înțeleagă întrebarea maestrului, care era plină de înțelesuri.

trebuie)?”²⁵³²⁵⁴

Un călugăr care după nouăzeci și șase de încercări nereușite de „răsucire” a cuvintelor (astfel încât să fie în acord cu absolutul), într-un final a reușit să-l facă pe maestru să fie satisfăcut, iar acesta din urmă spuse: „Dar de ce nu ai spus acest lucru mai demult?”

Un alt călugăr care ascultase în secret dialogul, dar nu auzise ultimele cuvinte spuse de acel călugăr, mai târziu îl întrebă despre ele, dar fu refuzat categoric. Deși stătuseră amândoi împreună la mănăstire timp de trei ani, primul călugăr a refuzat să-i reveleze ceva celui de-al doilea. Într-o zi, primul călugăr se îmbolnăvi, iar cel de-al doilea călugăr îi spuse: „Timp de trei ani am cerut o lămurire de la tine, dar nu am fost obiectul compasiunii tale. Dacă modul bun de a o obține nu dă roade, va trebui s-o obțin în modul rău”. Și înșfăcând un topor, spuse: „Dacă nu mi se spune ce trebuie, am să-l ucid pe Venerabilul domn”.

Înfricoșat, primul călugăr zise: „Chiar dacă aș spune

253 Maestrul a vrut să determine iluminarea lui Hsueh Feng, însă acesta din urmă nefiind iluminat nu a putut să răspundă la cea de-a doua 1 întrebare. Hsueh Feng a fost corect atunci când a spus că nici măcar toți J" oamenii la un loc nu ar putea să ridice natura proprie, simbolizată prin 1 acea legătură de lemne de foc (Vezi Secta Lin Chi). El nu a reușit să răspundă la cea de-a doua întrebare a maestrului din cauză că s-a îndepărtat de poziția de „gazdă”, devenind astfel confuz în legătură cu realul și aparentul.

254 Călugărul s-a referit la aceste două versuri: Constant și cu răbdare ar trebui ca mintea oglină/ Să fie curățată pentru a nu se strânge praful ale găthei scrisă de Shen Hsiu pe peretele coridorului mănăstirii celui de-al | Cincilea Patriarh, care spusese ca toți discipolii săi să scrie o gătha prin care el să-l poată numi succesorul robei și Dharmei sale (Vezi Sutra Altarului celui de-al Șaselea Patriarh). Shen Hsiu nu a reușit să câștige al Șaselea Patriarhat din cauză că el încă era agățat de aparențe. Maestrul a răspuns că adevăratul câștigător a fost cel care și-a realizat natura proprie omniprezentă, care nici nu intră și nici nu iese pe poarta către iluminare. Potrivit ar fi să spunem că Hui Neng intrase pe acea poartă, însă Hui Neng nici nu a intrat și nici nu a ieșit pe vreo poartă. În ciuda acestei modalități „practice” de ilustrare a trezirii sale, cel de-al Cincilea Patriarh a înmânat roba și bolul lui Hui Neng, care era pe calea cea bună.

acum ceea ce aștepti, tot nu ai avea ce să înțelegi". Auzind acestea, cel de-al doilea călugăr făcu o plecăciune drept mulțumire.²⁵⁵²⁵⁶

(Un călugăr îl întrebă pe maestru: „De obicei îi învățați pe elevi să calce pe calea păsării; ce este calea păsării?” Maestrul răspunse: „(Unde) nu întâlnești pe nimeni// Călugărul întrebă: „Și cum călcați pe ea?” Maestrul răspunse: „Tălpile tale trebuie să fie complet libere de egoism”. Călugărul întrebă: „Pășirea pe calea păsării este (același lucru cu) adevărata față? Maestrul spuse: „De ce întoarce Venerabilul prieten lucrurile cu capul în jos?” Călugărul întrebă: „Cum întorc lucrurile cu fundul în sus?” Maestrul răspunse: „Dacă nu întorci lucrurile cu susul în jos de ce atunci iei servitorul drept stăpân?” Călugărul întrebă: „(Atunci) ce este adevărata față? Maestrul răspunse: „Acea care nu pășește pe calea păsării.”²⁵⁷

*

255C el de-al Șaselea Patriarh nu era pe deplin iluminat la acel moment, pentru că a spune că „în mod esențial nu există nici un lucru” nu arată o înțelegere a integrării aparentului cu realul, înțelegere pe care a dobândit-o doar în noaptea în care cel de-al Cincilea Patriarh l-a chemat în „camera abatelui”. Maestrul l-a îndemnat pe discipolul său să înțeleagă toate aceste lucruri și să încerce să „răsucescă” vorbele astfel încât să fie în acord cu absolutul, pentru că cel care va putea face acest lucru în mod satisfăcător, va dovedi că este un iluminat.

256p oartă denumirea de fraze ale kung mzu-ului, sau pe scurt, un kung an (koan - jap.)

257 „A păși pe calea păsării” este o expresie Ch'an care înseamnă a abandona toate atașamentele de ego, de real și de nereal, în vederea realizării naturii proprii, care este liberă de orice urmă. O pasăre care zboară nu lasă nici o urmă pe cer, așa cum natura proprie nu lasă nici o urmă pe niciunde, pentru că ea este omniprezentă, aflându-se dincolo de ideea de locație și direcție, așa cum spunea Huang Po. Așadar, „pășirea pe calea păsării” înseamnă antrenamentul Ch'an, al cărui obiect este realizarea adevăratului chip. Călugărul a confundat antrenamentul cu iluminarea, iar maestrul l-a admonestat spunându-i că greșește luând servitorul drept stăpân. După iluminare o persoană va lăsa în urmă metoda de antrenament și nu va mai păși pe calea păsării. Maestrul l-a învățat pe călugăr să abandoneze și ego și Dharma, în scopul realizării realității absolute.

Maestrul îl întrebă pe un călugăr: „Care este numele tău?” Călugărul răspunse: „Mă cheamă cutare – cutare”. Maestrul întrebă: „Cine este proprietarul Venerabilului prieten?” Călugărul răspunse: „El poate fi văzut atunci când se răspunde la întrebarea ta”. Maestrul spuse: „Vai, Vai! În ziua de azi toată lumea e așa, luând drept Sine ceea ce se vede în față la un catâr și în spate la un cal. De aceea Dharma lui Buddha este în declin. Cum poate cineva care nu știe, gazda din interiorul oaspetelui⁷ să înțeleagă, gazda din interiorul gazdei⁷?”¹ Atunci călugărul întrebă: „Ce este „gazda din interiorul gazdei⁷?” Maestrul răspunse: „Vrea Venerabilul prieten să încerce s-o spună el însuși?”²⁵⁸ Călugărul replică: „Chiar de aş putea spune ceva despre acest lucru, nu va putea fi decât, gazda din interiorul oaspetelui⁷, dar ce este, gazda din interiorul gazdei⁷?”²⁵⁹ Maestrul replică: „Să spui ceea ce ai spus adineauri este ușor, dar este foarte greu să continui să vorbești (despre, gazda din interiorul gazdei⁷)”. Apoi Maestrul intonă această gāthā:

Astăzi, vaif dintre cei ce sunt adepții lui Tao Doar zece dintr-o mie pot recunoaște poarta.

Asemenea celui care pleacă-n capitală pentru a cere audiență lampărat

Dar se mulțumește să se oprească la trecătoarea

²⁵⁸ Metoda maestrului de interpretare a absolutului a fost mai strictă decât metodele care predominau la timpul acela. El nu a acceptat interpretarea călugărului asupra proprietarului, sau Sinelui care răspunde la întrebările lui, pentru că acțiunea de a răspunde este doar „oaspete”. Catării și caii stau rareori nemișcați, și tot ce se poate vedea în fața catărului și în spatele calului nu este nimic altceva decât fenomen în schimbare. Maestrul a vrut să zică că oamenii nu înțeleg ceea ce este neschimbător și iau ceea ce este schimbător drept real. „Gazda din interiorul oaspetelui” este realul din interiorul aparentului, iar „gazda din interiorul gazdei” este realul din interiorul realului, sau absolutul, aparentul fiind pe deplin eliminat. Aici maestrul face o minuțioasă analiză a absolutului.

²⁵⁹ Călugărul vrea să spună că este ușor să spui ceva despre „oaspete” în vederea revelării „gazdei”, dar că este imposibil să spui ceva despre „gazda din interiorul gazdei”, adică despre absolut, care nu poate fi exprimat în cuvinte.

T'ung Kuani

Un călugăr nu se simțea bine și i-a cerut maestrului (să vină) să-l vadă. Maestrul a venit în vizită iar călugărul l-a întrebat: „De ce nu salvezi și copiii celorlalte familii?” Maestrul întreabă: „Tu fiul cărei familii ești?” Călugărul răspunde: „Eu am fost fiul unei mari familii care nu credea în Buddha”. Maestrul rămase tăcut vreme îndelungată și călugărul întreabă: „Care, este starea celui mâhnit de apropierea celor patru munți?” 1 Maestrul răspunde: „Acest călugăr-munte a venit și el de la casa familiei altor oameni”. Călugărul întreabă: „Există o transmutare sau nu?” Maestrul răspunde: „Nu este nicio interschimbare”. Călugărul întreabă: „Unde o să-mi spui să merg (acum)?” Maestrul răspunde: „Într-un lan de porumb”. Călugărul oftă și spuse: „Vă rog să aveți mare grijă de dumneavoastră”. Apoi își dădu suflarea în postura așezat. Maestrul bătu de trei ori în craniul călugărului cu bastonul de maestru și spuse: „Tu știi doar să pleci, dar nu știi cum să vii, ”260261

*

Într-o noapte, înainte de a aprinde felinarul, un călugăr intră în camera întunecoasă pentru a-i pune câteva întrebări maestrului, după care se retrase. Apoi maestrul îi ceru asistentului său să aprindă un felinar și să-l cheme înăuntru pe acel călugăr. Pe când călugărul se apropia, maestrul îi spuse asistentului: „Ia trei uncii de făină și dă-i-le Venerabilului prieten”. Călugărul își scutură mânecile sale lungi și se retrase, și se trezi pentru totdeauna (în privința Dharmei maestrului). Apoi el își dăruie toată îmbrăcămintea și toți banii maestrului și pregăti o masă în cinstea acestuia. Trei ani mai târziu el își luă rămas bun de la maestru, care spuse: „Petreceți timpul cu înțelepciune”. Hsueh Feng care se afla lângă maestru (și lângă asistentul acestuia), întreabă: „Când se va reîntoarce aici călugărul

260 Naștere, vârstă, boală și moarte sunt ca patru munți apropiate care apasă, opresând toate ființele vii (Vezi Sutra Mahāparinirvāna).

261 Vezi nota 11 de la Note suplimentare.

care pleacă acum?"

Maestrul răspunse: „El pleacă pentru totdeauna și nu se va mai reîntoarce niciodată/ După ce se întoarce la locul său, călugărul se așează sub roba și bolul lui (care de obicei sunt agățate pe perete), și își dădu sufletul. Hsueh Feng rapoartă maestrului moartea călugărului, iar acesta spuse: „În ciuda acestui fapt, (realizarea) sa este comparabilă cu trei vieți ale acestui bătrân călugăr”. 1

*

Maestrul întrebă un călugăr: „De unde vii?” Călugărul răspunse: „Din călătoria mea la un munte”. Maestrul întrebă: „Ai ajuns la vârf?” Călugărul răspunse: „Da”. Maestrul întrebă: „Ai mai văzut pe cineva pe acel pisc?” Călugărul răspunse: „Pe nimeni”. Maestrul spuse: „Așadar, nu ai ajuns în vârf”. Călugărul răspunse: „Dacă nu am ajuns pe acel pisc, atunci cum am știut că nu era nimeni acolo?” Maestrul întrebă: „De ce nu ai stat pe el un timp?” Călugărul răspunse: „Nu aveam chef să stau; în Vest există oameni care nu ar aproba (să stai acolo)”. Maestrul spuse: „Mereu m-am întrebat despre acești oameni.”²⁶²²⁶³

*

Un călugăr l-a întrebat pe Chu Yu: „Ce face un călugăr?” Chu Yu răspunse: „Deși ceea ce face nu este

262 Vezi nota 12 de la Note suplimentare.

263 Aici maestrul pune la încercare abilitatea călugărului de a interpreta corect doctrina. Piscul reprezintă cea mai înaltă realizare, cea în care toate urmele omului și ale Dharmei au fost șterse. Maestrul s-a prefăcut ignorant atunci când l-a întrebat de ce nu a rămas mai mult timp pe acel pisc, fiind liniște și fără nici o urmă a omului. Cu alte cuvinte, maestrul vroia să testeze competența călugărului prin acea întrebare, adică, de ce nu se fixase în acea puritate? Călugărul a răspuns că nu a avut nici o tendință de a sta acolo, din cauză că natura proprie este omniprezentă și dincolo de plecare, venire sau rămânere. Vestul este India, locul nașterii buddhismului. „Oamenii din Vest” sunt adevărații buddhiști, care nu vor fi niciodată de acord să se stabilească undeva, așa cum ne învață Sutra Diamantului, Maestrul a spus că precedentă sa opinie despre trezirea călugărului a fost acum confirmată.

nepotrivit, greșeala va fi dacă vor apărea emoții și discernământ”, Un alt călugăr (care a auzit dialogul) a mers la maestru și i-a relatat cele auzite, iar acesta din urmă i-a răspuns: „De ce nu a zis: Nu mi-e clar despre ce acțiune vorbești?” Cel de-al doilea călugăr a mers la Chu Yu și i-a repetat cuvintele maestrului. Acesta spuse: „Acțiunea lui Buddha! Acțiunea lui Buddha!” Și tot așa, cel de-al doilea călugăr a raportat cuvintele lui Chu Yu maestrului, care spuse: „Yu Chu poate trece (dar) Hsin Lo este jalnic”. 1

Atunci călugărul întrebă: „Ce face un călugăr?” Maestrul răspunse: „Capul este lung de trei picioare, iar gâtul are doi inci.”²⁶⁴²⁶⁵

*

Maestrul îi ordonă asistentului său să repete cuvintele (de mai sus) lui Hui Jan de la mănăstirea San Sheng (pentru a-i vedea reacția). După ce auzi cuvintele, San Sheng își înfipse unghia în palma asistentului, care îi povesti incidentul maestrului. Maestrul aprobă (interpretarea lui San Shang).²⁶⁶

264 Vezi nota 13 de la Note suplimentare.

265 Pentru că cel de-al doilea călugăr nu a știut ce ar trebui să facă un călugăr, i-a pus maestrului această întrebare, care a dovedit că el, Hsin Lo, cel care avea poziția de „oaspete”, era de-a dreptul jalnic. Răspunsul maestrului „Capul este lung de trei picioare, iar gâtul are doi inci” este o frază numită kung an, scopul ei fiind acela de a elimina discriminările călugărului. Dacă el ar fi fost de o spiritualitate înaltă, atunci ar fi înțeles imediat că acțiunea călugărului, ca și fraza „Capul de trei picioare, iar gâtul de doi inci”, există doar în tărâmul iluziilor, și ar fi realizat absolutul care este dincolo de ne-real. Un om de o spiritualitate mai joasă ar cerceta îndeaproape și constant această frază ciudată, uitând cu totul de activitățile sale normale zilnice. Astfel, el va realiza concentrarea minții asupra unui singur lucru și atunci când își va epuiza toată ingeniozitatea căutând înțelesul corect, va intra în contact direct cu „ceea ce caută înțelesul” în afară de care nu mai există nimic, și dintr-o dată el își va percepe natura proprie. Acesta era scopul unui kung an lipsit de înțeles.

266 Hui Jan de la mănăstirea San Sheng a fost discipol al lui Lin Chi, care, înainte de a-și da sufletul, l-a admonestat pentru că a strigat. (Vezi Secta Lin Chi). Acum Tung Shan a vrut să pună la încercare

Pe când călugării (unei mănăstiri) își spălau holurile, văzură doi corbi luptându-se pentru o broască. Unul dintre călugări îl întrebă pe maestru: „Care este cauza care a condus la această stare de lucruri?” Maestrul răspunse: „Doar din cauza Venerabilului prieten”. 1

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Care dintre cele trei corpuri este dincolo de orice calcul?” Maestrul răspunse: „Sunt întotdeauna pasionat de acest subiect.”²⁶⁷²⁶⁸

*

Maestrul îl întrebă pe un călugăr: „De ce ai venit?” Călugărul răspunse: „Să-mi arăt respectul filial față de Venerabilul domn”. Maestrul întrebă: „Cine e pe lume cel mai filial om?” Călugărul nu putu răspunde.²⁶⁹

*

Președintele Chen din Consiliul de Stat îl întrebă pe maestru: „De ce Bodhisattva Profundeii Iluminări nu se află printre cele cincizeci și două de niveluri ale condiției de Bodhisattva?” Maestrul răspunse: „Venerabilul Președinte

competenta lui San Sheng și și-a trimis asistentul ca să-i repete acel kung an pentru a vedea reacția acestuia la el. Acțiunea lui Hui Jan de a înfige unghia în palma asistentului, adică îndeplinirea funcțiunii sale, simbol al „oaspetelui”, a dovedit că acesta putea să interpreteze corect acel kung an, și de aici aprobarea maestrului.

267 Cei doi corbi, broasca și lupta existau doar în lumea iluziilor, în care mintea celui călugăr se complăcea să răătăcească, dar de îndată ce acesta ar fi încetat să mai facă discriminări, în vacuitatea absolută, acele lucruri n-ar mai fi existat

268 Călugărul făcea referiri la o frază din Sutra Vimalakīrti Nirdeśa, care spune: „Dharmakāya este dincolo de orice calcule.” Maestrul a răspuns că el era foarte avid de Dharmakāya, care era la fel de inexprimabilă ca și Șinele care simte constant acea pasiune, și de care el nu se va înstrăina.

269 Relația dintre maestru și discipol este asemenea celei dintre un tată și fiul său, de aici și adjectivul „filial” care apare în text. Maestrul a profitat de vizita călugărului pentru a-l ilumina, și l-a întrebat care era cea mai filială persoană din lume, adică „acela care” arăta acum respectul filial? „Cine” - este mintea inerentă în corpul iluzoriu al călugărului, dar acesta din urmă a fost stupid și nu a înțeles.

îl vede cu adevărat pe Bodhisattva Profundeii Iluminări. ”270

Un călugăr l-a întrebat pe maestru: „Ce este muntele albastru care este tatăl norilor albi?” Maestrul răspunse: „Ceea ce nu este luxuriant”. 1 Călugărul întreabă: „Ce este norul alb care e fiul muntelui albastru?” Maestrul răspunse: „Ceea ce nu face deosebire între Est și Vest. ”271 Călugărul întreabă: „Ce este norul alb care se agață (și este dependent de munte) tot timpul?” Maestrul răspunse: „Ceea ce nu se poate îndepărta. ”272 Călugărul întreabă: „Ce este muntele albastru care nu știe nimic?” Maestrul răspunse: „Ceea ce nu caută nimic. ”273

*

Maestrul a plecat împreună cu Yun Ch’u și au ajuns la un râu pe care au fost nevoiți să-l treacă. Maestrul întreabă: „Este adânc sau nu?” Yun Ch’u răspunse: „Nu este ud”. Maestrul spuse: „Ești un tip grosolan”. Yun Ch’u întreabă: „Este apa adâncă?” Maestrul răspunse: „Nu e uscată, ”274

*

În sala Ch’an, maestrul îi întreabă pe călugări: „În mijlocul a mii și zeci de mii de oameni există o persoană care nu se întoarce către un singur om, și nu se întoarce

270 Profunda, sau Minunata Iluminare, sau iluminarea proprie în scopul iluminării celorlalți, este aceea a lui Buddha al cărui corp este imaterial și imperceptibil. Deci, maestrul a spus că dacă nu-l vezi cu ochii

271o menești pe Bodhisattva Profundeii Iluminări, îl vei percepe într-adevăr cu ajutorul minții iluminate.

272 Norii cei albi, reprezentând umbrele și aparențele, există din cauza muntelui albastru, sau natura proprie. Ca o umbră care nu se poate îndepărta de obiect pentru a avea o existență proprie, ceea ce aparține lumii fenomenale nu poate exista în absența lumii numenului, care este cea care l-a creat.

273 Șinele este indiferent față de aparențe, care sunt o creație a sa.

274 Dialogul dintre cei doi maestri iluminați este foarte interesant, pentru că revelează absolutul. În altă parte am văzut că Dharmakāya este dincolo de calcule, incluzând și dualismele date de cuvinte ca „adânc”, „superficial”, „ud” și „uscat”, pentru că Dharmakāya nu poate fi concepută în cuvinte și este inexprimabilă verbal.

din fața unui singur om: spune-ți-mi care este fața acelei persoane? Yun Ch'u veni în față spunând: „Iau parte la întrunire”. 1

*

O persoană oficială îl întrebă pe maestru: „Există cineva care practică cultivarea Sinelui?” Maestrul răspunse: „Acesta așteaptă ca tu să devii un om, pentru a cultiva Sinele.”²⁷⁵²⁷⁶

*

În sala de practică maestrul spuse: „Există cineva care nu și-a achitat cele patru datorii (pentru asistența primită ca ajutor în) cele trei lumi ale existenței?”²⁷⁷ Și pentru că nimeni nu răspundea²⁷⁸, maestrul a continuat: „Dacă nu înțelegeți ce înseamnă acest lucru, cum puteți scăpa de necazurile (tărâmului) nașterii și morții. Ar trebui să vă dezvoltați o minte care să nu fie agățată de lucrurile exterioare și o conduită care să nu aibă legătură cu (ideea

275 Persoana care nu se îndreaptă spre ceva sau nu se îndepărtează de ceva este natura proprie, care este indiferentă față de aparențe. Fața „persoanei” a fost în acest caz Yun Ch'u, care a îndeplinit funcțiunea de a veni în față și de a participa la întrunire.

276 Natura proprie nu practică cultivarea Sinelui, pentru că aceasta nu poate fi dobândită prin intermediul cultivării Sinelui. Practicarea este necesară doar când aceasta este ecranată de iluzie și când ia forma unei ființe umane care, fără cultivarea Sinelui, n-o poate cunoaște.

277 Cele patru datorii de recunoștință pe care fiecare om le are față de: a) părinții care i-au dat viață; b) ființele care i-au acordat asistență;

c) conducătorului sau guvernului care au asigurat pacea pentru el; d) Buddha care l-a iluminat. Beneficiile din cele trei lumi sunt cele pe care le-a primit în decursul succesivelor sale transmigrări, prin tărâmurile dorinței, formei și „dincolo de formă”. Cel care continuă să se gândească la aceste lucruri este acela care nu-și poate elimina concepțiile în legătură cu lumea fenomenelor și care este incapabil să-și realizeze propria natură independentă, cea care nu se bazează pe nimeni și nimic.

278 Nimeni nu a răspuns, pentru că nimănui nu-i place să fie categorisit drept om nerecunoscător. Se pare că cei prezenți nu știau că iluminarea proprie în scopul iluminării celorlalți era inegalabila metodă de a plăti toate datoriile.

de) loc, și toate acestea fără întrerupere și având ca scop unificarea (cu adevărul absolut). Străduiți-vă și nu vă irosiți timpul”.

Într-o anumită ocazie, maestrul a spus: „Doar cel care înțelege domeniul transcendent al lui Buddha poate exprima acest lucru în cuvinte și fraze”. Un călugăr a întrebat: „Ce sunt cuvintele și frazele?” Maestrul răspunse: „Când cuvintele și frazele sunt spuse, Venerabilul prieten nu le aude”. Călugărul întreabă: „Venerabilul domn le aude?” Maestrul răspunse: „Le aud atunci când nu sunt spuse”. Călugărul întreabă: „Ce este *Calea Transcendentă a lui Buddha*?” Maestrul răspunse: „Nu a lui Buddha.”²⁷⁹

*

Pentru că Ts’ao Shan pleca de la el, maestrul îi spuse: „Pe când mă aflu cu ultimul meu maestru, Yun Yen, am moștenit *Pecetea Samădiului Prețioasei Oglinzi*, ceea ce reprezintă cea mai înaltă formă, și pe care acum ți-o transmit ție”. Apoi continuă:

Aceasta este Dharma esoterică
Moștenită de la Buddhași și Patriarhi.
Și pentru că acum tu ai primit-o
Va trebui să o păstrezi cu grijă.
Precum zăpada într-un bol de-argint.
Precum egreta în lumina lunii.

279 Maestrul a spus că doar cel care a realizat starea absolută de Buddha o poate exprima prin cuvinte și fraze. Călugărul aflat în iluzie s-a agățat imediat „cuvinte” și „fraze”, și a întrebat despre semnificația acestora. Pentru a-l ajuta să se ilumineze, maestrul l-a îndemnat să încerce să-l perceapă pe „cel care poate îndeplini funcțiunea de a auzi” și să nu se agate de cuvinte fără nici un înțeles. Pentru că acel călugăr continua să se agate de aspectele exterioare, maestrul a spus că „cel care poate îndeplini funcțiunea de a auzi” este permanent, chiar și atunci când nici cuvintele și nici frazele nu sunt pronunțate. Din cauză că acel călugăr nu a putut înțelege direcționarea direct către minte a maestrului, el și-a întors atenția către un alt lucru exterior, Calea Transcendentă a lui Buddha. Pentru a-i elimina din minte discriminarea, maestrul i-a spus că acea Cale Transcendentală a lui Buddha care ar fi putut fi înțeleasă folosind mintea lui discriminatorie, nu era pură și curată și nu era deci a lui Buddha.

Speciile care nu sunt uniforme

Pot fi distinse când sunt puse la un loc.¹ Deși scopul ei se află dincolo de toate cuvintele.

Ea le răspunde căutătorilor curioși²⁸⁰²⁸¹.

De te îndepărtezi de ea, produce capcane.

Iar abaterea de la ea produce falsa gândire²⁸². Respingerea și acceptarea sunt amândouă eronate Pentru că ea e asemenea unei grămezi de foc²⁸³. Exprimarea elegantă a acesteia o va face (să apară) impură²⁸⁴.

Ea strălucește atunci când piere noaptea Dar nu

280 Această Dharma ezoterică este absolută și nu admite nimic care poate fi numit real sau aparent. Oricum ar fi, un maestru ar trebui să folosească acești doi termeni, adică aparent și real, pentru a da învățătura discipolilor săi aflați în iluzie, astfel încât aceștia să poate face diferența între cele două condiții și să reușească să treacă cu succes prin cele Cinci Poziții ale Prințului și Ministrului în scopul dobândirii absolutului. Zăpada, argintul, egreta și lumina lunii sunt folosite ca exemple pentru a arăta această diferență: deși toate sunt albe, albul lor nu este același atunci când sunt puse alături pentru comparație.

281 Această Dharma este dincolo de cuvinte, dar atunci când se primesc acei căutători, cuvintele sunt oricum folosite pentru a revela scopul. (Vezi și nota de mai sus)

282 A te îndepărta de această Dharma înseamnă a produce capcane adânci, iar abaterea de la scopul său va conduce la o gândire dăunătoare, care va cauza înlănțuire nesfârșită de nașteri și de morți.

283 Înțelepciunea acestei Dharme este asemenea unei grămezi de foc care nu poate fi nici respinsă, nici însușită. Dacă este însușită, ea te va „arde”, iar dacă o respingi sau dacă-i întorci spatele, nu o vei putea pricepe niciodată și vei rămâne în beznele ignoranței.

284 Aceste două versuri pot fi explicate pe deplin prin ce a spus Pai Chang: „în mod esențial, ea nu este un lucru. Ea nu ar trebui cunoscută sau interpretată, așa cum nu ar trebui să fie nici acceptată și nici respinsă. Trebuie doar să eliminați cele două aspecte ale dualismului, să-l eliminați pe „există” și pe „nu există”, să eliminați pe „nici nu există” și pe „nici nu nu există”. Nu este nici completă și nici incompletă (în ea însăși). Nu este nici lumească și nici sfântă. Nu este nici lumină și nu este nici întuneric. Nu este nici „cel care cunoaște”, nici „cel care nu cunoaște”. Nu este nici înrobire, nici eliberare. Nu poate fi numită cu nici un nume. A o numi Buddha înseamnă a o întina și a o numi Dharma înseamnă a o păta.

apare-n zori de zi.²⁸⁵

Fiind un model pentru ființele vii Funcțiunea sa le salvează de (toate) suferințele; Deși nu e din planul lumesc.

Nu-i pe dentregul mută1.

Este precum ai privi-n oglinda prețioasă Pentru a-ți vedea propria reflectare;

Tu nu ești ceea ce este acolo (Dar) ceea ce este acolo ești tu²⁸⁶²⁸⁷.

Ca un nou născut în această lume.

Complet, cu toate cele cinci caracteristici²⁸⁸.

Ea nici nu pleacă și nici nu vine.

Nu se ivește și nici nu rămâne.

Iar când cuvintele sendrugă în legătură cu „este” sau „nu este”.

Ele nu te vor duce la niciun rezultat Prin această ineficiență a vorbirii²⁸⁹.

285 Aceste două versuri explică realul care conține aparentul, și aparentul care conține realul, baza, sau cheia acestei Dharme ezoterice.

286„ Strălucește atunci când pierde noaptea” pentru că realul cuprinde aparentul; „dar nu apare-n zori de zi” din cauză că aparentul cuprinde realul,

287 Cel care dobândește iluminarea este asemenea omului care se privește într-o oglindă, în care își vede propria reflexie, fără a fi împiedicat de nume și termeni. Dacă el va considera acea reflexie ca fiind el însuși, aceasta va fi o altă imagine, și nu a sa, iar el nu va fi imaginea, iar acest lucru este greșit. Dacă el se vede pe sine ca pe o imagine, imaginea nu există în sine, și el se va afla de asemenea în eroare, pentru că imaginea nu poate fi el. Din acest motiv, imediat ce numele și termenii sunt folosiți pentru a exprima absolutul, el va fi întinat și nu se va afla în acord cu această Dharmă.

288 Conform Sutrei Mahaparinirvana, cele cinci linii de conduită sunt similare celor cinci caracteristici ale unui nou născut pentru că, asemenea unui nou născut, Tathagata nici nu vine și nici nu pleacă, nici nu apare, nu rămâne, și nici nu vorbește. Aceste cinci linii de conduită sunt citate aici pentru a ilustra Cele Cinci Poziții ale Prințului și Ministrului, plăsmuite de maestru pentru a-și expune Dharma.

289 Atunci când se folosesc cuvinte pentru a vorbi despre „este” și

Cele șase linii ale hexagramei Chung Li

Reprezentând schimbarea reciprocă a realului cu
aparentul

Se intercalează pentru a stabili o bază triplă.

Ce se transformă în cele cinci poziții¹.

Ele au gustul ierbii cu cinci miresme;

Și arată ca un fulger de lumină²⁹⁰²⁹¹.

Realul este minunat de cuprinzător;

Și el și aparentul trebuie să fie dați la iveală.

Fiindcă oaspetele și gazda sunt interschimbabili Prin
(directa) direcționare și (expedienta) învățatură²⁹².
Devoțiunea față de aceasta va aduce binecuvântare;

Cu niciun preț ea nu trebuie să fie supărată.

Minunată este eterna realitate

Ce se află dincolo de iluzie și de iluminare;

Prin cauzele concurente și prin triumf asupra
timpului.

Ea va apărea și luminoasă și liniștită.

Micșorată, ea va fi pretutindeni.

Iar dacă e mărită, se va afla dincolo de localizare și
direcție. Orice ușoară deviație de la ea Distruge perfecta
armonie.

Și pentru că există clipa și capacitățile graduale
Școala (noastră) întemeiază (cinci) faze diferite.

Și aceste diviziuni ale Școlii astfel stabilite.

Nu sunt altceva decât metodele (de învățare).

Când Școala este cunoscută, iar fazele ei atinse.

despre „nu este”, absolutul nu va putea fi exprimat, pentru că limbajul
290u man, condiționat, este ineficient, el neputând exprima ceea ce
este de neconceput.

291 Vezi nota 15 de la Note suplimentare.

292 în mod fundamental, realul este pur și nu conține nici cel mai mic
fir de praf, dar în același timp el conține toate fenomenele. Din acest
motiv, atunci când se predă învățătura Dharmei, și realul și aparentul
trebuie scoase la iveală, pentru a arăta că „gazda” și „oaspetele” sunt
interschimbabile, fie prin intermediul directei punctări a Ch'anului, fie
cu ajutorul cuvintelor iscusite ale Școlii învățaturii.

Veritabila eternitate erupe într-o curgere nesfârșită²⁹³, încă afară, ea se mișcă-n interior.

Precum un mani ce este priponit sau ca un șobolan ascuns¹; Aceasta e pricina-ntristării sfinților cei vechi.

Ar trebui să acționezi aidoma unui moștenitor al Dharmei

Urmându-i acestuia gândirea pervertită

Să i-o răstorni de-a-ndoaselea (în neorânduială).

Și când vederea sa sucită va fi cu totul dispărută.

El se va hotărî la căutare²⁹⁴²⁹⁵.

Pentru a fi în acord cu Calea cea străveche.

Privește numai către timpurile vechi, în care Buddha, cel de dinainte de Iluminare.

A contemplat copacul (înțelepciunii) vreme de zece lungi eoni²⁹⁶, Precum un tigru ce lasă-n urmă (o bucată din) prada sa, (Precum) un cal căruia-i indiferent dacă piciorul stâng din spate îi este alb²⁹⁷.

293 Această poziție (3) este „gazda ieșind la lumină” și ea nu e perfectă iluminare, pentru că adevărata eternitate apare în nesfârșita ei curgere, dar încă nu este atotcuprinzătoare.

294 Atunci când adevărata eternitate curge, din exterior elevul pare liniștit, dar în interior el se mișcă. El este aidoma mânzului priponit de un par, sau unui șobolan ascuns, ambii fiind gata să fugă cu prima ocazie, la fel cu mintea care încă se agită și care tinde să se agate de iluzia iluminării.

295 Deci el se află încă în eroare pentru că este atașat de iluzia iluminării, pe care el de asemenea ar trebui s-o elimine în scopul de a dobândi iluminarea perfectă. Această agățare de iluminare este comparabilă cu „baricada de aur” de pe calea tainică.

296 Este o referire la Sutra Lotusului. Înțelesul literal este: Buddha a avut nevoie de zece eoni pentru a elimina iluzia iluminării și pentru a dobândi completa iluminare; însă înțelesul viu este: numărul chinezesc „zece” înseamnă perfecțiune și este echivalentul expresiei occidentale de „sută la sută” sau desăvârșirea; Buddha a eliminat această iluzie a iluminării, adică a perfecțiunii sau a desăvârșirii, aceasta ducând la saltul peste „zece eoni” sau „iluminarea sută la sută” pentru a obține stadiul „gazda din interiorul gazdei”.

297 Un tigru nu mănâncă niciodată urechile prăzii sale, iar calului îi este indiferent dacă piciorul stâng din spate este alb; aceste exemple sunt citate pentru a arăta că un om care se află în căutarea iluminării

Există cei cu o spiritualitate joasă Ce nu se pot desprinde de prețioasele lor atașamente,²⁹⁸ în timp ce alții au o înclinație către iuțeală la niște pisici (agile) și ca niște tauri albi²⁹⁹.

Ar trebui, precum arcașul I, să-ți folosești îndemânarea

De a lovi o țintă aflată la o sută de picioare depărtare;

Dar capul săgeții este cel care se duce drept.

Și nu îndemânarea arcașului P.

Atunci când omul de lemn își cântă cântecul (Iar) femeia de piatră se mișcă să danseze³⁰⁰³⁰¹.

Nu mai e loc să simți și nici să știi să te gândești sau să consideri.

Un ministru ar trebui să îl servească pe prințul său

(Iar) un copil să se supună tatălui său.³⁰²³⁰³

Neascultarea (față de tată) înseamnă neglijarea pietății filiale

(Iar) refuzul de a-l sluji (pe prinț) este o lipsă de loialitate.

nu trebuie niciodată să se agațe de iluzia iluminării, pe care el ar trebui s-o lase la o parte cu aceeași indiferență ca cea a tigrlui sau a calului.

298 Aceștia sunt cei care sunt atașați de sentimentele lumești.

299 Aceștia sunt cei care sunt atașați de interpretările ce țin de sfințenie.

300 I a fost un arcaș foarte iscusit de pe vremea împăratului Yao (2357-2257 î. Ch.). Această Dharma ar trebui folosită pentru a trezi potențialitățile inerente.

301 Omul de lemn și fata de piatră simbolizează o minte total dezgolită de sentimente și pasiuni, precum un cadavru, gata pentru a renaște, adică pregătită pentru a percepe natura proprie și pentru dobândirea stării de Buddha.

302 Aceasta este poziția (4) „oaspetelui ce se reîntoarce la starea de gazdă” sau a „aparentului care sv unește cu realul”.

303 Primele două versuri din ultima strofă arată caracteristicile Dharma-kayei, care este liberă de sentimentele și cunoașterea lumească, iar ultimele două versuri arată continuitatea stării de iluminare, care este numită „gazda din interiorul gazdei” sau „realizarea absolută”.

Mențineți conduita ascunsă, iar funcțiunea secretă.

Araia-te ca un nerod și ca un om obișnuit.

Și dacă vei putea acționa așa fără-nterupere.

Se va numi că este (finalul) gazdă în interiorul gazdeia

Maestrul mai spuse: „În această perioadă de sfârșit a Dharmei, mulți sunt cei care dobândesc doar stadiul înțelepciunii seci.³⁰⁴ Dacă vrei să poți face deosebirea între adevărata și falsa (înțelepciune), ar trebui să știi că există trei feluri de pierderi: prima - datorită vederilor (greșite) potențialitatea nu se poate desprinde de poziția sa (fixă), căzând astfel în oceanul otrăvitor³⁰⁵³⁰⁶; a doua - sentimentele cauzează o lăncezire între plăcere și neplăcere, și de aici va decurge (prevalența) prejudecăților și vederilor aride; și a treia - vorbirea se desfată în minunăție, lipsindu-i astfel (spiritul) Școlii.

Această înțelepciune (seacă) va rămâne în întregime impură, rătăcind datorită acestor trei pierderi, pe care ar trebui să le cunoști foarte clar”.

Maestrul îi dădu de asemenea trei gāthā concise. Prima, numită *Gāthā atingerii simultane a realului și aparentului*, sună după cum urmează:

Cheia de aur cu două lame (a realului)

Ar trebui ascunsă în conformitate cu Calea.

Minunată este în învățătura sa Prețioasa Pecete

304 Nivelul nefertilizat, sau primul stadiu al înțelepciunii, primul dintre cele zece stadii ale transformării unui Bodhisattva în Buddha: (1) stadiul înțelepciunii seci, (2) stadiul embrionar al naturii adevărului lui Buddha, (3) stadiul celor opt răbdătoare îndurări, (4) stadiul eliberării de vederile greșite, (5) stadiul eliberării de șase din cele nouă iluzii care apar în practică, (6) stadiul eliberării de ultimele trei care au mai rămas, (7) stadiul completei discriminări în privința vederilor greșite și a gândirii eronate, nivelul de Arhat, (8) stadiul de Pratyekabuddha, al cernerii cenușii trupurilor trecutului, (9) stadiul de Bodhisattva și (10) stadiul de Buddha.

305 Pierderea adevărului; incapacitatea de a opri pierderile va determina curgerea continuă a pasiunilor.

306 Oceanul iluziilor și suferințelor.

Pentru că ea deschide rând pe rând toate comorile.³⁰⁷³⁰⁸

Cea de-a doua, numită *Gāthā blocajului de aur pe calea tainica*, sună după cum urmează:

Dacă întunericul se află în lumină atunci când se preschimbă

Toate realizările vor fi cu mult mai dificile.

Vigoarea stinsă, nepăsătoare la avansare sau retragere.

Face ca opreliștea lanțului de aur să fie și mai obstructivă A

Cea de-a treia, numită *Gāthā* (a ceea ce este) dincolo de lumesc și de sfânt, sună după cum urmează:

Ceea ce este deasupra activității și principiului în introspecție devine cel mai obscur și cel mai misterios ceva. Ceea ce este dincolo de învățătură nu e nici iscusit și nici neîndemânatic.

Pentru că nu poate fi atins nici măcar de explozia unui fulger.¹

Apoi, maestrul mai intonă o ultimă *gāthā*:

Tao este nepăsător față de unirea sa cu omul (Dar) omul fără de griji se contopește cu Tao.

Pentru a înțelege acest lucru, omul ar trebui să știe.

307 Cheia pentru iluminare a sectei are două capete și ea ajunge și la real și la aparent. Ea ar trebui ascunsă pentru a fi în acord cu calea transcendentă, pentru că nici realul, nici aparentul, nici chiar cheia în sine nu trebuie să devină subiecte ale atașamentului. Pecetea Minții, ca mijloc de predare a învățăturii, este minunată pentru că ea expune toate comorile, rând pe rând. Aceasta este *Gāthā* gazdei subtile sau realul.

308 Literal, ce-a de-al patrulea vers se citește: „Lanțul de aur care blochează va strânge și mai tare/” „întunericul” simbolizează „gazda as^ cunsă” sau principiul, iar „lumina” simbolizează realizarea vizibilă sau activitatea. Această „lumină” sau activitate, al cărei scop este realizarea

Că el, și nu un altul, îmbătrânește. ³⁰⁹³¹⁰

*

Pentru că maestrul nu se simțea prea bine, el îi ceru unui călugăr să-l informeze pe Yun Ch'u despre acest lucru. El îi spuse mesagerului: „Dacă te întreabă de mine, spune-i: „Întâlnirea de pe calea lui Yun Yen s-a scurtat. După ce îi spui aceste cuvinte, trage-te într-o parte, pentru că ar putea să te lovească”. Când acel călugăr a ajuns la

Yun Ch'u și i-a relatat ceea ce îi spusese maestrul, Yun Ch'u l-a lovit chiar mai înainte de a termina de vorbit.1

*

Cum starea de Nirvana era aproape, maestrul le spuse discipolilor săi: „Am un nume neînsemnat în această lume; cine îl poate șterge pentru mine?” Și pentru că aceștia nu răspundeau, un călugăr veni în față și spuse: „Îl întreb pe Venerabilul maestru, care este numele său de Dharma?” Maestrul răspunse: „Numele meu neînsemnat a

309 „gazdei”, se poate discerne chiar dacă „întunericul”, sau ceea ce este ascuns, este încă incapabil să apară și, ca urmare, este imperceptibil. Acesta e înțelesul primului vers. Deci, întunericul, pentru „gazdă”, sau principiul și lumina, pentru activitatea vizibilă, trebuie să se afle în echilibru. Dacă se permite chiar și o minimă neconcordanță între cele două (activitate și principiu), vigoarea discipolului se va diminua și atunci el va deveni incapabil să elimine toate urmele de activitate, de principiu, de sfințenie și de lumesc. Rezultatul acestui lucru este descris în ultimele două versuri ale strofei. Aceasta este Gâthâ subtiliei aparențe, sau „oaspetele”, cu alte cuvinte - activitatea, care este numită blocajul de aur de pe cale.

310 Tao reprezintă adevărul absolut căruia îi sunt indiferente iluzia sau iluminarea, dar dacă un om realizează non-existența minții, el se va uni cu Tao. Ultimul vers vrea să spună că omul care se află în iluzie este supus transformărilor în cadrul transmigrărilor sale prin cele șase tărâmurii ale existenței, pe când omul care s-a contopit cu Tao, adică acela care este iluminat, este neschimbător.

pierit deja. ³¹¹³¹²

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Venerabilul domn nu se simte bine, dar există cineva care nu este bolnav niciodată?” Maestrul răspunse: „Da, există”. Călugărul întrebă: „Vă mai examinează încă acela care nu este niciodată bolnav pe dumneavoastră?” Maestrul răspunse: „(Din contră), soarta face ca acest bătrân călugăr să îl cerceteze pe el”. Călugărul întrebă: „Cum îl examinează Venerabilul maestru pe acesta?” Maestrul răspunse: „Când acest bătrân călugăr se uită la el, el nu vede nicio boală”. Maestrul îl întrebă pe călugăr: „Când vei părăsi această carapace găurită, unde vei merge să mă întâlnești?” Călugărul nu putu răspunde. ³¹³

Maestrul le dădu discipolilor săi următoarea gāthā:

Dintre elevii mulți precum firele de nisip ale Gangelui, niciunul nu-i trezit.

Greșeala lor constă în căutarea urmelor lăsate de limbile altora.

311 Știind că sfârșitul îi era aproape, maestrul a trimis un călugăr pentru a-l informa pe Yun Ch'u despre aceasta. Învățătorul maestrului fusese Yun Yen, iar discipolul său era Yun Ch'u. Deci maestrul și Yun Ch'u păseau pe aceeași cale. Mesajul spunea că întâlnirea lor a ajuns la final. Dar în cadrul absolutului nu există nici început nici sfârșit, nici întâlnire nici despărțire, nici naștere nici moarte. Yun Ch'u era deja iluminat, iar maestrul a știut că discipolul său nu va pierde ocazia de a-i da călugărului învățătura, și l-a îndemnat pe acesta din urmă să țină o oarecare distanță față de Yun Ch'u, pentru a nu primi o eventuală lovitură.

312 Absolutul nu poate fi numit, iar eu am dobândit iluminarea, dar ea nu poate fi exprimată în cuvinte. Chiar și în pragul morții, el încă își îndemna discipolii să realizeze Tao.

313 Prima și cea de-a doua întrebare a călugărului au fost inteligente, dar el se afla încă în iluzie și de aceea nu a putut să răspundă la ultima întrebare a maestrului. Cel care nu este niciodată bolnav nu cercetează lucrurile exterioare, pentru că dacă ar facea-o, atunci și-ar descompune întregul său indivizibil în „subiect” și „obiect”, și atunci el nu ar fi cel real. Oricum ar fi, maestrul era cel care îl examina pentru a-l face să atingă iluminarea și pentru ca să devină cel care nu este niciodată bol-

Pentru a uita formele și pentru a șterge urmele.

Cu sânguință pășește în vacuitate.¹

După ce spuse acestea, a ordonat să i se radă capul, să i se facă baie, după care și-a pus roba și a lovit gongul pentru a-și lua rămas bun de la comunitatea călugărilor. Apoi s-a așezat în postură și a murit, iar călugării au plâns cu tristețe, fără întreruperi. Dar la un moment dat el și-a deschis ochii și a spus: ³¹⁴ „Voi cei care v-ați abandonat casele, ar trebui să nu fiți interesați de aspectele exterioare; aceasta este adevărata practică. Care este folosul dacă sunteți tulburați în privința vieții și morții?”

*

Apoi maestrul comandă o hrană pentru purificarea de prostie și văzând că discipolii săi erau foarte atașați de el, își amână (moartea) cu șapte zile. (În cea din urmă zi) el intră în sala de mese în spatele discipolilor săi, iar după ce servi puțină hrană spuse: „Eu sunt bine; atunci când o să fie momentul să plec, trebuie să faceți liniște”.

Apoi se reîntoarce în camera abatelui, unde se așază cu picioarele încrucișate, și muri.

*

Moartea sa a avut loc în a treia lună a celui de-al zecelea an al domniei lui Hsien Tung (aprilie-mai 869), la vârsta de șaiszeci și trei de ani, vârsta dharmică de patruzeci și doi. Împăratul i-a conferit titlul postum de „Maestrul Ch'an Wu Pen” („Trezit la Esență”).

³¹⁴n av. Boala prezentă a maestrului era aceea a formei corpului său iluzoriu, aceasta neafectându-i natura sa iluminată.

5. ȘCOALA TS AO LUNG (ZEN SOTO)

Maestrul Pen Chi din muntele Ts'ao Shan, districtul Fu Choul

Maestrul s-a născut în familia Huang din P'u T'ien din districtul Chuan Chou. În tinerețe el a studiat confucianismul, iar la vârsta de nouăsprezece ani a plecat de acasă pentru a merge la Ling Shih în prefectura Fu Chou, pentru a se alătura ordinului buddhist. La vârsta de douăzeci și cinci de ani el era ordinar călugăr.

*

După un timp, maestrul l-a vizitat pe Tung Shan, care l-a întrebat: „Care este numele tău?” El a răspuns: „Pen Chih/ Tung Shan l-a întrebat: „Și al celui alt spirit?”³¹⁵ Maestrul răspunse: „Acela nu se numește Pen Chi”. Tung Shan l-a apreciat foarte mult pentru răspunsul său, și din acel moment maestrului i s-a permis accesul în camera abatelui.

315 Extras din Wu Teng Hui Yuan („întâlnirea la Sursă a celor Cinci Făclii”).

*

După câțiva ani de stat (în mănăstire), după ce a primit învățătura lui Tung Shan, el a plecat de la acesta, Tung Shan l-a întrebat: „Unde mergi?” Maestrul a răspuns: „Merg într-un loc care nu se schimbă”. Tung Shan întreabă: „Există (cu adevărat) vreo plecare la acel loc neschimbător?” Maestrul a răspuns: „Mersul în sine este și el neschimbător.”³¹⁶

Maestrul a mers apoi la Ts'ao Ch'i pentru a aduce omagiu la stupă celui de-al Șaselea Patriarh, apoi a mers mai departe la Chi Shui, unde elevii care auziseră deja de erudiția sa au venit și i-au cerut să le expună Dharma, Drept recunoștință față de cel de-al Șaselea Patriarh, el i-a dat acelui munte numele de Ts'ao Shan.¹

*

Din cauză că regiunea era plină de bandiți el s-a mutat la I Huan, unde un adept pe nume Wang Jo I i-a oferit templul (taoist) Ho Wang, pentru a locui în el. Maestrul a schimbat numele templului în Ho Yu, și de atunci școala sa a înflorit, atrăgând mulți adepți. Școala Tung Shan a prosperat prin el.

*

Ca răspuns la întrebarea unui călugăr despre cele *Cinci Poziții ale Prințului și Ministrului*, maestrul a spus: „Realul este vacuitatea în care, în esență, nu se află niciun lucru; aparentul este tărâmul formelor în care există miriadele de aparențe; realul care conține aparentul este realul care se transformă în aparent;³¹⁷ aparentul care conține realul este reîntoarcerea iluziilor la real;³¹⁸ integrarea atotcuprinzătoare este efectul a ceea ce este invizibil, a ceea ce este liber de existență, a ceea ce nu

316 Deci el eliminase ideea de venire și de plecare, pentru că Șinele este neschimbător și se află pretutindeni.

317 Numele Ts'ao Shan derivă din Ts'ao Ch'i, locul unde a fost ridicată mănăstirea celui de-al Șaselea Patriarh de către un maestru indian în secolul al cincilea.

318 Literal: respingerea aparentului și reîntoarcerea la real.

este nici pur, nici impur, nici real și nici aparent. Așa este numit profundul și imaterialul, mărșul Tao al Adevăratei Școli a non-atașamentului.

Din timpurile străvechi predecesorii mei au considerat această poziție ca fiind cea mai subtilă și cea mai profundă (dintre toate). Ar trebui s-o cercetați și astfel veți putea vedea că prințul este realul, ministrul este aparentul, că ministrul care se întoarce înspre prinț este aparentul ce conține realul, că prințul care îl privește pe ministru este realul ce cuprinde aparentul, și că prințul și ministrul aflați în perfectă armonie reprezintă integrarea atotcuprinzătoare.

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Ce este prințul?”
Maestrul răspunse:

Minunata virtute este onorată de lume

Splendida iluminare strălucește (în vacuitatea)
spațiului

Călugărul întrebă: „Ce este ministrul?” Maestrul
răspunse:

Tao răspândește o forță spirituală.

Adevărata înțelepciune lucrează pentru binele
tuturor ființelor.³¹⁹³²⁰

Călugărul întrebă: „Ce este ministrul întorcându-se
spre prinț?” Maestrul răspunse:

Eliberarea de atașamentele față de cele contrare

Face ca toate sentimentele să devină sfinte.

Călugărul întrebă: „Ce este prințul care privește
către ministru?” Maestrul răspunse:

Purtând ce e de neasemuit, e neschimbător

Și în esența lui, acesta strălucește imparțial

Călugărul întrebă: „Ce este armonia dintre prinț și
ministru?” Maestrul replică:

Uniunea lor nu se află nici în interior, nici în exterior

319 Prințul reprezintă imobila și luminoasa Dharmakaya.

320 Ministrul reprezintă activitatea binefăcătoare, sau funcțiunea.

(Iar) armonia lor este perfectul echilibru”.

Maestrul mai spuse: „Folosirea (acestor termeni), prinț și ministru, real și aparent, se face pentru a evita ciocnirea frontală cu țelul (suprem).³²¹ Din acest motiv nu se pronunță cuvinte atunci când ministrul se uită înspre prinț. Aceasta este esența Dharmei Școlii noastre.

Apoi el intonă următoarea găthă:

Un elev ar trebui să știe prima dată școala sa.

Vacuitatea care este relativă nu ar trebui să deranjeze realitatea.

Ciocnirea se va întâmpla dacă esența luminoasă este rănită și dispare.

Eficiența depinde de-o cauză potrivită și nu de scop.

Să dai învățătura prin cuvinte va face să i se slăbească indestructibilitatea;

Conduita secretă trebuie să fie în acord cu cea a celor din vechime.

Cu corpul absent și cu (funcțiunea) activă, el poate face saltul peste răscruce;

Iar când ambele sunt absente, este căderea în naștere și moarte!

El compuse de asemenea următoarele *Cinci gāthā ale simbolurilor*:

Că un om obișnuit poate deveni un Prim-ministru Nu reprezintă motiv de uimire.

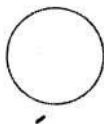
După multe generații de nobili.

³²¹ Ciocnirea cu țelul suprem, sau atașamentul de iluminare, va distruge o uniune armonioasă a realului cu aparentul, și deci o realizare cu succes este imposibilă. Din acest motiv, numele specifice nu sunt folosite.

*Nimeni nu-i va aminti, dacă vor cădea-n dizgrație.2
Când soarele apune în spatele regalului
Palat, luna nu poate zbura departe.
Înainte ca doctrina non-meritelor să fie realizată.
De ce întârzie oamenii și devașii (s-o practice)? 1*

1 Când țelul suprem este obținut, înțelepciunea nu va mai fi luminoasă și va dispărea. Realizarea este efectivă doar atunci când apar cauzele concurente, dar ele nu trebuie să apară dintr-o noțiune de scop. Activitatea poate fi urmărită până la sursa ei pentru a realiza iluminarea, însă absența corpului și a funcțiunii reprezintă anihilarea amândurora, iar acest lucru va produce dualismul creației și distrugerii, va cauza nașterea și moartea.

2 Primul ministru era o înaltă oficialitate, primul după împărat ca importanță. Trezirea unui învățăcel la principiul fundamental nu este un lucru de mirare, pentru că el provenea dintr-o familie de nobili (realul) care căzuse în dizgrație (aparentul). Acesta este realul care conține aparentul.

Ocupat la miezul nopții în poziția justă în timp ce prințul și ministrul se comportă corect, înainte de a părăsi

Cerul Tushita o pasăre albă fuge de-a lungul zăpezii.³²²³²³

Când, apa-i înghețată bocnă într-un foc.

Când florile sălciei se deschid în aerul toamnei Boul de nămol mugește de la suprafața râului Calul de lemn nechează la vânt.³²⁴

Realul și aparentul sunt unul și același Dar este tare greu să vezi asta.

Era-nainte ca Buddha să vină cu vocea sa teribilă; Cum poate fi cu băgare de seamă Maitreya?³²⁵

Maestrul spuse adunării călugărilor: „Ambele noțiuni, lumesc și sfânt, reprezintă „aurul care blochează” calea

322 Atunci când luna (sau iluminarea) reprezintă scopul practicii sale, elevul își îndreaptă atenția spre lună. De ce întârzie oamenii și devașii în cultivarea Sinelui lor să realizeze doctrina non-meritelor? Acesta este aparentul conținând realul. (Cel care a compilat colecția celor Cinci Făclii întâlnindu-se la Sursă a considerat în mod greșit sau nepotrivit această strofă ca fiind cea de-a patra din cele Cinci găthă ale simbolurilor, ea trebuind să fie a doua.)

323 Poziția justă este imobilă și imuabilă, ea fiind simbolizată de miezul nopții, moment în care toate activitățile iau sfârșit. Poziția justă este clară și pentru prinț, și pentru ministru. Înainte de a părăsi Cerurile Tushita, adică înainte de a se îndepărta de poziția justă devin evidente pasărea albă, care reprezintă realul, și zăpada, care reprezintă aparentul. Aceasta este reînvierea realului. (Aici din nou cel care a compilat textul a considerat în mod greșit această strofă ca fiind a doua din cele Cinci găthă ale simbolurilor, ea fiind de fapt a treia.)

324 Acesta este stadiul în care sunt eliminate din minte toate gândurile și corpul are aspectul unui cadavru, cu puțin înainte de reînviere, precum apa (Șinele) înghețată, adică eliminarea prin înțelepciune a tuturor gândurilor, înțelepciune simbolizată de focul care distruge toate iluziile. De regulă salcia înfloarește primăvara, dar aici ea înfloarește toamna, pentru că antrenamentul Ch'an șterge toate iluziile legate de anotimpuri sau schimbare. Boul de nămol, sau iluziile, se dizolvă atunci când vine în contact cu apa, sau Șinele, lăsând în urma lui mugetul, simbol al ultimei reînvieri. Calul de lemn este emblematic pentru mintea înghețată care, atunci când este iluminată, nechează și îndepărtează vântul, simbol al schimbării. Acesta este aparentul unindu-se cu realul.

325 Adevărata realitate, sau identitatea (similaritatea) realului cu aparentul, nu este decât una singură, o manifestare care este dificil de per-

tainică și ar trebui interschimbate. (Așadar) atunci când cineva începe să ducă o viață corectă, acesta ar trebui să fie pregătit pentru trei tipuri de căderi: primul tip – în a avea blană și coarne (pe cap); al doilea tip – de a cădea în non-anihilarea formei și sunetului; al treilea tip – a cădea în eliberarea de asimilarea hranei.¹

*

(Un călugăr, pe numele lui) Ch'ou Pu Na îl întreabă pe maestru: „Ce cădere este aceea în a avea blană pe corp și coarne pe cap?” Maestrul răspunse: „Aceasta este căderea în lumea speciilor”. Călugărul întreabă: „Ce cădere este aceea în non-anihilarea formei și sunetului?” Maestrul răspunse: „Aceasta este coexistența (cu căderea)”. Călugărul întreabă: „Ce este căderea în eliberarea de asimilarea hranei?” Maestrul răspunse: „Aceasta este căderea nobilă”.

Maestrul apoi spuse: „Înaintarea este o treabă care îl privește pe fiecare. Când cineva știe că există (Sinele), dar nu se agață de el, este o cădere nobilă. Dacă cineva se agață de nou inițiată minte ca fiind cunoscătoarea Sinelui și a sfințeniei, este o cădere în lumea animală.³²⁶ Dacă nou inițiată minte a cuiva știe că există Sine și, în timp ce își întoarce lumina către interior³²⁷ îndepărtează (toate obiectele simțurilor): formă, sunet, miros, gust, pipăit și idee, acea persoană va dobândi pacea și liniștea. După ce a dobândit acestea, omul acela nu va trebui să se atașeze de cele cinci organe ale simțurilor, ci va trebui să rămână orb față de ele, printr-o abilitate deosebită, pentru că dacă acest om le tolerează, ele vor deveni obstacole pentru el. De aici (și expresia): „Cei cinci maeștri eretici

^{326c} eput. Existau mai înainte de apariția lui Buddha, cu vocea lui înspăimântătoare, numele numeroșilor Buddhași care au apărut succesiv în perioadele libere de calamitățile decadentei, foametei, epidemiilor etc., pentru că adevărata realitate nu are nici început și nici sfârșit, ea fiind eternă. Cum poate Maitreya, cel care va fi următorul Buddha, să fie atent să urmărească acest lucru? Aceasta este integrarea realului cu aparentul.

³²⁷ Adică, se preocupă de șinele propriu.

sunt învățătorii tăi; ei se îndreaptă spre prăpăstii, iar dacă îi urmezi, și tu la rândul tău vei cădea în ele; și doar astfel tu vei primi mâncarea de la mine.¹

A duce o viață corectă înseamnă a avea un văz, un auz, o simțire și o cunoaștere fără greșală, cu ajutorul organelor simțurilor, dar fără a fi întinat de acestea. Această cădere nu este aceeași cu precedentele eșecuri, pentru că ea nu este legată nici măcar de Sine, care nu mai este deranjat și preocupat de niciun lucru.”³²⁸³²⁹

Atunci când maestrul a vorbit despre cădere, el a vrut să spună că acest lucru nu poate fi amestecat cu altceva, sau clasificat ca ceva. Atunci când a vorbit despre nou inițiată minte, el a vrut să spună că noua iluminare era identică cu fosta iluzie.

328 Citat din sutra Vimalakirti Nirdeśa care spune că atunci când Subhuti a bătut la poarta lui Vimalakirti și a cerut mâncare, acesta din urmă a înșfăcat bolul, iar apoi, după ce i-a dat învățătura despre cum trebuie să ceară de mâncare un om cu mintea Mahayana, a spus: „Subhuti, un om nu ar trebui să-l perceapă pe Buddha și să audă Dharma. Cei șase maeștri eretici sunt învățătorii tăi și pentru că ei și-au părăsit căminul și au căzut în prăpăstii, tu va trebui să-i urmezi, și să cazi și tu cu ei; abia după aceea vei putea să iei mâncare de la mine.” Vimalakirti a vrut să spună că pentru a realiza absolutul, care este dincolo de adevăr și de neadevăr, Subhuti nu va trebui să mai facă diferențieri între lumesc și sfânt, între realizarea stării de Buddha și căderea în lumea eretică a existenței. Este o mare diferență între cel care este atașat de concepțiile ce țin de iluminare și ignoranță, și cel care nu este preocupat de aceste concepții, cel din urmă aflându-se în absolut, așa cum a spus mai demult Vimalakirti, iar acum o spune Ts'ao Shan.

329 „Șinele” este folosit aici cu sensul de Sine Etern, sau adevărata personalitate ce se află pe tărâmul realității absolute, așa cum se spune în sutra Mahaparinirvana.

Există două tipuri de trai: (1) traiul unei vieți corecte și (traiul) unei vieți pervertite. Aici Ts'ao Shan se ocupă doar de trăirea unei vieți corecte, pentru că toate ființele duceau o viață pervertită.

Receptivitatea față de aspectele exterioare înseamnă viață pervertită, iar ne-receptivitatea față de acestea înseamnă o viață corectă.

Doctrina sa constă în neatașarea față de lumea speciilor, în timp ce trăim în această lume, față de sunet și formă, în mijlocul sunetelor și formelor, față de noblețe, adică de elibe-

El a compus Gāthā celor patru interziceri:
Nu păși pe Calea minții¹
Nu îmbrăca esențială robă,³³⁰³³¹
De ce ar trebui ca cineva să fie drept?³³²
Fii atent la momentul de dinaintea nașterii.³³³

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Fiecare părticică a corpului meu este bolnavă; ați vrea să mă vindecați, vă rog?” Maestrul răspunse: „Nu”. Călugărul întrebă: „De ce nu?” Maestrul răspunse: „Este imposibil să te învăț cum să trăiești și cum să mori”. Călugărul întrebă: „Nu are maestrul mareața compasiune (față de ceilalți oameni)?” Maestrul răspunse: „Da, are”. Călugărul întrebă: „Ce trebuie să facă cineva atunci când vin dintr-odată cei șase hoți?”¹ Maestrul răspunse: „Acela va trebui să aibă de asemenea mareața compasiune”. Călugărul întrebă: „Cum poți avea o mare compasiune?” Maestrul răspunse: „Totul trebuie retezat cu o singură lovitură de sabie”. Călugărul întrebă: „Ce urmează după ce (sabia a) tăiat totul?” Maestrul răspunse: „Realizarea identității va fi astfel

330r are, atunci când căutăm iluminarea. Omul poate deci realiza absolutul, care nu este nici speciile, nici sunetul sau forma, nici eliberarea de acestea, iar acest om poate trăi în mijlocul lumescului, al iluziilor și al sfințeniei, fără a fi contaminat de acestea. Aceasta este viața corectă a fiecărui călugăr adevărat.

331 Omul nu trebuie să se atașeze de nici un aspect al Dharmakayei.

332 Omul nu trebuie să se atașeze de conduita corectă prin contrast cu cea greșită.

333 „Momentul de dinaintea nașterii” este o expresie Ch'an care reprezintă momentul de dinaintea apariției unui gând în minte. Noi suntem ființe vii și trăim în Samsara din cauza gândurilor noastre care creează iluziile, iar dacă noi suntem capabili să le oprim, vom înceta să le mai creăm, și vom putea astfel să evadăm din această „viață” plină de suferințe a Samsarei. Gândurile dau naștere vieții, iar viața dă naștere morții. Oricum, noi nu trebuie să ne atașăm nici măcar de „momentul de dinaintea nașterii unui gând” în mintea noastră, adică în mintea pură, pentru că dacă ne vom atașa de el, vom fi ținuți în robie de acesta și nu vom mai putea dobândi iluminarea. Acestea sunt bazele învățăturii.

înfăptuită". ³³⁴ Călugărul întrebă: „Care sunt atitudinile celor cinci poziții față de oaspete?” Maestrul îl întrebă la rândul său: „La ce poziție te referi?” Călugărul răspunde: „Vin din poziția aparentului și cer (respectuos) Venerabilului domn să mă primească, de pe poziția sa, cea a realului”. Maestrul răspunde: „Eu nu voi primi aparentul”. Călugărul întrebă: „De ce nu mă primiți?” Maestrul răspunde: „Pentru că mie teamă că realul va aluneca în aparent”. Maestrul îl întrebă atunci pe călugăr: „Este sau nu este refuzul meu de a primi (aparentul) o atitudine față de oaspete?” Călugărul răspunde: „Era deja o atitudine față de oaspete (de îndată ce ai început să vorbești despre ea). Maestrul spuse: „Corect, corect”.

*

(Un călugăr îl) întrebă pe maestru: „De unde apar miriadele de lucruri?” Maestrul răspunde: „Din iluzie”. Călugărul întrebă: „Și atunci când nu mai este iluzie, ele unde sunt?” Maestrul răspunde: „Ele mai există (încă)”. Călugărul întrebă: „Unde se află?” Maestrul răspunde: „De ce te amăgești singur?”³³⁵

Un călugăr l-a întrebat pe maestru: „Cum se face că iarba care nu crește conține elefantul înmiresmat? 1 Maestrul răspunde: „Venerabilul prieten este un adept; de ce trebuie el să-l întrebe pe Ts'ao Shan acest lucru?”³³⁶³³⁷

334 Cei șase hoți sunt cele șase conștiințe care se atașează de obiectele simțurilor și ecranează natura proprie.

335 Acesta este un răspuns bun care îl atenționează pe călugăr să nu dea naștere ideii de anihilare, și să nu se amăgească pe sine cu referire la existență și la non-existență, adică la dualismul care nu își are locul în cadrul realității absolute.

336 Iarba ce nu crește reprezintă iarba care nu se schimbă, simbol al naturii proprii care este dincolo de naștere și moarte. Elefantul înmiresmat este unul dintre cei șaisprezece onorați „Bodhisattvași ai Virtuozului Eon”. Natura proprie este Buddha; fiind atotcuprinzătoare, ea poate conține un Bodhisattva.

337 Acest răspuns are un dublu înțeles; cel literal, simplu și fără o valoare Ch'an, și înțelesul „viu”, care relevă pe „Venerabilul prieten” cel care întreabă, și pe Ts'ao Shan, cel care răspunde, sau adevăratul Sine al călugărului sau Dharmakaya, ambii fiind liberi de creștere;

*

(Un călugăr) îl întrebă pe maestru: „Cele trei lumi (a dorinței, a formei, și cea dincolo de formă) aflându-se în dezordine, iar cele șase tărâmurii ale existenței fiind în confuzie, cum mai poate cineva să discearnă formele?” Maestrul răspunse: „Eu nu discern”. Călugărul întrebă: „De ce nu?” Maestrul răspunse: „Dacă eu le-aș discerne, aș fi în confuzie.”³³⁸

*

Când a auzit sunetul clopotului, maestrul a exclamat: „Ah! Ah!” Un călugăr l-a întrebă: „Ce faceți?” Maestrul răspunse: „Mă lovește în inimă”. Călugărul rămase tăcut.³³⁹

*

Maestrul îl întrebă pe diaconul (mănăstirii): „De unde vii?” Diaconul răspunse: „Am fost să mut cazanul de oțet (în bucătărie) / Maestrul îl întrebă; „Cum l-ai fi mutat dacă ar fi fost un loc periculos?”

Diaconul nu putu să dea niciun răspuns.¹

*

Maestrul îl întrebă pe Chih Feng Chih: „De ce ai venit aici?” Călugărul răspunse: „Pentru a construi o colibă”. Maestrul îl întrebă: „Și ai terminat-o?” Călugărul răspunse: „Această parte este gata”. Maestrul întrebă: „Dar cealaltă parte?” Călugărul răspunse: „Îți voi spune atunci când mă voi apuca să lucrez la ea”. Maestrul spuse: „Corect!”

adică, amândoi fiind neschimbători și atotcuprinzători, conțin elefantul înmiresmat. Fraza este un excelent răspuns la întrebarea călugărului, pentru că atinge direct mintea care este pretutindeni.

338 Maestrul l-a învățat pe călugăr să se abțină de la orice discriminare și distincție pentru a putea dobândi liniștea minții și pentru a-și realiza natura proprie.

339 „Inima” chinezească este „mintea” occidentală. Maestrul s-a folosit de sunetul clopotului pentru a îndeplini acțiunea de a exclama, adică funcțiunea naturii sale iluminate, pentru a-l învăța pe călugăr că sunetul inexistent a fost auzit doar pentru că Mintea s-a îndepărtat de la liniștea și nemișcarea sa, în căutarea lucrurilor exterioare. Călugărul nu a înțeles și de aceea a rămas tăcut.

Corect!"³⁴⁰³⁴¹

*

Într-o zi, maestrul merse în sala călugărilor și se așeză lângă o sobă pentru a se încălzi. Un călugăr spuse: „Este foarte frig astăzi”. Maestrul răspunse: „Ar trebui să știi că există ceva care nu simte frigul”. Călugărul întrebă: „Cine este acel ceva care nu simte frigul?” Cu cleștele, maestrul luă o bucățică de cărbune și i-o arătă călugărului, care spuse: „Să nu spui că nu există nimeni (care să înțeleagă asta)”. Maestrul aruncă cleștele, iar călugărul spuse: „Când ajung la asta, eu nu mai înțeleg (nimic). Maestrul spuse: Atunci când luminează o baltă rece, strălucirea soarelui devine și mai mare”. 1

*

Un călugăr l-a întrebat pe maestru: „Cine este acel om care nu se însoțește cu miriadele de lucruri?”³⁴²

340 Maeștrii iluminați nu pierd nici o ocazie de a le da învățătura discipolilor lor, iar în acest text, întrebarea lui Tszao Shan înseamnă: „Când pășești pe Calea Ch'an, ce o să faci dacă vei întâlni un obstacol?” Comentând această chestiune, Yun Ch'u spune că acel călugăr ar fi trebuit să răspundă: „Ar trebui să mă străduiesc”, iar Shu Shan sugerează alt răspuns: „Ar trebui abandonat totul.” Yun Chzu, un maestru iluminat, a vrut să spună că acel om ar trebui să se înarmeze cu o mare determinare pentru a depăși toate obstacolele care apar pe Cale, iar Shu Shan, un alt maestru iluminat, sugerează că acela ar trebui să abandoneze orice gând despre corp sau minte, pentru a depăși toate dificultățile care apar în practica Chzan.

341 Această parte este partea lumească, tărâmul iluziilor care au fost pe deplin eliminate. După ce toate sentimentele și discriminările au fost oprite, natura proprie va apărea automat, pentru că ea este completă în sine și nu necesită cultivare. Maestrul i-a întins o cursă călugărului pentru a-i proba competența, întrebându-l despre cealaltă parte. Călugărul a răspuns că „cealaltă parte” nu are nevoie de lucru asupra ei, și că imediat ce natura sa va apărea, el își va îndeplini funcțiunea, revelându-i-o maestrului, care, auzind acestea, îi aprobă răspunsul corect.

342 Cel care ia și arată o bucată de cărbune este Șinele maestrului, iar cel care îl vede, este Șinele călugărului. Aceasta este țintirea direct spre minte. Întrucât acel călugăr a spus: „Să nu crezi că nu înțeleg acest lucru”, maestrul a aruncat cleștele pe jos, pentru a-i arăta călugărului că nu trebuie să se agațe de ideea că natura proprie nu

Maestrul răspunse: „Spune-mi, unde merg așa de mulți oameni în orașul Hung Chou?”³⁴³ Călugărul întrebă: „Se cunosc ochiul și sprânceana unul pe altul?” Maestrul răspunse: „Nu”. Călugărul întrebă: „De ce nu se cunosc?” Maestrul răspunse: „Pentru că se află în același loc”. Călugărul spuse: „Deci ei nu sunt separați”. Maestrul spuse: „Dar ochiul nu este sprânceana”. Călugărul întrebă: „Ce este ochiul?” Maestrul Răspunse: „Ceea ce este corect”. Călugărul întrebă: „Ce este sprânceana?” Maestrul răspunse: „Chiar și Ts'ao Shan are îndoieli asupra acestui lucru”. Călugărul întrebă: „De ce se îndoiește Venerabilul domn?” Maestrul răspunse: „Dacă nu aş avea îndoieli asupra lui, ar fi de asemenea corect.”³⁴⁴

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Ce este o sabie fără lamă?” Maestrul răspunse: „Ea nu poate fi făcută prin călirea și ascuțirea (oțelului)”. Călugărul întrebă: „Și cum se folosește?” Maestrul Răspunse: „Ea taie tot ce atinge”. Călugărul întrebă: „Și ceea ce nu atinge?” Maestrul răspunse: „Ea taie toate capetele”. Călugărul întrebă: „Este normal ca ea să taie tot ceea ce atinge, dar de ce ceea ce nu este atins de ea are capul tăiat?” Maestrul răspunse: „Ai auzit că se spune că ea poate pune capăt tuturor lucrurilor?”¹ Călugărul întrebă: „Ce urmează după ce a fost pus capăt tuturor lucrurilor?” Maestrul răspunse:

poate fi însușită odată ce s-a reîntors la nemișcarea corpului. Soarele simbolizează corpul iluminat, acțiunea de a străluci - funcțiunea sa, iar lacul rece - condiția de liniște. Atunci când soarele luminos, sau natura proprie, nu devine un atașament, acesta devine și mai strălucitor.

343 O direcționare către mintea care vede toți acei oameni, sau iluzii, care sunt inexistenți și nu au un loc unde să meargă. Chiar această minte pură este cea care nu se agață de aspectele exterioare, de care numai ego-ul iluzoriu se poate atașa.

344 Ochiul și sprânceana simbolizează Șinele și iluzia. Ceea ce nu se atașează de iluzii și oamenii iluzorii din Hung Chou, sunt două lucruri diferite; așa sunt și ochiul și sprânceana, care nu se cunosc unul pe altul deși se află în același loc, pe față. Mintea poate lucra prin intermediul ochiului pentru a-și îndeplini funcțiunea văzului, în timp ce ea nu poate lucra prin intermediul sprâncenei. Ts'ao Shan a spus că el are îndoieli în privința acestui lucru, pentru a revela mintea pe care o poate adăposti, în timp ce sprânceana nu poate.

„Atunci putem afla că această sabie există.”³⁴⁵³⁴⁶

*

(Un călugăr) îl întrebă pe maestru: „Ce este real în formă?”³⁴⁷ Maestrul răspunse: „Forma este identică cu realul”. Călugărul întrebă: „Cum revelezi acest lucru?” (Drept răspuns) maestrul își ridică „apărătoarea de praf”. Călugărul întrebă: „Cum poate fi o iluzie ceva real?” Maestrul răspunse: „O iluzie este în mod esențial reală”. Călugărul întrebă: „Și ce revelează o iluzie?” Maestrul răspunse: „Iluzia este identică cu realul”. Călugărul spuse: „Dacă e așa, (realul) nu este separat de o iluzie chiar de la început și până la sfârșit”. Maestrul spuse: „Forma unei iluzii³⁴⁸ nu poate fi găsită”.

(Un călugăr) îl întrebă pe maestru: „Nu întreb despre faptul că mintea este identică cu Buddha; vreau să mă luminați în legătură (cu expresia): Nici minte, nici Buddha/ 1 Maestrul răspunse: „Nu-i nevoie ca un iepure să fie fără coarne, sau un taur să aibă coarne/ ³⁴⁹Călugărul întrebă: „Cine este omul care este mereu fixat?” Maestrul răspunse: „Este precum Ts’ao Shan atunci când pleacă

345 Este o referire indirectă la Sutra Hrdaya (Sutra Inimii) care spune că Prajnâ poate pune capăt tuturor lucrurilor, inclusiv înțelepciunii și câștigului.

346 Sabia fără lamă este simbolul înțelepciunii, care nu are nevoie de o lamă ascuțită pentru a distruge toate iluziile. Pentru că există obiceiul ca în limbajul CU an numele să nu fie folosite, astfel încât elevii să nu se atașeze de ele și să-și neglijeze adevărata lor natură, termenul „sabie” este folosit în locul „înțelepciunii”. Atunci când cineva își scoate la iveală înțelepciunea sa inerentă, aceasta va distruge toate iluziile, chiar dacă acestea apar în fața ochilor noștri sau nu, pentru că un om înțelept vede prin toate lucrurile și nu poate fi iluzionat de ele.

347 Aici termenul de formă este folosit în sensul de lakșana, care înseamnă: formă, aparență, aspect și caracteristică.

348 Aceeași ca mai sus.

349 Este un citat al lui Ma Tsu. Când Ma Tsu i-a spus lui Ta Mei că „mintea este Buddha”, acesta din urmă s-a iluminat pe loc. Mai târziu, când Ma Tsu a observat că discipolii săi se atașaseră de această expresie și-și neglijau natura proprie, el le-a spus: „Nu există nici minte, nici Buddha.”

pentru un timp.”³⁵⁰ Călugărul întrebă: „Cine este omul care nu-i fixat?” Maestrul răspunse: „Este greu să-l întâlnești.”³⁵¹

*

(Un călugăr) îl întrebă pe maestru: „Ch’ing Shui este singur și sărac, o să-l ajute Venerabilul domn (cumva)?” Maestrul strigă: „Venerabile Shui!”³⁵², iar călugărul răspunse: „Da”. Maestrul spuse:

După ce dădu pe gât trei căni de vin.

Bețivul spuse că nici buzele nu-i sunt ude.³⁵³

(Un călugăr) l-a întrebat pe maestru: „Este adevărat că dacă te gândești (la ceva) înseamnă (că încadrezi acel lucru în) categorii?”

Maestrul răspunse: „Chiar și faptul că nu te gândești (la un lucru) înseamnă că (îl încadrezi în) categorii”. Călugărul răspunse: „Ce este diversitatea?” Maestrul răspunse: „Să nu uiți că aceasta este preocuparea ta”. 1

at-Ching Ch’ing îl întrebă pe maestru: „Ce este principiul pur și imaterial care este fără de formă?” Maestrul răspunse: „Principiul (fundamental) fiind astfel,

350 Aici, Ts’ao Shan, sau maestrul, simbolizează iluminarea. Atunci când iluminarea este temporar întreruptă, sau ecranată de iluzie, aceasta din urmă îi va lua locul și va continua în locul iluminării.

351 A fi fixat înseamnă a fi atașat de un loc care împiedică atotcuprinzătoarea natură proprie, iar a nu fi fixat este o caracteristică a minții care nu are nici locație și nici direcție, așa cum a spus Huang Po. În primul caz este sclavie, în cel de-al doilea, este eliberare. Deci, a întâlni, sau a realiza atotcuprinzătoarea natură proprie, este foarte dificil.

352 Conform etichetei mănăstirești, un călugăr nu este strigat pe numele său întreg, ci doar cu cel de-al doilea caracter care compune numele. Deci, este strigat „Venerabile Shui” în loc de Ching Shui. Din acest motiv, sistemul Wade nu ar trebui aplicat numelor proprii chinezești.

353 Călugărul a spus că el era sărac din punct de vedere spiritual, și l-a rugat pe maestru să-i dea învățătura. Ts’ao Shan l-a strigat pe nume, iar răspunsul călugărului: „Da”, revelă mintea care vorbește și care, dacă este recunoscută, îi va satisface cererea acestuia. Dar pentru că acel

cum îi interpretezi tu activitatea?" Ching Ch'ing răspunse: „Principiul și activitatea sunt una”.

Maestrul spuse: „Tu poți amăgi doar un singur om, Ts'ao Shan, dar cum poți tu amăgi ochii (pătrunzători) ai tuturor sfinților?” Ching Ch'ing răspunse: „Dacă sfinții nu au ochi, cum poate fi văzut cel care nu este așa?” Maestrul spuse: „Cu siguranță că un ac nu poate trece, (dar) cu iscusință poate trece chiar și o căruță cu cai.”³⁵⁴³⁵⁵

Yun Men îl întreabă pe maestru: „Dacă un om care „nu se schimbă” vine, l-ați primi?” Maestrul răspunse: „Ts'ao Shan nu are timp de relaxare”. 1

*

Un călugăr îl întreabă pe maestru: „Toți au un discipol care sălășluiește în praf: tu ai unul?” Maestrul spuse: „Arată-mi mâna”. Călugărul îi arată mâna, iar maestrul numără: „Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, este complet.”³⁵⁶³⁵⁷

354c ălugăr nu a înțeles aceasta, maestrul l-a comparat cu un bețiv care deși a băut trei căni de vin, consideră că buzele sale nu au atins vinul.

355 Ching Ch'ing era de asemenea un maestru iluminat. Dialogul dintre cei doi maestri este foarte interesant și relevă faptul că un om iluminat poate interpreta absolutul în orice fel, orizontal sau vertical, așa cum a spus maestrul, sau chiar poate, prin extensie, să contrazică spusele unui alt maestru iluminat. Strict vorbind, nici chiar un lucru mic precum un ac nu poate fi admis în absolutul în care „nu există nici un lucru”, așa cum a spus Hui Neng în gâthă pe care a scris-o pe peretele mănăstirii Huang Mei; dar cu iscusință, atunci când se dă învățătura unui discipol, chiar și o căruță cu cai poate fi acceptată să treacă în scopul de a revela absolutul care, altfel, nu ar putea fi niciodată arătat.

356 Cel care „nu se schimbă” sau omul neschimbător, este cel care și-a realizat natura sa neschimbătoare și nu mai are nevoie de nici o altă, instruire. Maestrul a răspuns că nu are timp de pierdut pentru a-l primi, pentru că el este foarte ocupat cu iluminarea discipolilor săi aflați în iluzie.

357 Praful reprezintă cele șase obiecte ale simțurilor. Prin numărarea degetelor călugărului, maestrul a vrut să spună că dacă îți divizezi Șinele în cele șase conștiințe, vei trăi în praf, sau în tărâmul celor șase obiecte ale simțurilor, cu toate că cel care îți arată mâna este doar

*

Călugărul întrebă: „Care a fost ideea lui Lu Tsu atunci când s-a așezat cu fața la perete?” Maestrul și-a pus palmele pe urechi.³⁵⁸ Călugărul întrebă: „Un om din vechime a spus: Nimeni nu cade la pământ ca apoi să nu se ridice din cauza asta³⁵⁹, ce înseamnă, cade?” Maestrul răspunse: „Va fi corect dacă vei fi de acord cu asta”. Călugărul întrebă: „Ce înseamnă ridică?” Maestrul răspunse: „Ridicat.”³⁶⁰³⁶¹

(Un călugăr) îl întrebă pe maestru: „Atunci când fiul se reîntoarce la tatăl său, de ce acesta din urmă nu se uită la el?” Maestrul răspunse: „Acest lucru este corect”. Călugărul întrebă: „Dacă e așa, unde este dragostea părintească?” Maestrul răspunse: „Aceasta este adevărata dragoste părintească”. Călugărul întrebă: „Ce este dragostea adevărată?” Maestrul răspunse: „Nici toporul și nici securea n-o pot despică”.¹ Călugărul întrebă: „Cum a fost înainte de a îmbrăca roba spiritului?” Maestrul răspunse: „Ts’ao Shan a terminat doliul”. Călugărul întrebă: „Ce este după ce se termină doliul?” Maestrul

unu, cel care numără este unu, adică, tu, eu, și nimic altceva.

358 Lu Tsu era un maestru care de câte ori veneau învățăcei în vizită, se așeza cu fața la perete. El puncta direct la minte, fără vorbe, după maniera lui Bodhidharma, Maestrul și-a pus palmele peste urechi pentru a arăta că mintea este imaterială și inexprimabilă, și că dacă ea ar fi expusă cu ajutorul cuvintelor, ar fi pur și simplu o încercare ratată. De asemenea, el a punctat Șinele, sau mintea, care înfăptuiește acțiunea de a acoperi urechile.

359f enomenale, de asemenea cu ajutorul minții-pământ, fără de care natura Sinelui nu poate fi percepută. Maestrul a spus: „Vei fi corect doar dacă

360 Călugărul făcea discriminare între ridicare și cădere, care repre

361l or, iar atunci când va realiza acest lucru, se va ridica desupra aspectelor

răspunse: „Ts'ao Shan poate bea pe săturate.”³⁶²³⁶³

(Un călugăr) îl întrebă pe maestru: „Școala învățării spune că Marele Ocean nu reține un corp mort; ce este Marele Ocean?” 1 Maestrul răspunse: „Este ceea ce conține toate lucrurile”. Călugărul întrebă: „Dacă conține toate lucrurile, de ce nu reține și corpul mort?”³⁶⁴ Maestrul răspunse: „Cel care se oprește din respirat, nu se atașează (de nimic)”³⁶⁵. Călugărul întrebă: „Dacă conține toate

362t e vei afla în acord cu Șinele tău, iar atunci când vei fi în acord cu acesta, tu de asemenea te vei ridica, pentru că „ridicare” și „cădere” simt doar niște nume goale care nu au nimic de a face cu șinele.” Și pentru că acel călugăr a continuat să întrebe despre „ridicare”, maestrul i-a răspuns: „Pentru că ți s-a spus ca să fii în acord cu el, el s-a oprit din cădere și s-a ridicat”, asta pentru a elimina distincția între cădere și ridicare, revelată de Șinele său, Sine ce a pronunțat acele cuvinte și care nu știa nimic despre cădere și ridicare.

363 „Roba spiritului” este o expresie taoistă care înseamnă „corpul fizic”. Conform principiilor taoismului, fiecare om posedă un spirit care, la fiecare reîncarnare intră într-un corp, care este numit roba spiritului. Prima întrebare a călugărului vrea să spună: „Care era starea de dinaintea renașterii?” sau „Înainte ca părinții tăi să te nască, care era adevărata ta față?”. Maestrul a răspuns: „Ts'ao Shan a terminat doliul” care înseamnă „Ts'ao Shan a eliminat toate iluziile și nu mai are nici un contact cu lumescul.” Ca răspuns la cea de-a doua întrebare a călugărului, maestrul a spus că după detașarea de aspectele exterioare, el poate bea pe săturate, adică era liber și independent, că nu mai avea nici o restricție.

Foarte mulți călugări din China erau buni cunoscători ai taoismului, mai înainte ca ei să treacă la buddhism. De aceea mulți termeni taoiști sunt folosiți în cadrul „limbajului absolutului”, în locul numelor specifice, pentru a evita ca elevii să se agațe de acestea și astfel să-și neglijeze propria realizare a minții.

364 Sutra Mahaparinirvana spune: „Marele Ocean are opt caracteristici de neînchipuit: (1) adâncimea care, crește treptat, (2) profunzimea incomensurabilă, (3) universală salinitate, (4) valurile, (5) înmagazinează lucruri prețioase, (6) conține creaturi cu corpuri nemărginite, (7) respinge cadavrele, (8) nivelul invariabil, în ciuda tuturor apelor care se varsă în el. Marele Ocean este Șinele atotcuprinzător”.

365 Cel care se oprește din respirat este cel care se oprește din „trăit”, adică cel care este dincolo de naștere și moarte, și nu se atașează de miriadele de lucruri care se găsesc în ocean.

lucrurile, de ce cel care se oprește din respirat nu se atașează (de nimic)?" Maestrul răspunse: „Lucrurile nu sunt realizarea sa (dar) cel care se oprește din respirat posedă virtuțile lor.”³⁶⁶ Călugărul întrebă: „Mai este nevoie de o transcendere ulterioară?” Maestrul răspunse: „Poți spune da sau nu, dar ce zici de Regele Dragon care-și scoate sabia?”³⁶⁷

*

(Un călugăr) îl întrebă pe maestru: „Ce fel de (abilități) de interpretare trebuie să posedă cineva pentru a fi bun la critica oratoriei?” Maestrul răspunse: „Tăcerea.”³⁶⁸ Călugărul întrebă: „Șicanarea în legătură cu ce?” Maestrul răspunse: „A ceea ce nici toporul și nici securea nu pot sparge”. 1 Călugărul întrebă: „Este cineva care nu-i de acord cu șicanarea?” Maestrul răspunse: „Da”. Călugărul întrebă: „Cine?” Maestrul răspunse: „Ts’ao Shan.”³⁶⁹ Călugărul întrebă: „Care este lucrul cel mai prețios din lume?” Maestrul răspunse: „O pisică moartă”. Călugărul întrebă: „De ce este așa prețuită?” Maestrul răspunse: „Pentru că nimeni nu se gândește la valoarea ei (reală).”³⁷⁰ Călugărul întrebă: „Cum poate tăcerea să reveleze (totul)?” Maestrul răspunse: „Nu încerca să

366 Șinele nu creează lumea fenomenelor, iar cel care reușește să facă saltul peste naștere și moarte prin eliminarea tuturor atașamentelor, posedă virtutea Sinelui, fără de care el nu poate percepe realul atunci când se află în mijlocul iluziilor.

367 Regele Dragon este o reptilă puternică ce simbolizează puterea înțelepciunii care ridică sabia, amenințând că va tăia toate discriminările, cauza dualismului „da”-„nu”.

368 Acest lucru este asemănător cu ceea ce a făcut Huang Po atunci când nu a răspuns la prima întrebare a lui Lin Chi, și în loc de răspuns i-a dat o lovitură de baston (Vezi secta Lin Chi.)

369 Tot discursul este despre Șinele pe care nici un topor și nici o secure nu-l pot sparge.

370 Maestrul l-a îndemnat pe călugăr să nu mai discrimineze între cea mai prețioasă iluminare și cadavrul fără valoare al unei pisici moarte, cu scopul de a-l determina pe acesta să realizeze mintea universală, pentru că acea pisică moartă îl poate revela pe cel care o vede, adică Șinele care este cel mai prețios.

revelezi ceva aici.”³⁷¹ Călugărul întrebă: „Unde altfel?” Maestrul răspunse: „Aseară am pierdut trei bănuți la capul patului meu.”³⁷²

*

(Un călugăr) îl întrebă pe maestru: „Cum era înainte de răsăritul soarelui?” Maestrul răspunse: „Ts’ao Shan a fost odată așa”. Călugărul întrebă: „Cum este după ce răsare soarele?” Maestrul răspunse: „Se compară cu călătoria lui Ts’ao Shan în jumătatea lunii.”³⁷³

Maestrul îl întrebă pe un călugăr: „Ce faci?” Călugărul răspunse: „Mătur pământul”. Maestrul întrebă: „Îl mături înainte sau după Buddha?” Călugărul răspunse: „Și înainte și după”. Maestrul spuse: „Dă-i papucii lui Ts’ao Shan”. 1

*

Un călugăr îi spuse maestrului: „Vă aduc o bucată de jad; vreți să o tăiați și să o lustruiți pentru mine?” Maestrul răspunse: „Nu”. Călugărul întrebă: „De ce nu?” Maestrul răspunse: „Ar trebui să știi că Ts’ao Shan este un muncitor inteligent.”³⁷⁴ Călugărul întrebă: „Care este alaiul lui Ts’ao

371 Literal: Nu încerca să revelezi ceva din Sine, pentru că el nu poate fi revelat.

372 în timpurile de demult, oamenii obișnuiau să-și țină banii sub pernă, considerând capul patului ca fiind locul cel mai sigur. Pentru a pune capăt discriminărilor călugărului, maestrul a spus niște cuvinte lipsite de sens, doar pentru a-l revela pe cel care le-a pronunțat, acestea neputând fi nici ascunse, nici revelate. Aceasta a fost „revelația sa punctuală”. Dacă acel călugăr ar fi pus capăt discriminărilor, atunci el și-ar fi. realizat imediat Șinele, dar dacă nu, atunci el nu ar fi înțeles învățătura maestrului despre „cel care a spus acele cuvinte fără înțeles”.

373 Răsăritul soarelui simbolizează zorii iluminării. Maestrul a spus că și el s-a aflat o dată înainte de răsăritul soarelui, adică se afla în iluzie. După ce pentru un om apar zorii iluminării, acesta se poate compara cu călătoria lui Ts’ao Shan de la jumătatea lunii, ceea ce înseamnă că acea

374p ersonă nu este total iluminată, pentru că au mai rămas vechile obiceiuri, pe care acesta va trebui să le elimine gradual, în scopul de a atinge starea de Buddha. Din punct de vedere figurativ, o jumătate de luna nu este o lună întreagă, deci completa iluminare.

Shan?" Maestrul răspunse:

Păr alb pe cap

Cu o floare deasupra".

Călugărul întrebă: „Un vechi maestru a spus: [în toată lumea asta, există doar acel om], cine este acel om?"

Maestrul răspunse: „Nu ar mai trebui să fie o a doua lună".

Călugărul întrebă: „Ce este cea de-a doua lună?" Maestrul răspunse: „Ține doar de vechiul meu prieten să vadă ce este/

Călugărul întrebă: „Ce este prima lună?" Maestrul răspunse: „Periculos". 1

*

Maestrul îl întrebă pe șeful adunării călugărilor, Teh: „Din care sutră este acest citat: [„Un Bodhisattva intră în starea de Samādhi și aude elefantul înmiresmat trecând râul]?" Șeful adunării călugărilor răspunse: „Din *Sutra Mahaparinirvana*".

Maestrul întrebă: „El a auzit elefantul înainte sau după ce a intrat în Samādhi?" Șeful adunării călugărilor răspunse: „Venerabilul domn răătăcește căutând acest lucru (în mare).

Maestrul spuse: „Este foarte greu să spui (ceva) despre asta, și chiar de reușești, poți să spui doar pe jumătate". Șeful adunării călugărilor întrebă: „Și ce o să spună Venerabilul domn?"

Maestrul răspunse: „Primește-l pe malul râului."³⁷⁵ Șeful adunării călugărilor întrebă: „Cum să-l păstrezi pe timpul celor douăsprezece ore (ale zilei și nopții)?"

Maestrul răspunse: „Este ca acela care se abține să bea un strop de apă atunci când trece printr-un sat (în care toate fântânile au fost) otrăvite."³⁷⁶ Șeful adunării călugărilor întrebă: „Cine deține Dharmakāya?"

Maestrul răspunse: „Cel care spune că Statul Ch'in este Statul fără de oameni". 1 Șeful adunării călugărilor întrebă: „Este el acela?"

Maestrul răspunse:

³⁷⁵ Vezi nota 16 de la Note suplimentare.

³⁷⁶ Șeful adunării călugărilor l-a întrebat pe maestru cum să facă să păstreze Samadhi-ul după ce l-a realizat. în unele locuri oamenii recurg la orice mijloace pentru a scăpa de dușmani - aruncând otrăvuri în râuri

„Reteaz-o!”³⁷⁷³⁷⁸

*

(Un călugăr) îl întrebă pe maestru: „Cu ce om al lui Tao trebuie cineva să devină intim pentru a obține eternul auz (chiar) mai înainte de a auzi ceva?” Maestrul răspunse: „(Ambele) se află sub aceeași plapumă”. Călugărul întrebă: „Aceasta este ceea ce Venerabilul domn aude, dar ce este auzul etern (chiar) mai înainte de a auzi ceva?” Maestrul răspunse: „Este o diferență între o bucată de lemn și o piatră”. Călugărul întrebă: „Care este înainte și care este după?” Maestrul îl întrebă la rândul său: „Nu ai citit (ceea ce se spune despre) auzirea mai înainte ca ceva să se audă?”³⁷⁹

(Un călugăr) l-a întrebat odată pe maestru: „În toată țara asta, cine este cel care apucă sabia?”¹ Maestrul răspunse: „Ts’ao Shan”.

Călugărul întrebă: „Pe cine vrei să ucizi?” Maestrul răspunse: „Pe toți”. Călugărul întrebă: „Dacă i-ai întâlni

^{377s} au prin forța magiei, iar „satul otrăvitor” aici se referă la tărâmul iluziilor otrăvitoare, unde nimeni nu ar trebui să se atașeze de nimic.

³⁷⁸ Maestrul a vrut să-i dea învățătura celui șef al adunării călugărilor în legătură cu apariția discriminărilor, pentru a nu face distincția între Dharmakaya și deținătorul acesteia, ambii fiind unul și același lucru. Prima dată, maestrul l-a îndemnat să nu trateze problema cu prea mare ușurință, și apoi să taie toate concepțiile sale despre ceva care nu poate fi conceput de fapt.

³⁷⁹ Am văzut în povestea lui Lin Chi că, atunci când natura proprie lucrează prin intermediul urechilor, această activitate se numește auz. Auzul etern este o caracteristică a Sinelui, care aude lucruri fără a da naștere la discriminări și care există în sine, chiar dacă nu se aude nimic. Această caracteristică și funcțiunea auzului sunt unul și același lucru, și din acest motiv maestrul a spus: „Sub aceeași plapumă”. Dar călugărul a dat naștere discriminărilor între auz și obiectul auzului, iar maestrul l-a învățat că această caracteristică nu este moartă ca niște obiecte neînsuflăte, ca o bucată de lemn, sau ca o piatră. Dar din nou călugărul a făcut distincția între auz și obiectul acestuia, și a întrebat care apare primul. Maestrul a repetat prima întrebare a călugărului, care a arătat cu claritate că natura proprie, cea care aude, exista dintotdeauna, chiar dacă nimic nu s-a auzit încă.

brusc pe părinții tăi, ce ai face?" Maestrul îl întrebă la rândul său: „De ce faci o alegere?” Călugărul spuse: „Cum poate cineva să se controleze?” Maestrul răspunse: „Ce pot face oamenii împotriva mea?”

Călugărul întrebă: „De ce nu te ucizi pe tine?” Maestrul răspunse: „Nu știu exact cum s-o fac.”³⁸⁰ Călugărul întrebă: „Ce înseamnă fraza: „Când un bou bea apă, cinci cai se opresc din nechezat”? Maestrul răspunse: „Ts'ao Shan încetează să postească.”³⁸¹

*

(Un călugăr) îl întrebă pe maestru: „Cine este acela care este scufundat în oceanul nașterii și morții?” Maestrul răspunse: „Ce-a de-a doua lună”. Călugărul întrebă: „Vrea el să iasă din acest ocean?” Maestrul răspunse: „În ciuda dorinței sale, nu este cale de a ieși din el”. Călugărul întrebă:

„Cine-l poate primi?” Maestrul răspunse: „Cel care are un jug (în jurul gâtului)”. 1

*

(Un călugăr) îl întrebă pe maestru: „Când vârfurile miilor de munți sunt acoperite de zăpadă, de ce piscul solitar nu este alb?” Maestrul răspunse: „Ar trebui să știi că în mijlocul contrariilor, există cineva care se deosebește de acestea”. Călugărul întrebă: „Cine este cel care se deosebește de contrarii?” Maestrul răspunse: „Cel care nu

380 Cel care folosește sabia înțelepciunii pentru a tăia toate iluziile, în scopul dobândirii iluminării.

381 Un bou este mintea, iar apa este Șinele. Atunci când mintea redevine Natura proprie, cei cinci cai se opresc din nechezat, adică cele cinci agregate devin inactive, reîntorcându-se la nemiscare. Acest lucru s-a întâmplat atunci când Ts'ao Shan a realizat iluminarea și a putut să se dispenseze de regulile disciplinei.

are aceeași culoare cu celelalte piscuri."382383

*

Omul lui Tao³⁸⁴ (pe numele său) Chih I³⁸⁵ a venit pentru a primi educația, iar maestrul l-a întrebat: „Ești om al lui Tao, Chih I?” Omul lui Tao răspunse: „Nu am îndrăzneala (să pretind acest lucru)” Maestrul întreabă: „Care este afacerea (personală) a lui Chih I?”³⁸⁶ Omul lui Tao răspunse: „De cum cineva se acoperă cu blană, imediat toate lucrurile devin în condiție de Așa-itate.”³⁸⁷ Maestrul întreabă: „Care este funcțiunea lui Chih I?” Omul lui Tao răspunse: „Da”. Și veni aproape. Apoi, el își dădu sfârșitul în poziția în picioare³⁸⁸/ iar maestrul a spus: „Tu știi doar cum să pleci, dar nu știi cum să vii”. 1 Apoi Omul lui Tao deschise ochii și întreabă: „Cum este atunci când adevărata natură spirituală nu se folosește de un pânțec

382 Cel care ia drept reală cea de-a doua lună este atașat de lumea fenomenelor și de aceea este supus nașterii și morții. Nu există nici o cale de a scăpa de oceanul mortalității dacă omul refuză să pună capăt sentimentelor și discernământului. Întrebat „cine-1 poate elibera pe acest om”, maestrul a răspuns că doar omul care poartă un jug de fier în jurul gâtului poate face asta, adică omul care este sclavul atașamentelor, acesta fiind cel capabil să se elibereze pe sine, nimeni altcineva neputând să-l salveze.

383 Contrariile reprezintă dualismele; există ceva care este deasupra acestora și acest lucru este Șinele, care aici este simbolizat de pisc.

384 în modul uzual de vorbire Ch'an, „Omul Tao” nu are semnificația de taoist, ci de regulă este persoana care practică buddhismul cu seriozitate. De asemenea el poate avea înțelesul de om iluminat.

385 Chih I, sau Roba de Hârtie, a fost K'e Fu, un discipol al lui Lin Chi.

386 înțelegerea sa asupra Ch'an-ului, sau Minții.

387 Chiar dacă cineva ia forma corporală în cadrul domeniului existenței, această persoană poate pune capăt tuturor diferențierilor și poate realiza Așa-itatea tuturor lucrurilor. Acesta este corpul.

388 Iluminarea cuprinde și corpul și funcțiunea. Tu ai putut înțelege corpul care se află în Samadhi, dar ce se întâmplă cu funcțiunea? Răs-

însărcinat?" Maestrul spuse: „Nu este încă minunat.”³⁸⁹³⁹⁰

Omul lui Tao întrebă: „Ce este cu adevărat minunat?”
Maestrul răspunse: „Cel care nu se folosește (de el).”³⁹¹
Omul lui Tao spuse: „Vă rog, aveți grijă de
dumneavoastră!” și (din nou) își dădu sfârșitul.³⁹²

Maestrul rosti următoarele versuri:

Luminoasa și perfecta natură Bodhi nu are nici
formă, nici aspect;

Vederile greșite, aproape sau departe, nu trebuie
nicio deținute;

Esența tăinuită este acoperită de gândurile
separatoare;

O minte schimbătoare te va îndepărta Tao;

Distincțiile între lucruri duc la scufundarea în
aspectele exterioare;

Cunoașterea și discernământul duc la distrugerea
adevăratului Sine.

Dacă semnificația acestor rânduri este înțeleasă.

Un om, deși la fel, nu mai are nicio preocupare.

*

389p unsul „Da” și acțiunea de a se apropia de maestru constituie
funcțiunea care, atunci când și-a dat sfârșitul, a devenit reîntoarcerea
funcțiunii la repaus în corpul nemișcat.

390 Prin reîntoarcerea la viață, Chih I a demonstrat că știa cum „să
vină” la fel cum știa „să plece”, sau să moară. În starea Bardo, cea
dintre moarte și renaștere, de unde Chih I s-a reîntors, acesta fiind
suficient de iluminat, a putut să renunțe la șansa de a avea încă o viață
terestră, dar cu toate astea ei gândea încă în termeni de pânțece
însărcinat, deci era încă atașat de obiecte, așadar „oaspete”. Acest
lucru l-a împiedicat să realizeze o iluminare completă și de aici
comentariul maestrului, cum că nu este încă minunat.

391 Aceasta a fost în scopul de a-i reaminti lui Chih I de „gazdă”.

392 Pentru că de data asta a realizat completa iluminare, el a realizat
„Gazda în Gazdă”. Chih I a spus: „Vă rog, aveți grijă de
dumneavoastră” pentru a-și arăta funcțiunea, și și-a dat sfârșitul
pentru a arăta reîntoarcerea acelei funcțiuni la aspectul ultim. Această
scurtă povestioară rezumă esența Ch'an-ului, și anume: (1) iluminarea
incompletă, (2) libera plecare, (3) libera venire, (4) gazda, aspectul
ultim.

Maestrul îl întrebă pe Ch'iang, șeful adunării călugărilor: „(Se spune că) Veritabila *Dharmakāya* a lui Buddha este asemenea spațiului în care el apare ca răspuns la chemările ființelor vii, așa cum luna poate fi văzută în apă”. Cum explici acest lucru?” Șeful adunării călugărilor răspunse: „Este exact ca un măgar ce privește în apa fântânii”. Maestrul spuse: „Este foarte greu să spui ceva, și chiar dacă reușești, poți doar să spui cam optzeci la sută din ceea ce ar trebui”. Șeful adunării călugărilor întrebă: „Ce ai spune despre asta?” Maestrul răspunse: „Este ca fântâna ce privește măgarul”. 1

*

Un călugăr a povestit următorul dialog dintre Yo Shan și un călugăr care venise în vizită: „(Yo Shan a întrebat:) „Care este vârsta ta?” Călugărul a răspuns: „Șaptezeci și doi”. Yo Shan a întrebat: „Ai cu (adevărat) șaptezeci și doi?” Călugărul a răspuns: „Da”. Atunci Yo Shan l-a lovit”. Călugărul vizitator l-a întrebat pe maestru: „Care este înțelesul acestui dialog?” Maestrul răspunse: „Prima săgeată lovește ușor, însă cea de-a doua pătrunde adânc în corp”. Călugărul întrebă: „Cum să eviți lovitura?” Maestrul răspunse: „Când edictul regal se răspândește (în toată țara), ministrii ar trebui să se dea din drum să-l lase să treacă.”³⁹³³⁹⁴

Călugărul întrebă: „Care este înțelesul profund al

393 Răspunsul șefului adunării călugărilor revelează „realizarea colectivă”, iar spusele maestrului revelează „realizarea absolută”, sau „integrarea realului cu aparentul”.

394 Yo Shan l-a pus la încercare pe bătrânul călugăr întrebându-l despre vârstă, dorind să-i dea învățătura despre eliminarea ideii de vârstă, deci a timpului, și apoi întrebându-l încă o dată: „Cu adevărat șaptezeci și doi?” Pentru că acel călugăr era atașat de vârstă, el a confirmat că avea șaptezeci și doi, și ca urmare, Yu Shan l-a lovit în scopul de a-l trezi. Atunci când Yu Shan a pus cea de-a doua întrebare, săgeata sa a lovit ușor, dar atunci când l-a lovit, săgeata a pătruns adânc în corp. Când edictul regal, simbol al prințului, sau absolutul, este ferm, toate concepțiile aparentului, ale ministrului, trebuie să fie eliminate, astfel încât el să poată triumfa pretutindeni, fără nici o piedică.

Dharmei lui Buddha?" Maestrul răspunse: „Să umpli un șanț și să îndiguiiești o vale îngustă”. 1

Călugărul întrebă: „Ce este un leu?” Maestrul răspunse: „Niciun animal nu se poate apropia de el”. Călugărul întrebă: „Ce este fiul leului?” Maestrul răspunse: „El își poate înghiți părinții”. Călugărul întrebă: „Și cum animalele nu se pot apropia de leu, cum poate fi el înghițit de propriul său fiu?” Maestrul răspunse: „Nu ai citit că răgetul fiului ucide și pe tată și pe bunic?” Călugărul întrebă: „Și ce urmează după ce-i ucide?” Maestrul răspunse: „Corpul său se va reîntoarce la tată”. Călugărul întrebă: „Atunci când bunicul moare, unde se va reîntoarce tatăl?” Maestrul răspunse: „Și locul va dispărea”. Călugărul întrebă: „Dacă e așa, de ce ai spus că trupul fiului se reîntoarce la tată?” Maestrul răspunse: „Pentru a ilustra în ce mod un prinț construiește o națiune”. El a adăugat: „Venerabilul prieten ar trebui să nu-și pună piedici sieși; ar trebui să sădească niște flori pe un copac uscat.”³⁹⁵³⁹⁶

395 Pentru a netezi mintea astfel încât aceasta să devină universală, pentru a realiza natura proprie și starea de Buddha.

396 Leul simbolizează starea de Buddha, iar fiul leului, elevul care posedă sămânța de Buddha și care este capabil să atingă iluminarea. Fiul leului ar trebui să facă să dispară atașamentul său față de starea de Buddha, pentru a o atinge. Atunci când rage, adică atunci când devine trezit, el ar trebui să nu fie atașat de tată și bunic, și să taie toate legăturile cu domeniul iluziilor. El va deveni Buddha doar când se va elibera de concepțiile de Buddha. Călugărul se afla în iluzie, pentru că era încă agățat de lumea fenomenelor; el a întrebat despre locul în care se reîntoarce Buddha, atunci când un elev a eliminat toate concepțiile despre Buddha. Pentru a eradica toate urmele din mintea călugărului, maestrul a răspuns că și locul dispăre, în scopul de a elimina aspectul spațiu, adică toate vestigiile lui Buddha. Maestrul a spus că doar astfel cineva poate atinge iluminarea, pe care a asemuit-o cu construirea unei națiuni de către un prinț înțelept. În continuare maestrul l-a îndemnat pe călugăr să nu se agațe de numele și termenii foloși în timpul discuției dintre ei, pentru a evita să apară piedici în Calea sa. Călugărul ar trebui să renunțe la sentimente, să fie precum un copac uscat, și numai după moartea minții sale va avea loc renașterea sa, asemănată cu flori crescute pe un trunchi uscat.

Yun Men l-a întrebat pe maestru: „Ce face un călugăr?” Maestrul a răspuns: „El mănâncă orezul mănăstirii”. Yun Men întreabă: „Cum se continuă?” Maestrul întreabă la rândul său: „Ce poți pune deoparte?” Yun Men răspunde: „Eu pot pune (ceva) deoparte”. Maestrul întreabă: „Și cum o să pui ceva deoparte?” Yun Men răspunde: „Nu e greu să îmbraci o robă și să mănânci orez”. Maestrul spuse: „De ce nu vorbești despre purtatul blănii pe corp și al coarnelor (pe cap)?” După acestea, Yun Men făcu o reverență în fața maestrului.¹

*

Oficialul de stat Lu Hsuan l-a întrebat odată pe Nan Chuan: „Care este numele tău?” Nan Chuan a răspuns: „Wang (Printz)”. Lu Hsuan întreabă: „Are prințul alaiul său?” Nan Chuan a răspuns: „Da. Am patru miniștri.”³⁹⁷ Lu Hsuan întreabă: „Când cei patru miniștri sunt toți înțelepți, unde se află tronul prințului?” Nan Chuan răspunde: „Mușchiul verde crește în palatul de jad.”³⁹⁸

Un călugăr îi relatează acest dialog lui Ts'ao Shan și

397 Conduita călugărului constă în a se abține de la a da naștere sentimentelor și discriminărilor, pentru a nu se îndepărta de la Șinele său adevărat. Acela care va reuși să facă acest lucru, va continua să trăiască și să mănânce orez la mănăstire până la sfârșitul vieții sale, fără a da naștere nici măcar unui singur gând, însă Yun Men a dat naștere unui gând, prin care el a dovedit că aștepta ceva pentru conduita sa constantă. Maestrul l-a întrebat ce putea călugărul să acumuleze în urma continuării unei astfel de conduite, iar Yun Men a răstălmăcit vorbele foarte priceput, atunci când a spus că el poate pune deoparte ceva, dacă va continua să poarte roba și să mănânce orezul, fără a da naștere pasiunilor sale. Acest lucru este foarte ușor atunci când predomină condițiile favorabile, dar persoana poate că nu este capabilă să facă astfel într-o stare contrară, adică de exemplu în târâmul animal, unde poartă blană pe corp și coame pe cap. O persoană ar trebui să rămână imperturbabilă și în condițiile bune și în cele rele, pentru a putea atinge iluminarea. Yun Men a făcut plecăciunea, drept mulțumire pentru învățătura maestrului.

398 Când cei patru miniștri sunt înțelepți - adică, atunci când cele patru noțiuni: Ego, Personalitate, Ființare și Viață sunt eliminate lăsând în urma lor o minte pură, sau prințul liber acum de toate impedimentele - acesta din urmă nu va mai acorda atenție lumii fenomenelor, inclusiv

întrebă: „Ce înseamnă mușchiul crește în palatul de jad?”
Maestrul răspunde: „(Prințul) nu stă pe tron”. 1 Călugărul
întrebă: „Cum le dă asistență celor care vin din cele opt
zări?” Maestrul răspunde: „El nu dă asistență nimănui”.
Călugărul întrebă: „Cum să ceri să ți se dea audiență?”
Maestrul răspunde: „Cei care nu i se supun, vor fi uciși”.
Călugărul întrebă: „De neascultare se ocupă miniștrii săi,
dar care este ocupația prințului?” Maestrul răspunde:
„Dacă ar fi așa, atunci miniștrii ar avea meritele schimbării
principiului (conducător)”.

Maestrul întrebă: „Știi tu deci scopul prințului?”
Călugărul răspunde: „Cei din afară nu îndrăznesc să
discute și să facă aprecieri despre acest lucru”. Maestrul
spuse: „Corect! Corect!” Călugărul întrebă: „Ce ar trebui
să facă cel în mintea căruia apare discriminarea între bine
și rău, tulburându-i mintea?” Maestrul răspunde: „Retează-
le!”³⁹⁹⁴⁰⁰

*

(Odată) un călugăr l-a întrebat pe Hsiang Yen: „Ce
este Tao?” Hsiang Yen a răspuns: „Un dragon mormăie în
interiorul unui buștean uscat”. 1 Călugărul întrebă: „Cum
este omul care merge în Tao?” Hsiang Yen răspunde:

399p alatlului său de jad, care va fi acoperit de mușchi. Palatul de jad
este „temelia minții” pe care de asemenea prințul o neglijează, pentru
că acesta nu-și are locul în absolut.

400 Pentru că acel călugăr se complăcea în discriminare și pentru că
a întrebat despre aparent, adică despre miniștri, subiecții celor opt
sectoare etc., maestrul a răspuns că prințul, adică „gazda”, nu acordă
nici un fel de atenție lucrurilor exterioare, și că absolutul este atât de
misterios încât nimeni nu l-ar putea înțelege prin intermediul
sentimentelor și discernământului,

Apoi călugărul a întrebat despre „oaspetele” care poate influența
„gazda”, iar maestrul l-a întrebat la rândul său pe călugăr, dacă îl
cunoștea cu adevărat pe acesta din urmă. Și pentru că acel călugăr a
mărturisit că nici un om din exterior nu poate cunoaște „gazda”,
maestrul a spus că acest lucru este corect, pentru că absolutul nu
poate fi pus în concepte. Maestrul a spus că toate discriminările
trebuie retezate astfel încât mintea să se poată pacifica.

„(Chiar) pupilele ochilor unui craniu.”⁴⁰¹⁴⁰²

Călugărul nu a înțeles și l-a întrebat pe Shih Shuang: „Ce înseamnă dragonul care mormăie într-un buștean uscat?” Shih Shuang răspunse: „Este fericirea.”⁴⁰³ Călugărul întrebă: „Ce înseamnă pupilele ochilor craniului?” Shih Shuang răspunse: „Aceasta este cunoașterea.”⁴⁰⁴

Pentru că acel călugăr nu a înțeles interpretarea lui Shih Shuang, l-a întrebat pe Ts’ao Shan: „Ce înseamnă dragonul care mormăie într-un buștean uscat?” Maestrul a răspuns: „Sângele și pulsul nu sunt întrerupte.”⁴⁰⁵ Călugărul întrebă: „Ce înseamnă pupilele ochilor craniului?” Maestrul răspunse: „Nu este uscat de tot.”⁴⁰⁶ Călugărul întrebă: „Există cineva care poate auzi (mormăitul dragonului)?” Maestrul răspunse: „În toată lumea asta, nu există niciun om care să nu-l audă.”⁴⁰⁷

Un călugăr întrebă: „Din ce sutră este acest citat: „Un dragon mormăie într-un buștean uscat?” Maestrul răspunse: „Nu știu, dar toți cei care aud mormăitul vor fi uciși.”⁴⁰⁸

401 Aceasta reprezintă controlul minții prin eliminarea tuturor pasiunilor, pentru a deveni, înainte de reînviere, asemenea unui buștean uscat, ilustrat aici de dragonul care mormăie.

402 Acest lucru reprezintă eliminarea aspectelor exterioare, pe care ochii nu le mai văd, și de aici dispariția conștiinței, ilustrată prin acel craniu.

403 Fericirea ca urmare a eliminării aspectelor ce țin de fenomene, zorii iluminării.

404 Capacitatea de a ști, de a cunoaște corect.

405 Un om poate fi întotdeauna resuscitat dacă pulsul nu este întrerupt; aceasta este resurecția Sinelui după ce pasiunile au „murit”.

406 Pentru că sângele nu s-a uscat de tot, mai există capacitatea de a discerne în mod corect.

407 Dharma răspândită în întreaga lume (țară) o aude toată lumea, dar puțini o înțeleg.

408 Această frază nu aparține nici unei sutre, a fost spusă de Hsiang Yen; ea este plină de înțelesuri și fiecare maestru iluminat o poate înțelege. Dacă este înțeleasă și pusă în practică, ea va ucide toate conștiințele, inclusiv facultatea de a auzi.

Apoi maestrul a intonat această găthă:

Dragonul ce murmură din interiorul lemnului uscat îl vede cu adevărat pe Tao.

Ochii craniului inconștient încep să se limpezească.

Fericita uitare a ceea ce e nou se-ntâmplă atunci când cunoașterea ia sfârșit.

În sânul necurăteniei, cine poate discerne puritatea?

*

Un călugăr îl întreabă pe maestru: „Care (este starea) în care luna se află la jumătatea cerului? 1 Maestrul răspunde: „Un tovarăș care stă la baza scărilor”. Călugărul întreabă: „O să-l ajute Venerabilul maestru să urce scările?” Maestrul răspunde: „Ar trebui să te-ntâlnesc atunci când luna va apune.”⁴⁰⁹⁴¹⁰

*

De obicei maestrul primea învățacei cu diferite niveluri de spiritualitate, fără a avea reguli fixe (prestabilite). În vara anului Hsin Yu a domniei lui T'yen Fu, într-o seară, el îl întreabă pe responsabilul cu treburile (mănăstirii): „Care lună este această lună, și ce zi este ziua de azi?” Responsabilul răspunde: „Este cea de-a cincisprezecea zi a celei de-a șasea luni” (2 august, 901).

Maestrul spuse: „În această călătorie, Ts'ao Shan consideră nouăzeci de zile ca fiind lungimea perioadei retragerii de vară. Măine, la ora Ch'en (7 - 9 a. m), el își va încheia călătoria”.

După ce spuse acestea, arse tămâie, se așeză (cu

409 Luna la jumătatea cerului simbolizează completa iluminare, lucru despre care călugărul a întrebat.

410 Călugărul era încă atașat de „luna la mijlocul cerului” și era obstrucționat de iluzia iluminării. Pentru realizarea Sinelui absolut este imperios necesar ca toate dualismele să fie eliminate, inclusiv iluziile și iluminarea. „Ar trebui să te întâlnesc” este o expresie Ch'an, care înseamnă omul iluminat care percepe un alt om iluminat, iar această întâlnire poate avea loc doar dacă se alungă chiar și luna, adică iluziile iluminării, care reprezintă o piedică pe Calea proprie. Atunci când luna a apus, sau când această iluzie a iluminării a dispărut, cu siguranță că atunci vei percepe Dharmakāya.

picioarele încrucișate) și își dădu sfârșitul în cel de-al șaizeci și doilea an, vârsta dharmică de treizeci și șapte.

Corpul său a fost incinerat pe creasta vestică a muntelui. Împăratul i-a acordat postum titlul de Maestrul CIV an Yuan Cheng (Realizarea Fundamentală), iar pe stupa a fost scris epigraful Fu Yuan - „Fericirea Perfectă”.

6. ȘCOALA YUN MEN (ZENUL LUI UNMON)

Maestrul Wen Yen de la mănăstirea Kuang Feng de pe muntele Yun Men, districtul Shao Chu?

Maestrul s-a născut la Chia Hsing, iar numele său (laic) era Chang. De tânăr el a plecat de acasă pentru a urma un maestru de Vinaya⁴¹¹⁴¹², pe numele său Chih Ch'eng; el s-a făcut remarcat prin înțelepciunea și elocința sa. Atunci când a împlinit vârsta potrivită, și-a ras capul și a primit ordinația de călugăr la Altarul P'i Ling. A rămas

411 Extras din Wu Teng Hui Yuan („întâlnirea la Sursă a celor Cinci radii”).

412 Vinaya: disciplină, regulile monastice, una din cele trei diviziuni de Canonului, celelalte două fiind Sutra (predica) și Sâstra (tratatele).

pentru al servi pe Chih Ch'eng câțiva ani, timp în care a studiat îndelung Vinaya Pitaka.

După un timp, realizând că nu era pe deplin lămurit în ceea ce privește Sinele său, la plecat) să-l viziteze pe Nu Chou. Văzându-l pe maestru (Wen Yen este numit maestrul), Nu Chou i-a trântit ușa în nas. Maestrul a ciocănit la ușă, iar gazda a întrebat: „Cine ești?” Maestrul răspunse: „Sunt Wen Yen”. Nu Chou a întrebat: „Și ce vrei?” Maestrul răspunse: „Nu sunt foarte lămurit în ceea ce mă privește și vă implor să-mi dați învățătura”. Nu Chou a deschis ușa, s-a uitat la maestru, și a închis-o la loc imediat.”⁴¹³ I-a trântit ușa în nas maestrului timp de trei zile consecutive.

În cea de-a treia zi, de cum Nu Chou deschise ușa, maestrul a forțat intrarea în camera (abatelui). Nu Chou l-a prins și a spus: „Vorbește! Vorbește!” și pentru că maestrul a ezitat să dea un răspuns, Nu Chou l-a împins afară, strigând: „Un burghiu pentru dat găuri!”, și apoi închise ușa, lovind piciorul vizitatorului care (simțind durerea) a realizat o trezire spontană.¹

*

Îndemnat de Nu Chou să-l viziteze pe Hsueh Feng, maestrul a plecat spre acesta, iar când a ajuns la un sat de la poalele unui munte, a văzut un călugăr pe care l-a întrebat: „A urcat Venerabilul prieten muntele astăzi?” Călugărul răspunse: „Da”. Apoi el a spus: „Am un mesaj, neoficial pentru Venerabilul abate (de pe acest munte; ți-l voi încredința ție) cu condiția să-l consideri ca fiind al tău personal”. Călugărul răspunse: „Da, o să-l duc”. Maestrul spuse: „După ce ajungi la mănăstire, când o să-l vezi pe abate intrând în sală, imediat ce călugării s-au strâns, te rog să mergi în față, apoi împreunează-ți palmele și stând în fața lui, spune-i: „Bătrâne, de ce nu-ți scoți jugul de fier

⁴¹³ Atunci când Mu Chou s-a uita la maestru, acesta a arătat direct mintea care îndeplinea funcțiunea de a-1 privi pe vizitatorul care se afla m iluzie, și din această cauză maestrul nu a înțeles. Această privire are aceeași semnificație ca lovitura dată de Huang Po lui Lin Chi, atunci

din jurul gâtului?"⁴¹⁴⁴¹⁵

Călugărul a îndeplinit ceea ce îi ceruse maestrul, iar după ce Hsueh Feng a auzit cuvintele acestuia, a coborât de la locul său și l-a apucat de piept spunând: „Vorbește repede! Vorbește repede!”¹ Pentru că acel călugăr nu a putut răspunde, Hsueh Feng l-a împins la o parte, spunând: „Cuvintele astea nu sunt ale tale”. Călugărul replică: „Ba sunt ale mele”. (Apoi) Hsueh Feng îl chemă pe asistentul său și-i spuse: „Adu-mi un par și o funie”. Călugărul (se sperie) și mărturisi: „Nu sunt ale mele, cuvintele sunt ale unui venerabil călugăr care stă în satul de la poalele muntelui, și care mi-a cerut să le spun”.

Hsueh Feng spuse adunării călugărilor: „Mergeți în sat și urați-i bun venit iluminatului maestru al comunității celor cinci sute de persoane. Invitați-l să vină aici”.

În ziua următoare maestrul urcă muntele. Văzându-l, Hsueh Feng întrebă: „De ce ești în starea asta?”⁴¹⁶ Maestrul își plecă capul (dând ascultare abatelui). Și astfel, el se dovedi egal (doctrinei lui Hsueh Feng). După ce și-a revăzut și și-a cercetat experiența acumulată, după ce a dobândit o cantitate enormă de învățătură, pecetea esoterică a Școlii a fost în sfârșit transmisă lui.

*

Maestrul a părăsit apoi muntele și a mers să viziteze oameni învățați din alte locuri.

Și pentru că el a izbândit în cercetarea *Căii Profunde*, dialectica sa inegalabilă a fost de un nivel absolut, și a fost

414c ând acesta din urmă a venit în camera abatelui pentru învățătură. Astfel, privirea revelează funcțiunea minții, iar închiderea ușii semnifică reîntoarcerea funcțiunii în corpul nemișcat.

415 Ch'an-ul tratează despre absolut, care este inexprimabil, iar cel care încearcă să dea învățătura nu face altceva decât să „mai adauge o
416g ură la gura sa”, așa cum a spus maestrul. Cel care dorește să îl exprime în cuvinte, poartă un jug de fier în jurul gâtului, adică este ținut în robie chiar de ideea exprimării lui. Această întrebare poate fi pusă doar de o persoană „învățată”, pentru că un impostor nu-l poate înșela pe un maestru iluminat, care are multe cărți în mâneca sa și care poate descoperi trucul, așa cum va fi arătat în cele ce urmează.

admirată în întreaga țară.

*

Mai târziu el a mers la Ling Shu (nefiind însă conștient că sosirea sa acolo a fost) prezisă în întregime de Maestrul Ch'an Chih Sheng, și astfel împlinită.

Douăzeci de ani mai devreme, atunci când Chih Sheng a mers la Ling Shu pentru a fi abatele mănăstirii, el nu a numit un șef al adunării călugărilor, ci a continuat să spună din când în când: „Acum șeful adunării călugărilor s-a născut... Acum șeful adunării călugărilor are grijă de vite... Acum șeful adunării călugărilor călătorește pe jos”.

Într-o zi el le-a cerut (brusc) discipolilor săi să bată clopotul și să meargă afară, dincolo de cele trei porți ale mănăstirii, pentru a ura bun venit șefului adunării călugărilor, întreaga comunitate a mers afară, iar maestrul venise cu adevărat, și atunci a fost invitat să locuiască într-o chilie (liberă) destinată de obicei șefului adunării călugărilor, și în care acesta își lăsă bagajele.¹

*

După un timp, Prințul din Kuang îl invită pe maestru să conducă mănăstirea Ling Shu și să dea acolo învățătura Dharmei.⁴¹⁷ În ziua inaugurării, prințul a venit la mănăstire și i-a spus maestrului: „Vă rog să-mi acordați învățătura!” Maestrul răspunse: „Nu este nicio altă Cale în fața noastră.”⁴¹⁸ Apoi spuse: „(Vă rog) să nu credeți că am venit astăzi aici pentru a vă induce în eroare. Nu am nicio altă alternativă decât aceea de a crea confuzie, iar dacă cineva cu ochii limpezi vine, nu voi fi capabil să evit să fiu numit cal de bătaie caraghios.¹ Acum aș vrea să te întreb dacă din timpuri străvechi până acum te-a îngrijorat ceva, sau ți-a lipsit ceva?”⁴¹⁹ Dacă aș spune că nu există niciun motiv

⁴¹⁷ Pe timpuri, călătorii de obicei își duceau bagajele în spate.

⁴¹⁸ Maestrul a vrut să spună: „Nu este nimic altceva în fata noastră, pentru că este doar tărâmul minții care creează iluzoriile contrarii. Dacă reușim să punem capăt tuturor gândurilor, vom elimina toate diferențele, vom realiza identitatea tuturor lucrurilor, și vom dobândi iluminarea”. Yun Men este cunoscut pentru învățătura sa profundă.

⁴¹⁹ Absolutul nu poate fi explicat pentru că este inexprimabil. A

de preocupare, imediat aş rata revelarea lucrurilor.⁴²⁰ În pofida acestui lucru, o persoană ar trebui să atingă mai întâi acest nivel (în care nimic nu este revelat mai înainte de a merge mai departe). Nu te folosi de nicio oportunitate pentru a pune întrebări grabnic şi fără rost. Dacă mai există în mintea ta un întuneric vătos, mai devreme sau mai târziu vei avea mult de lucru.⁴²¹ Dacă eşti mărginit, poţi încă să studiezi profund învăţătura lăsată de cei din vechime, şi poţi încerca să-i înţelegi rostul. Vrei să înţelegi (toate astea)? Doar din cauză că timp de nenumăraţi eoni gândirea ta falsă a fost adusă la saturaţie, atunci când auzi cuvintele celorlalţi în mintea ta apar suspiciuni, întrebări de Dharma şi de Buddha în sus şi în jos şi cauţi interpretare şi înţelegere, dar toate acestea te duc departe (de esenţial). Chiar şi doar a presupune este greşit; şi cu atât mai mult sunt cuvintele şi frazele. (Cu siguranţă) vei întreba: Este presupunerea incorectă?⁴²² Te rog, nu înţelege greşit (aceste lucruri). Există ceva (care să te preocupe cu adevărat)? Ai mare grijă de tine."⁴²³

*

În sala mare, maestrul a spus: „Sunt silit (să vin aici) şi dacă v-aş spune că la urma urmei nu este nimic care să vă îngrijoreze cu adevărat, deja aş rata dezvăluirea oricărui lucru. Dacă vreţi să vă înhămaţi la căutarea

încerca să spui ceva despre el, înseamnă a crea confuzie, iar rezultatul va fi că cel care explică va deveni ridicol.

420 Literal: l-am tănuir deja (absolutul). Nu se folosesc nume specifice atunci când se revelează absolutul, pentru că elevii se vor agăţa de nume goale şi vor neglija absolutul.

421 Din cauză că nu poţi sălăşlui în întuneric şi nu poţi suporta suferinţele în mod etern.

422 A presupune şi a nu presupune constituie un dualism, care şi el ar trebui eliminat.

423 Nu există nici un lucru care să constituie preocupare pentru Sine. Ai mare grijă de mintea ta şi nu-i permite să vagabondeze în afară, pentru a reuşi să realizezi absolutul. Maeştrii iluminaţi nu vorbesc niciodată deschis, pentru că dacă ar face acest lucru, discipolii lor s-ar agăţa imediat de nume şi termeni. Acest lucru este adevărat peste tot în lume, iar

cuvintelor și a frazelor, a interpretărilor și a înțelegerii, vă veți afla într-o greșeală absolută.¹ Dacă o grămadă de întrebări penibile se vor pune, buzele nesincere vor vorbi, iar voi vă veți îndepărta de Tac. Și acest lucru, cu siguranță, nu va pune capăt (discriminărilor voastre). Dacă acest „lucru” ar putea fi aflat în vorbe, Cele Trei Vehicule și cele Douăsprezece Diviziuni ale Canonului nu ar conține vorbe? Și deci, de ce s-ar realiza atunci transmisiunea în afara învățaturii? Dacă trezirea ar veni din studierea interpretărilor, din potențialitate și înțelepciune, de ce atunci sfinții de pe cele zece niveluri, a căror generoasă expunere a Dharmei este asemenea (ciocnirii) norilor și ploii (torențiale), găsesc că perceperea naturii proprii este la fel de grea ca trecerea printr-o sită deasă? De aceea, noi știm că atunci când cineva își focalizează mintea pe ceva, imediat se va produce o depărtare de Tao, ca de la cer la pământ.⁴²⁴⁴²⁵

Oricum, cel care poate să-și realizeze Sinele, nu întâmpină niciun obstacol.⁴²⁶ El poate să vorbească mereu despre fenomene fără să se agațe cu gura sau cu dinții de ele și fără ca vreo vorbă să dea naștere unui atașament față de acestea.⁴²⁷ În fiecare zi el îmbracă roba și își mănâncă orezul, fără a avea (sentimentul) înghițirii nici măcar a unui singur bob de orez, și fără ca corpul său aibă (senzația) că este atins de pânza robei sale. Acestea sunt asemănări cu școala noastră, dar o persoană ar trebui să le înțeleagă cu adevărat, prin intermediul experienței sale.

424a utorii moderni dau mai multă importanță unui stil elegant al prezentării și neglijează adevăratul scop al Transmisiunii minții; rezultatul este ca elevii lor sunt aruncați într-o mare confuzie.

425 Va apărea o diferență enormă între fenomenul de care practicantul se agață și absolutul care nu poate fi înțeles de către acesta.

426 Literal: „El vorbește despre foc fără ca gura să-i fie arsă”. Aceasta este o expresie Ch'an care înseamnă că un maestru iluminat poate vorbi despre fenomene, detașat de acestea, fără a fi „contaminat” de acestea.

427 Acestea sunt două expresii Ch'an, care au același înțeles ca metafora precedentă (vezi nota precedentă).

După părerea mea, a arăta (absolutul ascuns) într-o propoziție spusă unei potențialități receptive, înseamnă a-l face pe un elev să gândească fără rost. Chiar dacă ar înțelege sensul propoziției auzite, el va fi cu toate astea zăpăcit".¹ Apoi, un călugăr îl întreabă pe maestru: „Ce este o propoziție?” Maestrul răspunde: „A iniția.”⁴²⁸⁴²⁹

*

În sala Ch'an maestrul a spus: „Învățătura celor Trei Vehicule și a celor Douăsprezece Diviziuni ale Canonului, care este (răspândită și a pătruns) pretutindeni⁴³⁰, și cuvintele paradoxale ale bătrânilor călugări ce se aud în toată țara,⁴³¹ dacă le comparăm cu ce spun eu, oricât ar fi de neînsemnat acest lucru, sunt ca un medicament administrat unui cal mort. Există, oricum, câțiva oameni care după ce au atins acest nivel, nu mai îndrăznesc să meargă mai departe. (Există) un ecou în (fiecare) cuvânt și o sabie în fiecare (frază).⁴³² Dacă preț de o clipă, apare o deviație, aceasta va face toată diferența. Vântul nu suflă, iar marea este calmă.¹ Poate fi (această) ofrandă a mea

428 Din cauza lipsei sale de experiență.

429 Acesta este „Cuvântul de trecere” al lui Yun Men, care consta în darea unui răspuns care să se rezume doar la un singur cuvânt pentru fiecare întrebare. Cel care înțelege „răspunsul-cuvânt” va înțelege semnificația învățăturii lui Yun Men. „A iniția” înseamnă aici: a pune în mișcare, a scoate la iveală, a împinge în față, sau a preda Ch'an-ul.

430 Literal: învățătura merge „orizontal și perpendicular pe orice direcție” - o expresie Ch'an care este folosită foarte frecvent în acest gen de texte.

431 „Cuvintele paradoxale” reprezintă o expresie Ch'an care semnifică faptul că aceste cuvinte se află pretutindeni și învăluie totul. „Bătrânii călugări din toată țara” este de asemenea o expresie Ch'an care înseamnă: maestrul care le dau învățătura discipolilor lor pe teritoriul întregii lări.

432 Un cuvânt sau o propoziție conține un „înțeles viu” care revelează absolutul, în contrast cu „înțelesul mort”, cel literal. Este la latitudinea elevului să facă diferența între cele două.

acceptată de tine?"⁴³³⁴³⁴

*

Un călugăr a venit (la mănăstire) pentru a primi învățătura. Maestrul își ridică (marginea) robei sale și spuse (către vizitator): „Dacă poți spune ceva, te voi ține între colțurile robei mele; dacă nu poți spune nimic, vei fi prins în capcana blănii de diavol. Cum vei vorbi?” (Și pentru că acel călugăr nu răspundea) maestrul răspunse în locul acestuia: „Nu am putere.”⁴³⁵

*

Într-o zi, maestrul bătu toba, spunând: „Tărâmul minunatei fericiri”⁴³⁶ e doar o aiureală încurcată; Vimalakirti când pleacă spre capitala provinciei Hunan, își duce bolul (pentru a cerși și pentru a mânca) acolo terci și orez.”⁴³⁷

433 Esențialmente, nu există mișcare cauzată de bătaia vântului sau de agitația mării, marea fiind un simbol al naturii proprii.

434 Acestea sunt ultimele cuvinte ale unei ode sacrificiale adresate unei zeități sau spiritului unui defunct, și aceste cuvinte semnifică: Cu umilință sper că vei accepta ofranda mea. Yun Men folosea aceste cuvinte pentru a se adresa Sinelui discipolilor săi, invitându-i astfel să accepte ofranda Dharmei sale. Adresarea maestrului și discipolii cărora li se cere să accepte sunt exact „Eu” sau Șinele meu și „Tu” sau Șinele tău, în afara cărora nu există nimic altceva, și este o direcționare spre minte, pentru a percepe natura proprie și pentru a dobândi iluminarea.

435 Pentru a-i da învățătura călugărului, maestrul a ridicat poalele robei sale pentru a revela vizitatorului Șinele care ridică poalele, și Șinele, care vede acest lucru. Dacă ar fi vorbit despre robă pentru a revela absolutul, el nu s-ar fi eliberat de iluzia robei, și atunci aceasta l-ar fi ținut în robie. Dacă după ce a văzut roba, el a fost incapabil să spună ceva despre absolut; asta înseamnă că el era robul discriminărilor sale și că va fi prizonierul oceanului mortalității. Ce ar fi trebuit el să facă pentru a revela Șinele? Călugărul nu a putut da un răspuns, astfel că maestrul l-a dat în locul lui: „Eu (călugărul) nu am forță în mintea mea, în suportarea suferințelor, să duc la bun sfârșit acest antrenament Ch'an, care îmi va permite să percep numenul în mijlocul aparențelor iluzorii.”

436 Domeniul lui Vimalakirti (vezi sutra Vimalakirti Nirdeśa).

437 Orice ar încerca cineva să zică despre „tărâmul minunatei fericiri”, așa cum este menționat în sutra Vimalakirti Nirdeśa, rezultatul

*

În sala mare, maestrul spuse: „Frații mei, veniți din alte locuri și mergeți să vizitați profesori învățați, pentru a vă lămuri despre naștere și moarte. Când mergeți la ei în vizită, acei bătrâni maestri ar trebui să fie îndeajuns de miloși pentru a folosi cuvinte potrivite atunci când vă dau învățătura. Există vreo frază pe care nu ați înțeles-o? Dacă există, vă rog să mi-o aduceți la cunoștință, pentru ca acest bătrân s-o poată discuta cu voi. Este ceva? Orice?” Și pentru că un călugăr veni în față și vru să pună o întrebare, maestrul spuse: „Sunt de zece ori zece mii de mile până la Paradisul Vestic”. După ce spuse acestea, coborî de pe locul său. ⁴³⁸⁴³⁹

*

Maestrul a relatat o poveste (conform căreia):

nu va fi altceva decât un talmeș-balmeș, pentru că veritabilul său tărâm este absolut, atotcuprinzător și inexprimabil. Dharmakāya lui Vimalakirti este

438d oar Șinele corpului transformării, ce duce bolul și cere de mâncare în Hunan, înfăptuindu-și în acest fel funcțiunea sa iluminatoare. Cel care îi percepe Dharmakāya în mijlocul fenomenelor, va realiza absolutul; iar orice altceva ar spune cineva, va fi o încâlceală care nu va revela nimic. Acțiunea de a bate toba a maestrului, și aceea de a vorbi, revelează de asemenea funcțiunea a ceea ce nu se poate exprima.

439 Conform Sutrei lui Amitabha, distanța dintre pământ și Paradisul Vestic al lui Buddha Amitabha este de 10 ori 10 000 de mile. Dar, după spusele celui de-al Șaselea Patriarh, tărâmul lui Buddha Amitabha este chiar lângă noi. (Vezi Sutra Altarului Celui de~al Șaselea Patriarh). Numărul 10 simbolizează cele zece rele, care sunt: uciderea, furtul, adulterul, minciuna, ipocrizia, limbajul injurios, vorbirea murdară, invidia, furia, vederile pervertite. Acești oameni sunt separați de Buddha Amitabha prin aceste zece rele. Dacă acestea sunt transformate în cele zece virtuți, sau devin neutre prin purificarea minții, Tărâmul pur va fi imediat lângă noi, pentru că Buddha este omniprezent. Pentru că acel călugăr căuta ceva în mintea sa, maestrul a spus: „Dacă nu poți elimina sentimentele și discernământul, va fi o mare distanță între tine și Buddha, sau iluminarea.” Yun Men a coborât din jilțul său pentru a revela pe cel care îndeplinește funcțiunea coborârii, sau pentru a ținti direct la mintea prin care iluminarea poate fi realizată, deoarece a vorbi este în van.

„Venerabilul, după ce s-a născut, a ridicat un deget pentru a arăta cerurile, și a coborât cealaltă mână pentru a arăta pământul, a făcut șapte pași înainte, s-a uitat către cele patru zări și a spus: „Deasupra și dedesubtul cerurilor, doar eu singur sunt Venerabilul”. Maestrul spuse atunci: „Dacă l-aș fi văzut atunci, l-aș fi ucis cu bastonul meu și i-aș fi aruncat carnea la câini s-o mănânce, astfel ca pacea să domnească în această lume”. 1

*

Atunci când maestrul a fost invitat la un ospăț la Wen Teh, Chu, oficialul curții care se afla acolo, îl întrebă: „Este fructul lui Ling Shu copt?”⁴⁴⁰ Maestrul îl întrebă la rândul său: „Când (lit.: în ce an) crezi că s-a născut Tao?”⁴⁴¹

*

Un călugăr l-a întrebat pe maestru: „Care a fost scopul venirii din Vest?” Maestrul răspunse: „Muntele, râul și marele pământ.”⁴⁴² Călugărul întrebă: „Mai este și ceva transcendent (în afară de asta)?” Maestrul răspunse: „Da”. Călugărul întrebă: „Care este acest (lucru) transcendent?” Maestrul răspunse: „Bătrânul om al (clanului) Sakya a fost în Vest (India), iar Mañjuśrī a locuit în Est.”⁴⁴³ Călugărul întrebă: „Ce este muntele Yun Men?”⁴⁴⁴ Maestrul răspunse: „Piscul fleng arată direcția

440 Vezi nota 17 de la Note suplimentare.

441 Natura proprie este eternă și se află dincolo de conceptul de timp, la fel ca și iluminarea, și în ciuda iluziilor aparente care o ecranează, cel care reușește să pună capăt pasiunilor sale va descoperi că Șinele său iluminat nu este supus nici creșterii și nici descreșterii, pentru că el se găsește permanent în starea de Așa-itate. Punând această întrebare, maestrul a eliminat elementul timp.

442 Muntele, râul și marele pământ sunt create de mintea către care Bodhidharma a ținut direct atunci când a venit în China (Est); acesta a fost adevăratul său scop.

443 Buddha Sakyamuni în Vest și Manjusri în Est revelează capacitatea de extindere nelimitată a Dharmakâyei, pe care cineva poate s-o dobândească după realizarea Minții (conform învățăturii lui Bodhidharma).

444 Muntele Yun Men a fost locul unde maestrul locuia. Întrebarea vrea să spună: „Care este nivelul atins de Venerabilul domn?”

locului ascuns.”⁴⁴⁵ Călugărul întrebă: „Cine este cel care practică marea cultivare a Sinelui?” Maestrul răspunse: „Deținătorul unei teci de lemn”. 1

sein sala Ch’an, imediat ce maestrul auzi sunetul clopotului spuse: „Universul este atât de întins, de ce oare sunetul clopotului conține doar șapte note?”⁴⁴⁶⁴⁴⁷

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Ce înseamnă (aceste cuvinte): Viața în care au fost acumulate (acțiunile) rele nu știe nimic despre (cele) bune, iar viața care a acumulat (acțiuni) bune nu știe nimic despre (cele) rele?” Maestrul răspunse: „Lumânare.”⁴⁴⁸ Călugărul întrebă: „Care este fraza neobișnuită pe care Venerabilul maestru o folosește pentru a ilumina un discipol?” Maestrul răspunse: „Să împingi la plug dimineața și să greblezi acasă seara.”⁴⁴⁹

445 K'eng este Vestul, simbol al imobilității și era locul ales pentru locul unde să se ascundă. Maestrul a vrut să spună că el atinsese nivelul imperturbabilității.

446 în timpurile străvechi, teaca săbiei era făcută din lemn. Cel care are o teacă pentru sabia sa, este cel care folosește sabia înțelepciunii sale pentru a tăia toate iluziile.

447 Șinele indivizibil este în mod fundamental fără limite, e la fel de întins ca universul. Dar, dacă este ecranată de iluzii, ființa umană se află la cheremul celor șapte emoții: plăcere, furie, tristețe, bucurie, iubire, ură și dorință, simbolizate prin cele șapte note ale gamei muzicale. Dacă mintea se eliberează de aceste condiționări, își va recupera întinderea ei nelimitată și va fi din nou atotcuprinzătoare. Aceste șapte note simbolizează și cele șapte conștiințe care împiedică cele opt conștiințe (ălăya- vijnāna) să se transmute în omniscienta înțelepciune a Măreței Oglinzi.

448 Cum am spus mai devreme, Yun Men era cunoscut pentru răspunsurile sale formate doar dintr-un cuvânt date discipolilor lui, la întrebările acestora. Natura proprie nu este nici bună, nici rea pentru că ea este absolută, binele și răul fiind un dualism care nu-și are locul în absolut. Lumânarea (sau flacăra lumânării) este de asemenea o iluzie și are aceeași natură impermanentă cu binele și răul.

449 Acțiunea de a împinge plugul și de a grebla revelează funcțiunea Sinelui iluminat al maestrului care, de dimineața până seara, dă învățătura discipolilor săi, pentru ca aceștia să-și realizeze Mintea cu care să poată percepe Șinele și să dobândească iluminarea. Aceasta

*

Maestrul a citat spusele lui Hsueh Feng: „Toți Buddhașii din cele trei timpuri (trecut, prezent și viitor) învârt măreța roată a Legii deasupra unei grămezi de foc” și spuse: „Grămada de foc expune Dharma tuturor Buddhașilor din cele trei timpuri, care o ascultă așezați pe pământ”. 1

*

În sala de practică, maestrul a spus: „Dacă aș folosi cuvinte pentru a vă da învățătura, pentru ca în acest fel voi să puteți, auzindu-le, să înțelegeți (realitatea), ar trebui de fapt să arunc gunoi în capul vostru. Chiar dacă vă poate fi totul clar în legătură cu întregul pământ, atunci când vorbesc despre un fir de păr este aidoma cu a tăia o bucățică de carne dintr-o parte a corpului pentru a astupa cu ea o rană din altă parte a corpului.⁴⁵⁰ Cu toate astea, trebuie să treceți prin acest stadiu (înainte de a avansa mai departe) și dacă nu sunteți siguri (de capacitățile voastre) ar trebui să nu vă mulțumiți cu o realizare goală și zadarnică. Ar trebui să faceți un pas înapoi⁴⁵¹ și să cântăriți calea de sub picioarele voastre, pentru a găsi rațiunea pentru care este astfel. În realitate, nu este nimic ce poate fi interpretat și înțeles, și pentru a vă îndoii și a

este o frază neobișnuită, o metodă de a-și elibera elevii.

450 Hsueh Feng vorbește despre Buddhașii care sunt eliberați deja și care expun Dharma deasupra unei grămezi de foc în scopul eliberării ființelor vii, simbol al înțelepciunii care distruge iluziile și vederile pervertite. Yun Men vorbea despre natura de Buddha inerentă în fiecare dintre discipolii săi aflați în iluzie care, cu ajutorul acțiunii distructive a focului înțelepciunii lor, vor fi capabili să înțeleagă și să realizeze Dharma inerentă în ei. Hsueh Feng a fost învățătorul lui Yun Men și cuvintele sale sunt corecte. Cuvintele lui Yun Men merg însă mai departe în profunzime și vorbesc despre integrarea relativului, „oaspetele din gazdă”, în scopul realizării absolutului, „gazda în gazdă”. Așa cum se spune în text, dialectica de neegalat a maestrului era de înaltă clasă. Învățătura sa este foarte profundă.

451 Să vă opriți și să cântăriți următorul pas. Maestrul a vrut să zică că aceasta este doar o tehnică - ceva ca hm t'ou - ceva bun pentru antrenamentul spiritual, scopul ultim a ceva care este altceva, o realitate de neconceput.

presupune. Mai mult încă, aici predomină acea măreață funcțiune care, atunci când se îndeplinește nu are nevoie de nicio iotă din energia voastră și atunci (când este percepută) vă va califica pentru a sălășlui printre Patriarhi și Buddhași, și de care în cele din urmă nu veți fi diferiți.¹ Din cauză că încrederea voastră nu este adânc înrădăcinată, și din cauza karmei voastre rele, voi vă întindeți „tentaculele” (pentru a simți și a apuca) și pentru a căra holurile și bagajele în călătoriile voastre lungi prin multele locuri. De ce trebuie să vă umiliți în acest fel? Vă lipsește ceva?⁴⁵²⁴⁵³

Oameni virtuoși, cine nu face parte (din absolut)? Voi îl puteți realiza prin voi înșivă, fără a fi nevoie să recurgeți la nimic. Nu permiteți ființei voastre să fie amăgită și judecată de alții. Există oameni care, atunci când văd un călugăr că-și deschide gura să vorbească, pun cuvintele aceluia în gura lor proprie pentru a le rumega. Ei sunt precum muștele care se îndoapă cu bălegar. Apoi ei încep să formeze grupuri, de câte trei sau de câte cinci, pentru a discuta și pentru a se supune cuvintelor. Frații mei, străbunii virtuoși, care și-au trăit viețile iluminându-i pe ceilalți, erau siliți să folosească cuvinte și fraze potrivite pentru a le arăta acelora calea. Dacă știi că lucrul real a fost lăsat (intenționat) la o parte⁴⁵⁴, poți face un mic efort (pentru a-l descoperi). Nu este aici ceva care este asociat cu Sinele tău propriu? Grăbește-te! Grăbește-te! Timpul nu

452 Maestrul își îndeamnă discipolii să nu se agate de cuvinte și nume care nu pot exprima absolutul, ci doar le permit să se pregătească pentru avansarea mai departe de-a lungul Căii, pentru că, dacă mintea nu este pură nu va fi nici o speranță de realizare. Într-adevăr, ceea ce funcționează este perceptibil pretutindeni și poate fi urmărit chiar până la sursa care a acționat Această realizare nu cere nici un fel de energie sau efort t are să dividă Șinele în subiect și obiect, un dualism care împiedică total această realizare. Învățătura lui Yun Men este bună doar pentru elevii avansați și este foarte dificil pentru începători s-o înțeleagă.

453 Natura proprie este completă în sine și nu cunoaște nici creștere și nici descreștere, oricare ar fi circumstanțele.

454 Pentru ca tu să-l descoperi singur.

așteaptă pe nimeni, iar o expirație nu garantează că după ea va mai fi o altă inspirație. Mai este un alt lucru pentru care corpurile și mințile voastre ar trebui să fie folosite fără rost?

Luați aminte la toate aceste lucruri și aveți mare grijă de voi”.

*

În sala de practică maestrul spuse: „Dacă (cineva) v-ar spune să localizați cerul și pământul pe genele voastre, voi nu veți îndrăzni să vă uitați la ele; puteți să vă pierdeți cumpătul și să (fiți tentați să-l palmuiți acea persoană peste față, dar ar fi mai bine dacă ați investiga această problemă mai îndeaproape, să vedeți dacă în realitate există „este” sau „nu este” și să găsiți rațiunea pentru care acele cuvinte au fost spuse de acea persoană, și asta până când veți înțelege limpede.¹ Dacă din întâmplare un adevărat adept al școlii noastre s-ar afla acolo, el nu va lăsa nicio piatră neîntoarsă până nu va realiza acele cuvinte. Un om care are abilități, atunci când ar auzi pe cineva vorbind despre un maestru care expune Dharma undeva, ar întoarce spatele de frică ca nu cumva (acele cuvinte stupide) să-i întineze urechile.⁴⁵⁵ Dacă persoana nu este un om cu abilități, el ar putea, auzind genul acesta de cuvinte, să realizeze ceva, dar acel ceva va avea un înțeles precar. Nu ați citit despre faptul că Teh Shan văzând un călugăr intrând pe ușă a luat bastonul și l-a alungat afară, și că Nu Chou a spus, atunci când a văzut un călugăr intrând în camera sa: „Dacă te atașezi de un *kung an* pe care l-ai realizat, am să te lovesc cu bastonul de treizeci de

⁴⁵⁵ Toate fenomenele din ceruri sau de pe pământ sunt iluzii ale minții atotcuprinzătoare. Dar în loc să luați realitatea așa cum este ea, voi vă complăceți în discriminare, iar dacă nu reușiți să realizați nimic după dorința voastră, voi deveniți nerăbdători și nervoși, și veți fi poate tentați să palmuiți fața celui care a spus acele cuvinte, pentru că nu este în concordanță cu vederile voastre greșite. De ce nu examinați chestiunea mai îndeaproape, să vedeți dacă creatorul minții există sau nu, și de ce nu găsiți motivul pentru care acele cuvinte au fost spuse, și cum nu înțelegeți cu adevărat și clar ceea ce acea persoană a vrut să spună?

ori”.

În ceea ce îi privește pe cei care sunt incompetenți, ei nu au niciun rost. În privința căutătorilor de zadarnice realizări, nu se poate spune decât că ei nu fac altceva decât „să înghită saliva altor oameni”¹ și reușesc să memoreze și să acumuleze grămezi de curiozități și lucruri vechi. În călătoriile lor, ei se prezintă pretutindeni și își deschid gurile să se laude: „Pot să interpretez orice chestiune și pot s-o „întorc” cum vreau în cinci sau zece feluri potrivite”. Chiar dacă ar reuși să facă aceste lucruri de dimineața până seara, timp de lungi eoni, ce vor visa ei și cum vor da învățătura de a se strădui elevilor lor? Unii elevi se supun acestor oameni și le oferă hrană. Dacă învățătura este dată în schimbul hranei, ce merită atunci? Mai târziu, atunci când vor fi aduși în fața zeului morților, va accepta acesta explicațiile și interpretările lor verbale?

Frații mei, dacă sunteți cu adevărat treziți, îi puteți urma pe alții pentru zilele care v-au mai rămas, dar dacă nu, atunci ar trebui să fiți foarte atenți să nu luați lucrurile prea ușor atunci când vedeți că timpul vostru trece. Cei din vechime aveau o mulțime de „plante agățătoare”⁴⁵⁶ pe care le arătau elevilor lor, și așa cum Hsueh Feng spunea: „Tot acest măreț pământ nu-i nimic altceva decât tu însuși”⁴⁵⁷, sau cum spunea Chia Shan: „Ar trebui să-l percepi pe acest bătrân călugăr în vârful unui fir de iarbă și să-l recunoști pe fiul cerului într-o piață aglomerată”⁴⁵⁸, sau ce a spus Lo P’u: „Imediat ce apare praful (în aer)”⁴⁵⁹, întregul pământ se adună într-un fir de păr⁴⁶⁰; corpul leului

456 Aceștia urmează orbește cuvintele altora, fără a le înțelege.

457 Hsueh Feng vizează direct mintea care creează marele pământ, sau obiectul său.

458 De asemenea Chia Shan vizează mintea care creează iarba și piața zgomotoasă, adică fenomenele prin care cineva poate percepe Șinele lui Chia Shan sau pe fiul cerului, împăratul (adică Maestrul, Șinele propriu).

459 O agitație în minte.

460c ă atunci când mintea este agitată, o persoană ignorantă va vedea doar ceea ce tine de fenomene, neputând realiza absolutul

nu este altul decât al tău". 1

Examinați cuvintele lor cu atenție, iar și iar, și în cele din urmă, într-o bună zi, veți reuși să intrați pe Cale. Aceasta este o problemă care te privește numai pe tine, și în care nimeni nu te poate substitui. Datoria unui călugăr bătrân (iluminat) care apare în lume² este doar de a confirma și de a mărturisi (realizarea ta). Dacă ai realizat ceva, nimeni nu va mai fi capabil să te amăgească. Dacă nu ai realizat nimic, nu este potrivit nici măcar să te emoționezi.

Frații mei, dacă v-ați lăsat în urmă părinții și învățătorii pentru a face lungi călătorii, până ce sandalele de pai se vor toci, primul lucru pe care ar trebui să-l faceți este de a vă lăsa spiritul să apară. Dacă, mai înainte de a intra pe Cale, se întâmplă să întâlniți un om cu abilități, care este dispus să își asume tot felul de neplăceri încercând să vă ilumineze, ar trebui să-i urmați cu seriozitate învățătura, să vă lăsați deoparte bolul, să rupeți bastonul de călătorie și să stabiliți un termen limită, să zicem zece sau douăzeci de ani, pentru a dobândi înțelegerea completă. Dacă va fi așa, nu va trebui să vă mai faceți griji în privința realizării voastre; chiar de nu veți reuși să dobândiți perfectă înțelegere în timpul acestei vieți, în următoarea reîncarnare vă veți renaște ca ființă umană și vă veți relua (sarcina).³

Nu reprezintă acest lucru o ușurare a muncii voastre? În acest mod nu veți da greș în determinarea voastră de a vă ilumina, în decizia voastră de a vă părăsi părinții și învățătorii (pentru un scop bun) și în îndeplinirea promisiunii făcută protectorilor voștri din cele zece sectoare¹. Trebuie să fiți foarte atenți (în legătură cu acest lucru). Nu faceți călătorii fără scop, nu mergeți o mie sau două de mile pentru a sta o iarnă aici, o vară acolo, nu zăboviți timp îndelungat bucurându-vă de frumusețile peisajului, nu primiți daruri de mâncare, boluri și haine pe nedrept. Ce păcat! Ce păcat! în schimbul primirii unui bob

de orez, veți pierde șase luni de pregătire.⁴⁶¹ Ce avantaje veți dobândi din aceste călătorii? Cum veți putea digera hrana oferită de protectorii voștri care au avut încredere în voi?

Trebuie să știți că nimeni nu vă poate substitui (în cultivarea Sinelui). Timpul nu așteaptă pe nimeni, iar atunci când veți închide ochii (când veți muri) veți fi pregătiți pentru ultimul moment? Veți fi asemenea crabilor aruncați în apă fierbinte, și în timp ce vă chinuiți să vă smulgeți din acele dificultăți, o să mai aveți răgaz pentru a vorbi prostii? Nu luați lucrurile ușor și nu pierdeți vremea. Dacă veți pierde șansa prezentă, odată ce ați pierdut forma umană a corpului vă va fi imposibil s-o recuperați timp de mii de eoni.⁴⁶² Nu este deloc ceva neînsemnat, deci nu vă agățați de tot ce vă apare în fața ochilor. Chiar și un om obișnuit spunea: „Cel care îl aude pe Tao dimineața, poate muri seara/ 1 Cu atât mai mult pentru noi, cei care suntem călugări și care ar trebui să realizăm ceea ce este cea mai mare preocupare a noastră. Străduiți-vă și aveți mare grijă de voi”.

sfidată) un călugăr l-a întrebat pe Ling Shu: „Care a fost scopul venirii din Vest?” Ling Shu a rămas tăcut și a murit. Mai târziu, discipolii săi au ridicat o placă de piatră pentru a scrie pe ea povestea vieții acestuia, adăugând și incidentul care a precedat moartea sa. Ei l-au întrebat pe

⁴⁶¹ Scopul celor care donează hrană, haine și bani este de a ajuta călugării să continue practica în scopul iluminării lor și al salvării tuturor ființelor vii. Prin acceptarea acestor daruri, călugării contractează un fel de datorii, care vor fi plătite înapoi atunci când ei își vor atinge scopurile, altfel ei vor trebui să se achite într-un fel sau altul, în concordanță cu legea cauzalității. De aceea, maeștri ca Lin Chi, Yun Men etc., vorbesc despre pedepsele date de zeul morților pentru datoriile celor care i-au înșelat pe protectori.

⁴⁶² În conformitate cu spusele lui Buddha, ființele umane pot realiza adevărul mult mai ușor decât ceilalți locuitori ai celor cinci țărâmurii ale existenței, rațiunea fiind aceea că celelalte lumi ori se bucură prea mult de fericire, ori suportă prea multă suferință pentru a avea șansa de a practica Dharma. Este, oricum, prea dificil să renaști ca ființă umană.

Yun Men: „Ce putem să scriem pe placă ca să menționăm tăcerea lui?” Maestrul a răspuns: „Învățător.”⁴⁶³⁴⁶⁴

*

În sala mare, maestrul a spus: „Dharma lui Buddha este foarte greu (de expus) și asta din cauză că limba este prea scurtă.”⁴⁶⁵ După un timp, adăugă: „Lungă (acum).”⁴⁶⁶

*

Pe când călugării adunau lemne de foc, maestrul a luat de pe jos o bucată de lemn pe care o aruncă la pământ spunând: „Întreaga *Tripitaka* expune doar acest lucru.”⁴⁶⁷

*

Un călugăr folosea (un coș gradat) pentru a măsura orezul pentru pregătirea mesei. Maestrul îl întreabă: „Câte pupile ale ochilor lui Bodhidharma se află în coșul cu orez?” Pentru că acel călugăr nu răspundea, maestrul zise în locul lui: „Nici măcar un număr infinit de coșuri nu pot măsura asta”. 1

*

În sala mare, maestrul a spus: „Fiecare dintre voi deține o lumină proprie, dar când vă uitați la ea, aceasta devine întuneric. Ce este lumina voastră proprie?” (Și

463 Aceasta este o maximă a lui Confucius care spunea că Tao, sau Adevărul, este mai important decât viața, și dacă cineva iluminat îl realizează dimineața, acesta va consimți să moară seara, fără nici un regret.

464 Ling Shu a fost învățătorul care a revelat mintea tăcută, obiect al venirii lui Bodhidharma din Vest. Acesta este iarăși „răspunsul într-un cuvânt” al lui Yun Men.

465 Limba este prea scurtă pentru a putea expune Dharma, care este inexprimabilă.

466 Tăcerea prelungită a maestrului revelează inexprimabila Dharmă a lui Buddha iar metoda sa de revelare a acesteia cu atâta ușurință nu a fost „scurtă” ci a fost cu adevărat „lungă”, lung și scurt aflându-se în dualitate.

467 Mintea este imaterială și inexprimabilă și pentru a o revela este necesară folosirea unei bucăți de lemn, care este creată de ea. Pentru a-i revela funcțiunea, maestrul a ridicat-o și apoi a aruncat-o pe pământ, pentru a arăta reîntoarcerea funcțiunii la corpul nemișcat. Această revelație este singurul obiect al întregii *Tripitaka*.

pentru că nimeni nu răspundea), el spuse: „Bucătăria, magazia și cele trei porți”. Apoi adăugă: „Este mai bine să nu fi preocupat de nimic decât să fi preocupat de bine.”⁴⁶⁸⁴⁶⁹

*

Maestrul spuse adunării călugărilor: „Un maestru din vechime a zis: „Medicamentele se folosesc pentru a vindeca boala. Și pentru că (toate lucrurile de pe) mărșăleț pământ sunt medicamente, Șinele vostru ce este?” (Pentru că nimeni nu a răspuns), maestrul spuse: „Atunci când întâlnești neînsemnatul, el devine valoros.”⁴⁷⁰

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Ne va ilumina Venerabilul maestru?” Maestrul își împreună palmele, apoi ridică bastonul, spunând: „Primește acest baston/ Călugărul îl luă și-l rupse în două. Maestrul spuse: „Chiar cu această (acțiune a ta), meriți treizeci de lovituri de baston”. 1

*

În sala de practică, maestrul a zis: „Atunci când o vorbă este spusă, e ca și cum o mie de căruțe s-ar afla pe

468 Pupilele ochilor lui Bodhidharma simbolizează vederea sa corectă, care este ca spațiul de extinsă, și un coș nu o poate măsura niciodată.

469 Fiecare om posedă lumina înțelepciunii care apare atunci când mintea este liniștită și pură, dar de îndată ce omul o tulbură pentru a încerca să vadă lumina, aceasta va deveni obscuritate. Exact această minte-lumină vede bucătăria, magazia și cele trei porți ale mănăstirii. Este de aceea mai bine să nu ai nici o preocupare pentru nimic, decât să fii preocupat chiar și de lumina înțelepciunii.

470 Toate lucrurile de pe fața marelui pământ sunt doar aparențe create de minte, și dacă obiectivul poate fi urmărit până la subiectivul care l-a creat, toate fenomenele nu vor fi altceva decât medicamente care pot vindeca iluzia, descoperind astfel Șinele fiecărui om. Atunci când întâlnim un obiect neînsemnat și percepem că acesta este o creație a minții, acest lucru ne conduce la realizarea Minții, iar acest obiect neînsemnat va deveni astfel o valoroasă Dharmă, cea expusă de „obiectele neînsuflețite” (vezi povestea lui Tung Shan). În spusele de mai sus, accentul trebuie pus pe cuvântul „întâlni”, care implică pe cel care întâlnește un obiect neînsemnat care poate revela mintea.

aceeași cărare, pe care se află (atâtea lucruri cât firele de) praf, dar cu toate astea, ea reprezintă totuși învățătura pentru transformare și salvare. Dar ce are preț pentru un călugăr adevărat? Dacă semnificația Buddhașilor și Patriarhilor poate fi discutată, atunci Calea lui Ts'ao Ch'i este într-adevăr o platitudine.⁴⁷¹ Dacă este cineva care poate spune ceva, îl rog să vină în față”.

Un călugăr întrebă: „Care este vorbirea ce poate depăși învățătura lui Buddha și a Patriarhilor?” Maestrul răspunse: „Prăjitură.”⁴⁷² Călugărul întrebă: „Există vreo legătură între ele?” Maestrul răspunse: „Clar”. Și continuă: „Niciunul dintre voi nu ar trebui să pretindă că este un om cu o vedere interioară clară. Atunci când vorbesc de semnificația Patriarhilor, imediat voi mă întrebați despre vorbirea care depășește Buddhașii și Patriarhii. Spuneți-mi acum, ce sunt Buddhașii și Patriarhii? Spuneți-mi ceva despre doctrina care depășește pe Buddhași și pe Patriarhi. Atunci când vă întreb despre lucrul care este dincolo de cele trei lumi, voi îndată vă agățați de aceste trei lumi. Există acolo lucruri ca văzul, auzul, a simți și a ști, care vă pot împiedica? Aveți vreun sunet, formă sau lucru (*dharma*) care să poată face o distincție clară între vederile corecte și vederile greșite? Sfinții din vechime erau nevoiți să se folosească de obiecte către care să arate, care erau reale în sine, dar (de fapt) nu puteau fi dobândite. Dacă v-aș spune că există acolo ceva, nu ar fi altceva decât forma care ascunde deja (realul). Dacă nu ați reușit să intrați acolo, ar trebui voi înșivă să căutați și să vă întrebați pe voi înșivă de ce – în afară de îmbrăcarea robei, luarea hranei, a sta pe scăunel

471 Maestrul și-a unit palmele pentru a revela realitatea aceluia, iar când a ridicat bastonul a revelat funcțiunea sa. Călugărul a rupt bastonul în două în scopul de a elimina iluziile ce țin de obiectul care, dacă este luat, va împiedica realizarea Sinelui. Oricum ar fi, tot ce a făcut călugărul reprezintă doar „oaspetele”, de unde și remarca maestrului de la finalul dialogului.

472 O prăjitură este un obiect neînsuflăit care poate să expună Dharma și să reveleze natura de Buddha (vezi secta Tung Shan),

și a urina -, apar atâtea gânduri false fără nici cel mai întemeiat motiv?

Există cei care iau lucrurile ușor și se întâlnesc pentru a studia maximele străbunilor pe care apoi le memorează, și folosindu-se de discriminările lor, se laudă: „Eu acum înțeleg Dharma lui Buddha!” Ei vorbesc de „plante agățătoare” pentru a-și omorî timpul. Uneori ei nu se mulțumesc cu asta, și-și părăsesc părinții și învățătorii pentru a face lungi călătorii. De ce sunt ei nerăbdători să umble?”

După ce a spus aceste lucruri, maestrul și-a luat bastonul și a coborât de pe locul său.

*

În sala Ch'an, maestrul a spus: „Acesta este timpul virtuților superficiale, pentru că ne aflăm în ce-a de-a doua perioadă a unei copii a legii.¹ în prezent, călugării călătoresc fie spre Nord pentru a-l venera pe Mañjuśri, fie spre Sud în pelerinaj la locurile sfinte din regiunea Heng Yo; cum pot acești bhikṣu să „digere” donațiile primite de la oameni?⁴⁷³ Ce rușine! Ce rușine! Dacă îi întrebi ceva, ei își vor arăta ignoranța care va fi precum vopseaua neagră, pentru că ei doar își petrec timpul (fără niciun rost). Dacă dintre ei sunt doi sau trei care prin auzire și învățare reușesc să memoreze unele maxime din vechime, ei vor rătăci mereu în căutarea unor lucruri asemănătoare pentru a primi confirmarea și pecetluirea (așa numitei) lor înțelegeri. Există bătrâni călugări nepăsători (care îi aprobă) creând astfel karma rea pentru ei înșiși. Mai târziu, atunci când veți ajunge în fața zeului morților, să nu dați vina pe mine că nu v-am atenționat acum. Dacă sunteți începători și fără experiență, trebuie să vă mențineți spiritul alert, dar nu va trebui niciodată să memorați cuvintele altora. Puțin adevăr este mai bun decât o

⁴⁷³ Cele trei perioade ale kalpei lui Buddha sunt: reală, formală și finală, sau: corectă, asemănătoare și încetare definitivă. Prima perioadă durează 500 de ani, cea de-a doua 1.000 de ani, iar cea de-a treia 3.000 de ani, atunci când Maitreya va apărea și va restaura toate lucrurile. Cea formală, sau copia se mai numește și perioada imagine.

grămadă de lucruri false, pentru că în cele din urmă, doar vă veți fi amăgi pe voi înșivă”.

*

În sala lui Buddha, după ce toți călugării s-au adunat acolo, Maestrul a ridicat bastonul în fața sa spunând: „Buddhașii, la fel de numeroși ca firele de nisip ale pământului și universului, sunt toți aici, străduindu-se să dobândească Dharma lui Buddha; cine (în această adunare) îi poate determina (să se oprească)? Dacă nimeni nu o poate face, lăsați-l pe bătrânul călugăr s-o facă”. Un călugăr întrebă: „Și bătrânul călugăr o s-o facă?” Maestrul răspunse: „Ce spirit de vulpe!”⁴⁷⁴

*

În Sala lui Buddha, maestrul își ridică bastonul de maestru și spuse: „Fără de motiv, Bodhisattva Vasubandhu s-a transformat în acest baston”. Apoi el descrie o linie (în aer) și spuse: „Buddhașii, numeroși ca (firele de) praf, și ca (particulele de) nisip se află în aceste „plante agățătoare”. (După ce spuse acestea) coborî de la locul său și pleacă.1

*

În Sala de practică, maestrul spuse: „În această adunare găsesc (doar) doi sau trei oameni ale căror capacități arată că ei sunt în stare să-și realizeze

474 Particulele de praf reprezintă aparențele iluzorii care provin din principiul fundamental și ele revelează natura astfel-existentă a nelimitatei Dharmakaya. Praful este deci un agent prin intermediul căruia pot fi percepuți Buddhașii.

Pentru că „subiectul” și „obiectul” simt un tot indivizibil și omniprezent, toți Buddhașii se aflau în sala în care Maestrul expunea Dharma. Și pentru că toate obiectele neînsuflețite expun viguros Dharma (vezi povestea lui Tung Shan), rămâne la latitudinea călugărului să perceapă Buddhașii aflați în sală. Dacă ei nu ar fi dat naștere sentimentelor și pasiunilor și ar fi rămas nepăsători față de iluziile care apar în fața lor, cu siguranță că ei i-ar fi perceput pe adevărații Buddhași aflați în ei înșiși, cei care se străduiau să dobândească Dharma lui Buddha. Din cauză că acel călugăr a dat naștere discriminărilor, atunci când l-a întrebat pe maestru dacă poate opri acea strădanie, el a realizat divizarea purei Dharmakaya în „subiect” și „obiect”, și astfel a fost admonestat de maestru.

(scopurile). Astfel, voi îmbrăcați roba (monastică) fără vreun țel real. Ce avantaj așteptați voi din acest lucru? Înțelegeți (ce vreau să spun)? Acum o să vă spun ce ar trebui să faceți.

Pe viitor, atunci când mergeți în vizită în alte locuri, atunci când veți întâlni un bătrân călugăr ridicându-și degetul sau „apărătoarea de praf” spunând: „Asta este Ch'an, asta e Tao”, va trebui să ridicați bastonul, să-i dați o lovitură, să-i spargeți capul și apoi să plecați din locul acela, pentru că altfel veți cădea în tărâmul demonilor din cer⁴⁷⁵⁴⁷⁶, unde vă veți întâlni cu suita acestora și-mi veți distruge școala. Dacă nu înțelegeți cu adevărat acest lucru, trebuie să examinați cu atenție aceste „plante agățătoare”, maximele pe care aceștia le folosesc atunci când expun Dharma. De obicei eu vă spun că toți Buddhașii trecutului, prezentului și viitorului, pe tărâmurile lor, unde ei sunt atât de mulți ca firele de praf, cei douăzeci și opt de Patriarhi indieni, și cei șase Patriarhi chinezi se află toți în vârful bastonului meu, pentru a răspândi Dharma, pentru a-și îndeplini transformările lor supranaturale și pentru a răspunde chemărilor (ființelor vii) din cele zece direcții ale spațiului.

475 Chiar și cuvintele maestrului erau „plante agățătoare” inutile, pentru că nu erau strâns conectate la ceea ce este inexprimabil. Nelimitata Dharmakaya a lui Vasubandhu Bodhisattva este omniprezentă și este prezentă în orice lucru, inclusiv în acel baston, prin intermediul căruia ar fi putut să-i reveleze prezența. Linia desenată în aer, de asemenea „plantă agățătoare” inutilă, conține Dharmakaya tuturor Buddhașilor și le revelează prezența. Învățătura lui Yun Men este îndreptată direct spre natura de Buddha inerentă în fiecare om, natură ce poate fi percepută doar atunci când fenomenul este văzut ca fiind nereal, așa cum se spune în Sutra Diamantului. El și-a încheiat învățătura corespunzătoare aceluia moment și aceluia loc coborând de pe locul său - revelându-și astfel funcțiunea Sinelui, și ieșind din sală - arătând astfel reîntoarcerea funcțiunii la repaosul corpului nemișcat. Astfel, într-un scurt paragraf, maestrul a dat o învățătură completă.

476 Deva Măra, unul dintre cei patru demoni (măra) care trăiesc în cel de-al șaselea cer și care permanent împiedică răspândirea Dharmei lui Buddha și pe adepții acesteia.

Înțelegeți (învățătura mea)? Dacă nu, nu încercați acum să vânați vidul. Din contra, trebuie să examinați (aceste lucruri) îndeaproape și să le vedeți voi înșivă cu claritate. Chiar de ați reușit să atingeți acest nivel, veți fi încă incapabili să visați la acel călugăr ce poartă roba.¹ Doar după ce un călugăr a trecut printr-un sat aglomerat fără să vadă nici măcar un singur om⁴⁷⁷⁴⁷⁸, acel călugăr poate lua un baston și trasa o linie (în aer) spunând (discipolilor săi): „Toți Buddhașii se află în această linie”⁴⁷⁹. Aveți mare grijă de voi”.

*

Într-o zi, maestrul a pus mâna în gura unui leu de lemn și a început să strige: „M-a mușcat, ajutor, ajutor!”⁴⁸⁰

*

În sala CÂT an, maestrul spuse: „O persoană poate fi trezită la Tao atunci când aude un sunet și poate realiza Mintea după ce vede o formă (adică prin intermediul aparentelor)”. Apoi el ridică mâna spunând: „Bodhisattva Avalokitesvara ia o monedă pentru a cumpăra o prăjitură”. După ce spuse acestea, lăsă mâna în jos, spunând: „Doar o prăjitură”. 1

477 „Călugăr ce poartă roba” este o expresie Ch'an ce vrea să simbolizeze condiția unui maestru iluminat, în acest caz, a lui Yun Men.

478 Aceasta este o frază Ch'an care vrea să spună că acel călugăr a abandonat toate atașamentele față de iluzii și a perceput de fapt realul (așa cum ne învață Sutra Diamantului).

479 Cititorii pot observa că învățătura lui Yun Men este foarte profundă și absconsă, ea fiind neinteligibilă chiar și pentru Buddhașii aparținând altor școli. Oricum ar fi, fiecare cuvânt al său este plin de înțeles și este în acord cu învățătura lui Buddha din Sutra Diamantului și din Transmisiunea Minții transmisă urmașilor prin Patriarhi și Maeștri. Ca și alți maeștri iluminați, Yun Men a evitat întotdeauna să folosească „nume specifice”, utilizând în locul acestora expresii Ch'an, așa cum se explică și în aceste note de subsol.

480 Aceasta este metoda lui Yun Men de a-i învăța pe călugări să realizeze pe cel care strigă, pentru a integra aparentul cu realul, realizând astfel un tot indivizibil (toate iluziile fiind, prin natura lor, de fapt realitatea absolută).

*

În sala Dharmei, maestrul a spus: „Cuprinzând cerul și pământul, cuprinzând mărețul univers, misterioasa nestemată ce se află în interiorul corpului omenesc poartă o făclie pe care o duce spre sala lui Buddha și deasupra căreia așază cele trei porți (ale mănăstirii). Ce gândiți despre acest lucru?”⁴⁸¹ Pentru că nimeni nu a dat un răspuns, maestrul spuse în locul lor: „Urmărirea obiectelor schimbă traseul minții.”⁴⁸² El spuse mai departe: „Norii se mișcă, tunetul bubuie.”⁴⁸³

*

(în sala lui Buddha), maestrul a spus adunării călugărilor: „Nu am să vă întreb nimic despre ceea ce s-a întâmplat înainte de cea de-a cincisprezecea zi a lunii; spuneți-mi într-o singură frază ce s-a întâmplat după aceea/ 1 Și cum niciun călugăr nu a răspuns, el zise în locul lor: „Orice zi este o zi bună.”⁴⁸⁴⁴⁸⁵

*

În sala de practică, maestrul a ridicat bastonul de

481 Pentru a-și susține spusele conform cărora un om se poate trezi la Tao auzind un sunet, și-și poate realiza Mintea văzând o formă, maestrul a ridicat mâna pentru a revela funcțiunea celui care a făcut acest lucru, sau natura proprie, care nu este diferită de Bodhisattva Avalokitesvara care a luat un bănuț pentru a cumpăra o prăjitură, funcțiune care este și a acelui Bodhisattva. Bodhisattva este imaterial și invizibil, dar el nu este diferit de prăjitura care simbolizează forma, așa cum ne învață Sutra Inimii, care spune că forma este identică cu vacuitatea. Deci sunet și formă pot deveni folositoare pentru realizarea Minții și pentru perceperea naturii de Buddha.

482 Dacă mintea este îndreptată spre urmărirea aspectelor exterioare, ea își va schimba traiectoria și ca urmare, nu va reuși să realizeze adevărata realitate.

483 Atunci când mintea este agitată, ea este precum norii mișcători și ca bubuitul tunetului; ea va fi incapabilă să realizeze nemișcarea necesară perceperii naturii proprii. Maestrul a spus acest lucru pentru că

484d iscipolii săi au dat naștere discriminărilor prin agățarea lor de înțelesul literal al vorbelor sale, neglijând scopul.

485 Pentru că nu mai există nici un fel de problemă după iluminare. |

maestru și a spus: „Cei care nu practică spun că, este, practicanții Celor Două Vehicule spun că, nu este, iar cei iluminați spun că (există doar) o iluzie. Bodhisattvașii realizează faptul că natura însăși este vacuitate. Un (adevărat) călugăr al școlii noastre va numi băț, bățul pe care îl vede, el doar va merge atunci când merge, și doar va sta așezat atunci când stă așezat⁴⁸⁶, și asta fără a-și tulbura (mintea).⁴⁸⁷

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Care este profundul înțeles al Dharmei lui Buddha?” Maestrul răspunse: „Când primăvara vine, firul de iarbă este automat verde.”⁴⁸⁸

*

Maestrul îl întrebă pe un călugăr vizitator: „De unde vii?” Călugărul răspunse: „Din Coreea”. Maestrul îl întrebă: „Cu ce ai traversat marea?” Călugărul răspunse: „Hoțul a fost învins cu greu.”⁴⁸⁹ Maestrul îl apucă de mână și îi spuse: „De ce te afli aici?” 1 Călugărul răspunse: „S-a întâmplat să fiu aici.”⁴⁹⁰ Maestrul spuse: „Lasă-l să plece de aici.”⁴⁹¹ Călugărul nu putu răspunde.⁴⁹²

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Cum era Nu Tou înainte de a-l vedea pe cel de-al Patrulea Patriarh?”⁴⁹³

486 Fără a fi atașat de ideea mersului sau a așezatului. :J

487 Această frază conține toată învățătura Mahayana. !

488 Învățătura lui Buddha ne învață despre natura Dharmei, natural care se află la baza tuturor lucrurilor, ea fiind astfel-etemă, realul card este mereu Astfel, ca firul de iarbă care primăvara în mod automat estd verde. I

489 Călugărul a crezut în mod greșit că maestrul făcea discriminări atunci când i-a pus acea întrebare, neștiind că Yun Men vroia doar si 490p ună la încercare competentă celui călugăr vizitator. Hoțul este mintea agitată, care îi fură omului înțelepciunea.

491 Întrucât corpul spiritual nu poate fi obstrucționat, de ce nu pleci de aici, pentru a fi pretutindeni?

492 Pentru că se afla în iluzie.

493 Niu Tou a moștenit Dharma de la cel de-al Patrulea Patriarh și a

Maestrul răspunse: „Avalokitesvara se află în fiecare gospodărie.”⁴⁹⁴ Călugărul întrebă: „Cum a fost după ce l-a văzut pe cel de-al Patrulea Patriarh?” Maestrul răspunse: „Un greiere înghite un tigru în flăcări.”⁴⁹⁵ Călugărul întrebă: „Care este cântecul lui Yun Men?”⁴⁹⁶ Maestrul răspunse: „Cea de-a douăzeci și cincea zi a celei de-a douăsprezecea luni.”⁴⁹⁷ Călugărul întrebă: „Cum este cel care cântă?” Maestrul răspunse: „Este liniștit și destins”. Călugărul întrebă: „Ce este bivolul de nămol mugind pe piscul înzăpezit?”¹ Maestrul răspunse: „Munții și râurile se duc.”⁴⁹⁸ Călugărul întrebă: „Ce este calul de lemn care nechează al lui Yun Men?”⁴⁹⁹ Maestrul răspunse: „Cerul și pământul întunecându-se.”⁵⁰⁰

Călugărul întrebă: „Oare maestrul va aduce în discuție tema învățaturii transcendente?” Maestrul

fost un mare maestru Ch'an.

494 În vechea Chină, Avalokitesvara era foarte popular și era venerat de fiecare casă întrucât se știa că el avea compasiune pentru fiecare ființă aflată în suferință. Înainte de a realiza iluminarea, Niu Tou era bine cunoscut în regiunea sa ca fiind un maestru virtuos, și era de asemenea respectat. Însă nimănui nu i-a părut de iluminarea realizată de Niu Tou în calitate de Bodhisattva, și de competența dobândită de Niu Tou ca urmare a iluminării. Deci Niu Tou s-a bucurat doar de o reputație neînsemnată, fără valoare.

495 Niu Tou și-a realizat Șinele prin intermediul înțelepciunii sale simbolizată prin foc, cel care distruge toate iluziile. El era precum un greiere care înghite un tigru uriaș, pentru că Șinele este atotcuprinzător și conține toate lucrurile, inclusiv tigrul.

496 Care este realitatea unică expusă de maestrul Wen Yen de pe muntele Yun Men?

497 Această frază este lipsită de înțeles și imposibil de explicat, așa cum este și Realitatea Unică, care nu poate fi exprimată în cuvinte. Această Realitate este exact reprezentată de cel care rostește acele vorbe, care și el, la rândul său, este inexprimabil.

498 Când mintea e liberă de sentimente și pasiuni, ea este aidoma unui bivol de nămol care, atunci când intră în apă, dispare, așa cum dispare Șinele. În această condiție a minții Șinele va reapărea, iar mugetul reprezintă, în mod figurativ, semnul apariției Sinelui.

499 Înțelesul este același ca mai sus, cel referitor la bivolul de nămol.

500 Cerul și pământul simbolizează universul care se întunecă, adică dispare atunci când cineva atinge iluminarea.

răspunse: „Să privești spre Est și Sud dimineța. Și spre Vest și Nord, seara.”⁵⁰¹ Călugărul întrebă: „Ce se întâmplă atunci când aceste lucruri sunt înțelese?” Maestrul răspunse: „Casa din Est își aprinde lumina, iar casa din Vest este cufundată în întuneric.”⁵⁰²

Călugărul întrebă: „Ce ar trebui să facă cineva pentru a nu irosi timpul celor douăsprezece ore ale zilei?” Maestrul răspunse: „De ce te agăți când pui această întrebare?” Călugărul spuse: „Nu înțeleg; dorește Venerabilul maestru să-mi explice?” Maestrul răspunse: „Adu-mi pensula și cerneala”. După ce călugărul aduse pensula și cerneala, maestrul scrisese:

Este greșit să întorci spatele la ceea ce ți se arată.

În ce eon te vei trezi dacă tu discriminezi?⁵⁰³

Călugărul întrebă: „Ce este Sinele meu?” Maestrul răspunse: „Cel care hoinărește și admiră munții și râurile”.¹ Călugărul întrebă: „Dar ce este Sinele Venerabilului maestru?” Maestrul răspunse: „Din fericire, diaconul nu se află aici.”⁵⁰⁴⁵⁰⁵

Călugărul întrebă: „Ce înseamnă când gura cuiva înghite totul?” Maestrul răspunse: „Mă aflu în stomacul tău.”⁵⁰⁶ Călugărul întrebă: „De ce se află Venerabilul Maestru în burta mea?” Maestrul spuse la rândul său: „Dă-

501 Mintea care privește în toate direcțiile este tema conducătoare a învățăturii transcendente a lui Yun Men.

502 Din nou este vorba despre mintea care vede lumina în casa din Est și întunericul din casa din Vest.

503 Dacă întorci spatele realului care ți se arată și te agăți de iluziile exterioare, te vei afla în greșală. Dacă vei continua să discriminezi și nu vei acorda atenție învățăturii mele despre Sine, nu te vei trezi niciodată, și va fi nevoie de lungi eoni pentru a pătrunde aparențele.

504 Din nou se face referire directă la minte, pentru că ea hoinărește și se atașează de priveliști.

505 Atunci când diaconul, sau cel care distribuie responsabilitățile într-o mănăstire nu este prezent, maestrul îl înlocuiește, și prin Șinele său acționează, adică își îndeplinește funcțiunea.

506 Atunci când se dobândește Dharmakaya, ea cuprinde totul, inclusiv corpul fizic al maestrului.

mi înapoi cuvintele."507

Călugărul întrebă: „Ce este Tao?” Maestrul răspunse: „Mergi!”508 Călugărul spuse: „Nu înțeleg”. Maestrul răspunse: „Venerabilul prieten ar trebui să facă singur cercetarea pentru a-i fi limpede; de ce ar prefera el (o a treia) opinie?” Călugărul întrebă: „Cum să elimini nașterea și moartea?” Maestrul își deschise pumnul gol și spuse: „Dă-mi înapoi nașterea și moartea mea.”509

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „(Se spune): Dacă părinții cuiva nu îi dau voie, acesta nu trebuie să părăsească casa sa”. (în acest caz), ce ar trebui acel cineva să facă pentru a-și părăsi casa?” Maestrul răspunse: „Superficial.”510 Călugărul spuse: „Nu înțeleg”. Maestrul răspunse: „Adânc”. 1 Călugărul întrebă: „Ce este Sinele meu?” Maestrul răspunse: „Cel căruia îi este teamă că-l cunosc.”511512

Călugărul întrebă: „Cum este când toate tendințele dispar?” Maestrul răspunse: „Adu-mi sala lui Buddha și voi discuta cu tine această problemă.”513 Călugărul întrebă: „Ce relație există între ei?” Maestrul răspunse: „Ce mai

507 Dacă vrei să știi de ce, va trebui să dai înapoi cuvintele mele celui care le-a pronunțat, pentru că Dharmakaya mea înghite și forma mea corporală.

508 Tao este Calea sau Cărarea, iar a merge înseamnă a pași pe Cărare, sau a urma Calea pentru a dobândi iluminarea. A-l percepe pe cel care pășește pe Cale, este Tao,

509 Arătarea pumnului gol semnifică îndeplinirea funcțiunii Sinelui, care este liber de naștere și moarte. Cum să iei înapoi nașterea și moartea de la acest Sine etern?

510 Este superficial pentru ca este poziția „oaspetelui”.

511 Cel care a spus că nu înțelege este „gazda” și deci este adânc.

512 Acest răspuns este foarte clar și arată spre cel care întreabă despre Sine și căruia îi este teamă că maestrul îl va descoperi.

513 Sala lui Buddha este Șinele, iar Buddha aflat în acea sală este natura de Buddha. Atunci când toate tendințele sunt eliminate, Șinele va fi realizat. Deci, arată-mi Șinele tău și-ți voi răspunde la întrebare.

căutător al vacuității!"⁵¹⁴

Călugărul întrebă: „Cum este când copacul se usucă și toate frunzele cad?”⁵¹⁵ Maestrul răspunse: „Corpul este expus vântului de toamnă.”⁵¹⁶

Un călugăr întrebă: „Ce este Buddha?” Maestrul răspunse: „Un băț pentru latrină.”⁵¹⁷

Alt călugăr întrebă: „Cum stăpânesc toți Buddhașii viața publică?” Maestrul răspunse: „Pășind pe apă în muntele din Est”. 1

Călugărul întrebă: „Cum era când străbunii noștri stăteau așezați cu fața la perete?” Maestrul răspunse: „Să incantezi numele lui Buddha împreună cu ceilalți, timp de

514 Un învățăcel nerăbdător care se agață de lucruri goale și nefolositoare.

515 Când mintea este dezgolită de sentimente și discernământ.

516 Înțelesul literal este: Atunci când vântul de toamnă suflă, ramurile se usucă iar frunzele cad, expunând astfel trunchiul copacului, însă maestrul a vrut să spună că natura proprie este expusă atunci când mintea este înghețată și dezgolită de toate pasiunile;

517 Când călugărul a pus această întrebare, el și-a divizat Șinele în „subiect”, adică el însuși, și „obiect”, adică iluzia de Buddha, Buddha, cel imaginat de mintea discriminatorie a călugărului era deja o iluzie impură, cauză a amăgirii sale. Pentru a face să dispară această iluzie impură care îi ecrana înțelepciunea, Yun Men l-a comparat pe Buddha cu un băț pentru closet, cel mai murdar lucru imaginabil. Un băț pentru closet era o bucată scurtă de bambus care se folosea atunci când încă hârtia de toaletă nu fusese încă inventată, sau nu era la îndemână. Această comparare a lui Buddha cu ceva mizerabil nu trebuie să fie generalizată, pentru că învățătura lui Yun Men era dedicată și specifică doar pentru anumit călugăr, aflat într-o anumită împrejurare, și era folosită pentru a forța trezirea călugărului la absolut, care este dincolo de pur și impur. Această comparație poate crea un efect nedorit într-un alt caz. Din acest motiv maestrul îi îndeamnă pe discipolii săi să nu prețuiească „saliva” celor din vechime, adică să nu urmeze orbește cuvintele acestora.

o săptămână.”⁵¹⁸⁵¹⁹

Călugărul întrebă: „Care a fost scopul venirii din Vest?” Maestrul răspunse: „Pentru ca să vadă muntele în timpul zilei.”⁵²⁰

*

Maestrul întrebă un călugăr: „Ce loc ai părăsit (pentru a veni aici)?” Călugărul răspunse: „Nan Yao”. Maestrul zise: „Niciodată nu-i învăț pe ceilalți despre, plantele agățătoare; vino lângă mine”. După ce călugărul s-a apropiat de maestru, acesta spuse: „Mergi!”⁵²¹

*

Un călugăr l-a întrebat pe maestru: „Care este tradiția Venerabilului maestru?”

Maestrul răspunse: „Există un învățat care vine să ne spună (despre asta)”. 1

Călugărul întrebă: „Ce frază conține Dharmakāya?”

518 Buddhașii desconsideră total contrariile atunci când îndeplinesc funcțiunea de salvare din cadrul teritoriului inexistent al iluziilor. Apa din vârful muntelui este o iluzie la fel ca și mersul pe suprafața apei. Buddhașii nu percep aparentul, ei pătrunzând pretutindeni, chiar și în teritoriile realității și iluziilor.

519 Literal: A lua parte la o întrunire de 7 zile pentru a repeta numele lui Buddha. Scopul celor din vechime atunci când stăteau așezați cu picioarele încrucișate, cu fața la perete, era acela de a liniști mintea în scopul perceperii naturii lor proprii. Scopul unei întruniri în cadrul căreia se repetă numele lui Buddha, este de asemenea acela de a elimina toate gândurile și de a se concentra pe percepția naturii de Buddha, inerente în fiecare dintre noi. ,

520 Scopul pentru care Bodhidharma a venit în China, a fost acela de a-i învăța pe buddhiștii de acolo metoda de realizare a minții care vede muntele în plină zi. La fel, și Yun Men a ținut direct spre minte.

521 Pentru că „plantele agățătoare” sunt lucruri fără folos, nefiind conectate la absolut, maestrul a spus că el nu le folosește niciodată - cu alte cuvinte, el nu dă niciodată o învățătură care să nu fie conectată la Minte. Pentru că acel călugăr se agăța de iluzia locului pe nume Nan Yao, maestrul l-a îndemnat să-l recunoască pe cel care se apropie de el și căruia i s-a ordonat să plece, adică Șinele său. Aceasta a fost direcționarea către mintea care îndeplinește aceste acțiuni.

Maestrul răspunse: „Ea se ascunde în Ursa Mare.”⁵²²⁵²³

Călugărul întrebă: „Care a fost scopul venirii din Vest?” Maestrul răspunse: „Ziua nu-i prea frumoasă (deoarece) continuă să plouă.”⁵²⁴ El adăugă: „Puterea (vine din) terciul de ovăz și orez.”⁵²⁵

*

Un călugăr întrebă: „Un maestru din vechime spune: „Nin Tou poate vorbi deja în orice fel”⁵²⁶ dar încă nu cunoaște tehnica transcendențială⁵²⁷. Ce este tehnica transcendențială?” Maestrul răspunse: „Muntele din Est și piscul din Vest sunt (amândouă) albastre.”⁵²⁸

*

Călugărul întrebă: „Ce este postura cu spatele drept pentru amintirea realității?” Maestrul răspunse: „Moneda căzută într-un râu trebuie (să fie recuperată) de acolo”. 7

*

În sala Ch'an, maestrul spuse: „Cum veți înțelege ceea ce conține și include cerul și pământul, forța motrice a ceea ce este clipa, și care nu este conectat la ceea ce

522 A veni și a spune acele lucruri reprezintă funcțiunea minții, de unde tradiția maestrului este aceea de direcționare drept spre Minte.

523 Fraza care cuprinde Dharmakaya este mintea care este omniprezentă și care se află de asemenea și în Ursa Mare.

524 Scopul lui Bodhidharma a fost acela de a ținti direct spre mintea care știa că, atât timp cât ploua, nu era vreme frumoasă.

525 Bodhidharma a ținut de asemenea spre mintea din corpul omenesc, mintea a cărei forță este susținută de hrană, adică de terciul de ovăz pe care călugărul îl mănâncă dimineața și de orezul pe care îl mănâncă la amiază.

526 Literal: orizontal și vertical. Nin Tou s-a iluminat atunci când l-a întâlnit pe cel de-al Patrulea Patriarh.

527 Moneda simbolizează înțelepciunea interioară care este pierdută în râu, simbol al târâmului iluziilor. Pentru a recupera această monedă, sau înțelepciunea, o persoană ar trebui să o perceapă dintre aspectele iluzorii ale lumii exterioare, pentru că ea nu poate fi găsită în altă parte.

528 Tehnica transcendențială este aceea (de a da învățătura) despre universalitatea tuturor lucrurilor, precum și aceea că mintea vede ca muntele din Est și piscul din Vest sunt amândouă albastre.

este lumescul? Pentru că nimeni nu răspunse, el zise: „O săgeată străpungând cele trei porți/ 1

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Ce este sabia lui Yun Men?” Maestrul răspunse: „Patriarh.”⁵²⁹⁵³⁰

Călugărul întrebă: „Ce se află în interiorul a ceea ce este tainic?” Maestrul răspunse: „O trecere.”⁵³¹

Călugărul întrebă: „Ce este sabia (atât de ascuțită) că poate tăia un fir de păr ce cade?” Maestrul răspunse: „Os.”⁵³² El adăugă: „Coarne.”⁵³³

*

Un călugăr întrebă: „Ce este ochiul corect al Dharmei?” Maestrul răspunse: „Universalitate”. Călugărul întrebă: „Ce este potențialitatea experimentată?”⁵³⁴ Maestrul răspunse: „Ecou”?

Călugărul întrebă: „Ce este Calea Unică a lui Yun Men?”⁵³⁵ Maestrul răspunse: „Intimitate.”⁵³⁶

Călugărul întrebă: „Când cineva își ucide tatăl și

529 Cele trei porți, sau întrebări criptice ale sectei lui Yun Men sunt:

1) Ce conține și include universul? - Bhutatatathă, sau Astfel-itatea absolută; 2) Ce oprește fluxul (reîncarnărilor)? - Realizarea minții universale, sau că totul este minte; 3) Care este condiția valului care urmează alt val? - Nașterea și moartea, existența fenomenelor exterioare.

Săgeata care străpunge cele trei porți simbolizează înțelepciunea inerentă fiecărui om, înțelepciune care permite realizarea a ceea ce penetrează toate cele trei condiții, stări.

530 Și sabia înțelepciunii și Patriarhul ținesc direct la Minte.

531 O trecere care conduce la tărâmul realității.

532 Sabia înțelepciunii golește mintea de orice pasiune astfel încât ea va deveni fără conștiință, ca un os.

533 Tăierea, eliminarea tuturor iluziilor cu ajutorul săbiei înțelepciunii. Rezultatul va fi o carcasă putredă, golită de sentimente și pasiuni.

534 Literal: A ciocăni sau a bate. Este vorba despre potențialitatea complet dezvoltată care poate absorbi adevărul.

535 Calea reprezintă Realitatea.

536 Drumul sau Realitatea reprezintă natura proprie intrinsecă, cea mai intimă, orice altceva aflându-se în domeniul iluziilor.

mama, acela se poate căi de actul său și poate jura să se îndrepte în fața lui Buddha, însă când cineva îl ucide pe Buddha sau pe Patriarh, în fața cui ar trebui el să se căiască și să jure că se va îndrepta?" Maestrul răspunse: „Expus”. 1

Călugărul întrebă: „Cum este când cineva găurește peretele pentru a obține lumina?”⁵³⁷ Maestrul răspunse: „Oportunitate.”⁵³⁸

Călugărul întrebă: „Care dintre cele trei corpuri expune Dharma?” Maestrul răspunse: „Esența.”⁵³⁹

Călugărul întrebă: „Un maestru din vechime a spus: „După iluminare toate piedicile karmice devin vid, (însă) înainte de iluminare toate datoriile karmice trebuie plătite”⁵⁴⁰. A fost cel de-al Doilea Patriarh iluminat sau nu?”⁵⁴¹ Maestrul a răspuns: „Infailibilitate.”⁵⁴²

*

Maestrul a spus (adunării călugărilor): „Cei care înțeleg Dharma lui Buddha sunt la fel de numeroși precum

537 în acest fel persoana aceea își va expune falsitatea în fata naturii de Buddha.

538 O bună oportunitate de a realiza absolutul.

539 Expunerea Dharmei este esențială pentru cele trei corpuri contopite într-unul singur.

540n ăscut de un corp fizic, care este oricum iluzoriu și inexistent. Deși pedeapsa afectează corpul iluzoriu, Șinele iluminat nu este afectat și din această cauză cel de-al Doilea Patriarh a acceptat bucuros sentința, în ciuda nevinovăției sale (Vezi povestea celui de-al Doilea Patriarh). Însuși Buddha a suferit de pe urma karmelor sale precedente. Vimalakirti a spus: „Sunt bolnav pentru că toate ființele suferă de boală” (Vezi Vimalakirti Nirdeśa). Răspunsul lui Yun Men - Infailibilitate - înseamnă o pedeapsă corectă pentru acțiunile karmice din trecut din cadrul lumii iluzorii.

541 După ce a transmis doctrina lui Bodhidharma celui de-al Treilea Patriarh, cel de-al Doilea Patriarh a spus că el însuși are datorii karmice de plătit. Mai târziu el a fost în mod injust acuzat de un contemporan gelos, a fost arestat și condamnat la moarte. Călugărul l-a întrebat pe Yun Men de ce fiind deja iluminat, cel de-al Doilea Patriarh nu a putut să se sustragă pedepsei capitale.

542 O consecință a unei acțiuni karmice precedente este aceea de a fi

firele de nisip dintr-un râu. (încercați) să exprimați într-o frază (înțelesul expresiei), Vârfurile a o sută de fire de paie. Cum nimeni nu dădea un răspuns, maestrul răspunse în locul lor: „Totul”. 1

*

Un călugăr a întrebat: „Ce învățătură a dat Buddha în cursul vieții sale?” Maestrul a răspuns: „Învățătura lui Unu.”⁵⁴³

Un călugăr a întrebat: „Ce este acel lucru care nu-i nici potențialitate prezentă, nici fenomen prezent?”⁵⁴⁵ Maestrul răspunse: „Răsturnarea învățăturii lui Unu.”⁵⁴⁶

Călugărul întreabă: „Care este caracterul transcendent al Dharmakāyei?” Maestrul răspunse: „Nu este greu să vorbești despre caracterul ei transcendent, dar ce este Dharmakāya după părerea ta?” Călugărul răspunse: „Poate Venerabilul maestru s-o vadă el însuși?”⁵⁴⁷ Maestrul întreabă: „Lăsând la o parte (problema) examinării ei, cum o să înțelegi tu Dharmakāya?” Călugărul răspunse: „Așa deci, așa deci”. Maestrul spuse: „Asta este ceea ce ai învățat tu, eu acum te întreb: Mai știe Dharmakāya cum să mănânce orez?” Călugărul nu a putut răspunde.

*

Maestrul l-a întrebat pe Shun, diaconul mănăstirii: „Ce voiau să zică cei din vechime atunci când ridicau sau lăsau în jos, apărătoarea de praf? Shun a răspuns: „Că trebuie să percepem (Sinele) și înainte și după ce, apărătoarea de praf a fost ridicată și lăsată în jos. Maestrul

543 Totul este unul, iar unu este totul; toate mințile nu sunt altceva decât o singură minte, iar o minte - toate mințile. Cu alte cuvinte - unitatea esențială a tuturor lucrurilor.

544 Învățătura lui Buddha despre Realitatea Unică.

545 Ce este dincolo de potențialitate și de aspectele exterioare, adică „subiect” și „obiect”.

546 Transmisiunea Minții ce răstoarnă învățătura expedientă.

547 Călugărul a vrut să spună că el nu ar putea descrie Dharmakaya, pentru că este inexprimabilă. El i-a cerut maestrului să perceapă lucrul pe care îl examina, adică însăși Dharmakaya.

a spus: „Corect, corect!”⁵⁴⁸

Mai târziu, maestrul a relatat dialogul (de mai sus) unui călugăr și l-a întrebat: „Am fost sau nu de acord cu diaconul?” 1 Pentru că acel călugăr nu a răspuns, maestrul a spus: „Ești politicoș.”⁵⁴⁹⁵⁵⁰

Maestrul a întrebat un călugăr: „De unde vii?” Călugărul a răspuns: „De la o stupă, unde am fost să-mi arăt recunoștința și respectul”. Maestrul a spus: „Glumești”. Călugărul a spus: „Vin într-adevăr de la o stupa”. Maestrul spuse: „Tu nici măcar nu respecti cele cinci porunci.”⁵⁵¹

*

Maestrul obișnuia să citeze spusele lui Ma Tsu: „Toate cuvintele (și discursurile) aparțin școlii lui Nagarjuna, al cărei scop este „Acela”. Apoi el a spus: „Vorbele sunt bune doar atunci când nimeni nu întreabă nimic.”⁵⁵²

Un călugăr a întrebat: „Ce este școala lui Nagarjuna?” Maestrul răspunse: „În India există nouăzeci

548 Ridicarea „apărătorii de praf” se face pentru a revela funcțiunea minții, iar lăsarea în jos arată reîntoarcerea la starea de repaus a corpului. Oricum, și ridicarea și lăsarea în jos arată doar „oaspetele”, iar min-

549t ea ar trebui să fie percepută înainte și după ridicarea și lăsarea în jos a /zapărătorii de praf”, pentru că ea este eternă și nu îi este necesar un obiect pentru a se manifesta.

550 Pentru că Șinele este dincolo de afirmativ și negativ, este dificil de spus dacă maestrul și-a dat sau nu acordul diaconului. Maestrul a spus că acel călugăr era politicoș din cauză că el nu a ofensat absolutul răspunzând cu da sau nu.

551 Călugărul era atașat de iluzia unei stupă, iar maestrul a vrut să-l învețe să perceapă mintea care nici nu vine și nici nu pleacă, pentru că este omniprezentă. Pentru că acel călugăr a insistat, spunând că el chiar a venit de la stupa iluzorie, maestrul a spus că acesta minte, încălcând deci cele cinci porunci sau precepte, unul dintre ele fiind: să nu minți. Maestrul i-a dat învățătura absolutului, în timp ce călugărul era agățat de lumea fenomenelor.

552 Nagarjuna a fost un comentator prolific al Mahay anei. Pentru că toate cuvintele pronunțate arată poziția de „oaspete”, vorbele nespuse arată poziția de „gazdă”, de unde și remarca maestrului.

și șase de clase de eretici, iar tu aparții celei de mai jos.”⁵⁵³

Maestrul a întrebat un călugăr: „Ce loc ai părăsit (pentru a veni aici)?” Călugărul răspunde: „Hsi Ch’an”. Maestrul întreabă: „Ce ai auzit la Hsi Ch’an?” Cum călugărul își deschise palmele, maestrul îl plesni. Călugărul zise: „Am spus ce am avut de spus”. Drept răspuns, maestrul îi arată palmele sale deschise, iar călugărul rămase tăcut. Maestrul îl mai lovi o dată.¹

*

Maestrul a citat cele trei fraze ale lui Lin Chi și l-a întrebat pe călugărul paznic al stupei: „Ce grad de înțelegere ai atins?” Pentru că acel călugăr nu a putut răspunde, maestrul a zis: „Întreabă-mă pe mine și voi răspunde în locul tău.”⁵⁵⁴ După aceea, călugărul îl întreabă pe maestru aceeași întrebare, iar maestrul răspunde: „Un răspuns pregătit, nedat în pripă.”⁵⁵⁵ Călugărul întreabă: „Ce este un răspuns rapid (nedat în grabă)?” Maestrul răspunde: „Unul (singur) n-o poate face, iar doi nu pot să fie.”⁵⁵⁶

*

Maestrul îl întreabă pe administratorul din acel an al mănăstirii⁵⁵⁷: „Unde ai fost?” Administratorul răspunde:

553 Pentru că acel călugăr a dat naștere discriminărilor în momentul în care a auzit cuvintele maestrului.

554 Atunci când călugărul și-a arătat palmele deschise, gestul său a fost corect, însă maestrul l-a plesnit pentru a-i verifica capacitatea de înțelegere, care era posibil să nu fie autentică. Și pentru că acel călugăr și-a arătat incompetența atunci când nu a putut spune ceva după ce maestrul și-a arătat propriile palme deschise, maestrul l-a mai lovit încă o dată pentru a-l trezi.

555 Discursul este funcțiunea Sinelui, iar graba denotă o minte tulburată. Când cineva nu se priește atunci când vorbește, înseamnă că acea persoană are un perfect control asupra minții sale. Atunci când mintea este liniștită, realizează înțelesul de gradul întâi (Vezi în acest sens Secta lui Lin Chi),

556 Înțelepciunea absolută este dincolo de unitate și diversitate.

557 De regulă administratorul are responsabilitatea treburilor mănăstirii timp de un an de zile; în următorul an, aceste sarcini sunt preluate de un alt călugăr.

„Am (fost la câmp) să tai iarba. Maestrul întrebă: „Câți Patriarhi ai tăiat?” 1 Călugărul răspunse: „Trei sute de mii.”⁵⁵⁸⁵⁵⁹

Maestrul întrebă: „Atunci când servești la trei mii (de oameni) dimineața și la opt sute seara, mânerul polonicului de la casa din Est este lung, iar cel al casei din Vest este scurt; ce vei face (în cazul acesta)?”⁵⁶⁰ Pentru că acel călugăr nu a putut da un răspuns, maestrul l-a lovit.

*

Un călugăr l-a întrebat pe maestru: „Când vara se va sfârși iar toamna va începe, dacă cineva mă va întreba despre planurile mele de viitor, ce ar trebui eu să-i răspund?” Maestrul răspunse: „Toată lumea ar trebui să facă un pas înapoi.”⁵⁶¹ Călugărul zise: „Nu știu unde este greșeala mea.”⁵⁶²

558 Patriarh aici are înțelesul de „aparitiile iluzorii ale lumii fenomenale”.

559 Trei sute de yojana (yojana este o unitate de măsură folosită în vechea Indie, reprezentând o distanță între 13 și 16 m - n.tr) reprezintă orașul iluzoriu, adică Nirvana din Hinayana, un popas temporar pe drumul către Nirvana finală, așa cum este expus în Sutra Lotusului. Yojana este descris ca „marșul unei armate pe durata unei zile regale”, ea nu este o distanță fixă, variind în funcție de țară. Călugărul vroia să zică că el nu era atașat nici măcar de Nirvana relativă. O altă interpretare este; cifra 3 simbolizează cele trei lumi ale existenței. Prin urmare el a vrut să spună că el a eliminat toate fenomenele în scopul realizării absolutului.

560 Numărul 3000 simbolizează cele 3000 de cosmosuri, adică totalitatea aspectelor exterioare, iar cifra 8 din 800 reprezintă cele opt conștiințe, și ambele trebuie să fie eliminate atunci când cineva vrea să atingă iluminarea. Mânerul polonicului simbolizează agățarea de aspectele exterioare. Estul este emblema „gazdei” iar Vestul cea a „oaspetelui”. Mânerul lung sau scurt reprezintă un dualism. Înțelesul întregii fraze este; Dacă nu ești capabil să elimini concepțiile de „gazdă” și „oaspete” vei fi ademenit să te agăți de dualisme în ciuda eforturilor tale de a elimina cele 3000, adică fenomenele exterioare și cele 800, adică conștiințele interioare. Și dacă e așa, cum vei putea atunci realiza absolutul?

561 Pentru că acel călugăr a vorbit despre progresul viitor, maestrul l-a îndemnat să facă un pas înapoi pentru a regla și controla mintea.

562 Călugărul crezuse că întrebarea sa era corectă și de aceea a

Maestrul îi răspunse: Dă-mi înapoi banii pe care (ți i-am plătit) pentru mâncare, pentru perioada celor nouăzeci de zile/ 1

*

În timp ce expunea o sutră, un călugăr comentator a spus: „Înainte de sosirea la Yun Men era lună nouă, dar după sosirea lui luna a fost în creștere.”⁵⁶³ După ce a auzit cuvintele comentatorului, maestrul l-a chemat la el și la întrebare: „Tu ai spus aceste lucruri?” Călugărul răspunse: „Da”. Maestrul întreabă: „Atunci, ce înțelegi prin lună nouă?” Atunci călugărul își întoarse capul spre cer, uitându-se în sus, ca și cum s-ar fi uitat la lună. Maestrul spuse: „Dacă-i așa, atunci ai să orbești”. Zece zile mai târziu, când veni iarăși (la mănăstire) maestrul îi puse următoarea întrebare: „Ai înțeles (vorbele mele)?” Călugărul răspunse: „Nu”. Maestrul spuse: „Atunci întreabă-mă”⁵⁶⁴ Atunci călugărul întreabă: „Ce este luna nouă?” Maestrul răspunse: „Este atunci când crește”. Călugărul a rămas împietrit, și după un timp, își pierdu vederea.⁵⁶⁵

*

În sala de practică, maestrul spuse: „Voi călugării nu ar trebui să gândeți eronat. Cerul este cer, pământul este pământ, muntele este munte, râul este râu, călugărul este călugăr, iar laicul este laic.”⁵⁶⁶ După un timp, el adăugă:

întrebat unde a greșit.

563 Cele nouăzeci de zile ale perioadei de retragere de vară în care călugărul n-a reușit să realizeze mintea, și deci hrana care i s-a dat gratuit, au fost zadarnice.

564 „Tu” și „Eu” - vezi nota precedentă.

565 Mai mult ca sigur că maestrul dobândise puterea de a cunoaște în avans evenimentele viitoare; astfel el a prezis orbirea ulterioară a călugărului, care nu avea nimic de-a face cu iluzia în care se afla. Oricum, el și-a folosit puterea în scopul de a-l determina pe călugăr să aibă încredere în învățătura sa și să o practice în beneficiul său propriu.

566 Mintea care nu face diferențieri, care este neschimbătoare, pe care o are un „om nepăsător”, fără griji sau preocupări.

„Adu-mi muntele neschimbător.”⁵⁶⁷

*

Un călugăr întrebă: „Cum este atunci când văd că muntele este munte și că râul este râu?”

Maestrul îl întrebă la rândul său: „Din ce motiv cele trei porți (ale mănăstirii) duc spre Sala lui Buddha trecând prin acest loc?” 1 Călugărul spuse: „Dacă este așa, înseamnă că nu gândesc eronat.”⁵⁶⁸ Maestrul spuse: „Dă-mi înapoi cuvintele.”⁵⁶⁹

se

În Sală, maestrul a spus: „Dacă nu sunteți în stare să percepeți (absolutul) trebuie să vă siliți să găsiți o intrare în el. Buddhașii, numeroși precum firele de praf (stau așezați) pe limbile voastre, Sfânta învățătura a *Tripitakāi* se află sub călcâiele voastre.”⁵⁷⁰ Este mult mai bine să dobândiți propria voastră trezire. Dacă unul dintre voi a dobândit-o, veniți în față și vorbiți despre ea, în prezența întregii adunări.

sf.

Maestrul a spus călugărilor: „Toate lumile din cele zece direcții ale spațiului, la fel și (acest) univers și marele pământ (sunt aici)” – și desenă în aer o linie cu bastonul său. Apoi continuă: „Ce bătaie de cap reprezintă cele Trei

567 Arată-mi mintea ta imperturbabilă.

568 Cele trei porți ale mănăstirii reprezintă aspectele exterioare, iar Sala lui Buddha este tărâmul Sinelui. Atunci când mintea se agață de obiecte, acestea merg spre natura proprie (Șinele) și o ecranează. Maestrul i-a admonestat pe călugăr pentru întrebarea legată de munte și râu, pentru că aceasta dovedește că acel călugăr face încă discriminări, adică este atașat de cele trei porți care duc spre Șinele sau și îl ecranează. „A trece pe aici” înseamnă a urma cursul gândurilor.

569 Dacă nu înțelegi cuvintele mele, dă-mi-le înapoi. Acum maestrul vizează direct pe cel căruia i s-a cerut să dea înapoi cuvintele, cu alte cuvinte, Șinele călugărului.

570 Discursul vostru îl revelează pe cel care folosește limba pentru a vorbi și este unul cu toți Buddhașii. Atunci când mergeți, călcâiele voastre revelează funcțiunea lui Buddha, a cărui învățătură este conținută în Tripitaka.

Vehicule, învățătura celor Douăsprezece Diviziuni ale Canonului și venirea lui Bodhidharma din Vest! Nu este recomandabil să-l lași să treacă, dar dacă nu i se va permite trecerea, va fi oare necesar un strigăt?" 1

*

Maestrul spuse adunării călugărilor: „Adevărata vacuitate nu distruge ceea ce există (pentru că ea) este identică cu forma”. Apoi un călugăr îl întrebă: „Ce este adevărata vacuitate?” Maestrul îl întrebă la rândul său: „Auzi sunetul clopotului?” Călugărul răspunse: „Este sunetul unui clopot”. Maestrul spuse: „Va trebui să aștepti până la anul măgarului pentru ca să poți visa măcar la (adevărata vacuitate).”⁵⁷¹⁵⁷²

*

În sala lui Buddha, maestrul a spus: „La nivelul zero, cel care ucide atâția oameni câți spini sunt într-un rug de mure, este un om cu abilități.”⁵⁷³ Un călugăr veni în față și

571 Dacă atunci când cauți absoluta realitate te agăți de cele trei Vehicule, de învățătura Tripitaka și de venirea Patriarhului din Vest, toate acestea vor deveni o bătaie de cap fără rost, pe care nu ar trebui să o accepți, pentru că îți va accentua iluzia. Dacă o vei accepta, atunci va fi nevoie de un strigăt, care, prin funcțiunea sa, va revela Șinele.

572 Natura formei este adevărul, adevărata vacuitate, cu alte cuvinte, este principiul primar, fundamental, din care totul apare. Acestea sunt explicate în Vorbire Directă despre Sutra Inimii unde se spune că „vidul este identic cu forma, receptia, concepția, gândirea și conștiința”.

În momentul în care a fost pusă întrebarea, întâmplător s-a auzit sunetul clopotului, iar maestrul a profitat de această oportunitate pentru a-l întreba pe călugăr dacă și acesta îl aude, vizând direct spre cel care de fapt aude. Acel călugăr făcea discriminări și de aceea răspunsul său se referea la urechi și nu la Șinele care aude. Maestrul a spus că dacă acel călugăr încearcă să perceapă Șinele absolut cu ajutorul minții discriminatorii, nu va reuși niciodată, pentru că acesta separase deja Șinele său indivizibil în „subiect” și „obiect”, un dualism care nu are o natură proprie a sa.

573 Aici, „oameni” reprezintă ființele umane iluzorii care ar trebui să fie dezgoliți de toate sentimentele și pasiunile, până când vor reuși să devină ca niște „bușteni uscați”, „cai de lemn”, „fete de piatră”, „boluri pentru ars esențe parfumate”, etc., și apoi „reînviați” pentru trezirea către adevăr. Omul cu abilități este maestrul iluminat care e capabil să

spuse: „Dacă e așa, Venerabilul abate care se află aici, în această sală, are această abilitate?” Maestrul răspunse: „Ce persoană indiscretă!”

*

Călugărul vârstnic Tao, ridică drapelul pe care (îl luase) din mâna unei statui a lui Buddha, și-l întrebă pe maestru: „Ce este asta?” Maestrul răspunse: „Ești nepoliticos”. Tao întrebă: „Ce vrei să spui prin, nepoliticos?” Maestrul răspunse: „Nu poți fi nici măcar sluga ereticilor”. 1

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Este adevărat că Dharma lui Buddha este asemenea lunii reflectate în apa unui lac?” ⁵⁷⁴Maestrul răspunse: „Nu poți ajunge la valul pur mergând pe drum.” ⁵⁷⁵Călugărul întrebă: „Tu cum ai ajuns la ea?” Maestrul întrebă la rândul său: „De unde vine această a doua întrebare?” ⁵⁷⁶Călugărul întrebă: „Așadar, cum este?” ⁵⁷⁷Maestrul răspunse: „Complicațiile blochează cărarea muntelui.” ⁵⁷⁸

*

În Sala Ch'an, maestrul își ridică bastonul de maestru și spuse: „Bastonul s-a transformat într-un dragon ce înghite cerul și pământul. Unde sunt munții, râurile și

dea învățătura și să-și lumineze discipolii.

574 Bătrânul călugăr a gândit că poate să fie nerespectuos față de drapele, statui și alte articole sacre ale templului, din cauză că maestrul a dat învățătura Dharmei absolute care elimină toate aparențele (fenomenele). El nu a realizat că se afla încă în iluzie și nu trebuia să dea naștere sentimentelor de plăcere și neplăcere, cauză a ignoranței sale. De unde și admonestarea maestrului.

575 Nu există drum către Dharma pură care se află în fiecare om.

576 Maestrul țintește direct la Minte pură, de unde de fapt se ivește cea de-a doua întrebare.

577 Călugărul cere o descriere a Minții pure.

578 Dacă în loc să pui capăt tuturor gândurilor pentru a reuși să realizezi mintea pură, tu dai naștere unor discriminări succesive, acestea îți vor bloca drumul.

marele pământ?"⁵⁷⁹ 580 Maestrul compuse următoarea găthă:

Cuvinte pline de-nțeles, revelând nimic își ating (scopul) chiar mai-nainte de a fi rostite.

Și dacă murmurându-le, tu vei pași în față îți vei trăda trista perplexitatea

*

Maestrul se adresa adunării călugărilor: „Atunci când măreața funcțiune² este pusă în practică, ea nu urmează o regulă prestabilită”. 3 Un călugăr întrebă: „Ce se înțelege prin, măreața funcțiune care lucrează?” Maestrul își ridică bastonul și strigă cu putere: „Bătrânul om Sākya a venit”.
4

*

În sala de practică, maestrul a spus: „Vreți să-i cunoașteți pe Patriarhi?” Și își ridică bastonul spunând: „Patriarhii saltă pe capetele voastre, iar pupilele ochilor lor se află sub călcâiele voastre”. 1 El adăugă: „Aceasta înseamnă să aduci sacrificii spiritelor și fantomelor, dar în pofida acestui fapt, ele nu vor fi niciodată satisfăcute.”⁵⁸¹⁵⁸²

*

Maestrul a spus adunării călugărilor: „Cineva s-a

579 Maestrul a ridicat bastonul și a vorbit în scopul de a revela funcțiune îndeplinită de Sinele său real. Bastonul reprezintă obiectul neînsuflețit care expune cu vigoare Dharma (Vezi *Secta Ts'ao Tung*). Cel care va realiza Dharma expusă de baston, va percepe non-existența cerului și a pământului, adică a tuturor aspectelor exterioare. Deci, munții, râurile și marele pământ sunt doar iluzii care nu au nici un fel de realitate.

580

581 Patriarhii, care de asemenea sunt omniprezenți, se află pe capul fiecărui om; acesta este corpul. Pupilele ochilor lor reprezintă înțelepciunea luminoasă, care îndeplinește aceeași funcțiune ca aceea de a ridica și de a lăsa în jos călcâiele atunci când pașiți. Aceasta este funcțiunea. Dacă realizați corpul și funcțiunea, veți atinge absoluta realitate.

582 Transmit Dharma minților aflate în iluzie, care nu o înțeleg și care mereu caută altceva, de unde și incapacitatea acestora de a realiza adevărul.

trezit pentru că a auzit niște cuvinte; altul s-a trezit atunci când a fost chemat pe nume; iar altcineva pleacă atunci când primește o îndrumare verbală. Ce credeți voi despre omul care a plecat?"⁵⁸³ Apoi spuse: „(însă) și el merită treizeci de lovituri de baston.”⁵⁸⁴

*

În sala lui Buddha, maestrul a spus: „Când lumina nu este atotpătrunzătoare, există două feluri de boli. Prima este atunci când pretutindeni apare o lipsă a clarității, dar care dă posibilitatea perceperii prezenței a „ceva”. Cealaltă este când, deși lumina pătrunde vidul tuturor lucrurilor, mai există încă o aparență, și acest lucru se întâmplă din cauză că lumina nu este în totalitate atotcuprinzătoare.

Dharmakāya prezintă de asemenea două tipuri de boli. Prima este că, deși se dobândește Dharmakāya, persoana nu poate să se debaraseze de conceptul de realitate a lucrurilor (idharma) continuând să mențină ideea unui ego. Această persoană se oprește chiar la granița Dharmakāyei. Cealaltă boală este că, chiar și după ce persoana a pătruns Dharmakāya acesta se mai agață de ea și încă mai tânjește după o viață viitoare”. 1

*

Maestrul întrebă un călugăr: „Nu a spus învățatul

583 Prima persoană și-a realizat Șinele după ce i s-a spus despre existența acestuia; cel de-al doilea om și-a realizat Șinele care răspunde „Da” la chemarea maestrului său; a treia persoană îl realizează doar auzind o simplă menționare despre existența Sinelui său. Atunci el îl realizează și pleacă, pentru a îndeplini funcțiunea de a „pleca și a reveni”⁷⁷ la starea de repaus a nemișcării corpului. Deci, a treia persoană este cea mai înțeleaptă. I

584 În ciuda potențialității sale viguroase, cel de-al treilea om merită;] treizeci de lovituri de baston pentru că realizarea sa este incompletă. Eli știe cum să „plece”, însă nu știe cum să „vină înapoi”, și deși el înțelegea „oaspetele” și „gazda”, separat, el încă nu reușește să realizeze „gazdă! în gazdă”. El nu a reușit încă să realizeze iluminarea completă, cea a Omului Tao numit Chih I, care poate pleca și veni după dorință și care a realizat nivelul de „gazdă în gazdă” (Vezi Secta Ts'ao Tung).

Chang Chueh că: „Lumina liniștită străbate atât de multe lumi precum firele de nisip ale râului?” Călugărul răspunse: „Ba da”. Maestrul spuse: „Aceasta înseamnă căderea în cuvinte.”⁵⁸⁵⁵⁸⁶

Călugărul îl întrebă pe maestru: „Ce este Dharmakāya?” Maestrul răspunse: „Cele șase non-percepții.”⁵⁸⁷

Călugărul întrebă: „Mai există vreo eroare atunci când nu mai apare niciun gând?” Maestrul răspunse: „Muntele Sumeru.”⁵⁸⁸

Călugărul întrebă: „Ce este pura și clara Dharmakāya?” Maestrul răspunse: „Flori pe o barieră.”⁵⁸⁹

Călugărul întrebă: „Ce este atunci când cineva continuă astfel?” Maestrul răspunse: „Un leu cu o coamă lungă, aurie”. 1

Un călugăr întrebă: „Ce înseamnă *samādhi* aidoma prafului?”⁵⁹⁰ Maestrul răspunse: „Orez într-un bol și apă

585 Lumina aici reprezintă lumina înțelepciunii care continuă să fie întunecată de iluzii. Atunci când lumina nu este atotpătrunzătoare, apar două tipuri de maladii: 1) un mediu opac în care se percepe ceva, 2) în ciuda luminii care pare atotpătrunzătoare, mai există o umbră a „ceva”. Dharmakaya are de asemenea două feluri de maladii: 1) cineva o dobândește dar se agăță de ea ca de un „lucru” (dharma) și drept rezultat ego-ul se va agăța de ea și ca urmare, acea persoană se va opri chiar la „marginea” Dharmakayei; 2) chiar dacă o persoană a penetrat Dharmakaya, această persoană se gândește la lucrurile care vor urma să vină.

586 Căderea de la o condiție înaltă la una inferioară, în acest caz, încâlcirea în cuvinte, complicațiile care apar în urma lor.

587 Neperceperea celor șase obiecte ale simțurilor, care este o caracteristică a Dharmakayei.

588 Atunci când nici un gând nu mai apare în minte înseamnă imper-turbabilitate, condiție a neschimbătorului Munte Sumeru, simbol al naturii proprii, Șinele.

589 Florile simbolizează meritele și fericirea care împodobesc Dharmakaya.

590 Leul este simbolul lipsei de teamă a lui Buddha. Cel ce este capabil să mențină această stare, indiferent de ceea ce i s-ar putea întâmpla, înseamnă că este un om lipsit de frică.

într-o găleată.”⁵⁹¹

Călugărul întrebă: „Ce înseamnă atunci când un singur cuvânt (poate) spune toate (lucrurile)?” Maestrul răspunse: „Spart.”⁵⁹²

Călugărul întrebă: „Care e profundul înțeles al Dharmei lui Buddha?” Maestrul răspunse: „Fața se rotește către Sud pentru a zări Ursa Mare.”⁵⁹³

Călugărul întrebă: „Cum este atunci când totalitatea înțelepciunii este neobstrucționată?”⁵⁹⁴ Maestrul răspunse: „Pământul este maturat și stropit cu apă atunci când Primul ministru sosește.”⁵⁹⁵

*

Atunci când maestrul l-a vizitat pe Tien Tung, acesta din urmă l-a întrebat: „Poți fi cu adevărat sigur?” Maestrul întrebă la rândul său: „Ce vrea să spună cu asta Venerabilul domn?” Tien Tung răspunse: „Dacă nu înțelegi, vei fi implicat în tot ceea ce se află în fața ta”. Maestrul zise: „Dacă înțelegi, vei fi implicat în tot ceea ce se află în fața ta”. 1

*

Maestrul l-a vizitat pe Ts’ao Shan și l-a auzit pe acesta din urmă spunându-le discipolilor săi: „În alte locuri, măștrii folosesc metode (rigide) pentru a da

591 Orezul, apa, particulele de praf și toate celelalte obiecte neînsuflețite revelează Dharmakaya în Samadhi-ul ei etern.

592 Aparentul este spart pentru a expune realul. Un cuvânt este ceea ce revelează Șinele.

593 Ursa Mare se află spre Nord, iar dacă un om aflat în iluzie se întoarce către Sud, nu o va vedea. Oricum, scopul lui Bodhidharma este cel de a ținti direct spre mintea care nu are nici direcție, nici locație și care poate vedea totul, inclusiv Ursa Mare care se află spre Nord, pentru că ea este omniprezentă și nu se bazează pe ochii lumefști pentru a vedea lucrurile.

594 înțelepciunea lui Buddha, sau perfecta înțelepciune, cu alte cuvinte omnisciența.

595 Pământul este măturat și stropit cu apă pentru a-1 ține curat, fără praf, adică fără iluzii, pentru a-1 primi pe Primul ministru, care simbolizează Șinele.

învățătura celorlalți; de ce nu dau aceștia indicații clare pentru a elimina nesiguranța și îndoielile acestora?" Maestrul îl întreabă pe Ts'ao Shan: „De ce nu se știe că esotericul există?”⁵⁹⁶ Ts'ao Shan răspunse: „Nu se știe că există din cauză că este esoteric”. Maestrul întreabă: „Cum se poate apropia cineva de esoteric?”⁵⁹⁷ Ts'ao Shang răspunse: „Prin a nu te apropia de el”. Maestrul întreabă: „Cum este când cineva nu se apropie de esoteric?” Ts'ao Shan răspunse: „Atunci (chiar) vei fi aproape de el”. Maestrul spuse: „Da. Da.”⁵⁹⁸

*

Maestrul l-a vizitat pe O Hu și l-a auzit pe acesta din urmă spunând în Sală: „Nu spuneți că doar cei care nu au realizat (Sinele) sunt forțați să răătăcească în jurul lui. Chiar și cei care l-au realizat clar, și care sunt siguri de țelul lor final sunt nevoiți să răătăcească în jurul lui”. Auzind acestea, maestrul l-a întrebat pe șeful adunării călugărilor: „Care este ideea Venerabilului abate?” Șeful adunării călugărilor răspunse: „O răătăcire strașnică”. Maestrul spuse: „Ai stat prea mult timp aici, părul tău este alb acum, iar dinții tăi sunt galbeni; cum poți spune una ca asta?” Atunci șeful adunării călugărilor întreabă: „Care este interpretarea Venerabilului domn?” Maestrul răspunse: „Dacă cineva poate să vorbească, atunci el va vorbi după dorință, iar dacă cineva poate să priceapă, acesta va percepe la dorință, dar dacă nu percepi nimic, atunci nu vorbi la întâmplare/ Călugărul întreabă; „Cum este atunci când se vorbește despre strașnica răătăcire?” Maestrul

596 Maestrul a eliminat iluziile legate de lumea exterioară, dar și de dualismul reprezentat de „înțelegere” și „neînțelegere”. Absolutul se află dincolo de acestea.

597 Cum să devii intim cu misteriosul Sine?

598 Nu trebuie să te agăți de Sine dacă vrei să te apropii de el, sau să-l realizezi, pentru că dacă te atașezi de el, atunci acesta se va depărta. El poate fi realizat doar atunci când o persoană a eliminat orice idee de „subiect” și „obiect”, precum și toate dualismele. Maestrul a spus „Da. Da.” Pentru a revela ceea ce este misterios și imperceptibil.

răspunse: „Este ca un jug în jurul gâtului și ca niște lanțuri la picioare”. Călugăr replică: „Dacă este astfel, atunci nu ar mai exista Bodhidharma”. Maestrul răspunse: „Aceasta este condiția lui Mañjuśrī și a lui Samantabhadra”. 1

*

Un călugăr cită spusele lui Kuan Ch'i către discipolii săi: „Nu există ziduri despărțitoare între cele zece direcții ale spațiului, nici poartă spre locul chiliilor, însă există (ceea ce este) perfect pur și complet gol, și care nu poate fi înșușit. ⁵⁹⁹⁶⁰⁰

Maestrul spuse: Este foarte ușor să menționezi acest lucru, însă e foarte greu să-l revelezi”. Călugărul spuse: „(Dacă este astfel) înseamnă că Venerabilul domn nu este de acord cu spusele abatelui”. Maestrul întrebă: „Dar nu ești tu cel care a spus aceste cuvinte?” Călugărul răspunse: „Ba da”. Maestrul spuse: „Atunci vei aștepta până la anul măgarului ca să visezi măcar că-l pricepi pe Kuan Ch'i”. 1 Călugărul întrebă: „Cuvintele mele au fost spuse (de ce le mai menționezi)? Maestrul îl întrebă la rândul său: „(Tu spui): „Nu există nici ziduri despărțitoare în cele zece direcții ale spațiului, și nici poartă spre cele

599 Pe tărâmul iluziilor, orice om, iluminat sau nu, pare a fi forțat să rățăcească, însă cel care a realizat inexistența fenomenelor este imperturbabil, pentru că el înțelege natura reală a lucrurilor. El este un om „nepăsător” și va continua să mănânce orez și să îmbrace roba, până la sfârșitul zilelor sale. Șeful adunării călugărilor se agăța de cuvintele „puternică rătăcire” și a neglijat deci învățătura lui O Hu, de unde a și rezultat admonestarea făcută de maestru. Maestrul a vrut să spună că atunci când cineva vorbește sau percepe, el ar trebui să facă acest lucru la dorință, fără a mai da naștere la nici un fel de discriminare, înfăptuind astfel funcțiunea Sinelui. Iar dacă această persoană va continua să facă discriminări, atunci va fi ținută în robie, cu un jug în jurul gâtului și cu lanțuri la picioare. Și pentru că șeful adunării călugărilor continua să se agățe de cuvinte și expresii, pe care el le considera Dharma lui Buddha, maestrul i-a răspuns că el vorbește despre condiția absolută a lui Manjuârī și a lui Samantabhadra, în timp ce călugărul se agăța doar de nume și termeni.

600 Aceasta este o descriere a Dharmakaye, care este pură și golită de orice materie străină.

patru sectoare; acum lasă-mă să te întreb, ce au discutat Mahābrahmā și Śakra?"⁶⁰¹ Călugărul răspunse: „Asta nu era treaba lor”. Maestrul dădu un strigăt și spuse: „(Ești doar) un adept al celor care merg la sala de mese”.

*

Maestrul a fost invitat și a mers la Chiang Chou, unde se afla un mare oficial, pe nume Chen, care organizase un ospăț vegetarian. Când l-a văzut, Chen l-a întrebat pe maestru: „Eu nu vă voi pune întrebări despre textele clasice confucianiste, mai ales că există comentatori ai învățaturii celor Trei Vehicule din cadrul celor Douăsprezece Diviziuni ale Canonului buddhist. Care este (scopul) călătoriei pe jos a unui călugăr Ch'an?" Maestrul îl întreabă la rândul său: „La câți oameni ai pus această întrebare?" Chen răspunse: „L-am întrebat doar acum pe Venerabilul domn”. Maestrul întreabă: „Lăsând la o parte perfectul compus al verbului, care crezi că este înțelesul învățaturii?"⁶⁰² Chen răspunse: „Rulouri galbene (de hârtie) și pergamente roșii.”⁶⁰³ Maestrul întreabă: „Ele sunt doar scripturi, dar ce înseamnă învățătura?" Chen răspunse: „Gura dorește să vorbească, însă cuvintele nu sunt disponibile; mintea vrea să apuce și să se agațe, însă sentimentele dispar”. Maestrul întreabă: „(Fraza): „Gura vrea să vorbească, însă cuvintele nu sunt disponibile contrazice existența, iar fraza: „mintea vrea să apuce și să se agațe, însă sentimentele dispar este potrivnică gândurilor false. Dar ce înțeles are învățătura?" Și pentru că Chen nu a putut să dea un răspuns, maestrul îl întreabă: „Am auzit că ai citit *Sutra Lotusului*, e adevărat?" Chen răspunse: „Da”. Maestrul întreabă: „Sutra spune că, toate înclinațiile (folosite) ca mijloace de trai nu se află în

601 Pentru că acel călugăr se agăja de cuvintele lui Kuan Ch'i și neglija ceea ce era perfect pur și complet gol, maestrul l-a admonestat, spunându-i că nu va realiza niciodată acest lucru.

602 învățătura celor Douăsprezece Diviziuni ale Canonului buddhist.

603 în vechime, toate sutrele erau copiate sau tipărite pe role de hârtie sau pergament în loc să fie legate sub forma de carte, ca în prezent.

contradicție cu adevărata realitate.¹ Spune-mi câți locuitori ai cerului care se află dincolo de gândire se retrag (atunci când Buddha pronunță aceste cuvinte)?”⁶⁰⁴⁶⁰⁵

Pentru că Chen nu a putut răspunde, maestrul a spus: „Venerabilul prieten nu ar trebui să fie atât de nepăsător. De regulă, un călugăr abandonează cele trei Sutre și cinci Sastre atunci când intră într-o mănăstire, în care ar putea petrece zece sau douăzeci de ani fără să realizeze (nimic). Cum poți înțelege acest lucru?” Chen făcu o plecăciune și spuse: „Eu greșesc”.

*

Maestrul a expus Dharma la mănăstirea Ling Shu și Yun Men timp de treizeci de ani, iar cuvintele sale au fost înregistrate cum se cuvine. În cea de-a zecea zi a celei de-a patra luni a anului Chi Yu (10 mai 949) el a murit în pace, iar corpul său a fost depus într-o stupă ce a fost ridicată în spatele camerei abatelui. Șaptesprezece ani mai târziu, un om pe nume Yuan Shao Chuang l-a văzut pe maestru în vis, care i-a spus: „Te rog, spune-i lui Li, oficialul Curții Palatului Hsiu Hua, să-i ceară împăratului să dea un ordin ca să se deschidă stupă mea”. După aceea, corpul său a fost luat și mutat în palatul interior pentru a fi venerat, unde a stat foarte multă vreme, iar mai târziu a fost returnat mănăstirii.

Împăratul a schimbat numele mănăstirii în Ta Chueh (lit: Mare Conștientă) și i-a acordat titlul postum de Maestrul Ch'an Ta Tz'u Yun Kuang Chen Hung Ming („Marele nor plin de compasiune care asistă adevărul și îi răspândește strălucirea”).

604 Toate fenomenele, incluzând toate posesiunile materiale, apar din absolut și nu se află deci în contradicție cu acesta, cu condiția ca omul să nu se agate de ele și să nu le considere ca fiind reale.

605 Literal: Cerul unde nu există nici gândire, nici non-gândire, cel de-al patrulea din cele patru ceruri imateriale. Atunci când Buddha a expus Sutra Lotusului, în jur de cinci mii de discipoli Hinayana care realizaseră doar învățătura incompletă au refuzat să abandoneze „orașul iluzoriu al fericirii” și să se retragă, pentru că ei nu au crezut în absoluta realitate pe care Buddha o expunea în acel moment.

光緒改元八月四日
二祖誠三書

7. ȘCOALA FA YEN (HOGEN ZEN)

Maestrul Wen I de la Mănăstirea Ch'ing

Liangz districtul Sheng ChoiP 4

Maestrul s-a născut în districtul Yu Hang.⁶⁰⁶ Numele său laic era Lu. La vârsta fragedă de șapte ani, el a plecat să-l urmeze pe Maestrul Ch'an Wei de la mănăstirea Chih T'ung din Hsih Ting. Când a ajuns la vârsta potrivită și-a ras capul și a primit ordinația completă la mănăstirea K'ai Yuan din districtul Yueh Chou.

Pe vremea aceea, Hsi Chueh, eminent maestru Vinaya, primea și convertea oameni în mănăstirea Yu Wang⁶⁰⁷ de pe muntele Mou Shan, din districtul Ming Chou. Maestrul (viitorul maestru) a plecat într-acolo pentru a participa la o întrunire în care putea asculta învățătura acestui maestru. În același timp, el a profitat de ocazie pentru a merge și a vizita un învățat confucianist, de la care dorea să afle doctrina clasică confucianistă. Din acest motiv, Hsi Chueh l-a numit în comunitatea sa, „omul de litere”.

Dar de îndată ce potențialitatea sa latentă s-a trezit, 1 maestrul a abandonat toate celelalte căutări, și-a luat bastonul și a plecat spre Sud. 1

Când a ajuns la comunitatea maestrului Chang Ching 1 din districtul Fu Chow, adunarea călugărilor i-a acordat I imediat o mare prețuire și stimă, în ciuda faptului că încă 1 nu reușise să-și controleze mintea pe deplin. (Mai târziu), I

Împreună cu câțiva tovarăși 1 a călătorit în alte locuri. La un moment dat, ei au fost prinși de o ploaie torențială, care a făcut să se reverse râurile și de aceea ei s-au oprit pentru un timp la mănăstirea Ti Ts'ang, unde l-

606 Extras din Ching Te Ch'uan Teng Lu („Transmisiunea Lămpii”). Secta este numita Fa Yen după titlul postum al maestrului.

607 Mănăstirea Asoka, la Ningpo, Chekiang, în care se află o sarirastupa, despre care se spune că ar fi făcută de regele Asoka în scopul păstrării relicvelor (săriră) lui Buddha Shakyamuni.

au vizitat pe abatele Kuei Ch'en⁶⁰⁸⁶⁰⁹.

Acesta din urmă îl întrebă pe maestru: „Unde mergi?” Maestrul răspunse: „Rătăcesc (fără o țintă)”. Kuei Ch'en întrebă: „Și care este scopul rătăcirii tale?” Maestrul răspunse: „Nu știu”. Kuei Ch'en spuse: „(Cel care) nu știe este cel mai intim”. Auzind acestea, maestrul s-a trezit subit.

Cei patru vizitatori i s-au supus (lui Kuei Ch'en), de la care ei au primit ulterior educație. Toți au devenit treziți, și au primit profeția (obișnuită)⁶¹⁰ de la abate, care apoi îi trimise pe fiecare (în patru locuri diferite) pentru a răspândi Dharma.

Maestrul a mers la Kan Che Chou („Insula Trestiei de Zahăr”) unde a construit o colibă de stuf pentru a locui în ea.

Cum Hung Chin, împreună cu ceilalți, doreau să viziteze toate mănăstirile de la Sud de râul Yangtze, aceștia l-au îndemnat și pe maestru să-i însoțească.

*

Atunci când maestrul a ajuns la Lin Ch'uan, magistratul șef l-a invitat să stea la mănăstirea Ch'ung Shou.

În prima zi, înainte ca maestrul să se ridice de la masă, cei patru *vargas*⁶¹¹ se adunaseră deja (în sală) și dădeau înconjurul jilțului său dharmic. Un călugăr a venit să-l înștiințeze, spunându-i: „Cei patru *vargas* dau înconjurul jilțului tău”. Maestrul spuse: „Adunarea călugărilor ar trebui să-l viziteze pe prietenul învățat al acestora.”⁶¹²

608 Cei trei tovarăși erau: Shao Hsiu, Hung Chin și Fa.

609 Fa Yen a fost succesorul întru Dharma al lui Kuei Ch'en.

610 Profeția care i se face unui Bodhisattva, că va dobândi condiția de Buddha, sau sarcinile unui Bodhisattva care trebuiesc îndeplinite într-un anume loc.

611 Călugări, călugărițe, adepți bărbați și femei.

612 In afara înțelesului literal, această propoziție mai are încă un înțeles, unul profund, care este: adunarea călugărilor ar trebui să

La scurt timp după aceasta, maestrul (intră în sală) și se așează în jilt. După ce întreaga adunare a călugărilor l-a salutat respectuos, el spuse: „Acest călugăr munte ar trebui să spună câteva cuvinte/ Apoi el cită o maximă veche, îndemnându-i pe ascultători să aibă mare grijă de ei înșiși, și apoi coborî de la locul său.

Un călugăr veni în față, se prosternă în fața maestrului, care spuse: „Iată o întrebare bună”. 1 Deoarece călugărul se pregătea să pună o întrebare, maestrul spuse: „Pentru că abatele nu a convocat o adunare, nu se va răspunde la nicio întrebare.”⁶¹³⁶¹⁴

*

Când Tsu Fang, șeful adunării călugărilor din Ch’ang Ch’ing a venit la maestru, acesta a citat cuvintele ultimului maestru al mănăstirii Ch’ang Ch’ing, și l-a întrebat pe șeful adunării călugărilor: „Ce este corpul solitar care se expune pe sine în mijlocul miriadelor de aparențe?” Pentru că Tsu Fang a ridicat „apărătoarea de praf”, maestrul a spus: „Cum poți interpreta aceste lucruri în felul acesta?” Tsu Fang întrebă: „Cum interpretează Venerabilul maestru?” Maestrul îl întrebă la rândul său: „Ce reprezintă ceea ce tu numești miriadele de aparențe?” Tsu Fang răspunse: „Cei din vechime nu eliminau aparențele.”⁶¹⁵ Maestrul zise: „(Se spune că) solitarul corp este expus în mijlocul miriadelor de aparențe; de ce vorbești despre eliminare și non-eliminare?”⁶¹⁶ Auzind acestea, Tsu Fang s-a trezit

privească spre cel iluminat, care se află în fiecare om.

613 Cea mai bună întrebare este cea fără de cuvinte, pentru că nici un cuvânt nu poate exprima absolutul, care este inexprimabil. Prosternarea călugărului reprezintă îndeplinirea funcțiunii sale și îi revelează prezența.

614 Pentru că acel călugăr își frământa mintea în căutarea unei întrebări, maestrul l-a îndemnat să recunoască doar pe cel care pronunțase acele cuvinte.

615 A elimina aparențele înseamnă a anihila ceea ce este în contradicție cu învățătura lui Buddha, care spune că: „Nu susțineți cauza anihilării oricărui lucru.” (Vezi sutra Diamantul tăietor de îndoieli.)

616 Tsu Fang se agăța de „oaspete”, iar maestrul l-a învățat să

subit, a rostit gāthā sa și i s-a supus maestrului.

De atunci, foarte mulți dintre cei care îi prețuiau cunoașterea și interpretarea au venit la mănăstire. La început ei erau îngâmfați, însă maestrul, fără prea multă zarvă, cu răbdare și băgare de seamă i-a stimulat să înainteze până când toți, până la unul s-au supus eminenței sale. Din acest motiv, adepții săi nu au fost niciodată mai puțini de o mie.

*

În sala de practică, după ce maestrul s-a urcat în jilțul său iar călugării s-au așezat în tăcere pentru o bună bucată de timp¹, maestrul spuse: „Dacă această adunare ia sfârșit acum, mai există vreo Dharma a lui Buddha?⁶¹⁷ Încercați să-mi spuneți ceva, să văd. Dacă nu există, de ce ați venit aici? Dacă există, atunci ea există și într-o piață aglomerată, și atunci nu-i nevoie să veniți aici. Voi toți ați citit cărți ca *Meditația reîntoarcerii la Sursă*⁶¹⁸, *Oceanul plin de înțeles al Porții Cunoașterii*⁶¹⁹, *Comentariul la sutra Avatamsaka* și la *sutra Mahāparinirvāna*. În care dintre ele vi se oferă o astfel de oportunitate⁶²⁰ așa cum este permisă (de școala noastră)? Dacă mai găsiți așa ceva, arătați-mi și mie. Dacă o să spuneți că se poate găsi într-o anume sutră, are de fapt vreo relevanță? Din acest motiv (se spune): „Toate cuvintele abstracte vă vor obstrucționa mintea, ele

abandoneze acest lucru, pentru a putea realiza „gazda”.

617 De obicei, un maestrul iluminat îi lasă pe discipolii săi să stea așezați în tăcere o perioadă de timp în care aceștia pot să pună capăt gândurilor lor și să-și liniștească mintea.

618 Abandonarea iluziei și reîntoarcerea la Iluminare este un comentariu la cele șase metode de meditație ale sectei Avatamsaka.

619 Unul dintre primele niveluri ale progresului unui Bodhisattva. „Oceanul plin de înțeles” sau „Înțelesul-Ocean” e un termen buddhist care semnifică „Un înțeles profund și întins precum oceanul”.

620 Oportunitatea sau momentul propice - shih chien în chineză, este un termen buddhist care înseamnă timpul și ocazia favorabilă care duce la iluminarea instantanee a cuiva. Următoarele două versuri ale găthei lui Hui Neng dau un înțeles mai clar al acestei expresii:

Solul minții păstrează sămânța florii

Care răsare atunci când cade ploaia atotpătrunzătoare.

fiind mereu cauza tulburărilor". Realitatea se află în fața voastră, însă este (greșit) înlocuită de nume și de aparențe.¹ Cum să realizezi reîntoarcerea obiectului (la condiția lui primară) și cum să faci acest lucru corect? Mă înțelegeți? Care-i folosul dacă citești cărți într-o manieră (greșită)?"

*

Un călugăr îl întreabă pe maestru: „Cum să expui Sinele astfel încât el să se contopească cu Tao?” Maestrul îl întreabă la rândul său: „Dar când îl expui fără să-l contopești cu Tao?”⁶²¹⁶²²

Călugărul întreabă: „Cum este când cele șase organe ale simțurilor nu răspund?” Maestrul răspunde: „Un grup de copii, aparținând familiei tale”. El adăugă: „Cum ai de gând să înțelegi asta? Ar trebui să știi că întrebarea ta nu conduce la nimic. Atunci când spui că cele șase obiecte ale simțurilor nu răspund, vrei să spui că ochii și urechile nu răspund? Dacă, în mod fundamental, există „existență”, cum poți interpreta „non-existența”?⁶²³ (Acest lucru este) ceea ce numea un maestru din vechime „a te agăța”, „a-ți însuși” sunetul și forma, prin îndepărtarea de sunet și formă, și „agățarea” de nume și termeni, îndepărtându-te de nume și termeni. Din același motiv, zeii din cerurile în care nu există gânduri, chiar după o practică îndelungată, ajung să regreseze opt mii de *mahākalpa*. Acest lucru a trebuit să se întâmple din cauză că ei nu cunosc adevărata realitate fundamentală. Practicarea treptată timp de trei renașteri și șaizeci de *kalpa* timp de patru renașteri și o

621 Orice lucru are un nume și forma aparentă. Ambele sunt nereale și cauzatoare de iluzii.

622 Șinele fiind identic cu Tao, face ca întrebarea să fie lipsită de sens, pentru că ea separă Totul indivizibil în Sine și Tao, sau „subiect” și „obiect”.

623 Dacă te agăți de ideea că cele șase organe ale simțurilor există, cum poți realiza inexistența lor, adică irealitatea lor?

sută de *kalpa*⁶²⁴ și timp de trei *asankhyeya*⁶²⁵ pentru a dobândi rodul complet al iluminării, nu se poate compara totuși, cum spun cei din vechime⁶²⁶, cu un gând causal, care va duce la realizarea condiției „fără de naștere” ce îi va sălta (pe practicanți) peste și dincolo de scopul învățaturii expediente a celor Trei Vehicule. Și ei spun că cele opt mii de Porți (către iluminare) pot fi complet realizate cât ai pocni din degete⁶²⁷ și că cele trei *asankhyeya* pot fi șterse în cel mai scurt moment de timp („*ksana*”)⁶²⁸. Oricum, ar trebui să vezi limpede și să examinezi îndeaproape toate aceste lucruri, deși e necesar doar puțin efort”.

*

Un călugăr îl întrebă pe maestru: „Nu întreb nimic despre acțiunea de a arăta; dar ce este luna?” Maestrul îl întrebă la rândul său: „Cine nu întreabă despre acțiunea de a arăta?”⁶²⁹

Un alt călugăr întrebă: „Eu nu întreb despre lună; ce este acțiunea de a arăta?” Maestrul răspunse: „Luna.”⁶³⁰ Călugărul continuă: „Am întrebat despre acțiunea de a arăta, de ce îmi vorbești despre lună?” Maestrul răspunse: „Pentru că ai întrebat despre a arăta.”⁶³¹

*

624 Aceasta este o metodă a Arhaților de a obține eliberarea în urma unui efort intensiv, perioada cea mai scurtă fiind de trei renașteri, iar cea mai lungă fiind de șaizeci de kalpa.

625 Metoda unui Bodhisattva de a dobândi condiția de Buddha printr-un efort intensiv timp de trei *asankhyeya* - sau nenumărați eoni, pentru a realiza cele șase perfecțiuni (paramita), și o sută de kalpa pentru a dobândi cele 32 de semne fizice caracteristice ale unui Buddha.

626 Conform maestrilor iluminați ai sectei Ch'an din timpurile vechi.

627 Eliminarea spațiului.

628 Eliminarea timpului.

629 O țintire directă la mintea care a pus de fapt întrebarea.

630 Luna simbolizează mintea care de fapt arată.

631 O altă țintire directă spre mintea, sau Șinele care de fapt întreabă despre sine, îndeplinind acțiunea de a arăta.

Prințul statului Chiang Nan, care îl prețuia foarte mult pe maestru, l-a invitat să locuiască la mănăstirea Pao En și să fie abatele acestei mănăstiri, în locul abatelui, maestrul Ch'an Chin Hui.

În Sala lui Buddha, maestrul s-a adresat adunării călugărilor: „Un maestru din vechime a spus: „Stau pe pământ și aștept să mă percepeți.¹ Acest călugăr munte stă acum așezat pe pământ, aici, și așteaptă să-l percepeți. Există vreun motiv pentru care nu ar trebui să zic așa? Încercați să distingeți între ceea ce este intim (apropiat) și ceea ce este distant, îndepărtat.”⁶³²⁶³³

Un călugăr îi spuse maestrului: „Clopotul a fost bătut și adunarea călugărilor s-a întrunit (și cu respect) îl invită pe maestru să fie Așa/ ⁶³⁴Maestrul spuse: „Cum poate fi comparată înțelegerea adunării călugărilor cu a ta?”⁶³⁵

Călugărul întrebă: „Care a fost tradiția Buddhașilor din vechime?”

Maestrul întrebă la rândul său: „Cum îți dai tu seama de nedesăvârșirea (ei)?”⁶³⁶

632 încă o dată este vorba despre „Eu” și „Tu”, sau Șinele meu și Șinele tău, în afara cărora nu există nimic altceva decât iluzie. O altă țintire directă spre Minte.

633 Ambele spuse țintesc direct spre mintea care este cea mai intimă, adică Șinele, singura diferență fiind aceea că maestrul din vechime stătea în picioare, în timp ce maestrul stă așezat.

634 Așa - evam în sanscrită, este un termen Ch'an care înseamnă așa, astfel, așa este, astfel este; adică noi îl invităm pe maestru să ne dea învățătura din starea sa de Așa-itate, condiția absolută, astfel încât și noi s-o putem realiza.

635 Acest răspuns este plin de înțeles și țintește direct spre Șinele călugărului care vorbea, Șinele fiind „gazda” și deci mai intim decât adunarea călugărilor, care este doar „oaspete” în relație cu Șinele.

636 Călugărul a întrebat despre conduita vechilor Buddhași, astfel încât el să poată învăța din acest lucru și de asemenea să realizeze iluminarea, întrebarea a fost greșită în sine pentru că ea a făcut separația Totului indivizibil al celui care a întrebat, în „subiect” - el însuși și „obiect” - tradiția. Răspunsul maestrului a vrut să spună că, în mod fundamental Șinele călugărului este complet (în sine), nelipsindu-i nimic. De ce să întrebi despre „oaspete” și să neglijezi „gazda”?

Un călugăr a întrebat: „Cum ar trebui cineva să se comporte pentru a se uni cu Tao?” Maestrul răspunse: „O minte care se agață sau respinge produce minciuni ingenioase/ 1

Călugărul a întrebat: „Despre cine a fost prezicerea (din momentul iluminării) că va moșteni roba transmisă de un maestru din vechime?”⁶³⁷ Maestrul întreabă la rândul său: „Unde ai văzut un maestru din vechime să-și transmită roba?”⁶³⁸

Un călugăr întreabă: „(Se spune că) toți sfinții și înțelepții din cele zece direcții ale spațiului intră în această școală. Ce este această școală?”⁶³⁹ Maestrul răspunse: „(Este lucrul în care) toți sfinții și Patriarhii din cele zece direcții ale spațiului (trebuie) să intre”. Călugărul întreabă: „Cine este omul care își întoarce privirile către Buddha?” Maestrul răspunse: „Buddha este un nume expedient”. Călugărul întreabă: „Cine poate trece prin sunet și formă?”

(în loc să răspundă), maestrul întreabă adunarea călugărilor: „Venerabili prieteni, voi credeți că acest călugăr a trecut prin sunet și formă? Dacă puteți vedea de unde apare această întrebare⁶⁴⁰, atunci nu vă va fi greu să treceți prin sunet și formă”.

Călugărul întreabă: „Care este drumul cel mai scurt până la înțelepciunea lui Buddha?” Maestrul răspunse: „Nu există o cale mai scurtă decât această întrebare.”⁶⁴¹

Călugărul întreabă: „Cum este atunci când iarba promițătoare nu se ofilește?” 1 Maestrul răspunse: „Vorbe

637 Minciunile obstrucționează uniunea cu Tao.

638 înțelesul literal al acestei fraze nu revelează nimic, însă „înțelesul viu” al ei atinge direct pe „tu” sau Șinele călugărului care a fost întrebat despre când a văzut el o transmisiune a robei.

639 Secta este o expresie Ch'an care înseamnă mintea prin care toți sfinții și înțelepții ating iluminarea.

640 întrebarea apare din minte, iar dacă mintea este realizată, atunci nu va fi dificilă perceperea realului în mijlocul sunetelor și formelor iluzorii.

641 Cea care întreabă, adică mintea, este cea mai scurtă cale spre înțelepciunea lui Buddha,

înșelătoare. "642643

Călugărul zise: „Toți călugării sunt prezenți; poate Venerabilul maestru să taie dintr-odată rețeaua îndoielilor lor?” Maestrul răspunse: „Discuția are loc în colibă, iar examinarea are loc în sala ceaiului.”644

Călugărul întrebă: „Cum e atunci când norii se risipesc, permițând astfel soarelui să fie văzut?” Maestrul răspunse: „Vorbe foarte înșelătoare.”645

Călugărul întrebă: „Ce ar trebui să stimeze un călugăr?” Maestrul răspunse: „Dacă există puțină stimă, el nu poate fi numit călugăr.”646

Călugărul întrebă: „Ce este pura și curata Dharmakāya care se află în mijlocul miriadelor (de forme) ale Nirmāṇakāyei?” Maestrul răspunse: „Totul este.”647

Călugărul întrebă: „Ce ai să faci atunci când toate (lucrurile) vor apărea spontan?”648 Maestrul răspunse: „Este ochiul, dar nu este ochiul.”649

Călugărul întrebă: „Ne va ilumina Venerabilul maestru (asupra frazei): „Corpul întreg este adevărul?” Maestrul răspunse: „Adevărul tău va dispărea de la sine”.

642 Iarba simbolizează mintea și revelează existența acesteia.

643 Dacă mintea nu se „ofilește”, adică nu dispare, cum se poate manifesta înțelepciunea și cum poate apărea natura proprie, Șinele?

644 Maestrul a vrut să spună că tăierea, eliminarea îndoielilor constă în recunoașterea minții care vorbește în colibă și în sala ceaiului.

645 Din cauza separării totului indivizibil în „subiect” - cel care vede și „obiect” - soarele care este văzut.

646 Conform sectei Ch'an, o persoană poate fi numită călugăr doar dacă realizează Șinele și ajunge la esență. Dacă acea persoană păstrează chiar și o mică fărâamă de respect față de ceva, înseamnă că această persoană face discriminări, și ea nu va reuși să realizeze mintea universală. Și atunci, cum poate fi numită acea persoană, călugăr?

647 Toate corpurile Nirmanakaya, sau corpurile transmisiunii, sunt esențialmente Dharmakaya, ele provenind din aceasta.

648 Literal: Ies la iveală.

649 Ele țin de domeniul ochiului fizic pentru că sunt văzute ca apariții, însă ele nu se află cu adevărat în domeniul ochiului, pentru că ambele, și ochiul și lucrurile nu sunt reale și deci nu există.

Călugărul întrebă: „Ce e mintea străvechiului Buddha?” Maestrul răspunse: „Lucrul din care curge blândețea, compasiunea, bucuria și indiferența.”⁶⁵⁰⁶⁵¹

Un călugăr întrebă: „Ce înseamnă Unica Lampă care poate risipi întunericul, Lampa care a ars timp de o sută de ani într-o încăpere închisă?” Maestrul răspunse: „De ce vorbești despre o sută de ani?”⁶⁵²

Călugărul întrebă: „Ce este adevăratul și dreptul Tao?” Maestrul răspunse: „Legământul (meu) este de a vă învăța cum să-l îndepliniți; cele două legăminte (ale mele) sunt de a vă învăța cum să-l îndepliniți.”⁶⁵³

Călugărul întrebă: „Care este condiția Realității Unice?” Maestrul răspunse: „Condiția nu are o Realitate Unică.”⁶⁵⁴ Călugărul întrebă: „Cum s-o întemeiezi?” Maestrul răspunse: „(întrebarea ta) este fără sens.”⁶⁵⁵

Călugărul întrebă: „Ce este Buddha din vechime?” Maestrul răspunse: „Dar nici în momentul prezent el nu este contestat (că nu mai există).”⁶⁵⁶

Un călugăr întrebă: „Ce ar trebui să facă cineva pe parcursul celor douăsprezece ore ale zilei?” Maestrul răspunse: „Fiecare pas ar trebui să fie făcut ținând seama de această întrebare.”⁶⁵⁷

650 Atunci când realizezi corpul spiritual, așa-zisul tău adevăr va dispărea, pentru că absolutul nu este nici adevăr, nici neadevăr.

651 Dacă aceste patru lucruri incomensurabile sunt emanate de mintea ta, atunci acestea nu vor fi diferite de cele ale străvechiului Buddha.

652 Maestrul a eliminat elementul timp.

653 Adevăratul și corectul Tao este Dharma, care nu este nici unu și nici doi, adică este dincolo de orice dualism.

654 Unica Realitate este dincolo de o condiție sau stare, este dincolo de locație sau direcție.

655 Întrebarea ta este irelevantă pentru că Realitatea Unică, care este neconceput în cu vint, nu se poate institui.

656 Buddha este etern, nu este nici nou și nici vechi. Maestrul a eliminat astfel elementul timp.

657 Nu ar trebui făcut nici un pas care să ne îndepărteze de la

Călugărul întrebă: „Mai înainte ca vechea oglindă să se deschidă, cum a făcut ea să strălucească pentru a se revela pe sine?” 1 Maestrul întrebă: „De ce insiști atâta să vorbești despre ea?”⁶⁵⁸⁶⁵⁹

Un călugăr întrebă: „Care este scopul profund al tuturor Buddhașilor?” Maestrul răspunse: „Și tu îl ai.”⁶⁶⁰

Călugărul întrebă: „Învățătura spune: „Toate lucrurile create sunt fundamental impermanente;⁶⁶¹ ce înseamnă impermanență fundamentală?” Maestrul răspunse: „Tuturor aparențelor le lipsește esența și toate numele apar din ceea ce nu se află niciunde.”⁶⁶²

Un călugăr întrebă: „Comunitatea călugărilor scoate la vânzare roba unui călugăr mort, însă cine scoate la vânzare roba Patriarhului?”⁶⁶³ Maestrul întrebă la rândul său: „Care robă a călugărului mort o poți scoate la vânzare?”⁶⁶⁴

Călugărul întrebă: „Cum este atunci când fiul răătăcitor se reîntoarce în satul său?”⁶⁶⁵ Maestrul întrebă la rândul său: „Ce-i vei oferi?” Călugărul răspunse: „Niciun

această chestiune, care este o funcțiune a Sinelui. Hui Neng a spus: „Nu vă îndepărtați de la gândirea fundamentală (a Sinelui).”

658 Unde se află Șinele atunci când este înrobite de sentimente și pasiuni?

659 Cu cât vorbești mai mult despre ea, cu atâta te vei depărta de ea.

660 Scopul profund al tuturor Buddhașilor este acela de a ilumina ființele aflate în iluzie. Și pentru că în fiecare om există natura de Buddha, fiecare posedă acest scop profund, care se va revela în momentul iluminării.

661 Acesta este un citat din sutra Vimalakirti Nirdeśa.

662 Aparițiile iluzorii nu au o natură independentă a lor, iar numele sunt date lucrurilor inexistente.

663 Atunci când un călugăr moare, toți banii săi devin proprietatea mănăstirii. Hainele și posesiunile sale sunt vândute de călugări, iar câștigul este împărțit în mod egal între toți călugării.

664 Această întrebare atenționează călugărul să nu se agațe de iluzia nașterii și a morții.

665 Acesta este un citat din Sutra Lotusului; fiul răătăcitor simbolizează omul aflat în iluzie, care s-a îndepărtat de satul său, adică de Șinele său.

lucru.”⁶⁶⁶ Maestrul întrebă: „Și în legătură cu nevoile sale zilnice?”⁶⁶⁷

*

După o vreme, maestrul s-a dus la mănăstirea Ch'ing Liang unde, (într-o zi) s-a adresat adunării călugărilor aflați în Sală:

„Voi, cei care v-ați părăsit casele, veți reuși dacă vă veți adapta la timpul și ocazia favorabilă (fără a ține cont) dacă este frig sau cald.¹ Dacă vreți să știți adevărul despre natura de Buddha, va trebui să căutați timpul (favorabil) și circumstanțele (potrivite). Din cele mai vechi timpuri și până acum, s-au folosit multe oportunități. Nu ați văzut că după ce a citit pasajul din spusele lui Shao Lun⁶⁶⁸⁶⁶⁹: „Doar un sfânt poate integra miriadele de lucruri în Sinele său, Shin Tou a spus: „Un sfânt nu are Sine, însă nu există niciun lucru care să nu fie Sinele său/⁶⁷⁰ Acestea sunt cuvinte (bune) să fie discutate de adepții școlii noastre”.

Maestrul a spus mai departe: „Mintea Marelui Nemuritor al Indiei⁶⁷¹ nu merge mai departe de aceste cuvinte; în ciuda a ceea ce a spus din când în când, fiecare discurs al său e potrivit fiecărei ocazii în parte. Venerabili prieteni, ar trebui să rechemăți toate lucrurile înapoi la Sinele vostru, pentru că nu există niciun lucru care să poată fi perceput (ca fiind real)!”

666 Călugărul nu a înțeles întrebarea maestrului și a răspuns la întâmplare, citând ultimul vers al găthei pe care Hui Neng a scris-o pe peretele mănăstirii celui de-al Cincilea Patriarh.

667 Fiul rătăcitor care se reîntoarce în satul său este, conform Sutrei Lotusului, un om aflat în iluzie care are o ultimă șansă de a ști că Șinele este inerent în el însuși. El însă nu cunoaște încă metoda practică de a-l realiza. Așadar, nevoile sale zilnice constau în practica zilnică a unui antrenament Ch'an.

668 în ciuda circumstanțelor schimbătoare.

669 Este vorba de un tratat scris de Sheng Shao, un călugăr faimos din secolul al-IV-lea.

670 Aceasta înseamnă perfectă „integrare a realului cu aparentul”, într-un tot indivizibil, numit „gazda în gazdă”.

671 Buddha Sakyamuni.

Maestrul adăugă: „Nu vă risipiți timpul zadarnic. Și cum v-am spus adineauri, vă veți atinge scopurile dacă profitați de timpul și de oportunitățile favorabile. Dacă nu vă adaptați la ele, vă veți bate joc de timpul vostru și veți considera în mod greșit ca fiind o formă ceva care este fără formă.”⁶⁷² Venerabili prieteni, dacă ceea ce este fără formă e considerat în mod greșit ca având o formă, acest lucru va reprezenta o folosire greșită a timpului și oportunității. Este potrivit să spui că forma ar trebui să fie considerată ca fiind fără formă? 1 Acest (mod de interpretare) este irelevant și este asemenea cazului unui nebun care aleargă fără rost în două direcții în același timp. Poate fi acest lucru de vreun folos?

Venerabili prieteni, trebuie să continuați să vă limitați doar la Sinele vostru și să vă petreceți timpul pe potrivă circumstanțelor existente în acel moment. Aveți mare grijă de voi”.

*

Un călugăr îl întreabă pe maestru: „Care este tradiția mănăstirii Ch'ing Liang?”⁶⁷³ Maestrul răspunse: „Dacă mergi în altă parte, spune doar că ai ajuns la mănăstirea Ch'ing Liang.”⁶⁷⁴

Călugărul întreabă: „Cum să atingi condiția în care nu există lucruri (*dharma*) comparabile, pe potrivă?” Maestrul spuse: „Ce lucru (*dharma*) se poate potrivi cu Venerabilul prieten?”⁶⁷⁵

672 Veți confunda realul cu aparentul.

673 Aceasta este o discuție inutilă pentru că iluzia „lipsei de formă” va mai adăuga o altă iluzie la grămada de iluzii în legătura cu „forma”, ambele constituind un dualism care împiedică realizarea absolutului.

674 „Ai ajuns” înseamnă a revela Șinele care a ajuns la mănăstirea Ch'ing Liang. Cu alte cuvinte, tradiția mănăstirii Ch'ing Liang este cea de a merge direct la mintea care îndeplinește acțiunea de a ajunge aici.

675 Călugărul a întrebat despre Dharma, sau „oaspetele”, iar maestrul a vorbit despre Venerabilul prieten, sau „gazda” sa. Cititorii vor vedea diferența dintre întrebarea călugărului și răspunsul maestrului.

Călugărul întrebă: „Ce se poate face (cu ceea ce apare) ziua și noaptea?”⁶⁷⁶ Maestrul răspunse: „Cuvinte fără teme!”.

Călugărul întrebă: „Cum este atunci când corpul este perceput ca o iluzie și când ceea ce ține de interior este perceput tot așa?” Maestrul întrebă la rândul său: „Ai reușit să percepi astfel?”⁶⁷⁷

Un călugăr întrebă: „Se spune că, cel care este nerăbdător să se unească (cu adevărul), rostește doar cuvinte nonduale/ Ce sunt cuvintele non-duale?” Maestrul întrebă și el: „Mai poți adăuga ceva la asta?” 1

Călugărul întrebă: „Ce este Dharmakāya?” Maestrul răspunse: „Este Nirmāṇakāya.”⁶⁷⁸⁶⁷⁹

Un călugăr întrebă: „Care este înțelesul de nivelul întâi (adică Adevărul)?” Maestrul răspunse: „Dacă vorbesc despre el, el devine înțeles de nivelul al doilea.”⁶⁸⁰

Maestrul l-a întrebat pe Shao Hsiu⁶⁸¹: „Cum interpretezi (aceste cuvinte): „Cea mai mică diferențiere cauzează o separație la fel de mare ca distanța de la cer la pământ?” Shao Hsiu răspunse: „Cea mai mică diferențiere cauzează o separație la fel de mare ca distanța de la cer la pământ”. Maestrul întrebă: „Cum poate fi interpretarea ta considerată bună?” Shao Hsiu răspunse: „A ta care este?” Maestrul răspunse: „Cea mai mică diferențiere cauzează o separație între cer și pământ” Atunci Shao Hsiu își arătă

676 Ce se poate face în legătură cu schimbarea care niciodată nu ia sfârșit?

677 Cel care a reușit să perceapă astfel, nu pune astfel de întrebări stupide.

678 Dacă vei mai putea adăuga ceva la asta, vei deveni dual, și atunci nu vei mai putea fi absolutul.

679 Dharmakaya nu poate fi conceptualizată, ea fiind inexprimabilă în cuvinte. Cea care poate fi întrebată este Nirmanakaya, sau corpul de transformare, care este de fapt emanația Dharmakayei.

680 Înțelesul de nivelul întâi, sau Adevărul, este inexprimabil. Dacă este exprimat în cuvinte, nivelul unu va deveni nivelul doi.

681 Shao Hsin a fost unul dintre tovarășii de călătorie ai maestrului.

respectul față de maestru.⁶⁸²

*

Pe când maestrul și Wu K'ung⁶⁸³ se încălzeau la foc, primul ridică o lingură pentru esențe parfumate și-l întrebă pe cel din urmă: „Fără a ne fi permis să numim acest obiect lingură¹, cum ar numi-o Venerabilul prieten?” Wu K'ung răspunse: „O lingură pentru esențe parfumate”. Însă maestrul nu fu de acord cu acest răspuns. Doar după ce trecură douăzeci de zile, Wu K'ung înțelese ce a vrut să zică maestrul.

*

Pentru că unii călugări veniseră pentru învățătură mai înainte de vremea mesei, maestrul își îndreptă degetul spre jaluzeaua (de bambus). Îndată doi călugări se repeziră să o ridice. Maestrul spuse: „Unul este trezit, celălalt nu.”⁶⁸⁴⁶⁸⁵

*

682 Această frază înseamnă: Dacă dai naștere chiar și celei mai mici diferențieri, te vei îndepărta de absolut, iar distanța față de acesta va fi la fel de mare ca cea dintre cer și pământ. Maestrul a vrut să probeze competența fostului său tovarăș de călătorie, întrebându-l despre acea maximă. Shao Hsiu a fost corect atunci când doar a repetat maxima, revelându-l astfel pe acela care a vorbit. Maestrul a continuat să-l încerce spunând că interpretarea lui Shao Hsin nu era perfectă. Acesta din urmă, care începuse să nu mai fie sigur de propria sa interpretare, l-a întrebat pe maestru care era interpretarea sa. Maestrul doar a repetat maxima, pentru a confirma că cel care a vorbit a fost liber de orice discriminare. Shao Hsiu i-a mulțumit maestrului pentru confirmarea sa și nu a mai avut apoi nici o îndoială în legătură cu Șinele său.

683 Wu K'ung era de asemenea un maestru.

684 în cadrul realității absolute nu există nici un lucru, chiar de-ar fi mic cât o particulă de praf. A numi lingură o lingură, înseamnă a admite existența acesteia în cadrul realității curate și pure. Cum poate revela cineva absolutul atunci când trebuie să numească o lingură cu un nume potrivit, care ar trebui să fie în acord cu absolutul?

685 Călugărul care a reușit să-l perceapă pe cei care arătase cu degetul spre storul de bambus, sau oaspetele, era cel trezit la condiția de „gaz[^] dă”, în timp ce călugărul care se agăța de iluzia storului de bambus, sau „oaspetele”, se afla în iluzie.

(într-o zi) Yun Men îl întrebă pe un călugăr: „De unde vii?” Călugărul răspunse: „De la Chiang Hsi”. Yun Men întrebă: „Încă nu a încetat banda bătrânilor maestri din Chiang Hsi să vorbească în somn?” Călugărul nu putu răspunde și (mai târziu, când ajunsese la mănăstire el povesti dialogul avut cu Yun Men și) îl întrebă pe maestru: „Ce a vrut să spună Yun Men?” Maestrul zise: „Yun Men a fost complet expus de acest călugăr.”⁶⁸⁶

Maestrul întrebă un călugăr: „De unde vii?” Călugărul răspunse: „De la un loc sfânt.”⁶⁸⁷ Maestrul întrebă: „Și l-ai numi lumină sau întuneric?” 1 Călugărul nu putu să răspundă.

*

(într-o zi), maestrul i-a ordonat unui călugăr să se ducă să aducă niște pământ să-l pună în ghiveciul în care se afla o floare de lotus. Când călugărul se întoarse cu pământul, maestrul l-a întrebat: „L-ai adus de la Estul sau de la Sudul podului?” Călugărul răspunse: „Din partea de Est a podului”. Maestrul întrebă: „Este adevărat sau fals?”⁶⁸⁸⁶⁸⁹

*

686 Realitatea absolută nu poate fi concepută în cuvinte și este de aceea inexprimabilă, și cu cât un maestru vorbește mai mult despre ea, cu atât se va depărta de ea. Din acest motiv Yun Men spune că bătrânii din provincia Chiang vorbeau absurdități, și l-a întrebat pe călugăr dacă încetaseră să vorbească în somn. Faptul de a-i critica pe bătrânii călugări este de asemenea o absurditate fără sens, pentru că era irelevant pentru revelarea adevărului; și de aici remarcă maestrului.

687 Bodhimandala (skr.) - loc de venerare sau un loc bun pentru iluminare. O mănăstire în care locuiește un maestru iluminat

688 „Lumina” trebuie să fie emblema unui loc pentru iluminare (Bodhi- mafidala). Maestrul a pus această întrebare pentru a vedea dacă acel călugăr se agăța de iluzia luminii, care implică și existența opusului său „întunericul”, ambele constituind un dualism. Călugărul nu a înțeles și deci nu a răspuns.

689 Maestrul a pus întrebarea pentru a-și da seama dacă acel călugăr era încă atașat de iluzia locației și direcției. Ultima sa întrebare a însemnat: „Este adevărat că există direcție în cadrul absolutului, care este atotcuprinzător?”

Maestrul întrebă un călugăr: „De unde vii?” Călugărul răspunse: „De la mănăstirea Pao En”. Maestrul întrebă: „Erau călugării sănătoși?” Călugărul răspunse: „Da. Erau”. Maestrul spuse: „Du-te și bea niște ceai.”⁶⁹⁰

Maestrul întrebă un călugăr: „De unde vii?” Călugărul răspunse: „De la Szu Chou, unde am fost să-mi prezint omagiul Marelui Sfânt”. Maestrul întrebă: „Anul acesta a ieșit din stupă?” Călugărul răspunse: „Da”. Apoi maestrul întrebă un alt călugăr care stătea în picioare lângă el: „Tu crezi că acest călugăr a ajuns (de fapt) la Szu Chou sau nu?”⁶⁹¹ Maestrul îl întrebă pe călugărul vârstnic Pao Tzu: „Un maestru din vechime a spus: „Munții și râurile nu obstrucționează lumina, ea fiind atotpătrunzătoare/; ce este lumina atotpătrunzătoare?” Pao Tzu răspunse: „Sunetul clopotului (ce-a fost bătut) pe malul Estic”. 1

Maestrul arată către un bambus și-l întrebă pe un călugăr: „Îl vezi?” Călugărul răspunse: „Îl văd”. Maestrul întrebă: „Bambusul vine în ochii tăi, sau ochii tăi merg la el?” Călugărul răspunse: „Nu este pe de-a-ntregul așa.”⁶⁹²⁶⁹³

*

Un artist laic i-a dăruit o pictură maestrului care,

690 Maestrul nu rata nici o ocazie de a da învățătura călugărilor vizitatori. Ce-a de-a doua întrebare a fost pusă pentru a proba capacitatea călugărului de a înțelege natura proprie a călugărilor din Pao En, a căror natură proprie trebuie să fie mereu în condiția perfectă. El i-a spus călugărului să meargă în sala ceaiului ca să bea ceai, pentru a revela Șinele care în acest mod ar înfăptui acțiunea de a merge și a bea.

691 A ajunge la Szu Chou înseamnă a înțelege Dharma predată de Szu Chou. Atunci când un maestru iluminat moare, corpul său este de obicei așezat într-o stupa, care, oricum ar fi, nu poate tine sechestrată Dharma-

692k aya. Dacă primul călugăr nu ar fi fost atașat de locul numit Szu Chou și de stupa de acolo, adică „oaspetele”, el ar fi realizat „gazda”.

693 Maestrul vorbea despre „oaspetele” care e diferit de „gazda” absolută, călugărul dovedind prin acest răspuns că era doar un știutor de carte.

după ce a examinat-o, a întrebat: „Care este pricepută – mintea sau mâna ta?” Laicul răspunse: „Mintea mea”. Maestrul întreabă: „Ce este mintea ta?” Laicul nu putu răspunde.

*

Un călugăr îl întreabă pe maestru: „Ce este luna a doua?”⁶⁹⁴ Maestrul răspunse: „Miriadele de aparențe”. Călugărul întreabă: „Ce este prima lună?”⁶⁹⁵ Maestrul răspunse: „(Cea din care apar) miriadele de aparențe.”⁶⁹⁶

*

Afinitatea causală a maestrului a fost la Chin Ling⁶⁹⁷ unde de trei ori s-a așezat la marele *Bodhimandala*, și unde zi și noapte a expus Dharma (Transmisiunii). Călugări de pe la alte mănăstiri din țară au venit și l-au urmat. Alții, din țări străine, care îi cinsteau Dharma, au făcut lungi călătorii pentru a veni la mănăstirea sa. Astfel, prin el, școala Hsuan Sha a prosperat în regiunea sudică a râului Yangtze. El a fost foarte priceput în educarea adeptilor săi și în ajustarea potențialităților acestora, îndepărtându-le piedicile și eliminându-le iluziile.

Nenumărați au fost cei care primiseră învățătura în alte locuri și care mai apoi au venit prezentându-și interpretările și implorând educație din partea maestrului. Fiecăruia i s-a administrat doctoria potrivită și fiecare dintre aceștia a dobândit o trezire pe măsura capacităților sale.

*

În ziua a șaptea a lunii a șaptea din anul Wu Wu, în cel de-al cincilea an al domniei lui Hsien Teh, dinastia Chou (958), maestrul s-a simțit bolnav, iar prințul celui

694 Aparențele.

695 Realul.

696 Primul răspuns înseamnă: Luna a doua este simbolul aparențelor iluzorii, care sunt nenumărate. Răspunsul al doilea înseamnă: Prima lună simbolizează realul, din care apar miriadele de fenomene (aparențe).

697 Chin Ling se numea și Sheng Chou; acum se numește Nanking.

ținut a venit personal la mănăstire pentru a se interesa de starea maestrului.

În cea de-a cincea zi a următoarei luni din același an, maestrul și-a ras capul, s-a îmbăiat, și-a luat rămas bun de la comunitate, s-a așezat cu picioarele încrucișate și a murit.

După moarte, fața sa a păstrat aceeași culoare ca în timpul vieții.

*

Maestrul a murit în cel de-al șaptezeci și patruilea an al vieții sale, al cincizeci și patruilea an dharmic.

Călugării din ținuturile învecinate au venit cu mare pompă și, începând de la ducele Li Chien Hsun în jos, oamenii au fost în doliu. Ei au dorit ca trupul maestrului să fie înhumat în Tang Yang, districtul Chiang Ning, unde i se ridicase o stupă.

Împăratul i-a conferit titlul postum de Maestrul Ch'an Ta Fa Yen („Ochiul Măreței Dharma”), iar pe stopa sa a fost caligrafiat epigraful Wu Hsiang („Cel Fără de Formă”).

*

Printre succesorii săi s-au numărat maestrul Teh Shao de pe muntele T'ien Tai, cârmuitorul regatului Wu Yueh, maestrul Wen Sui, cârmuitorul din Coreea și alții, cu toții numărând paisprezece discipoli iluminați care, îndată după moartea sa „au apărut în lume” și au fost foarte prețuiți de prinții și ducii din întreaga țară. Ceilalți succesori ai săi, în număr de patruzeci și nouă, inclusiv Lung Kuang și Tai Ch'in au răspândit mai târziu Dharma la rândul lor, fiecare în alt loc.

*

Maestrul a compus următoarea gāthā:

Cele trei lumi sunt o singură minte (Căci) toate lucrurile provin din conștiință.

(Cu) mintea și conștiința (care este cauza)

Vezi sunetul cu ochiul și cu urechea auzi forma¹

Dacă forma nu pătrunde în ureche

Cum ar putea sunetul să pătrundă-n ochi?
Când forma este limitată la ochi, iar sunetul
Doar la ureche, atunci lucrurile vor apărea pe de-a-
ntregul⁶⁹⁸⁶⁹⁹

Și pentru că lucrurile nu sunt cauza
Cum ar putea cineva să le socotească iluzii?⁷⁰⁰
Și dintre munți și râuri și marele pământ
Care sunt cele care vor dăinui, și care or să se
schimbe?⁷⁰¹

Note suplimentare

1) Învățăceii Ch'an din întreaga țară acordă o atenție deosebită acestui foarte important dialog deoarece Maestrul Hsu Yun a spus într-un discurs că, deși metodele Ch'an au trecut prin multe schimbări, începând cu transmisiunea Dharmei de la Buddha la Mahākāśyapa și până acum, ceea ce este fundamental a rămas același. Atunci când Bodhidharma i-a spus lui Hui K'o doar „Arată-mi mintea ta ca s-o pot liniști”, acesta din urmă a devenit pe loc complet iluminat. În vremurile de demult, când

698 Cele două versuri constituie bazele doctrinei lui Fa Yen, iar următoarele două reprezintă învățătura acestuia, conform căreia un învățăcel ar trebui să realizeze Mintea astfel încât să poată vedea sunetul cu ochii și să audă formele cu urechile, acestea constituind în rezumat funcțiunea normală a minții.

699 Dacă învățăcelul face discriminări și deosebiri, va deranja funcțiunea normală a minții, și va vedea forma cu ochii și va auzi sunetele cu urechile; acest lucru va duce la scindarea totului său indivizibil în subiect și obiect. Și deci fenomenul îi va apărea în față în întregul său, și de care îi va fi foarte greu să se desprindă, dând astfel naștere iluziilor.

700 Din cauză că aparențele iluzorii nu sunt cauza iluziilor lui, cum va putea oare un elev să se desprindă de ele, prin încercarea sa de a le vedea ca pe niște iluzii?

701 Iluziile noastre sunt cauzate de mintea noastră care rătăcește, care se agață de tot ce ne apare în fața ochilor, inclusiv de marele pământ, munți și râuri, însă toate acestea sunt inexistente; unde există lucruri schimbătoare și lucruri neschimbătoare în mintea noastră care nu se schimbă? Aceasta este de asemenea o țintire directă către mintea care ar trebui să fie redusă la tăcere pentru ca mai apoi, Șinele nostru să-și reia funcțiunea normală și să realizeze absolutul.

oameni de înaltă spiritualitate, precum Hui K'o, Shen Ts'an, Tao Hsin, Hung Jen, Hui Neng etc. au devenit din ce în ce mai rari, maștrii iluminați au fost nevoiți să născocască noi tehnici pentru a-i primi și a-i ilumina pe discipolii lor. Și astfel se ajunge la noua tehnică de a verifica viziunea cuiva, pentru a ști dacă interpretarea acestuia este făcută din punctul de vedere al subiectului sau al obiectului, astfel încât acea persoană să înțeleagă corect și să dobândească trezirea. Atunci când Shuan Feng a făcut interpretarea, din punctul de vedere obiectiv, că există o Dharma sau un lucru care se pot potrivi cu ceea ce a vrut el să spună, Yang Shan a corectat viziunea mai tânărului frate întru Dharma cu ajutorul interpretării sale, din punctul de vedere subiectiv, că există „*acel lucru*” inegalabil cu care nicio Dharma sau nicio veritabilă personalitate nu se poate potrivi.

Corecta interpretare a lui Yang Shan a fost mult lăudată de învățătorul său Kuei Shan, pentru că a făcut să apară o îndoială în mintea fiecărui om din întreaga țară, această îndoială fiind lucrul indispensabil, fără de care un om n-ar suspecta niciodată că a fost dotat cu acea mare potențialitate, care poate fi trezită până la nivelul la care ea poate absorbi adevărul, ceea ce ar duce la uciderea omului iluzoriu și renașterea adevăratei personalități. (Vezi de asemenea *Sutra Diamantului tăietor de îndoieli*). absorbi adevărul. În ciuda faptelor lui Huang Po, prin care acesta și-a manifestat marea funcțiune a lovirii lui Lin Chi, aparent fără niciun motiv, potențialitatea manifestată a acestuia din urmă nu a reacționat, din cauză că Lin Chi atinsese doar vârful stâlpului de o sută de picioare, și acum aștepta o cauză coexistentă pentru a păși înainte. Oricum, această cauză nu a apărut odată cu Huang Po ci cu Ta Yu. Loviturile date de Huang Po au urmărit să-i arate lui Lin Chi că natura sa proprie este inerentă în el, și că aceasta nu trebuie căutată în camera abatelui. Lin Chi a fost dezamăgit de tratamentul dur primit, și nu a știut că maestrul său era mai dezamăgit decât el datorită eșecului iluminării discipolului său cel mai bun. Știind că exista o

afinitate cauzală între discipolul său și la Yu, Huang Po l-a trimis pe tânăr la Kao An, nedându-i niciun motiv sau explicație. Lin Chi a avut de asemenea un binefăcător în persoana lui Nu Chou, care a știut de la început că Lin Chi va fi unul dintre fondatorii celor cinci școli Ch'an din China.

Așadar, în cazul lui Lin Chi, a fost nevoie de trei oameni iluminați pentru a-l trezi la adevăr. Este ceea ce se numește, *kung an'* (*koan* - în japoneză), sau cauza coexistentă. În ciuda faptului că Nu Chou avea un grad superior în comunitate, el a fost al doilea, după Lin Chi, în linia succesorală a transmisiunii Dharmei lui Huang Po.

Cuvintele lui Ta Yu: „Huang Po are o inimă mare și plină de compasiune, și el a vrut doar să te scutească de amăgiri” a avut un foarte mare impact asupra potențialității trezite a lui Lin Chi, care a putut astfel să funcționeze fără opreliști, permițând prin mijlocirea măreței funcțiuni a naturii sale proprii să audă cuvintele și astfel să dobândească completa iluminare. După măreața sa iluminare, el o găsi atât de ușor de realizat încât spuse: „Dharma lui Huang Po este atât de mică”. Un alt maestru iluminat a spus odată, referindu-se la realizarea sa: „Nu valorează nicio lescaie, dar nu aș da-o pentru toți banii din lume”. Ta Yu îl prinse de mânecă pe Lin Chi și îi spuse „micului diavol ce face pipi în pat” să răspundă rapid, pentru a verifica dacă acesta din urmă era cu adevărat iluminat. A răspunde repede înseamnă a înfăptui măreața funcțiune, fără a căuta un răspuns cu mintea discriminatorie. Când un discipol este cu adevărat iluminat, răspunsul său este întotdeauna gata pe buze, și acest răspuns nu este rodul discriminării. „Micul diavol ce face pipi în pat” este aici un novice ignorant dintr-o mănăstire. Pentru a-și arăta sinele iluminat, Lin Chi a înfăptuit măreața funcțiune de a-i da trei pumni lui Ta Yu, aceasta reprezentând cele trei corpuri ale sale, nou realizate. După marea trezire a cuiva, acesta este întotdeauna împins de dorința de a acționa într-o manieră cam ciudată, ca în cazul de față, sau ca în cazul femeii care

a răsturnat o tigaie plină cu ulei fierbinte.

3) Huang Po iarăși îl educă pe discipolul său în scopul realizării funcțiunii. I Hsuan de cum l-a văzut pe maestrul său apropiindu-se, s-a oprit din lucru și s-a proptit în sapă, arătând prin această promptitudine reîntoarcerea funcțiunii la substanță, dând astfel un răspuns pe potriva provocării maestrului său. Acesta din urmă a împlinit funcțiunea binefăcătoare, lovindu-și discipolul pentru a vedea cum acesta va reacționa. Reacția discipolului a fost uimitoare, prin prinderea bastonului și împingerea lui înapoi cu atâta forță încât Huang Po să cadă la pământ, „reîntorcând” în acest mod funcțiunea activă a maestrului la nemișcarea corpului acestuia, pentru că o împingere delicată fără trimiterea la pământ a maestrului ar fi fost o funcțiune incompletă. Deci, o mișcare către înainte este funcțiune, o mișcare înapoi este reîntoarcerea funcțiunii la corp.

Huang Po i-a spus odată lui Pei Hsiu, deși într-o ocazie diferită: „Atunci când talpa este ridicată, aceasta înseamnă Buddha; când este lăsată în jos, înseamnă ființa umană”. (Vezi *Transmisiunea Minții lui Huang Po*). Atunci când mintea discriminatorie rătăcește în căutarea aspectelor exterioare, ea înfăptuiește funcțiunea răufăcătoare, simbolizată prin lăsarea în jos sau întinderea piciorului, cu alte cuvinte condiția ființei umane. Ridicarea piciorului înseamnă reîntoarcerea minții rătăcitoare la natura sa nemișcată. Deși mișcarea către înapoi, sau reîntoarcerea activității la nemișcare, este aceeași și în cazul maestrului iluminat și în cel al discipolul aflat în iluzie, mișcarea către înainte a primului este făcută în scopul binelui celorlalți, cea a discipolului tinde să adâncească ignoranța acestuia. Acțiunea lui I Hsuan arată o totală competență în realizarea funcțiunii sale.

Diaconul este persoana care distribuie responsabilitățile, sau cel care hotărăște responsabilitățile, și deține locul secund ca importanță în conducerea unei mănăstiri. Huang Po a profitat de incident pentru a încerca să producă iluminarea diaconului strigându-l, adică prin

îndemnarea acestuia la recunoașterea „a ceea ce cere ajutor”. Din nefericire diaconul se afla încă în iluzie, iar din cauză că mintea lui rățăcea pe tărâmul senzațiilor și discriminării în momentul ajutării maestrului, a sugerat prostește pedepsirea „nebunului” de I Hsuan, care nu era deloc nebun. Pentru această prostie maestrul l-a lovit pe diacon, pentru că dacă acesta ar fi fost iluminat, ar fi dat un hohot de râs Ch’an, sau ar fi plesnit din palme la vederea maestrului căzut, pentru a-și revela funcțiunea, iar maestrul ar fi fost foarte fericit văzând succesul antrenamentului.

Acțiunea lui I Hsuan de înfigere a sapei în pământ a însemnat realizarea funcțiunii de a revela pe „cel care sapă de fapt”, iar cuvintele sale: „În timp ce unii sunt incinerați în altă parte, eu sunt îngropat de viu aici” sunt cam exagerate pentru ceea ce a vrut el să zică: „Oamenii din altă parte așteaptă să ajungă în Nirvana după moarte, dar eu ajung în Nirvana aici și acum” prin îngroparea, tăierea tuturor legăturilor cu lumea fenomenală. Aceasta reprezintă „intrarea directă folosind doar o singură secure” așa cum a spus maestrul Kuei Shan.

4) Cei mai mulți maștri Ch’an le interzic discipolilor lor să citească sutre până când aceștia nu urmează un antrenament Ch’an pentru a realiza unitatea minții. Văzând că maestrul său citea o sutră, I Hsuan a spus în glumă: „Am crezut că ești unul din școală, dar ești singurul care își acoperă ochii cu palmele”. Atunci când ochii cuiva nu pot percepe adevărul, pupilele acestuia nu sunt altceva decât boabe negre de fasole care nu pot vedea nimic. Termenul „boabe negre” este foarte comun în textele Ch’an. Aici I Hsuan a căzut în cursa întinsă de maestru, și neatent fiind, s-a folosit de timpul scurt al vizitei sale pentru a-i arăta maestrului respectul său, a cărui reacție a fost rapidă, adică bătaia. Și mai mult, I Hsuan a încălcat regulile perioadei de izolare de vară, instaurate de însuși Buddha. El și-a dat seama de greșala făcută doar după ce a mers o milă sau două, abia după aceea întorcându-se la mănăstire.

Huang Po a mai întins o cursă atunci când și-a întrebat discipolul: „Unde mergi?” Răspunsul lui I Hsuan nu a implicat nicio direcție fixă, pentru că natura iluminată este omniprezentă și nu are un loc anume unde sălășluiește. Malul de Nord sau Malul de Sud reprezintă și numele a doua provincii, Hopei și Honan, prima aflându-se la nordul Fluviului Galben, iar cea de-a doua, la sudul acestuia. Pentru a-l testa din nou pe discipol, Huang Po a mai întins o cursă atunci când l-a lovit cu bastonul, pe care discipolul l-a prins și apoi a plesnit fața maestrului, în scopul de a-și arăta competența în îndeplinirea funcțiunii. Acțiunea de a prinde bastonul a avut ca scop oprirea funcțiunii lipsită de justificare a maestrului, prin trimiterea acesteia înapoi la corp și, în același timp, de a-și revela propria Dharmakāya, a cărei funcțiune a fost îndeplinită atunci când a lovit fața lui Huang Po. Și pentru a mai testa încă o dată competența discipolului, maestrul a izbucnit într-un râs zgomotos, cerând apoi pupitrul și rigla Ch'an, pe care o moștenise de la maestrul său, Pai Chang.

Rigla Ch'an este o bucată lungă de lemn care se folosește pentru a lovi călugării care moțăie în timpul meditației și pe aceia care încalcă regulile mănăstirii. Pe vremea când Pai Chang trăia, obișnuia să stea la pupitrul său, așa cum toți maștrii stau, pentru a examina conduita discipolilor săi și pentru a-i pedepsi pe cei care au greșit. Intenția lui Huang Po a fost să-l facă pe I Hsuan să interpreteze greșit; acesta este un alt mod de a-l testa pe discipol înainte de a-i transmite Dharma. Oricum, I Hsuan s-a dovedit a fi „un leu neînfricat”, așa cum spune maestrul, pentru că a cerut foc pentru a arde aceste obiecte fără folos, care nu-și găsesc locul într-o realitate absolută. Realizând că discipolul său era pe deplin competent, Huang Po a spus: „Nu, nu”, pentru că toate acele lucruri sunt nenecesare, iar acum poți să pleci să răspândești Dharma, iar mai târziu vei face să se răsucească în gură limba oamenilor din întreaga țară; cu alte cuvinte, puterea ta dialectică va cuceri inimile oamenilor de pretutindeni, cea mai mare laudă pe care un

maestru iluminat o poate aduce unui succesor iluminat. Din acest moment 1 Hsuan și-a început munca de Bodhisattva, și de aici înainte va fi numit Lin Chi, după numele districtului, sau mai simplu, „Maestrul”.

5) După ce a realizat Dharma, Lin Chi a reușit nu numai să o păstreze, în ciuda obișnuințelor rămase care de obicei obstrucționează o pătrundere în profunzime a înțelepciunii, ci și în a percepe în mod clar fazele succesive care conduc la completa iluminare, sau înțelepciunea de Buddha. Acum el revela aceste lucruri discipolilor săi și din cauza acestei abilități de a expune propria realizare, școala sa va cunoaște o mare înflorire ulterioară în toată țara. Dar mai înainte de a vorbi despre acele lucruri, el a adus în discuție atingerea sau experimentarea primului, celui de-al doilea și al celui de-al treilea nivel de înțelegere al unei fraze, sau *kung an* (*koan* - în japoneză).

De exemplu, atunci când Ma Tsu a spus „*Mintea este Buddha*”, Ta Mei a experimentat imediat o realizare a profundului înțeles al acestor trei cuvinte, devenind astfel iluminat. Acest lucru înseamnă a pricepe înțelesul de nivelul unu. Dacă un om auzind aceste trei cuvinte realizează doar impermanența tuturor lucrurilor, realizând o Nirvana incompletă, el a priceput doar înțelesul de nivelul doi. Dacă un alt om pricepe doar înțelesul acestui *kung an*, fără o experimentare a realizării lui, el pricepe doar nivelul trei al înțelesului și el nu este capabil să se salveze pe sine. „Acela potrivit să dea învățătura Patriarhilor și Buddhașilor” e un maestru iluminat care este capabil să îndeplinească funcțiunea de a trezi potențialitățile inerente ale discipolilor săi, astfel încât aceștia să poată realiza mintea și să dobândească starea de Buddha. „Cel potrivit să dea învățătura oamenilor și devașilor” este cel care a dobândit o Nirvana relativă, și nu Nirvana finală; el poate doar conduce oamenii și devașii în afara tărâmului nașterii și morții, în orașul iluzoriu al unei Nirvana relative.

6) Cele trei porți profunde sunt: corpul spiritual - sau substanța; obiectul său - sau scopul; și expresia sa,

vorbirea - sau fraza. Fiecare poartă profundă are trei niveluri vitale, sau stadii; preliminară, imediate și finale. Deci, pentru a dobândi înțelepciunea de Buddha, un practicant CÂT an ar trebui să treacă prin cele nouă stadii vitale ale celor trei porți profunde. Lin Chi, care a reușit să treacă prin toate, a făcut o analiză a realizării sale, și acum el o revelează discipolilor săi.

Să începem cu cea mai simplă poartă profundă, numită „expresie”, care nu înseamnă nimic altceva decât cuvinte, fraze, cunoscute ca *kung an*, spuse de un maestru iluminat atunci când dă învățătura discipolilor săi. Să luăm acum ca exemplu cuvintele rostite de Buddha, care se găsesc în *Sutra Diamantului*: „Omul ar trebui să-și dezvolte o minte care nu se fixează pe nimic”. Gând aude aceste cuvinte, cel care meditează se străduiește să realizeze că mintea și corpul său, constituite din cele cinci agregate, sunt lipsite de ego și că, în mod fundamental, el nu are o formă, apariție, aspect și caracteristici (*lakṣaṇa*), și este liber de impurități. Acest lucru este cu adevărat ceva profund și ar trebui realizat imediat după auzirea cuvintelor de mai sus. Deci, la începutul meditației sale, el reușește să elimine toate atașamentele față de formă (*lakṣaṇa*). Acesta este „stadiul preliminar vital al unei fraze profunde”, al unui *kung an*. Și acum, că acest lucru a fost realizat, el trebuie să se străduiască să păstreze rezultatul, fără a permite vechilor obiceiuri să îl elimine. Acesta este „stadiul vital intermediar”. Pentru că el face efortul să păstreze acest nivel, mai există încă atașamentul de ideea de păstrare, dar pe care el se străduiește de asemenea să o elimine. Acesta reprezintă „stadiul vital final”.

Acestea sunt cele trei niveluri ale unei Faze Profunde, ale unei porți către înțelepciune. Cel care meditează se află deci în condiția numită, viață, ultima dintre cele patru noțiuni: ego-ul, personalitatea, ființa și viața, așa cum se spune în *Sutra Diamantului* Acest lucru este așa numita „ședere în vârful unui stâlp de o sută de picioare”, și, așa cum este descris în text, cel care meditează „pricepe doar nivelul al treilea al înțeleșului și

nu este capabil să se salveze pe sine”. Lin Chi a dat o descriere a acestui om în două versuri:

„Privește păpușa dintr-un teatru de păpuși
Ale cărei mișcări de **altu-s** controlate”.

Acum cel care meditează își continuă antrenamentul și izbuteste să elimine acest atașament de ideea de păstrare a fazei intermediare din cadrul „stadiului final al frazei profunde”. Dar ideea de eliminare este încă prezentă, iar stadiul atins este numit „stadiul vital preliminar al profundului scop”. Dacă își va continua meditația, el va reuși să se desprindă de ideea de eliminare a ceea ce el mai păstra, atingând astfel supra-mundanul sau planul *wu wei*, în care el va experimenta fericirea fără limite. „Fericirea” este un termen vestic, folosit aici pentru a exprima o stare în care cel care meditează experimentează o luminozitate inexprimabilă, după ce realizează detașa -, rea de ideea de păstrare a „stadiului vital intermediar al fazei profunde” și de detașarea de ideea de eliminare a acestuia. Mai înainte de atingerea acestui stadiu, meditația sa este centrată asupra întoarcerii către interior a luminii sale, pentru a ilumina natura proprie și, pentru că stadiul este de acum atins, meditația devine o liniște luminoasă; de acum înainte el este un om care nu se mai preocupă de nimic, liber de suferință și tulburare. Acesta este „stadiul vital intermediar al scopului profund”. Și pentru că antrenamentul său merge mai departe, el atinge stadiul de dincolo de „stadiul vital intermediar”, care nu este nici mundan, nici supra-mundan. Acest nivel avansat este numit „stadiul vital final al Scopului Profund”. Cel care meditează se află acum dincolo de lumesc și, așa cum se spune în text, este „cel care pricepe înțelesul de gradul al doilea” și este potrivit pentru a da învățătura oamenilor și devașilor care aparțin sașărei. Acest stadiu este inexprimabil și este descris de Lin Chi în cele două versuri:

Acceptă oare profunda interpretare, întrebările lui Asanga?

Pot metodele ingenioase să oprească continua apariție a tendințelor?

Cel care meditează a trecut deci prin „Fraza Profundă” și „Scopul Profund” prin cele șase stări sau stadii vitale. El a atins acea stare pe care foarte puțini dintre cei care meditează o pot atinge. Am ajuns astfel la Corpul Profund (sau Substanța) cu cele trei stadii vitale ale sale. Nivelurile vitale ale Fazei Profunde pot fi concepute și exprimate, cele ale Scopului Profund sunt foarte dificil de conceput și sunt inexprimabile, cele ale Corpului Profund sunt și de neconceput și inexprimabile. Chiar și ideea de fericire acum dispare, pentru că limita extremă a fericirii nu va fi simțită ca fericire. Cel care meditează este aidoma celui care bea o apă fără gust. Este liber să știe și să simtă, și acesta este „stadiul vital preliminar al Corpului Profund”.

Aceasta este veritabila condiție a corpului nostru fundamental, care este precum luna plină; nu poate fi dat la o parte sau retras, aceasta fiind „starea vitală intermediară a Corpului Profund”. Dincolo de această stare, nimic nu mai poate fi spus, iar în timpurile străvechi, atunci când un discipol atingea acest stadiu, iluminatul său maestru s-ar fi oprit din vorbit și s-ar fi retras în camera abatelui. Acesta este „stadiul vital final al Corpului Profund”, și este numit, în limbajul Ch’an „cel mai înalt cuvânt” sau „supremul cuvânt”, fără realizarea căruia un discipol nu poate deveni succesorul iluminatului său maestru. Deci, după ce o persoană a realizat natura sa fundamentală (Corpul Profund), scopul lui este de a elibera toate ființele vii, iar acest (Scop Profund) poate fi împlinit doar prin intermediul exprimării sale (Fraza Profundă). Deci, după ce a auzit Fraza Profundă a lui Buddha, cel care meditează trece prin aceste nouă stadii vitale ale meditației sale, mai înainte de a realiza adevărul absolut.

7) Acestea sunt cele patru tipuri de strigăt ale lui Lin Chi (*kwatz* în japoneză).

a) El a strigat atunci când a fost necesar să taie șirul gândurilor discipolului său, pentru a-l detașa pe acesta din

urmă de toate sentimentele și pasiunile. În acest caz, strigătul său este aidoma unei săbii de diamant ascuțite care taie discipolul care făcea discriminări, în scopul unei ultime încarnări a acestuia – ca om iluminat.

b) Tuturor fiarelor le este teamă de leu, regele animalelor. Ca un leu, strigătul lui Lin Chi „sperie” toate viziunile „pervertite” ale discipolului, cu scopul de a le supune.

c) Pentru a-i ilumina pe discipoli, Lin Chi trebuia să le cunoască erorile, iar strigătul a fost dat în scopul de a vedea reacțiile acestora și de a le descoperi deficiențele, mai înainte de a le administra medicamentul potrivit și de a le răspunde în modul corect. Strigătul său a fost asemuit cu o prăjină folosită pentru a le măsura capacitatea de a absorbi adevărul.

d) în cele din urmă, strigătul său este folosit pentru a deștepta potențialitatea complet trezită a discipolului, pentru ca acesta să-și realizeze natura proprie și să dobândească starea de Buddha; aceasta fiind funcțiunea.

8) Maestrul îi învață pe discipolii săi cum să deosebească pe cel care a realizat adevărul, sau „gazda”, de cel care este încă agățat de lumea fenomenelor, sau „oaspetele”. „Gazda” este imuabilă, pe când „oaspetele” este mereu schimbător. Când un discipol apelează la un maestru, apariția sa, comportamentul său, întrebările, răspunsurile sale etc. arată întotdeauna atât înțelegerea sau ne înțelegerea acestor doi termeni, cât și iluziile sau iluminarea sa. Cel care nu se depărtează de poziția de „gazdă”, sau de natura sa imuabilă, este corect, pe când cel care se agață de fenomen sau „obiect”, este greșit, în primul exemplu, discipolul este corect, iar maestrul greșește; acesta este „oaspetele (maestrul care se află în eroare) privindu-și gazda” (discipolul corect). În cel de-al doilea exemplu, maestrul este corect, iar discipolul se află în eroare; aceasta este „gazda (maestrul corect) ce privește la oaspete (discipolul aflat în eroare)”. În exemplul al treilea, și maestrul și discipolul recunosc faptul că starea de liniște a meditației este un „obiect” pe care

primul dintre ei l-a eliminat, iar cel de-al doilea e pe cale să-l îndeparteze. Amândoi sunt corecți, și aceasta este „gazda ce privește la gazdă”. În exemplul patru, discipolul este deja agățat de „obiecte”, iar maestrul îi arată și mai multe „obiecte” de care să se agațe. Fiind ignoranți amândoi, este „oaspetele (maestrul aflat în iluzie) ce privește la oaspete (discipolul aflat în iluzie)”.

9) „Bivolul de aur” simbolizează mintea aflată în iluzie, pe care fiecare om o consideră ca fiind aur adevărat. Atunci când este eliminată de către înțelepciune, ea dispare fără urmă. „Toamna” este anotimpul din an când plantele și iarba se opresc din crescut, acestea ilustrând mintea așa cum este ea descrisă mai sus de Lin Chi. „Briza toamnei cântând din flaut” ilustrează mintea supusă, care este cauza melodiei, sau iluminarea. Cine este prietenul intim care apreciază această melodie, adică cel care o înțelege? Lin Chi răspunde: „Omul ar trebui să depășească orice, chiar și laudele celorlalți, în scopul de a obține absolutul”. Dragonul este regele reptilelor, iar fenixul e regele păsărilor. Lin Chi vrea să spună că dragonul, sau iluminatul său maestru Huang Po, a produs un fenix, un discipol iluminat – adică el, care pătrunde cerul azuriu în scopul de a obține absolutul, în cântecul *Purtătorul Scândurii*, Han Shan scria: „Și dintr-odată, vasul de cristal s-a spart”. Și vasul de cristal din acest cântec, și cristalul azuriu din strofa de mai sus, semnifică ultimul vâl, ce este imperceptibil, al iluziei. O interpretare mai profundă este: Orice călugăr (dragon) serios se poate supune unui antrenament CÂT an în scopul de a deveni perfect iluminat, asemenea „fenixului de aur ce zboară” străpungând tărâmul iluziilor, pentru a ajunge în zona realității. Și pentru că Luag Kuan era iluminat deja, nu-și putea descrie Dharmakāya; maestrul a plecat din fața lui San Feng pentru a arăta reîntoarcerea funcțiunii la corp, în scopul de a răspunde la ultima întrebare a acestuia din urmă.

10) în China, inima este considerată ca fiind sediul în care se află gândirea, sau inteligența, iar echivalentul ei în

Vest este mintea. Omul adevărat, care nu este fixat pe nimic, reprezintă mintea care, potrivit lui Huang Po „nu are nici loc, nici direcție”, și care este la fel de imensă precum spațiul. Fruntea reprezintă cel de-al treilea ochi care se află în fruntea statuielor și picturilor tibetane. De cum maestrul a vorbit despre „adevăratul om care nu are o poziție fixă”, călugărul a lăsat să-i apară în minte iluzia unui „om adevărat”, și a pus acea întrebare stupidă. Din acest motiv cei din vechime foloseau foarte rar astfel de termeni specifici atunci când dădeau învățătura discipolilor lor.

Acțiunea de a coborî de pe platforma de meditație a maestrului, înșfăcărea călugărului, și îndemnarea lui de a vorbi, relevă „omul adevărat” care înfăptuiește marea sa funcțiune, însă mintea celui care a întrebat a început imediat să se agite în găsirea unui răspuns la întrebarea lui Lin Chi. Cel care a fost îndemnat de maestru să vorbească, era tot „adevăratul om”. Acțiunea de împingere a călugărului și cea de a spune că „adevăratul om” era pur, și nu așa de murdar cum este el conceput de mintea impură, reprezintă de asemenea înfăptuirea măreței funcțiuni a „adevăratului om”, de iluminare a celui care întreabă. Reîntoarcerea maestrului în camera abatelui reprezintă reîntoarcerea funcțiunii la starea de repaus a corpului nemișcat al „adevăratului om”.

În creierii munților, unde hârtia de toaletă nu era disponibilă, cei vechi foloseau crenguțe mici de plante, pe care le numeau „băț de toaletă”, sau *kan shih chueh* în chineză. Chiar și în zilele noastre aborigenii din unele zone ale Asiei de Sud mai folosesc în loc de hârtie igienică fâșii înguste de bambus, tăiate drept, la o lungime de câțiva centimetri. Bețele de toaletă erau folosite în Asia mai înainte de inventarea hârtiei, sau înainte ca hârtia să devină suficient de ieftină.

11) S-ar părea că acel călugăr știa că sfârșitul îi era aproape și pentru că nu se simțea bine și nu putea ieși afară, el l-a chemat pe maestru la el, pentru a cere călăuzire spirituală înainte de a-și da sufletul. Un om aflat

în iluzie experimentează o mare suferință în momentul morții, atunci când cele patru elemente se separă, înainte ca spiritul său să plece către starea Bardo, o stare aflată între actuala moarte și următoarea reîncarnare, într-un alt tărâm al existenței. (Vezi *Cartea tibetană a morților*). Călugărul care a înțeles realul (Vezi *Realizarea*) a avut îndoieli asupra interschimbării aparentului cu realul (Vezi *Realizarea colectivă*) și l-a întrebat pe maestru despre acest lucru. Maestrul care dădea întotdeauna învățătura *Realizării Absolute*, *r* a replicat: „Nu există interschimbare”, astfel încât călugărul să poată elimina ideea interschimbării ego-ului și a Dharmei, și să poată realiza absolutul. Dar pentru că acel călugăr nu dobândise acel nivel, el i-a cerut maestrului să-i spună unde să meargă, fiindcă urma să moară. *Kung an*-ul maestrului: „Un lan de porumb” a folosit pentru a pune capăt oricărei ezitări din partea muribundului, astfel încât acesta să poată elimina orice discriminare dintre aparent și real, și să realizeze Sinele absolut, aflat pretutindeni, inclusiv în lanul de porumb. Oricum ar fi, călugărul n-a reușit să realizeze absolutul și și-a revelat „realizarea” atunci când a oftat și a spus: „Vă rog să aveți mare grijă de dumneavoastră”.

„Să aveți mare grijă de dumneavoastră” este o frază chinezească ce se folosește atunci când se ia rămas bun de la cineva. Călugărul a realizat doar cel de-al treilea nivel numit „*Realizarea*” și a reușit să moară cu ușurință. Remarca maestrului revelă de asemenea faptul că acel călugăr, pentru că nu realizase cel de-al cincilea stadiu sau *Realizarea Absolută*, nu putea să plece și să vină la dorință. Este foarte dificil pentru un practicant să atingă chiar și nivelul acelui călugăr. După moartea călugărului, pentru că se afla deja pe calea justă, acesta va putea cu siguranță să dobândească nivelul absolut, pentru că el de fapt părăsise pentru totdeauna Samsăra.

12) Probabil că maestrul știa că acei călugăr făcuse progrese în practica Ch'an, și pentru a provoca trezirea acestuia a folosit un *kung an*: „La trei uncii de făină și dă-i-

le Venerabilului prieten". Pentru un om obișnuit, acest ordin dat de un maestru asistentului său nu are niciun înțeles, dar pentru o persoană a cărei potențialitate a fost pe deplin trezită, el a fost plin de înțelesuri, pentru că acel călugăr a perceput, cu ajutorul potențialității sale, îndeplinirea funcțiunii iluminate a Sinelui maestrului. Călugărul și-a scuturat lungile sale mâneci, tot pentru a-și îndeplini funcțiunea, iar apoi a plecat – pentru a reîntoarce funcțiunea la starea de repaus a nemișcării corpului. Pentru a-și arăta recunoștința față de maestru, el a făcut ofrande constând în toate bunurile sale, dăruindu-le binefăcătorului său. Ultimul sfat al maestrului dat călugărului aflat pe punctul de a pleca, a fost: „Petrece-ți timpul cu înțelepciune” care vrea să însemne: „Să nu permiți nici unei impurități să invadeze mintea ta cea pură, în ultimele clipe ce ți-au mai rămas din prezenta reîncarnare, pentru că ești foarte aproape de malul celălalt”.

Hsueh Feng, care s-a iluminat ulterior și a devenit învățătorul lui Yun Yen, nu a știut că acel călugăr dobândise iluminarea. „Trei vieți”, sau „Trei reîncarnări” sunt: viața din trecut, cea a vederii și a auzirii doctrinei, viața prezentă, cea a practicării doctrinei, și viața care va să vină, cea a atingerii stării de Buddha. Maestrul a lăudat călugărul ce urma să plece pentru realizarea sa, care era comparabilă cu cea a lui, după ce a petrecut trei vieți în Saṃsāra.

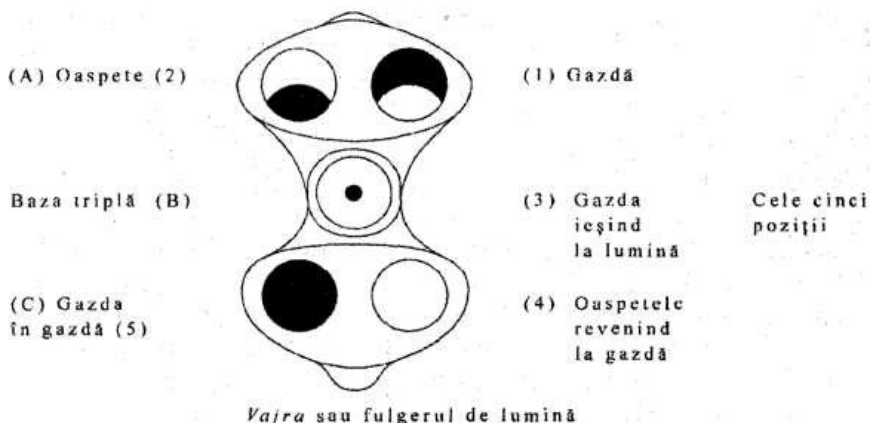
13) Chu Yu a fost un maestru iluminat, care l-a învățat pe primul călugăr să nu se fixeze pe nimic atunci când acționează ca un Bodhisattva, pentru iluminarea proprie și pentru binele celorlalte ființe vii, pentru că apariția sentimentelor și discriminărilor în mintea sa ar întina acțiunea. Cel de-al doilea călugăr nu a înțeles ce a vrut să zică Chu Yu și a reprodus cuvintele acestuia la maestrul său, care a răspuns: „De cernu a spus: Nu mi-e clar despre ce fel de acțiune vorbea primul călugăr?”, pentru că în cadrul realității absolute nu există niciun fel de acțiune. Cel de-al doilea călugăr nu a înțeles ce a vrut

maestrul să spună și a reprodus cuvintele maestrului său lui Chu Yu, care a spus: „Acțiunea lui Buddha! Acțiunea lui Buddha!” spunând prin asta că acțiunea, așa cum a fost înfăptuită ea de Tung Shan, de a îi da învățătura discipolului său, a fost acțiunea lui Buddha. Călugărul a continuat să fie ignorant și a repetat cuvintele lui Chu Yu maestrului său, care a spus: Yu Chu, adică primul călugăr, ar putea să treacă, însă Hsin Lo, adică cel de-al doilea călugăr, care a dat naștere tuturor acelor discriminări, era de-a dreptul jalnic, datorită iluziilor și neînțelegerii a ceea ce au spus cei doi maeștri iluminați. Yu Chou a fost locul pe care s-a stabilit capitala de nord a Chinei și el reprezenta „gazda”, iar Hsin Lo, vechiul nume al Coreei, era o țară străină, deci „oaspetele”. Primul călugăr nu a făcut nicio discriminare atunci când a auzit răspunsul lui Chu Yu la întrebarea sa, și pentru că a rămas în poziția de „gazdă” el putea fi acceptabil. Pentru că cel de-al doilea călugăr s-a complăcut în discriminare, el a luat poziția de „oaspete” și era de-a dreptul jalnic.

14) Maestrul folosea trigramele sistemului I Ching, pentru a exprima realul și aparentul. Simbolul „li” pentru, inimă (minte), este o trigramă constând din două linii complete, între care se află o linie întreruptă. Două trigrame „li” plasate una deasupra celeilalte, poartă numele de *Chung Li*, sau hexagrama *Dublu Li*, ale cărei șase linii sunt intercalate pentru a forma o bază triplă: A, B și C, care se poate transforma în cinci poziții: 1, 2, 3, 4 și 5, după cum urmează:

	Trigrama "Sun" (Vânt)		Realul exprimând aparentul	Traducție	(1) Poziția de gardă	(A)
	Trigrama "Tai" (Detriorare)		Apărentul exprimând realul	Supunere	(2) Poziția de oaspete	
	Hexagrama "Ta Kuo" (Măreție)		Reconșterea realului	Realizare	(3) Gazda ieșind în lumină	(B)
	Hexagrama "Chung Fu" (Credință)		Apărentul unindu-se cu realul	Realizare colectivă	(4) Oaspetele revenind la gardă	(C)
	Hexagrama "Chung Li" (Iluminare)		Integrarea realului cu apărentul	Realizare absolută	(5) Gazdă în gardă	

15) Baza triplă se poate transforma în cele cinci poziții, având miresmele ierbii cu cinci arome și forma unui fulger de lumină, după cum urmează:

16) O a doua lună este o iluzie optică și se poate vedea doar dacă cel care se uită la lună are defect de vedere/și de aceea luna pe care o vede nu este reală. Acest lucru ilustrează lumea fenomenelor, care nu este reală. Sutra *Iluminării Desăvârșite* spune: „Dacă cele patru elemente sunt privite ca propriul corp, iar cele șase obiecte ale simțurilor ca fiind Sinele, acest lucru este la fel de greșit ca a vedea cu ochii florile pe cer, sau cea de-a doua lună”.

„Acel om” este Sinele care e liber de iluzii. Oricum, maestrul îl sfătuiește pe călugăr să nu se atașeze de „acel om”, pentru că dacă va face acest lucru, acesta va deveni ca o a doua lună, deci nereal. Drept răspuns la cea de-a doua întrebare a călugărului, referitoare la cea de-a doua lună, maestrul a spus că va ține de el, sau de Sinele său, să decidă dacă aceasta este reală sau nu; ceea ce reprezintă de fapt este „prințul care privește la ministru”. Dacă mintea face discriminări, cea de-a doua lună este creată, dar dacă mintea încetează să mai facă discriminări, atunci ea va ști că cea de-a doua lună, sau iluzia, nu are natură în sine și de aceea ea este nereală. Pentru că acel călugăr a mai întrebat apoi și despre prima lună, adică despre real, maestrul l-a atenționat că nu trebuie să vorbească despre ea, pentru că realul este inexprimabil, nu poate fi conceput în cuvinte. Dacă el va încerca să se agațe de ea, atunci aceasta va deveni o iluzie periculoasă, care-l va reține în

marea mortalității.

17) Din cauză că discipolii săi erau atașați de miracolele înfăptuite în poveste de către Buddha, neglijând astfel natura lor de Buddha, maestrul a spus cele de mai sus pentru a elimina iluziile acestora în ceea ce-l privește pe Buddha, care constituiau adevărata piedică în calea iluminării lor. Nu era nimic lipsit de respect în cele spuse de Yun Men, pentru că *Dharmakāya* este imaterială și imperceptibilă pentru oamenii aflați în iluzie, ea neputând fi nici lăudată și nici denigrată. Maestrul era cunoscut pentru îndrăzneala sa atunci când avea de-a face cu iluziile impure referitoare la Buddha care existau în mințile unor ignoranți buddhiști. El a fost deseori criticat pentru aceasta de anumiți comentatori care i-au urmat. Din acest motiv, traducătorul a avizat cititorii să nu generalizeze unele spuse, pentru că acestea erau bune doar pentru un anume călugăr, pentru cazul lui special.

Dacă toți călugării ar fi iluzionați în legătură cu Buddha, atunci ei ar fi blocați de aceste vederi greșite și nu ar fi niciodată capabili să răspândească Dharma acestei școli. De aceea Yun Men a spus: „... așa încât pacea să domnească peste această țară” sau „Astfel încât mintea oamenilor să nu fie răsturnată cu susul în jos de vederile pervertite ale acestora, și să poată să dobândească iluminarea”.

Cuprins

Cuvânt introductiv... 5

Școala învățării... 5

Învățătura Ch'an (Zen) 7

Tehnicile Ch'an 7

Trezirea 10

1. ȘCOALA KUEI YANG (IKYO ZEN)

Maestrul Ling Yu din muntele Kuei Shan 11

2. ȘCOALA Kuei Yang (Ikkyo Zen)

Maestrul Hui Chi din Muntele Yang Shan 28

3. ȘCOALA Lin Chi (Zenul Rinzai)

Maestrul Ch'an I Hsuan din Lin Chi 49

4. ȘCOALA Ts'ao Tung (Zen Soto)

Maestrul Liang Chiar de pe muntele Tung Shan 101

5. ȘCOALA Ts'ao Tung (ZEN Soto)

Maestrul Pen Chi din muntele Ts'ao Shan...139

6. ȘCOALA Yun Men (Zenul lui Unmon)

Maestrul Wen Yen de la mănăstirea Kuang Feng...171

7. ȘCOALA Fa Yen (Hogen Zen)

Maestrul Wen I de la Mănăstirea Ch'ing Liang 222

Note suplimentare...241

În colecția ZEN au apărut:

BODHIDHARMA Marea Trezire

* * *

Satori - Mari Maeștri Zen

HUI NENG Nestematele Legii (Sutra Estradei)

HUANG PO Mintea Universală

HUI HAI - Iluminarea subită

RINZAI Cronica Realizării

* * *

Zen - Transmisiunea Luminii

DOGEN Dincolo de gândire

HAKUIN EKAKU Laudă Zazenului

TAISEN DESHIMARU Zen și viața cotidiană

YOKA DAISHI Shodoka (Cântecul satoriului imediat)

* * * Dincolo de vid și plin (învățăturile celor cinci

școli Ch'an (Zen)

EDITURA HERALD

Coperta IV

În *Sutra Diamantului*, Buddha a spus că el nu avea o

învățătură (Dharma) rigidă de predat, deoarece doctrina sa constă doar în eliminarea gândurilor care tulbură mintea; când mintea devine liniștită, înțelepciunea inerentă fiecărui om poate să se manifeste și să-l facă pe acesta să perceapă natura proprie, care conduce la atingerea stării de iluminare. Totuși, întrucât oamenii au capacități diferite de a percepe adevărul, Buddha a fost nevoit să-i învețe Hīnayāna pe cei ce puteau să primească doar adevărul incomplet și Mahāyāna pe discipolii care erau pregătiți pentru învățătura supremă.

În ciuda faptului că Buddha le-a revelat realitatea ultimă în sutre, discipolii săi nu au reușit să o înțeleagă. În cele din urmă el a cules o floare și le-a arătat-o pentru a le pune la încercare puterea de a pătrunde țelul ultim al învățăturii sale. Dintre toți, doar Mahākāśyapa a înțeles gestul lui Buddha și, recunoscător, l-a întâmpinat cu un zâmbet larg. Atunci Buddha i-a spus: „Eu am comoara Ochiului Adevăratei Dharma pe care acum ți-o transmit ție”. O transmisiune dincolo de cuvinte, de la minte la minte. Acesta a fost începutul descendenței Ch'an (Zen) a celor douăzeci și opt de patriarhi indieni și cinci patriarhi chinezi.

